X893
Sh42

בעבור לבד אחר הנה פתוח והשכל בעבור עצמו הנה יורה נכבד
ולכן היה מלא מעלה מעלה מעלה הגלגלים ישוב לו למעלה אקים
לא לבד ישוב על כל השכל כל ישובו עוד התכלית והתקשר.
מה שבונה הקטב הנה או ישכלו או הגלגלים אשר במזרח בעבור עצמו
לא היה השכל נבדל אבל היה פתוח, ולכן אמר שישכל בעבור עצמו
ולכן אמר בתנועה בכח שיה ישוב אדם בצלמינו וכדמותנו לצורה
בתכלית כלומר הגלגל המשולשים והמורכבים כי שיכלה בו יום הנה
הגוף והאחרית על שיכלה כח סוף שירדו ויתבררה בכח שוקע לפי על
עליונים להבדיל להמשך מבקש על יהיה אחד הגוף מתחילת אשר
בו היו לו כן ישוב הבריות למדרגה עליה על עליונים להבדיל
העליונה האחרונה והצורה האחרונה על שיהיה שכל השכל והשכל
נשכל שמחיתו יהיה שכל השכל והנה מעלתו ית' ונאמר יתה"ו זה
היה השכל נבדל כי ישכל בעבור עצמו והתכלית שבראה
בעולם לא כאלו אך לבבוריו כלה עדות והנמצאים בבוריו וכל
חומר וחומר כאלו שיקבל מקבלה כח יתה שיוכן איך ולכן אמרו
שתה שהשכל השכל ית' למשיגו ונפשו בשכלו הנה יהיה כל ירח
שכל ית' נשא המושכלות למען עצמו כי שיהיה לא הקר והשגי
באמת להבדיל האחרית אשר בבוריו ית' נמצאות כלם אחר כל הנבראים
שעלים בעבור עצמו ולמה שהיה הנה שכל משוטט מאז שימצא
יבחן בזה הקשר לבד ימצאו ולכן אמר נעשה אדם בצלמינו
כדמותינו שהכוונה כי אחר שנעשה בו כלומר שכאלו שנעשה
כאלו שנעשה עליה אחרת ושם היה מתחלת לעולה ולמה שהתכלית
הכוונה בזה המציאות השכל שימצא כאלו זו מדרגה האחרית

והיה גם כן כשיהיה השכל בפועל ואחר השכלתה דברים רבים מאד במין
שישוב גם מקמאלכים בהיותו שכל כולו ויהיה כמו שהוא בפועל
ויפעל בה כל הדברים במדרגה הזאת ההפך כי אז יהיה אלהים
הנבראים ואז נאמר עליו שיש לו צורת הא בפועל כשיהיה מאוחר
ההיולי ועם שאינו נאות ולא מן בטבע ומינו נפסד כמו שיתבאר והנה
משה הוא הדומה לשכל יותר הוא אלהים ויותר נפלא כשיהיה השכל
בפועל ושם יהיה האדם אחד שישכל הדברים בקומותיהם ושישכל ה'
הדברים כלם בהיותו אחד ישיגו הכל המושכלות הרבים אל האחד
יחויב שיהיה אל הכל אחדים אלהים כמעט אחתה שיהיה השכל
נכבד ויהיה במדרגת השכלים הנבדלים כי אז ישיג השכל הנבדל ויהיה אל השכלתו
ועצמותו עד התכלית עד תמות זהו טובת האדם ההויו שהיה ולכן
אמר אחד הפילוסופים ששה אדם בעלמיו במעלותיו להגן ובעסק
והוא לא נעלמה זאת הכוונה באדם הראשון אחד שהוא היה יצר
כפיו של הקב"ה אבל נטה אל התאוות הגשמיות ולא התאוות המושכלות
ביותר הנה לנמשל והוא התאוה הגשמית והתאוה הוא ל
נשים השוקוהו הדמיוניות ובאשר המרה וכוון הדברים אשר
היה לו הנני אלא יראין אין אוכל מעץ וזהו הענין הדומה למה
והשוה אותו לבהמות שתאוותיהן ורוב עניינו והנה אל בהמות ונכלה
אחר שלא השיג ואמר הודעת מתאוה הענין ואדם ביקר בל ילין
נמשל כבהמות נדמו אחר הלכן שהאדם בעולם אם ישכיל בה
המושכלות אבל ישתמש בתאוות הגשמיות ואחר הבלים מקבל //
העולם אחד שיבולר בבריאת האדם והיה בגשמיות בהיותו דומה לבריאתו
הוא יותר דומה לבהמות ולכן יפסד ויחבר כמוהם ולכן אחרי שעה

תמה //

אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם וג' עד ומותר האדם מן הבהמה
אין הכל הולך אל מקום א' שבלנו באו הפסוקים פ' הא' בא להודיעם
על הקבלה שהיה מתאבל בחטא וזה על דברת בני האדם וג' שהוא
השכל לברם הא-ים והבהמה נשמע ולראות שהם בהמה המה לאחר ה'
הבהמות הפך ממה שכוון בבחינה הראשונה פ' מקרה א' האדם וג' וג'
וישאר מבלי הוא הכל פ' הכל היינו השער ואמנם מה שנמשל כ'
כבהמות וג' ולא אמר כבהמה פ' האדם קרוב יותר לבהמות כבות
פ' הוא כמו ישגעו ומשוגע כאחד זולת ומובן ונוסף כבלב והורו
כל הקיום רשעה ואחר שלא נשלמה הכוונה בהם הראשון אחד
שהוא ית' כתוב במדרש אמר לו מה לישב אלהנבול ממנו ולא
שנבראת: כלם שלום א-ל מאד אלהנבול ינדיק פ' מה שעשו לו עלו
ממנו ומה שנהנו: לא כאלו מני שלא לא כאלה ענייו ולא כם לאחת
אחרי שכוונתו ית' בזמן הגלות והקב"ה יאמר אורלוש כונה שלבא ה-ים
יחיה קבלה ויקיים עליהם שעשהם אני אמרתי א-הים ואתם שלבם בני
הבחירים אנשי א-הים כמו הנבחרים אבותם יצחק ויעקב והנה לא כ'
שלמה זאת הכוונה בבחינה עד שקבלו תורת מתעבב ולא לאמרו
בבחינת האדם פירוש על ליתן מעלה פ' בהם לב נביאים שאמר כ'
טוב כלם במעשה בעם שית פ' הוא הבלת הזמן הראשונים והורו
נתעלה על כל הנביאים והוא אב מלאך בחייו וזהו כוונת זה המג'
וזה כמה כבוד כבודך שנראה א' בכל הנוצרים שזה לו ולמה שהוא
מעבודי מבואר פל' שני אהבם והם מתרחמים כלמה שיהיה לו יקר
לו ולמה שישנה אותו ולא ישנה כבלתי כך יום האוהבים רוצים
להיות תשלו יקרם ותשיותיהם כפי רצון האוהב ולכן כשאמר מרעה

156906

משה רבינו ע"ה שאמר הש' לכבו ולא כן באחרים משה גובה ע"ה ראיים לכבוד
ולזה בזה הפסוק כל האוכל מלך אוכל את אלהים עם האור"ב אלהון ועצים
אלהים עמו ושמחיהו ולא קומה ע"ה ויצא מובן גובה ע"ה בגבורת
אלהי ישראל וכמו אמרו סדר הכרוך כי מיהיה שלא מלכים כך
ונקר' עם ענה הכרוך ע"ה התמימה ונקרא עם סגולה אברהם הכרוך מאז
עצמו וכמו שישראל נקראו עם שאין כך נקראו שלמים וכמו שנקראו
יעבוד אומר ויאמר ויצבר כן משה נשר אחר וקיימו לכהן להקדושה
מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי ונשאר מקומו מיד וקראו אחיו
אהרן אחיו ואחיו לאהרן כהונה ונקרא לה זה הכבוד שבירושה בלבד
אבל כמו שאין לפני לא אהבה ולא שנאה כך למשה מי יודע מלחמה
וכמו שנבראת כל ימים קודם לכן למלך גדול וכמו שאין לו נפרדים
כך יפה שמו ואחרון לאחיך יהיה נביא וכמו שאין כל נביא יקבל
המעלה כי כך יהיו מעשה לפני משה וכמו שאחריו קם נביאים
והביאו אחריו משה ... לה שמחה קדש נשמה אדם באלהים לגלגל
לבד מכל הנביאים במשה פה אל פה ויסבב וקרבו משה במעלו
ובחייו ובמותו נבדל מכל הנביאים כי היה מלאך ע"ה גמור
במעלו פה מאמר שלו והמשכו ויהיה קרוב נראה לאור ובחייו אשר
מניום ומעלה בלא מלבד ושתיק ובמותו קום נבדל מכל שאר
הנביאים בעולם למות בנשיקה ... אשר לא ידע איש את קבורתו
אבל נלקח קודם מכל נביאים ונסתר עד כי השכלים הנבדלים
והיה נבדל במיתתו מלאך ע"ה נשאר ...
ע"ה הנביא קום ... משה קום דבר ... ונבדל על כל ה
הנביאים ועל כל הנביאים אשר לא יקום ...

לאור

3

לאור השמש ואנשי העולם בקצת שרשיו אלא יוכלו יסבלו להסתכל־
משה והביטו לאחריו במשה והביטו אחריו כמשה מלוי שנכנס האהלה ונוכח
נגלה המאיר קודם זה שאמר מה שקראתי אור שהוא סבת הויית בשוויות
והוא שהשפע בכח מאוד הוא. הוא המניח אבל יש מהם שאינם
מי שיקבל השפע ויש מהם מי שלא יקבלהו ובזה שהאור לעולם
יתן מהנושא המאיר והוא מעצמו מאירו כי שלא יקבל אור כלל
מפני שהוא סתום ומהם הנשמי אשר יקבלו קצת אור והם הנשמיים
הזכים שיש קבלה לעולמים ולא מהמקבלים בקבלת האור ויתחלקו ה׳
כפי שכמותם ומהם אשר יקבלו האור בתכלית והם הנשמים ה׳
הנעלים במאורות ונקראים מאירים והם היו אלו המאירות בתמונה מן
המקורות יתודעבה האחד לתכלית האור הוא קבלה הנשמים לאור
השמש על ד׳ פנים והם המתלכד והמגמן והחי והמדבר שהם הנה
החיק והם מרחב בכל מדרגה ומדרגה כמו שאין מרחב בין
מדרגת האורות בכל אופן מהאופנים הל׳ כי שיתגלה הקבלה
בכל מדרגה ומדרגה וכן הרוח אשר הוא האור שיתגלה לנשמה
שלמה המעלות ומהם אשר לא יקבל רשומו להעדר הקבלה
והם המתפרקים אשר אין הויה להם ולא במדרגה האור במושכל
הקודם אשר לא יראה בו השמש כלל שלא שימצא בו ומהם מה
שנגלה רשומו והם מעט הקבלה כפי הכנתם ולא במדרגה־
הנשמים המתפרסים במושכל הקודם אשר יראה האור בהם
כי המקבלים הם בגלל נפש שאין להם הויה מתמדת שהוא
הפשוטה במקום ומהם מה שנגלה רשומו הנגלה מבחוץ והם
מינים הבא ואלהים במדרגת הנשמים והנעלים במושכל הקודם

- ומאלה הנשארים הלמודים מה שיוסיף על הקו לאחור השמש שהו

מערב שקיעת השמש ובמזרח וכן נר' מהבין מה שיוסיף שלאחור

הגבול ואם המולד בו זאת הארץ יתחלף כל הגבול שמשבת

ולהשאיר הוא לבגרוב השינוי סבובו בלבנה שתשוב היותה אז

במורגשת הבריאה מקומה על שמה השולטת לגובהה וגם לא

יהיה לה לעולם ואומר ואם המולד זאת הארץ וכו' ירצה

מה שנתבאר יהיה בלבנה אחר בגנין ויהיה הגלגל השטה

השעות בשבת ואז הוא מזה לעולם ולא ימשך כבר שישכל

אבל כל הדברים מטעמים לו כשמש ולכן הוא אור הנשאר לאחר

הנראה לעין את אור המאורות ואחרי כן מלך מהם המאורות השאר

ולמה שהיה זה בעבור למרון הראשונים שכל הצורות היה הוא לעולם

מאיר בעולם" ונקוב הרב המעתיק ואמר שבשמירות לשמור והשגחת

כי יש מהראשונים מה שיראה שלו הדבר שנוי אחר שנים ובין

האומר עליהם ויתקנו ולא ישנו ויש מי שיראה עליהם הבית

השאיר שנה במעט הקדש בעקם כבו הוא האור הגדול לא

יסור לעולם וישוב הגלגל טוב ומוקף מדרגה גבול השמש'

ט ואחר כך שמר שמי ואמר בוכי הוא עד מבו רחם שלחן

שאמריו ואמנם הוות ישראל כל"ל בה: הדבים לו ויהא ומנתו

כי כמו שהשקיף יהא ויסור מאימת המלך ומוראתו הי"ה

במדרגת מלאך ולכן היו יראים מגשת לו ואמנם למה שיוכל

להשיג ממנו כי היה נתון להגשים הרומז מה שיש לאמיתת

כפי מה שיודו וזולת זה נסתר ואין מקום סבת שמשו ולמה

הוסיף וזהר בבבו והיה כתלמוד השרית פ' נשמט יהבל שיח"ר

מכבל

בגלגל כח הגשמיים המחודשים זהו מה שקדם כוונתינו לאחר-
כזה המאמר הנכבד ולאחר שקדם אור עשר ספי' שבמשכן ומעשה
שהיו נראים מקודם הוא הנ"ל שהוא כמו המשכן במשלתו: והוא
רוצה להודיע שזה הוא נגד אחד מיוחד לישראל ולכן נאמר
והביאו אחד השמש שהם מתקבלים במשלתו לעשות כל אחד
ואחד מישראל נשואת נפשו והכוונות לבאו כפי השכל
לכם והאותיות ויש לכם לפתן מהם יחד ... ויקיים
הכתוב שאמר ... כל ... לא נזר גדול. כ"ל אמן-

פרשת ויקהל

כל נדיב לב יביאה את תרומת יי' זהב וכסף ונחשת
ואמרו רז"ל שקול היה משכן כנגד בריאת עולם בבריאת העולם
כתי' ויש האותיות ... כלות שמים ובמשכן כתי' ועשית יריעות
עזים וכתי' נוטה שמים כיריעה. בבריאת עולם כתי' ויהי רקיע
ובמשכן כתי' והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה. בבריאת
העולם כתי' ויאמר אלהים יקוו המים. במשכן כתי' ועשית כיור
נחשת. ובבריאת העולם כתי' ויכולו השמים. במשכן כתי' ותכל
כל עבודת וגו'. בבריאת העולם כתי' ויברך אלהים. במשכן כתי'
ויברך אותם משה. ויקדש אותו ואת כל כליו. בבריאת עולם
כתי' פה שבת. ובמשכן כתיב ששת ימים תעשה מלאכה כו'
ואח"כ קהל ... התורה לאו ללמד שקולה מלאכת
המשכן כנגד מלאכת שמים וארץ וגו'. הכל מקפידים שהיה
קודם למלאכת העולם כל ... כל ... וכמו ... קשה
על זה ... המורה ... ואחר ... וכן ...

שהאדם הוא למעלת השכל וגם כן אומרים וכן שהשכל ע״ש ויאמר
ירמיהו ע״ה שהשכל נבדל וכמו שהשכל בכלל שנמצא השגת השי״ת
כן שיאמר מבינו אשר הוא למעלה בהשכל ימצא כי השכל האלהי
אשר הוא למעלת הנבואה ובעבור זה אמר הנביא שלזה לאדם הם
נ״ב כשיהיה פה המדרגה שמצא שלזה הנבואה נגד השי״ת יהיה
שהוא במה הבינה וכל נ״ב כשיהיה הוא ישראל לשלמה גו׳ והם לבן ים
ויאמרו למעלת השכל הנבואה נ״ב יאמרו הנפש מעלת אלהים
ישראל הכל עדת ישראל הם לבינה נבר י״ל פה מעלת היות
כלאים ואיש מבני ישראל שכלו למעלת הנשגב יוחנן עליון השכל
האלהי כשיתחבר כל מעשיו עם השכל ויתאחד לכל דרכיו
משפט ויש עמו וזה השכל יחול על כלאים ואיש מבני אדם
הוא הולך בדרך ישרה ויתמיד מדה ומשפט ולכן אמרו ז״ל
החכמים שגברו שכלם אלקים מהגה יהיה כנגדו וקשה
אתנהו שיאמר חכמים יותר ממה היות המדרגה בתוכנו ויהיה
האדם הכל הנביאים כמו שנאמר בשכלו ויאמר היות נ
וזהו החכם יהיה כנגדו שכלו חכמי ישראל להיות ישראל למעלת
השכל בכלל יחוייב שהיה שהשגת נפש יותר מכל הדומות
מה מאד שהשגתינו אלקים מהשכל ומלך כל הארץ ישראל הש״י
שהשגת ביאורו ומכל אמונתינו נבואת נביאים שכלו אלקים יחו״
שיאמר השגתינו במין הנמצאים ונודע שהשגת המדרגה הוא כמו
כבר נודע מה שהוא והוא למעלת השכל בכלל כמו שיש השגתינו פ
ביאורו לנו מה השגה וזהו זה המאמר אשר הוא השגת הא״י
דרושיו ודמה המשכיל לשכל וזהו דבר ברור ואינו צריך ביאור

אך

אין יבומה ויש דמיון אחרים זולתו לא אחר שאינו בעולם יבנה מי-
שישנו בעולם ודעת כי כמו שקשה פירוש לן שאינו רק בנין בית
ואחד כן המשכן נשאר דרך נבנה שאמר כל שיב לבי כל אחר
יבנהו לבו״ נשאר אחר הנזכר להקים נפש אותה לא מקומו ולא
יבוא לאנשים כמו שכתבו רבותינו ז״ל ה׳ לא יקומו והסתרו מנו אין
המיתה יבומה ולא הקם הרב שוטה וקטן ומי שהורס שאינו של
ונפולה וכלם מן הפסוק שאמ׳ כדרך בני ישראל יבם הרב אחיו
שומע ואינו מדבר מחה כלאים יבם קטן שאינו ראוי יבנה לבו -
יבם שוטה שאינו מרגיש בלבו שאין לו לב ורחמנ׳ מאחר - ים
מעולם ולא מגדל הקהים כדר לבני ישראל ולא נגר׳ אחיו מבני ים
לבק בא׳ שזה המקרה והמשכן שידוע נשאר בגופו שיאמר רק
שפסוק בשכם ואליו ונגה שהקרב שוטה וקטן מן לבם אבל
ותבונתו כשר וכן שוטה היה שאמר שאינם מפסים מה שהם
שעושים לבן לא כלל אבל לא שיהיו מאלהים כלום והחרש מי שאין
שלא רחמ׳ אלא ישנו זה הכתוב מיתתו ונו הנכה אחר לן מבני יש׳
כי קום שם ונותר ולכן שם שיפלוגן בני ישראל והם אחר שאינו א׳
אותם זה המשל בשיקה נשאר כלב טוב ונפש חכמה זה
המשל חכם לאים מאוד וחס נשאר בגופו ינשק קום מן עולמו של
מחר ולכן אמרו המ׳ הכוהן מרותק לשני בנין ועב כאן שכרעה
כמה פן יקיק ובר שם לעבר בלשון וגו׳ ונאמר בגופו יבנה אחים
בני בלשון ולהורות סמ׳ כמו שקשה שרח בשרלב הקב״ה
לחדשו ושלחו זה כו מקומות מקורות קלקיון של הקב״ה אחרים
שהם שלש השכל ושלש הנפש ושלש הקויה והקפהר טרין

שהיו במשכן כמות שהקב' שלמה לפני לפנים שהוא מקום הארון
אשר לא יכנס אדם שם אלא יום א' בשנה והוא יום כפור לעשות הכל
אשר האנשים הם מתענים ועושה א' מוכל ואחר הקהל של כל
מה שבו הוא חוץ ומכן לעשות הנרות והקטרת לבדה ובכהנים
שם ובזה הקשת הנרות בבתים אחרים רבים ויש בו אחרון לרך
כמשה המלאך עשה הקניה והקטרת הוא ומזבח נחשת במשכן א'
אשר הוא שם מזבח הנחשת ובזה המקום ובבתים כלם גם שלם
הכל לבדם והנה המקדשים נעשו הנרבו זה וכמה ונתוסף
רמז לג' השלמות והנה בזו הפסוק אמר לנו ה' מן אוהל מועד
ישראל שמענו מזה מזה מלאכת המשכן הקדשים והקדשים
כלי הקדש נעשה לשם מלאכות העולם לכל ב' הורה לנו סתיו
רחוק למזבח מרובע על הקטר כלי המזבח הקטור ולכן אחרון
אמר הכת' למשה מזה המזבח בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה
יהודה אמר לו משה למשה הוא למען לשם אלא אחד לישראל
לכל אחד והוא י"א שנים אחר משה לישראל הוא עליכם ב'
בצלאל אחרי ישראל למשה מזה רבים למשה הוא לעשות לא כל
למשכן הקדש כמו אחר אחר מזה מזבח על הקטר אלא מ'
מלאכת הקטר והנה הוה לנו בזה ב' דברים מ' שאין אחר לעשו'
לבדו לשום מהם שלהם אלא מלאכת הקדשים וזה והב' ש'
שאחר שהבדלים יודע לקדשים מהו כולם שיהיו הכל
לעשות וזה שלך מלאכת הכל שלנו לכל ב' הוא נגד למשלם
ישראל ושיהיו כלם לב כאחד ומרבים להבין יותר מה הנגד
בכל יום ויום כמה המעלה מלמדם הנה להבין מה העבודה

למעלה

ד'

ד׳ הודיע גודל מעלת עשה המלאכה כיון שלמשה ולא סמך—
חכמה לבם אישאו יותר מבצלאל ה׳ להודיע מעלת יתפאר כי לא-
היה מעולם לעבור יותר מזה אחר שהקב״ה קרא בשם לבצלאל
רבה שיביאו עד כה שיהיה לא הקב״ה אבל העושים קול-
נמצא כלומר עושה לישא של מלאכה וקנה מזולה לוח-
התעלות יש המעלה רבה ונראה כור שהגלגם ואחיה וכו׳ א׳
חב בעלתו״

פרשת אלה פקודי

ויכנו יש מלאכ חב המשכן

לא וזאת סיבת המשכן ישראל לגבי הקב״ה שקבע את השלשון כי
ושכן בתוכם אמר וישמעו וחזקו יש אלים מתהלך בגן בא עם
האדם הראשון ואחרי שנתעלה השכינה ונעלתה לרקיע א׳ הרגלים
חטא קין שנתעלה מרקיע הא׳ לשני עמד דור אנוש והשמיעו
שנתעלה מב׳ לג׳ באו אנשי דור המבול והשמיעום שנתעלה מג׳
לד׳ דור הפלגה בהגלה שנתעלה מד׳ לה׳ סודומיים הקב״ה שנתעלה מה׳
מה׳ לו׳ באו עמי דור שנתעלה מו׳ לז׳ עמד אברהם אבינו ועשה-
מעשיו והביא השכינה למטה הז׳ לו׳ בא יצחק והביא עוד עד ה׳
המשכן והוריד מו׳ לה׳ בא יעקב מה׳ לד׳ לוי מד׳ לג׳ קהת מג׳
לב׳ עמרם מב׳ לא׳ משה מרקיע למטה בארץ וכבוד יי׳ מלא
את המשכן אמר הכתוב כי יראים ישכנו ארץ ישכנו עליה לעד-
כנגד ידוע הוא והמשכן שהיא הכנסת לא היה מתעשיות
חיזה מהשכינה איזו מהן ולא היה זמן איזו מהן ולא היה מחוץ
איזו מהן חבליים חסרון המשכן והמשכן ונתן כתוב שלא
יחם בין המעשה כיחם בחוץ יוכל לאחת מהם לא יוכל לאחרים

ואמר שיוכל לאחוז שאותם לא יוכל להשיגם בכל זמן שירצה וגם
אחר ההשגה מהמתחדשות ונפש לא ישיגו אותה מצד שיהיה ב'
באי זה זמן כי אם האדם יוכל לאחוז אחר מהלך הדרך בזמן
שהוא לא יוכל להשיג זה הדבר בשום זה הדבר הזמן וזה כמו
מטהר וטבע לחוש ושמירה יהיה בגופים החומריים וגם יהיה
בהם [illegible] הנפשיות כי לא כל אחד יוכל לעלות אליו שהוא יפסוק [illegible]
ולא באי זה זמן שירצה אבל בזה מוגבל בשעה [illegible] שהאחרון
שהוא שנשאר וכן גם יהיה בהשגת הטוב העליון והשכר הנצחי
הצדיקים כי לא כל אדם יוכל להשיג שלמותו א' ולא באי זה
זמן שירצה אבל יש לזה דרך וזהו מאמר [illegible] עצמו ויש
מהדבר העליון שמזמן אחד יותר מבזמן [illegible] [illegible]
ימים [illegible] ונראה [illegible] כי קרובה להשיג הישועה
הרחמים שהן לזמן זה ואם בזולת זה נמנע להשיג [illegible]
ולכן אמר כי לא אוכל הטוב העליון שהן אלה שנים רבות
ואחרי [illegible] לחזות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] העמוקים שצריך [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ישיגו [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בזמן [illegible] לא יוכל א' [illegible] ולא [illegible]
[illegible] להשיג [illegible] כל [illegible] [illegible] כן [illegible]
הטוב העליון והשכר הנצחי אחר שיעשה זה [illegible] א'
אנשים [illegible] [illegible] ולכן [illegible] ישראל [illegible]
שכן אחרים לא יכלו להשיג כמו [illegible] [illegible] כי
ישראל [illegible] וכן [illegible] [illegible] [illegible] ויוכלו ל'

להם

והלכתם עם האנשים ובשביל זה יתחלק ספקו שהיה מדשב אמר
האשה יקדש ושלשה השיב הבלבה שהין כאן שלשה הבנים
בשבורתו ובני זה נמשכל כה ולכן אמר שלשי הבוחר לבל
באר כאין כאן לפני שהנפשות כידו יודע מי שחטא או שנשאל
חטא יחיד ישנו כאן ס אין יכול לשאת זה מלך ובזול בשב
אשר שחטא אין והם עם א׳ נמהבה א׳ כטב המלך והמלך אינו
יודע מי הוא הגורם שימנו כלם ולכן יומת הגורם לבנו אבל
מי שהרוחות בידו ויודע מי שחטא לבד כאן לא שחטא איגר
נמחק מן העולם אבל האחרים מה שאי כלום הקב״ה למשה מכ״א
אשר חטא לי אמחנו מספרי והנה אנשים אמר כמו שאמר אהרן
הנס יהי אבי והנה והחלק הכל שבקידה הזה לישנו כלב ואם
לא אנשה כה׳ ונוגע ויגש אנשים ויאמר טוב אינו מגלגל
והיא מושבו כאן להמית שבט עם כלם והיה כתוב כי שפט ה׳
השופט כל הארץ לא יעשה משפט ולא מתו והאל מלך בגוי כי
כשחטאו לו מהיה א׳ הוא הורג עונש וכשם שלהקב״ה אינו
חטאו דור המבול ואם מנא כ״ך בשניא ייל׳ חטאו דור הפלגה
ונא׳ בשבר אנשים חטאו סדומיים ויצאו מהם מכל הקב״ה
הי׳ שהכ״ה מציל את הצדיקים בשביל שהיה נרמה ידע עם
ולכן אמר דוד ע״ה יתמו חטאים מן הארץ ונא׳ ושתיהם בשל השמא
יסף לשמוע את שמו וינשק נקמה בני אדם ויחרע מקום לכלל
שלא היו האנשים אשר קייס חייבים כלל אז ירבה נפשי לא׳ כי זה
הארץ הוא טוב ויאמר אב״א מה שיתנייב הקן שהכל וא׳ ימעור בחטאו
כמו שאמרים בקטלו יומתו ומי שאין לחטא שיכל ולחטאו י׳

דוקים בחרם עכן בן כרמי שבשבילו נאמר חטא ישראל ונאמר בחרם
יהושע שחטא בשוגג ולא שבקו יי' למחול לא במזיד ולא בשוגגים
קה שבשביל יקיה שנשאו נשים וקנה רשי ז"ל אמר הנמהדרין רק
לייצ אקיכו וגו' עסק לשלב קשיין מ' אותק משניים אלא קר בים
בשביל קיקיר עשה כן יש בשם אינו אלו אלא מן משפחה אלו
אבדו אשר לבא וגו' ולכי ויעשם יי' כישל אזמתם נאמר
ובחמה וגו' ואומר שלוקס לא יקיק אם כשיקיק אם כשיקים נשי
נבל ולא עשו בו עקימה אבל כשיקיה האחטא נשהר מזקוח
עקימה לא לכי אבל כשיקיק גשיאין ולבניו ולא נעשה בו עקימה
אמרו חייבים כי כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה קוח
נענש כמו מי שעשאו והנה מוחין פי' חטא עכן בן כרמי ה עיזה
בחרם ולא ידעו ישראל ונענשו וכן חטא יקושע
וכל אין אחר מאק שבשבילו קהיה מ' יחטאו וגו' כל קהל
בבעלה וקנה בנימוק מקהל בשביל קולך אחר קרוב
כמ"ש ז"ל קשלב עון אחר כולו כמ"ש ויהי יי' כי יבקש
יקיו בהן וגו' וקלמה שונה אחר כובב כמ"ש ועקב
סקוס ושפך כ' כבב וגו' וקיה עון אחר חבו כמ"ש שלרוב
שוך ורבה מא אמה קטן נמצא נאק ג' נעשה עשה חבריקט
אלפי שק אחין מאוי לקמיה ושקיים עם קרשעים ונענש ג
קרשעים אבל קיאמנה קוא שימותו קרשעים וינצלו קלדיקים
כי זקו עשק ומשפט ועשה משפט אחין כמוי לשני ו קרשעים
בשביל קיחיד וזק דבר כמושכל תמון כי אם שנעשו קרשעים
בשביל קרשעים כמ"ש בשגש פסוק אבל שנענשו קיחיד

קרבנם בעבור המעשים זה יבא במובדל ·· והקרבן עולה ויורד כי
העשיר והעני מביאין כלם ומביאין שתי קבלה כמו עולה ומנחה
זובה בעשה שלא בעשה ולא יהיה מלחמה והטאה ושיחדו וינב
והעשיר שקונה כלם הפך מה שלא יהיה עולה ומנחה ושיהיה כתוב
ומלחמות ונבר והנה כל אלו העולה והטאת יבואו שלא תהיה
כפי כונת הקרבנות יזכו למעשים בין לעשיר בין לעני כיוצא
זה הוא למען פרסום המעשה שהרי מתחלקים שהם הכל יהוי
שישגו מרובה ושלא יהיה עול ומנחה לא יעשה יין מכוונה ד׳
במעשים לתת לאלהים ונדיר עשה כאלה וכן הדבר הוא קשר
רובה עיקרים הם׳ ימצא שהכל קשר ויחויב גם׳ שלא לבד קיים
חסר לבשו ימצא שלנה ויזכה בעולות מהם העיקרים וכן הלכה
יהיו נעשים בעבור שנה׳ הרשעים מהם שכנו אחד נכלל על
שעבר מאכל לעשות השמים בשר חמירך וגו׳ כיון שנתנה רשות
למאכילה לאכל חליו מבחוץ הן עושה לבשו זהו להוציא בלבנו
שהעשר עד שיאחר רוצה והמתנה אחד רובה ואחמש בשר ולא יהא
יהם בבגדו ובפלפו לעשות יין ברשעים ואחרון סופו יד לשלוח
לעשות ואין מהן להמית עליה שם רשע ולמה שאמר הא׳ לנבא
מרבן ונראה שהא׳ היה עושה קלין והמשתדל לא השלם של
חלוקה מעשות כגון הזקן אחר קלן של טהם היה זה
הבהמה השדית ענ׳ שלא כבר היה אחר שיסמכו עקרים ד׳
והשנים יחד קבל חטא לבדן חין מין לעשות זה עם שתפסי
שנאמר במכריהם לא ידע זה הדור שקונה ט כון אחר קנו
ולא קדושה ולא אמר חלוקה וגו׳ והשני כשיבא בעבור הכי

או הדבר אין מה הלכה והיותר שזהו הרבים במדבר ואם יאמר
האומר שסבר שהם במדבר האוה שבו ונראה יקובצו שהיו יחד.ם
ונעשו רבה הבם ישכוק מהקדשי מה שלא ישלם והראה א'
אחר הקנין הזה שיסרו הקודשים היו סאים בקנין השבת והיה
להם להביא שם בני שבע נשים נזונים ושבעים ואלם נגולו רב
ובכורות בהמ"ה כמאמר חסד חסד אחן להגיד זה המשכל אך
הנפלא אם בהכרות השכינה עליהם ואם כי יהיו ישראל כלם
צדיקים ישרה שכינת הש' עליהם אבל בשהיו בהם רשעים וא'
וחטאים ל"ל מאחר לא יסולק השכינה מהם ויעשו לעולם
ופגע כמו נח"ה כי שארך ילמדו כמה גזל אבל כשיהיו לב
א' לא יוכלו האחרים לבטל הטובה וזה לא יהיה בהיותר שש
א' בנוטר שהם לא יוכלו לעשות יותר מהם ובן כרך לש'
כאומרו להשכינה שכינת הש' עליהם היו כחויים אלא
יהיה בהם מחורס ומגורה כי אם היה זה יסתלק השכינה
מהם ובהסתלקות השכינה מהם נאחזו לא כנגד ולזה שהיו
בטלה עוד אך לא היו ישראל יכולים להלחם עם בני עשו
ולא היינו מהם כי אנשים אינו וזה השובה מאמר יקובצו
והנה ירמז אחיכו דומה מהמם השפקים בגורה למשלים
השפקים בה שהלא אז רובם ימצאו כלמה שם' וא' ישעה
לעצמו עם שאיפור שמו' שהיה דין מאמר והמה לא יוכל
אחר כובה אבל עם נבר חרם ושגעה יקוייב כל"ה על
הכל ואין עם היו לעשה רכה הש' ט מאל עמהן מהם שבט
והנה טהרם ימצאו האונו כמזיר סמו שהיה לקובצו והרבים

בשלה

9

שעבירותיו אלא ירדו שם להקריב קרבנם וקטרתם ושם כוונתו כזה
שאמר הנהרגים שנא׳ אלקינו וכו׳ אבל באחר הזמנים הגשם שהיה
אחר רוח וקטרת והאש ולבחור שם זה קבור שאמר כזה ב׳
המקדש המכוון אשר כונן תפלה כנגדו כן והיה כנגד המקום
ישראל וכו׳ כי הא׳ שעשו חטא מה שהלכו אחריו להקים ושם
ובאותן דור חטאו שלא להקים וכן בשעבודם התנאים ... ח
שלא הקטירו שם אותה שלקחו כי ובאותן הבנים קוהלות
עד היום הראשון שקם האחרון לנביאים ... להושיע
אשר מרשה וישראל וזכו הם שעשו מצוה להודיע לנו ולהשכיל
כבוד ה׳ משמן של אהרן ובני ישראל כבוד ה׳ כמו מוכל... ... ...
לשנים כל בני ישראל ... ה׳ על ... יום ואחד ... ק
שלא בו נשא כל בית ישראל לכל מעשים של אחיהם ישר׳ ושלא
משל הקריב הא׳ להקריב הב׳ כמ״ש עשר מעשר ... ק
אשר מכבדת לכרוב ומכבדת למטה וממטה לחוץ ומחוץ
למזבח ומשם לעזרה ומעזרה לחומה ומחומה לעיר ומעיר לכר
ומכר למדבר וממדבר שלקח למקומה וכל ... לבו ... ר׳
וחז״ל יוחנן ן׳ תרגום ... להם לאר׳ במדבר אמרו יחזרו ב׳
כהנים ... סין אלא חזרו אחר ... מ״ש ויושב
ראשי ... ... אלא ... זמן ... י׳
... ... ויחפ׳ ס
אשר לא ישבו והבאים ... ונתלה כמ״ש כמנין
ייעש הנפש אחד ... ונעשה ... ה׳ כי ... ב
... ...

הייעוד שעתיד הקב"ה לקיימו בביאת שילה [illegible] ועל מה כתיב שם
ימים נעשו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] נוצר ניקיק זה ל'
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל דבריו
לקיים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ג' לחו

ספר ויקרא

קרבן משחוץ מחלק הכלל·· ואמרו

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולמה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] קרבן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זהו [illegible] [illegible] [illegible] ג'
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עד [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

אדם כי

ב׳ שהתפלה האדם הוא בלתי ידוע לעשות לו חומרות כמו שכתב מהו
ג׳ שאחר שידע מהו עליו שישבחו מכל ישראל לקדשו בלבם
חיין כ״ל שכל תשלות האדם והשתדלותו באומני שיקיו חשוכם
כי במחשבותיו ההתפלה" והנה נפלו מתנועה כי האדם יש לו
התפלה והנה החוקר הזמן ראיה של נסוי מאיות הוא קורא
ואמר כי אין ספק פ השגה יותר נכבד מהמלאכה ואם
קניהם המלאכותיים יש להם התפלה האדם השגשה לא
נכו והנה אין ספק כי הפנימיות יש להם התפלה כי לא
לו מתוחר משלש ס כלמה שיעשו יעשו בשבירה התפלה
כי התנועה התפלה לעשות ספק היה והדבר לעשות לעשות מה
מנגנים לכהנים והאור התפלה לעשות מלכות ואם זה
נבהם המלאכותיים נבראים השגשיים אבל יותר יקרים
השפך אין ראוי שיעשו דבר לבעלם כל שיקיה לתפלה מה
קריאה הב׳ הוא של החוקר למה שאנחנו שמח שאלהי האדם
יש להם התפלה והכל שהוא האדם שיקיה לה״ם ולו התפלה זה
לא יתכן כי הכל הוא יותר נכבד מהאלה" והנה הוא מבואר
ט כל חלק האדם יש להם התפלה ואין לו דבר שימצא לשאלה
ט השין הוא שאחר והמוזן הוא לשמוע ואין לנוגעים ו׳
והמחוש למאס הקדם והנה כל הקדמים וכל סבות הנגלות ה׳
הטבעיות והנפשיות כלם הם להתפלה כמש״ז״ל הוא שאך
ויבונך מלמד שהוא ונפלאיו ונקבעים על כל אחד ומחד
והנה יתחק התפלה נשי התפלה האדם כלם כמו שסדרו א׳
רבותינו ז״ל אשר יתר את האדם מחטאו ונראה ט מקבים נקב

עכו״ם שהם יתרים א׳ מהם לגוים ישראל א׳ מהם קרבן לנדרם לשמור
והם חלקי הקרבנות כלם יש להם התפלה והנדרים שקורין קהל אין לו
התפלה זה כלל אבל אם נחלקים יש להם התפלה לכל עם בנ״י
שיש תפלה נקבל יותר מן החלקים והנה הנביאים בארו שכל
מה שהיה קרבן נשלמו לא נראו אך בעבור התפלה תמיד כל
הנקראין באמר ולעבור בדברו וכו׳ ואמר שלמה על כל תפלה כמו
ומשכנו ונפרדנו לנוס ונעלה קה אחין נבא לשאלה פי אחד ה
הדרשות שירחק דבר מיוחד יש לו התפלה והנה הנביא מרשה
חסדי קדין מגדירה כל חפשה שקרבנו שכל חלקי הקרבנות יש להם
התפלה וכל קרבנות שבלא יש לו התפלה וזה אמר בגוייה כל
חלב וכו׳ וחלב מבשלים וירא אלהים כי טוב וכן בגוייה הכל שנ׳
וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד והנה טוב
והתפלות מקדשבין כי כל התפלה קורא טוב וכל טוב הוא כל
התפלות קה שנקבל לו אחין נבר שכל הקרבנות לשאלה אבל קול
בעבור עבר ״ קה שנקראו לו יקריב שיש לאחמק התפלה״ה
התפלה מה וא׳ זקו שאין לו שיור שלמה שהיה הקדוש עין
לו פנים כמו ישראל שהתפלות עם הקרבנות קרבנים לו ואני
קורבנים נפש הממונים מהם שהם וקוש בנם שקם ה׳
התפלה מתפלל: שהיה בו ואין מוני לבו שזה היה בו יהודה
והם הוא לא לא יוכל לבקשינו נשלם סרב שנקרא שבכלל
ואיזו מקדשו ואין לו סמנים נכל לבקשו הא׳ לו לבאזינו ונשלם
והנה הקב׳ לבאורים שכתב לנו כי אותיות כה שנשיג מקדש ה
התפלות האחרון שיקרא זה הדבר נבר בעבור עצמו ולא כ׳

נעתק מנו׳ אחר לזה שהנושאים ימצאו נושאים על ג׳ תנאי׳
מהם ימצאו נושאים נעתק מנו׳ אחר לנושא ומהם נושאים
נעתקי׳ משני הפכים ונעתקי׳ מנו׳ אחר ויש [illegible] נושאים שלשה
הם נושאים׳ נעתקו שניהם לא נעתק מנו׳ אחר ׳׳ והנה
הנושאים נעתקו מנו׳ אחר הוא תנועה כי הוא אחד [illegible]
ויש הנושא הפכים במקרה שלהם׳ והפכים נעתקו מנו׳ אח׳
נ״כ אשר התכלית האמצעי והטוב [illegible] הוא מה [illegible]
הוא [illegible] שהם לא נעתק מנו׳ [illegible] אחד׳׳ הנה
התנועה מורה כי כל נושא [illegible] מנושא אחר מורה על [illegible]
אחד׳ו הטוב והתכלית׳׳ והאחד הב׳ [illegible] לו הטוב ה
העליון והתכלית האחרון הוא [illegible] נעשה [illegible]
שער אחר הוא לו ומה׳ שימצא לו זה הטוב [illegible]
ולא יתבאר זה׳ ואחר אמר הדבר שזה הטוב הוא התכלית
הדברים והלאה אמרו׳ שיהיה נמשך למה [illegible]
שכל טוב הוא [illegible] ושלימותו הוא בפועל [illegible] ה
התכלית שלימותם הוא בפ״ע [illegible] ולא [illegible] ושאר ה
[illegible] המתנועעות ומה שהם [illegible] הפועל [illegible]
שלמותה [illegible] הפועל ומה׳ שימצא הפועל [illegible]
ולא [illegible] אחר [illegible] לפי זה [illegible] והשלמות
בפועל הטוב [illegible] כי המתנועע [illegible] שהם [illegible]
ג׳ מינים התנועה והוא התנועה השוות וזה התנועה הסבוב
והתנועה המתנועע [illegible] שהוא [illegible] הסבוב
ולזה יהיה התכלית האחרון [illegible] והשלמות בסבוב [illegible]

ככה המעלה מעלת השכל וגם בעלות המעלה הס' רק
שלמות הגוף והקנינים והנה כבר ובכלל ובכל אחד
מהשלמות המשתוקקות אליו ולקורות לו זה נמצא אשר עד
מן ספרו על משלם בעלות זה שהקנה את אשר אהבה נפשי כי האדם
בטבעו לא ידע מה שיהיה כי השנים יהיה הזקן והנה
ועניים הלבשת נפש ומענים יהיה מקנה הקניינים הגשמיים
זה אמר הנה אותה להם ובשנים יהיה בהנהגות והתשובה
כוונת לפי הנזכר לי את אשר אהבה נפשי כי האדם בטבעו יקרה
מה שאם כי השקות הוא יאמר שהוא הטוב והשקות שני
שהוא המעשה והשקות אחר השנים אומר שהוא לשכל
בחירות והשקות סבל יאמר שהוא החכמה ולכן אמר הנזכר
לי את אהבה נפשי ושנה לו אם לא היה לי הנה בגדים עד לי
כנגד הלבן וכשי את הפיתון על מעלות הקניינים
שהיה מה אם לא ידע השלמות והשלמות שאין למו
מהמלמדי ישרו ומתחילי ישיבה שהם מעלות הקניינים
ובעבור זה אמר שלמה עד שאשיגה בעלות בהשיגי את
אשר אהבה נפשי והנה יש לעשות שאלות שהם הגדולות האדם
כי כל אחד השיג שהם הקניינים נשמרים והנפש חשבו שהוא
העשר והנפש חשבו שהוא הגוף והשלמות כי הנה השלמות
המעלה הקנינים לא יותירו לאדם ואם היה האדם מאושר
בעבור שיקנה יהיו הקניינים יותר מאושרים בעבור שהם
יותר מעולים והשלמים יותר מאושרים מהקניינים הם
יותר ויותר והנה אין ראוי להיות השלמות האדם כי

אינן

אין מיוחד לו והעשה כ״כ אינו התכלית הקדום למה שהעשר הוא
נעשה לבעבור לא נעשה עצמו כי הוא עלה נעשה הזבח הקדו׳
ולכן אין ראוי שיהיה הוא הטוב האחרון ונ״ל אינו הטבעי כמו
שאמרנו רצה כי האנשים רבים אמרו הטוב נעשה עצמים לא
שטוב אחרים והתכליתו והתכליתו ראוי שיהיה כמו ולא בעבור
אחר. ונעשה לזה ונעשה ונעשה רק אמר שלמה על שהוא שב
שתהלה הטוב שבעיניה האדם עם נשיו שהוא השפל המשובל
ושיהיה בזה אוכל ושותה שמאמר שהוא הטוב בעליון ולכן כ׳
אמר בעשה ותקריבו עשו והנה לא מסכים מעולם שיהיה
בזה הטוב העליון שאם הדבר כן יהיה הגשמיות יותר מאושר
ואחר זה אמר שהוא שיהיה נעשה ושהוא שתכליתו יהיה
בזה וזהו כוונת החכמה על ומקובל נעשה בגופים ונ״ל
ובאו ... מקום אחר שם ימצאו הנשיאים מורה כלי נסך
וכלי זהב והכלה ואחרנו ושמתו שבהם יהיה התכלית
ותכליתו כל זו הכוונה הם נעשה לבעבור לא נעשה עצמו
וכי זו התכלית יביאו לאדם בעסק והזריזות והעליון עליון
והתכליתו אין ראוי שיהיה בתכלית מבחינת ונ״ל כי התכלית
המעלות ימשכו מסבות האדם בעולם ויורד נעשה כמ״ש
פנים הוא עשיר ותנשא שהוא עני כמו נבחר המלך אין ראוי
להיות שם התכלית למה שהתכלית הוא דבר הגשם ואחר
שכבר אומר שהוא בתכלית המעלות אחר שלם שיהיה
שר ומופת והיא כי ואין הכל רואה עיני ואין הדבר הוא
התכלית כי התכלית הקדום והתכליתו ראוי שיהיה כל הקדום לא כל

והכתוב הוא ביד אחרים לא ביד האדם ועם כי הכתוב המצרים יהיו
לו נמצאו כמו אחר כי ילכה האדם להיות נבזה ונמצא שימצאו
שהוא חיים טוב הה שנפטר מזה שאין השאר ולא הענין [illegible]
והכבוד הכולל האדם ·· ואחר שאמר זה המאמר שאחר שלא
האחרית ורחק שהטוב האמיתי אינו רחוק ממנו ואינו [illegible]
שבאלו כי הוא נמצא בו ולא ידענו כי הוא במשלותו כמשלו
המעלה והוא הנכבד אשר אין השכל בכל לגדול הממדרגה
האדם כי מה שהשכל לרוב המעלות אין לגדול לא כמו השכל
מן הענינים במעלה המעלה אין שיהיו בלי המעלה המעלה פ
נשלם יתמצא בכל כמו שאמרו שניהם לאחר ·· ובמאמר ש
נמצא במעלה יותר אחרית ונכבדת והוא הטוב האחרית וה
והאחרונה והוא שאין בה הוא לבדו בלא אחר כי מה שאין [illegible]
ומה שאין הנשגב אלא ממנו אחר אבל האחרונה והענין
וכל האדם יכול לענין בהיותו יחיד שהוא הוא חי חיים של
מספק ואינו וזהו אומרו של שאמרנו לשון אחד ואחד
הודיע ·· הה שנפטר משה מזה הקבלה האחרון לאדם שהוא
האחרון והמעלה והגדולה והמדע ואחר שהקבוץ זה מחזו
לדעת ל שאין מחזו אחר הקדמת הטוב העליון שמשמתו כ
בחוטם שמשלמו אחד [illegible] ואחד לבדו אבל
[illegible] אנשים רבים [illegible]
[illegible]
אחד [illegible] והבאה הכר הטוב העליון שהוא של החיים
[illegible] ל

נשלם

ומהם פוחד׳ שיתן לשוב למקומו הנבחר לנצח וכן הוא
קהל שהיו ישראל נאספים על הר סיני לקחנו מעון הקד״ש מיד
כי הכל ואחר זמן מועט עשו להן חומה ונשיין לבון מה שכתב
לדמשכנות הכה בית והקב״ה כליה לו משק שם י״ל
שהקהל נגמרין והשיב לינו מה שכתב חכמינו וכן הוא לכן
שהם ישראל כשהיו מפרשין והוא בית המקדש בינינו ונפלה
שפסק יה עונינו המיד ונשיינו לחמורהיו ודלינו בשמא ני רה
בהוניין ובפסו פי חכמים מהוסין וחכמינו מכן ומשמח ושמן
שישוב למקומה הקדושה והכבוד לבית מבית אלקי״נו בהסתר בלבני
ובנירים ילדו לבית צבאות ולא נותנו חלק מקום ובמקום מן יה
יקדשו ולא תושבי ישראלו ולא יתנחמו וכלוה נראה לפני שם
החכמה והנשלמה והיו שומעים מותו ונשם הזמן כי שמן רער
ויראת י״ל לא נתרן של שנשבר זה הק״בה כליה והיו נעניים
ככל מין קטן בו וכלוה לפני שמן ישראל טוב חוב ירדתו הה
הרבה אחר הבית זה הטוב כמו שנו להיות לפנים המי״ד ב׳
כשנין שלא הכנו משובו ולא יתחבר במה השיר המקום ושכחת
אחוזתו ולא תרפו אחריו שמלכותי הקדושה מן כמו ינעזב
גוים ... ולכן אמר הכתוב לך ושמור נפשך מאד פן תשכח
את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך ולא
עם סגולה של מלכות שמים שנאמר ... אחרת ...
קדשם הנבחר שנה ... ח״י אלהיך עליך סמי ...
אחוזה מאד ... בכרו ... ונשבעו לא ישבר
כל ממונו ויאמר על לבו תמיד כמה והיו הדברים האלה על לבבך

ועו׳ ואם תאמר לשאלת זה במאמר המקובלים הגשמיים בה׳ שרלו״ ל
לשאלה מאמר המקובלים האלהיים להורות לנו שאין תאמר שאנו
ממנו זה היסוד שהכל האלהיים בו שהוא מספיק הא׳ ויתודו
אמר שהכל בו התמיד ובלשונו נאמר ובאכבו ובקונים וג׳
וזהו שהוא אותו על היהם ושהכתב אותו על מאמרות שהחיים
באותו שלא יהיה משה שמים התמיד ולא נאוה לשכנו אח״ר
המאמר ״ ל׳ התכשיר כי כל שיהיה התפלה מעמקת השין לשון
יאמר שכל מה שנעשה יהיה מאמר זה התפלה וזהב׳ יהוי״ה
הם היותם כל מה שיעשה מצד שהוא רוצה הוא מאמר ה׳
הבחינות והבונה והבונה ההוא כל מה שיעשה הוא מאמר
הכונה וכן כל אחד המלאכות יהיו היות כל מעשה העולם
שהם כולם והם וכן כל מעשה האדם יאמר שהוא להשגת התאר
השלמות שהוא האומר וכבר נאמרו שהאומר ער ה״ל נכבדם
במעלת עוב מעשה המעשה והמאמר ובהשגת השלמות
האמיתי והנהגה וזה כל מה שיעשה האדם לשם זה התפלה
ט אם יהיה שנים שהם אחדים ובעשהם אחד כי הגמ״ם הם
מעשה הכל ואחד לאחדם אח׳ כל מה שיעשה האדם יהיה
להשגת זה התכלית יאכל וישתה במאמר אלהיים הוא יהיה
שהם לעבוד את יי׳ ויגדל אחר השער כי שימצא ערבו
ויעשה ממנו עוקה ואח׳ נשאר הסיבה יהיה יען כי אין
עמו שהם פ הסיבה היא הבריאה לנשמת חיים ויבקש עליו
מה וכלים שהם כי שיבריאה לנו ויהיה שני לעבודת השם
ט אשר מבוארת יסמוך אדם ויבקש אמירה להשלים התורה

וכלו

ובכלל יהיו מחשבותיו והשגחותיו והרהוריו כלם לה׳ שבת זה התפלה״
ושם אמר שלמה ע״ה בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחותיך כי
גם לעקר מה שיש בו מוחו וכבר אמרו ז״ל מאמר הקב״ה לבורא
ע״ה וכל מעשיך יהיו לשם שמים. ולזה אמרו בהם לבו [illegible]
וכל הבא מחמת הנלוה המגיע שקרבן נאמר בה שיושב התפלה
כי כמו שהקרבן [illegible] מעשה תפלת ח׳ [illegible] לא ימנע [illegible]
כמ״ש לא ימנעו מעשה וזהו מצות קודם כלם [illegible] התפלה
ח׳ [illegible] ג׳ [illegible] ח׳ [illegible] התפלה [illegible]
[illegible] שתי [illegible] יהיו שיהיה התפלה אחד [illegible]
[illegible] יהיה [illegible] זה התפלה כי כמו שהקרבן יהיה כלמה
[illegible] הקרבן הוא [illegible] [illegible] יה שם
[illegible] ט זה התפלה [illegible] ג׳ [illegible] תפלת [illegible]
[illegible] ברכות שני [illegible] ל [illegible] [illegible] פ
[illegible] כל [illegible] וזהו התפלה [illegible] וכבר אמרו [illegible]
על כל דבר ודבר [illegible] [illegible] [illegible] אמר
כמו [illegible] [illegible] [illegible] להיות [illegible] [illegible]
[illegible] הכוונות [illegible] וכל [illegible] [illegible]
[illegible] יהיה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בכל מעשיו להיות [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] וכל [illegible] [illegible] בכל [illegible]
[illegible] [illegible] שיהיו [illegible] [illegible]
יהיו לשם שמים [illegible] לשם שמים [illegible] [illegible]
[illegible] לשם שמים אין [illegible] [illegible] [illegible]

ונסבין שיהיה על דבר מחלוקת כמ"ש כל ענין שהיא לשום ש'
שמים סופה להתקיים ושאינה לשום שמים אין סופה להתקיים
איזהו מחלוקת שהיא לשום שמים זו מחלוקת הלל ושמאי שלשניהם
הם קיימים ונקראים מחלוקת לשלש' שאנחנו אומרים דברי אלהים
חיים ובתה"ל אומר שכל מחלוקת קיים סופה היא לשום שמים
שכבר מן השלש' וכן כשהיא שלא לשום שמים כמו שהיה לדור
הפלגה שהיו ע"ש וגבוהו לגדולה והנה מחר זה יהיו
שנאמר המאמר והנה רק שובה יחזו לספרבו כי מי שלא
יספק לא ידע ומי שלא ידע נשאר בגשמו שאין לו התרומה
והנה הם שובים לספק ולפי לחוק יאמר שיש חלקים עליונים
שקמים מהם הם לגוים ומי' כשהוא ירדו למטה כמ"ש
בתלמוד חז"ל ע' לתלמידו כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו
מים מים המן בזה כשתגיעו למקום הטהור שם עתקו והמש
להאמינו בפ' מכדר שעתקו ילדו למעלה מה"ל אין אמר
שיש מים עליונים ואחרת הקרוב יסיג נה' לעבאים כמ"ש
והמים אשר מעל השמים ב' יש לספק אין אמר שקנים
הראשונים אמרו אוי לנו שלא יחפון להיות דקדם לנו שאין
כי השמים הם עבים מהם ואין להם השוב כ' אך שלא למעלה
מן הרקיע שיש נשאר בהם פ' השמים מבג' משע"ה לכם
שירקוענו מתקומם הקטנים ל' מה קומו לו הרקים כשינשך
מהם נפסון ויקדבו מהם יספג כבל הרבש יעלה והנה
הקשובה או השאלות יהיו לדעת פ' הקירות עמקות לשני
מינים עירות עליית ואין קוות ושדרות ואחר

ואחר שבראם חסדי מתנותיו. שברא ימי נתן עירך: ולא הם השמים
הנה לם והשמים וכל צבאם כי אין מים מהם לא נעדר כמ"ש ה'
המאור כי הוא טוב ונתנו ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא
יעבור והיות נשמות שהם הוים והמדם והם כלהם שמים
שהם המה נגלו היוה כאו כמו שהדו שם שמש הגדול חשך
יבלון הצלם ויחן יבחון: והנה למה כלאו המדם יהיה
הסדר כי יאמרו כל עוברי האמרה מי כמוך כי לא
כעובר הסדר יאמרו אנחנו שלא זכינו להיות שלם באחרית
והיות דומים בזה הבהמות וגו' כי כל הסדר לא מסתר ה'
הוא והסדר כי כל הנבראים שיתחקרו להיות עומדים כמו ה'
עבודם להמשך לזכור הכל הנה לו הנמחים כמ"ש ואומרה
אמן ומי שאחר נביא יש לו יתר המעלה שהקדוש עם הש'
ולא זה העולם הזה שבלו הויה ונבחר הוא עתה הבורא הוא
עולם הקוה והסדר ולא עיקר מים המחדשים לא להיות
המחודשים מים הטפם הם הסדר שיגיעו מעט גרות נפלאות
והוה והסדר לא ימלא לעולם להיות מנין וכמבלי המורי
ונראה שכל הבריות המהלכים יכרעו ויכלו בערכם להדמות
לזוכר הכל כמו שהבורא נאמן מהשמע כי הנה הבורא הוא
אחד מכל הנבראים והוא נשגב מכל ענין והוא גם יש
יתעלה שהיה בשום גוף ולכן לא ידמוהו כמה
שנן וישתוק שדיק לא שימלא בו וזה הוא האלהות שהוא
נפלא מהחדם שהוא חיק ונאחית לעולם כמ"ש ויפח באפו
נשמת חיים ויהיו האדם לנפש חיה וזה כלל מי

אלא בהתמזגות ובעבור היסודות הפשוטים על הרכבם עד שיבואו ה
היסודות נמצאי' והמדות ישגו אל מדרגת הויות אלו והכח ניקיות
מהם ונמצא להויות החמר והמחובר להויות נפש על שיהיה מדרגתם
כמדרגת מלאך והנה האדם הוא שיש לו מעלה רבה על כורת
הצמחים והבעלי חיים והנפשות כלם ישארו השארות עצמיי והנה
אלו היסודות שהם ערות ההתחלות בראש כל מעלות האדם
הקום רבה על מעלת הקיום והשארות הד' יסודות ההמשכות
ויעברו עד שיגיעו אל צורת האדם כי זה התכלית הוא אחר שר
למעלה יותר על שנשרפם הכל והנה הד' אחר אחד אחר
אלו היסודות הפשוטים ישתלשלו למעלות ונמצאו יתגלו כל
המעלות אלו' שיאחר הנפש האנושית יהיה הכל לבאו
כשיתחבר הכל ויעלה המעלות מדרגות פארות לבני
המאורות יאירו ו' הנרות ור' יוחנן מכהן שהמשכן תמונה
וכל המעלות הממשיכות הם העוקר לא היסודות ולא
האחרונות כי הכל הוא הממשיך כן הכל והחמר והצורות
רבות והממשיך מקום וכן הנבר הממשיך כן מתן מעלה
וכן הכן אשר המעלה כמו שהתחבר כסוי מהמלות ולא שנ
פלא מעלה יבלו וכל דבר יכונו שהרכון בזה שיש הקוי
בשינוי ונתנה ויתן לכל דבר כרוב פלא ומחוז משאול
ונו' וכן כאו' שיהיה האדם כמו הוא כרוב האם יבו ב
כשיעלה המשכות כמו קנוחות לאין והוא הוא כה
הש' ואז הוא למדרגת אחרים תבניו של אשר עמדו עליו פ
ירבעו למעלה אשר יהיה ונו' וזה הדרך יהיה יכונו בה ובנים

יבשל בה ולכן אמרו ז"ל הקרבנות הם דומים לשי' מחשבות רע
והתאוות כי כלשון איתקשרו ויתמשכו יפעל בכל יום
משלה והאדם יקרב לבו ונפשו משליטתו משלטת הבהמה וזוכה
ורוחק מן הסכנה שאלה סגה ונס רק ארחיו משפט אקים לאמר
ונס לא בנם זכות לגוף עתה ונס לאחר הקרבן לאשר דני סוף
הקדים דומה לשני לו הקדמים שנמנעו ואומר שהיו קרבנות על
הרמזים נגד קרבן בתלמוד הבא כמו מה שכבר פקדינו זולת
יהיו נעשים העולים כנגד נגדי לב את הנכחיות וזהו אמרו
שהיו קרבנות לפני עי' המזבח בתוך שיהיו כוונת זה התאמר
הכפרה והנה יתבאר מכלותה שהדם פקח כדם יכשל הכליות ושתק
הכליות ישתורות כמבואר שיוצג לשני אלה יכשו לכן קפרו ונתנו
את הכליות שהוא הסבל ושנמק הכליות יתן לו הוראה שאוכל
הסבל וידוע לשי' ושאות שקק ומשפט. ג' היתר אחרת
מכיחות זה הכליות שאין אלה נעשים ולא נעשו מהכן לה'
התבאר סבל משלוחיו כאן שיהיו נששות לשום שמים והבאר
נב' שהקרבנות שמניות שחיות ומנות ובשדות ואו הקרבות
ההתחלתיות נקראו עולה הפרק ושבעה לקרבן מחה—ת
חטא כאיסור שחיות והיה הקרב שחיות כי בה יהיה האדם לנפש
חיה לשלמי שלמים והשלמי ששם יתקרב לנודרו בנבואות
כל משלחתו בעל ושמשכל ושל האוני ושקלם ישאר עמו ב'
נגד את הנסחיות והוא שכל מה שיעשה יהיה לשום שמים
וירדת אל הדמים שנהבה לנו המרכבה אנו וכל ישראל נזכה
שנזכה ונחיה ונראה טובה וכלה לחיי העה"ב אמן סלה ברוך ה'

נבש נחת

דרש אחר לפרשת ויקרא

פתיחה

בענין אמרו במדרש תנחומא כל נעשה נבל לא טוב ולא רע בעלי
חוטא מי שחוטא אחר בענין אחיו מי יתן לו פרי קין והשוב ח'
חיורתם שלבי ולא שלא יסרו נכנס לאותה שלבי כל נעשה לא
טוב נכנס שמיר עקרת קוצם שנא' ואין כנענים מוציא לא נעשה נס
על עבודה בגוג שלא אפשר לו פתח שיתאוה אחד לו נגמר
שלא ישתה על מלאכה אנא לי נודאי על מתקנת הכבד שמשבר
לבא נירו כי אם חטא בענין אין פי טובלו חטא נמזד שאכנו
ואמרי ואין בעצם חוטא ונקה שעקבה שאן יצ' ושכרו התשבה
נכשו ואחר שנים חטאת לאין שקר לב חורק ונו' כי עב' —
ואת שהיה הנפש קנאה נכוח' תפילה מכל שלמות כי ע' ר'
פרה אדם יולד שהכל כי שרתיה משה ויחשב כמעה לעשה
חכמה ומוסר ורצה הקב"ה לזכות את ישראל והרבה להם תורה
ומצות לחיותם בב' עולמות כמ"ש ויקנו וי"ל לשמור לבו
כל החוקים האלה לטוב לנו כל הימים לחיותנו כי כיום הזה
אשר הוא פתח בחוקים שיתנו אדם שאין להם טעמי עשה
יש להם לעתים נפלאים מה' יש התועלת להם להשיג ה'
העולם שכלו טוב והעולם שכלו ארוך וזהו אמרו ולחיותנו
כיום הזה ואמר עד ושם התועלת בעשיית החוקים
אף שלא יהיה נמשך מהם לו התועלת כי המצוה אין כמוה
לעבודתם בעבור התורה שכר ולא בעבור קבלת חיי שעה
ולא בעבור קבלת חיי העולם הבא כמ"ש הפלא בעבודתו אמן

אחד ולא במקום אחר ואמרו אחר מזבח מזבח מזבח ולא
אמר כי אלו הקורבנות והמקטירים והקרבנות לא לפני ישראל
קודם חיי הקרבנות שא׳ גם מ״מ כי ישמע אותו יעקב ובניו
בזולת המעלה והשבח וזהו אמרו ונתקרב הריח ניחוח שמור
ונשמר אחרים המעלה לפי הלחם וזהו כוונת הכתוב
כלה כליל ובפרק ויין אשם עם אותו ובקיחתו מהשבת
אחרות. והכהן ולבני הכל לגלות לקבל עבודתו מהשם
על גבי ישראל ונקרב לשמים והנה שמיה נשמע הקרבנות. עם
הקרבנות והיה נגד המעלות כנגד ושני הקרבנות נגד שוחטים
ומקטירים ישבו ותורות המעלה והם אותו שנשמע הכל
כי על דרך ששמעו הקדוש ז״ל ובזה עבר כתוב ואל שמעו
רצה הכל שמע הקרבן ואחר כתוב וישראל עולה יורד
חכמים בכל שמעתם יקבל השונה והתמיד שיכפר
שבע ואחר אמר הקרבן אם הקטן אין מקבלו רק
ונשאו כשונה התמיד יכופר בעולה ובזבחים מקבלו רק
ונשאו כשונה יכופר בעולה ובזבח ואם מקבלו רק
ונשאו בתמיד יכופר בעולות או בזבחים או המעלה כפי׳
חכמים מן כל מרעה כל שלם קרבן ונו׳ ואחר שיבקשו
יכפר הקרבנות נפש ונקלה ממין כיון שנלקח הב קורא
אחיך ואמרו הקרבן כל מיתתו כפרה לכל עונותיהם ולפי׳
מי שעבר עבירה ונתקלקל בשעת מיתה מובטח לו שהוא
בן העולם הבא וזהו כוונת ספר ויקרא והכל בו הקרבנות כוונת
לבעל תשובה שעבירות כל לחוטאים בתמיד בן לחוטאים

בגונב כמה נשא פרקטיות בגניבה׳ ואם כל שהוא ישבע וכו׳
בעין יחזירנו וכו׳ בגניבה ואונס ואמר ואם נשא כל הגזלות בגניבה
משום קנין ונשא לבקרה עמה אומר כל כנה ונעשה מעשה וכו׳
את אחזתמו וכו׳ וכן ג׳ אם שבר שלא בשבועה בגונב וכשנשא את
אחזתמו וכו׳ והנה יצא קטרשק חוכלה לבר ימצא לו [illegible]
יחבר כלו הגניבות אם בגזלות הרבים ואם בגזלות היחיד ולא
התחלנו בגירושין עם ם הגזלה בגניבה והנה כבר ית׳ אלה
אדם שהגזלות העשויה בגניבה אין דינו ג׳ ישבע שאומר [illegible]
וחרם שונה וכן פרישתו ישבע כן אם כלו מחסם
ואחרים שאכלו עליו מיבם לכל עושק שהגזלות בגניבה
אין לו שנשבע יחייב שבק אחין לעשות כל ם לתת לקחיה
שישבע עדיה אין א׳ מקלקת בגניבה לא ישובם בה ולא ישלם
כן הגזלות בגניבה אין אחר שינויה חייב נכ׳ ם הגזלות כ׳
בגניבה אין לו שנשבע ם הגשלות הנעשות עבר רם
כמו מי שהושבן לנשות מדורק בגניבה אדם הוא ידע
מה שנשבע ובטל מה שיודע לתת שהנשבע׳ לא נשאר הוא
את נמוסו אחיכה נשמע אין לו שנשבע שהכל מי שיתשל אתה
זלה ידע שהוא חטא ם לגורם טעלב לא נשאר הוא לא
אבייה חיבה נשמע ולא אין אחר שישבע מכל התורה וקרבנו
עם נשאר לקורב בגשלה ועם רשות לנשא קדם לקורבנו אם
אלה מעשותיו משער מקלש והבר המים [illegible] מכל דרכיו
משפט אב׳ יאחק ם הגזלות בגניבה הוא חטא גזול אחר
שהוא חייב נדרות כי נשא מה נשלו על עבירה אמורה וכו׳

כתה׳ כמה׳ חטות ואם המולדים בזמנך לא ישאו יהיה מנה בגלג
אשר יאמר חכמה ודעת פי׳ יאמר האדם אם אתה רוצה לדעת
מחלקת המולדות והלבנות בשנות המולדו׳ ואם אתה רוצה שמור
אחיה חי״ב שנה ואם אתה בזמנך לא ישנה כלל ויהיה קושי
טובה כלה כשנה ויהיה מה שיאמר הנבא בירח הימב שיהיה
שלה ומזה יחן רגעים כלם בל למד עוד ויך לא יתבן כי
הנפש כלה תשנה ואם לה מהירות והגעם משה האדם והנה
אמר מחשת מספר שבות התלמוד שלה זמן הרגן כמה פ
האדם הנפש בזמנה שעבור שלא ישנה שבתוי להזכר ואני
נושא כלו שאנו מכיר ונמצא שאול אדם מושב לשנים
בין עד פן יען כין בזמנך בן נמהיר וקיטן שמבר כלם חי״ב לא
כל קבר השאלה האדם בזמנה יהיה מה שאחבל מאמ כל רג
רגע רגעים והפרים לנגה אם הכלה בזמנך האם נשבו אלן
שהכלה בזמנה לא ימילין קובן השאלה המולדים וה[illegible]
כשנות הלבנה ואני שישאו בעבור הרגע המולדת לנבד מתנס
נעבר שעת זכהם אם שעבור שהדם מושב לשלם לשאות
הרגע כתה׳ ואם שעבר פנים כלה השנה נבא לא טוב ואם מ׳
מפט שמגלגלין זכות ש׳ זכתי ואוכה ש׳ חי״ב לכן ואני
שישאו המולדים בזמנך ולכן נמר הם׳ [illegible] לקורנ בזמנך
שעבר שעשה רגע גדול ואם היה בזמנה אם מושב לשנים
בין עד פן יען כתה׳ וה״ל לזכר ולמה שלא נזכר הוא חי״ב ג׳
שנים וכתה׳ שאחר פירושו לזה מאד שיהיה נבא אחר
כישרא הוא היה אש אתן ומלמה כימגלגלין זכות ש׳ זכתי

ובלי חובה ע"ה חייב כאשר אמר משל הקדמוני מרשעים יצא
רשע ואין הכל מכיר הקבלה ע"י השמש אל העקרים כאשר שכתב
שלמה נלמד שהשמש הוא הטוב אמרו באר המאמר שאחר...
כי עשה השמש בגוף נשמי ג' נבראים אם כמבר שהוא
כלל דעת שלמה וזהו אמרו גם כלל דעת נפשות טוב
וגם מתני שכ"ל ראוי לדרוש ולחקור מה שראוי לשמור מיום
ראוי לחקור כי הגבורות מתפשטות לנפשות וזהו מתפשט
על הגוף. והחיות מתפשט על הרכב והדם מתפשט על ה'
הרוח והנשמה מתפשט על יסודות המים והאש מתפשט על
עפר והמים על התנועה והחיות על רוח הקודש ורוח
נה' ורוח הקודש מתפשט על נשמה וזה המאמר הוא לא
לחכמים ...פנחס בן יאיר שמו ואם הזהיר יצא לכל
אלו המעלות והבלתי זהיר יצא האדם לעבירות רעות
שהוהירו בשני חלקים מהם ... יצא אדם שלשה בגוף
והכל שאין ראוי שיצא האדם אל של נבראים רבים שהם
מהם שיהיה האדם בגוף ...ים כתבת ולא
יתכן האדם לבו שלמות שישא הלב שלמות רבות א'
שעשירות לא לבד אם יצא אדם בגוף אין מי כנוב
לו כהאדם ... שלכו ושלמות אמר ואין ... אונות
כ"ג ... ג"כ כמו שהשם ה' ית' מה שהשם ... ושעריו
... יהיה ... מחר האדם בגוף כמו
... ולא ...
... ישכון אור והוא בני אלהות ... ולא ה'

הנה בזה המאמר ג׳ מאמרים להורות שלש הקרבנות בשגגה
כי מי שיהיו לשון ב׳ חטאות אם לגבי ואם לאמונה נאמר להורה
לגבי כלה נעשה לא טוב. פקח לשמור אם יהיה הקרבות מנגד
חמור מאחר שלא נכנס קרן כלל לחבורת הקמור ולכן אמר
אישה כי יהיה המים הנקחים למטה ואם נשאו בשוגג לא
לבד שקרן מה שלא טוב אבל נקרא כסא ומנחה נקרא לא וזהו
אמרו ואם בכהנים חטא ולא אמרו חטאים שהשוגג אם
של השגגות והחטא על העבודות והחטא על הנפשות שהם
דור אשמות כי יצא משגגות נפש על נקבה ואמר אם
מזהם קמוך שבינך והחטא אמר ונקרא מתשגגה וכן אם
מקום חטא לאמר שכל הקרבן בשגגה נקרא קרבן ס שגגת
התלמוד שלא יהיה ולפי מאמר הכהן נפש פרחה בשגגה
והכהן במה שלא יחשב כי הקרבן משיחה שלא חטא
בשגגה אבל אם עדיו הנשמטים הכהן אשר מעמד אבל הנפש הי׳
הקרבנות ולכן אמר לנפש אם להיותה מנחה והכהן יותר
מלך מלא המלכים הבא ולמה אמרה השגגה לא נעשו ב׳
בשוגג ולא כנגד הקרבנים שנאמר קרוב נגעים יי׳ לכהן
הבא לזכות חרבנו ונקרא להם כובד ומשחה ונקרא
כן נחיר מן הדם סמין זהב שהם אשר יעמוד טוב ולא
יחטא אחד בשוגג אחד במחיל פרשיות כי יתן ולכן אמר
מרשה בבית שבטת מוחב אלה יהיו נשיאים ישראל
באה ובשבועה כשיעברו על המצות אשר הנה הרבה עיין
אשר היו חטאת הכהן במה שיעברו על המצות במעלה

לא אמרנו שיהיו עם יהיו נמצאות לו ולכן אין ראוי שימצא
בזה ונשתנשה והנה הנה שם לבחור מחמר כמו שנבחר
והוא אומרים שהקדמות שהיה הקדים מוסכם וקנה הקדמון ז״ל
כי זה המחמר שהיו מורה הנבראים כי שוה ומתחלת עם
[illegible] [illegible] [illegible] ומתחלתם כפי אותו אחר כל מה א׳
שמשתנה ומה יהיה נמצא הנה הנה המורה פרש כי החומר
אחר שיאמר כפי הקודם וכפי שנתבאר באחר הוא בזמן שם
אנשים אחרים וזה מכל ונמצא שהוא מאחר האחרים שנה ב
הכנה כפי כמו שמתחלת ולכן יתחייב הדברים מצד ונמצא
אך יהיה אחר כמו שנמצאו הדברים וזה נמשך נחל מתחלת
ולכן אמרו הכל כפי המקבל והמתחלף והנה מי שם שב לשון
שבהם נמצא יתחייב מצד שכלו והמשתנה כמעט מצד
שמים שמצד וכפי הקודם שיש כן קנה לשכל יש הם כל
שמצא כל הכל לבחור בחומר הנה ולכן אמרו הקדום
שהם קדים מתחלק והוא מצד שני הדברים ז״ל ואחרים מי שאו
כי הקודם לשמות שבירך יחשוב מחשבת המורה והנה ר׳
יחשוב שאין אותו בשלשה כמו נודע אחר כל כלל אין
שם ולכן הבורא והקודם משל אין שום טוב ויחשוב כי
אין למעלה מראשונה ראוי ואין שם ולכן אחר שמך
אין יכשלו וגם ואחר הקודם מצד כי יש מאד לא ירחק יהולך
יפה לכי ישבו אך יחשוב מחשבה אחרת וזה כמו שרש
האדם מן הקדמה אין אני יחשוב המחשבה אחרת שם
רעה כי אחר הכונה אין מצד ונמצא ואחר כן כמו כל

אמר המחבר ילמדנו יש בנים שהפליגו מעשה ודעה ואח״כ נשענו
וכו׳ ולכן קורין אותה עולה וזהו אף שקורין אותה בין מעשה
ודעה ואחשבו בשוגג קרבן אין חטא ומעשה יש מעשה ו׳
ואחשבו ולכן אמרו ז״ל בשוגג וכו׳ מה מעשה מפני עין רואה
וכ׳ בענין מפני אין להקהל וזהו כל זו הכוונה אם
כוונה מן הכתוב או מ׳ כתוב ישעיה החוטא קודם שיחטא ולכן
אמר אין אנוש עושה עבירה אלא א״כ שנכנס בו רוח שטות
מאז הקדמונים יותר הקדים המעשה אחר שינויו כמו שאמר
ולכן אמרו על כוונה הקודמת עבירה קשים מעבירה והרב אחרונ׳
וקנה החטא הר׳ מטעה בשוגג פ׳ שוק בו ומתקבל מעד
ואמר כי הקדמונים בענין עם העבירה אינו נאמר שיהיה
עם העבירה הקודמת ולא בהרהור עבירה כמו אם כן אמר ב׳
אומן למחשבה שהוא חלב ולא אכל חלב למחשבה שהוא אומן
הנה הראשון חטא כפי מחשבתו והב׳ חטא במעשה ולכן
במחשבה הוא כמו שאמר שעשה כאלו היה מזיד והב׳ אמר
שעשה כאלו עשה בשוגג ואם היה יודע שהוא חלב
לא אכלו והראשון לא ימנע מעשיו עד שידע שהוא חלב ולכן
הכוונה ולכן אמרו הם אמרו הב׳ מחשבתו מביא קרבן על
שגגתו וכל מה שאינו אב מחשבתו אינו מביא קרבן על
שגגתו כי אין לזה כפרה אבל אלא הראשון יצא כפרה
ולכן מביא קרבן על שגגתו האוכל שומן וחושב שהוא חלב חטא
בהרהור ולא במעשה ואוכל הב׳ חטא במעשה ולא בהרהור
ולא היה הכל שוה כי מקדמת חוטא בנפשו ולב׳ חוטא בה

מקדים ולכן היו הקיבוצים עשריים קליפים מנעשרים ואולם היום
היה אחרונה ב'ז'ל' ח' פ' אחר יותר ממנו מכל השמש
באחר הקלנדס בה מקמדוק פשל ובשנת למקום יקיים ה'
השנה עולה בשנה או שתיה בהשנה אם נשארה פחות
מן עשרים של רביעי והשבוע אין מסבבין לו עקרה רבע
ושל אחד הוא דומה לבאו ונשלם ממנו הקרים וכן ידלים
על ראשון להיות בשרמק מנין מחבתי עו' וקום הצין בזה
ט הנה יש בשן נ' מנין אנשים הא' אחין כאוי' ל' מניחה וכתב
אח' סיהיה סמין בהנוק הראשון חס' מנים ממחבתי השקח יו
למיה ואמנם אחר הסן את ראשו בשרמק ונפלט מאן חייב
הקוטח בשנה והיה לראשו כאוי סיהיה לפניה בנלנה וחייהו
ואחר לא שיק ונ' ואמנם אחר הקק את ראשו בשרמק ונפשק
אינו חייב נשנה כמו הראשון סאין ראוי עליו בנלנה אחר שפ'
שנים אחד ממנו ולכן שישבה מאלו והנירים הלחיים ולכן נאמר
בזה המאמר הנכבד שהיה לה עשרה קצים מנעשריה פלו' אחן
קוסב עלבאופן ויקלב על כך לאתוב זהבאים רבע לו יתלם
לשנה וזה ההוא יאמר פ' כלבה להסבוח הקש' עלגל ה'
קירח ו'חס' וא' בה עמים ראשון אמעריך עד שחקים ב' ו'
הנ' ביקשים שמשו מחתפניו אשר הראיון והנה או' אם
שם טוב בן נחמי הנו' עמם האחרונים פקוח כבר מטחר
כיקבץ והכוחות בשלעה הנז' בזוק ניקוד הם נשאים
מקדים ונפתחים ואחר עצות או הענבר' יתנחם כי ל'
הישנים מלאים חרטוב' ואולם כשיתשוב אדם לעשות

שהרי יחשוב בו זמן רב ביום ובלילה בקיום התלמוד תורה
ויחשוב במעשים רבים ורעים ובמעשים טובים ולא יפנה מהם אבל
לעשות מצוה ולא לעשות עבירה לא יתאחר הטוב לבו ולא היה
מחשבת בזמן הקריאה יותר ממה שיעשה בפועל ולא היה
הכוונה שהיה לפנים מעשה שעבירה עושה פרקים ו
והכוונה ישמח במה שמזמן רב ויתקבלו כולם במעשים הטובים
המעשה והכוונה הנפשית אין יוכל לומר כי כבר בהר הקלות
הנפשות בני מהמצוות כי המעשה הנפשיות לנפש יותר
מעשה מהשגרות לאין שם הכוונה והיא שאין שמש
בגדות יותר ממעשה הכוונה ואינו שאין מעשה המעשה
שגרות לאין ולכן הוא הטוב התורה שהוא כמו כל המצות
ואם הוא כן במעשה המעשה יהיה שיהיה הכבוד שהוא
במעשה הנאמרות במס אין השגרות לאין ויהיו הרבה
השמחה במה הם יותר רשות מהשגרות לאין ולכן אמר
שיהיה שלך ואמרו כי הכוונה שהיה הם מעשה ואחר
המעשין הנזכר מהמצות שם הכוונות כמשל הוא כמו נכרי
שיש חיים ומלך עולם ואין מפני שיתחברו כולם כי הוא הכן כי בזה
המאמר ואין ספק שיכוונו כולם רז"ל כי שבעים פנים לתורה וכן
מאמר כי כל מה שאמרו רבותינו ז"ל שאמר ברוך הוא ש
יחשוב למה שקיימנו בו במחשבה דרו שינו נפש כי האדם שאינו
ואמרו רז"ל א"ר חייא בר אבא מלבד לבן עזאי לו שהי בני סקא
הקטנה והם בני ישראל מסר להן שפה של הקדושה והמצות רה
והיה מאין עם בני כהן ומניח אותם בני ישראל למה שזו לעולם

נקודת אחרת וזו חיבה למולך נקודת אחרת כן לשהיו לבם הקמ״ץ
מהין את הקמץ ומכין את הפתח למה שזו מן התנועות הנקראים
תנועות וזו מן התנועות הקטנות אלה תנועות זה הפתח אמר הוא נ׳
נקודי מורה לנו״ אמרו המדקדקים כי אחרון הקמץ שהוא
עם מן שבן לשתי נקודות שלש קמץ ושלש קמצי והאחרת
שהוא למות הקשלש הנקוד יחברו בו הקמץ והפתח והצירי
הקמץ מן התנועות והפתח מן התנועות של הירק שנו כי
החולם והשורק הם שלש לו קמצים אלה הפתח והקמץ כי הפתח
והקמץ מתורתנו בשמות הצירי והסגול והחטף פתח לא
מקום שישהק בשלש נקודות האחד ולכן שבן לב׳ לו קמצים וזהו
אמרו ומאמר להם שיסק אל התנועה של הוא שהקמץ ברור
הם תנועות הקמץ וכשר פתח זה הצירה סגולית הפתח
בספר הדקדק הנ׳ ויתישבון כל׳ עמנו לא יוכל לנעלם
את תבי אל׳ נסמוך לא בשלש הקמצי ולא בשלש הקמצי כי כל״
עומק בפלקה לא הקמץ שמלות ימי עקרי ל׳ קורה סחין
מקוי לשנה לא לבי שיש לו סוירק והקמץ והפתח לבחור בשוב
ושוב הדע ולכן הקמץ אינם מקויים לשנה פ מן להם בחיע
ולא נשר ושנה הקדם קוח אחד נומק לשנה קלין ולכן מין
יקוי לו הששר ואולם הקמץ למה סיס לב לחי שק לשחור ב׳
בשוב ושוב הדע לכן מקוי שהשנה וזה כתבנו בראש מבין
שם כה״ בלין ומנין את סגו״ למה שזו למולך וזו את
חיבה למולך שר עמו פ״ מם בוק השלש לא יתנהגו הקמץ
כמנהגם לשהיו לבם הקמץ מהין עמקם ויתנהגו אחר הדגש

הנקד

הנגע כי אז יפשה הנגע לא יוכל לטהרו ולהסגירו הסגרה הב'
גדול' לטהר לשעה אלא כי אחר שבועות ולא יוכל כי הוא ע'
עכור' ויגמר כל הדין לא הנגע וגו' הנה היום לא הסגר ואחרי כן
דבר גדול וכתב יראה לעיני כהן שהוא שהנגע בשרו וכתב
שהשמיני כבאור כל אחד יש להם הלך לשבת ויהיו הכהנים ב'
שלומינו לשבוע לא שהלך בפתח שהנגע לא יפשה כי רק
השבוע שיש שבוע השני אחר כך לענין יפשה לטהר לא עוד
שמונה שיש לשבת ולענין בקיום דברים שבשבוע השני
הוא אחר היום ומזה נראה אייו שהוא כפי הוא שהכהן אחרים לא
יראה אחר שהוא עשה שלא סגור ולכך כי מדרשים יצא
רע ואין אחרי זה שבוע שלא שהיו לטהר לשבוע טוב ונשאר
רע כמ"ש שלכך יראה אחר שאין כהם מדרגים לשבוע רע
במקום ולכן אינם מיוחדים עליהם ולכן השבוע הוא דבר לנגע כי
הכהן דבר לנגע כמ"ש י"א משר אותם הנגע והכהן בו רק
הוא היום מעוכב השבועות שאינם הוצאים ואחרים הנגע
הנגע הוא מעוכב התחתונים ולכן אייו שאין לנגע ולא עמד
שבא כי התחתון בנגע שהוא מראין עם הנגע ולא עם הנגע זהו
כוונת זה הממאמר הנגע וזה זה הפסוק שהנגע לקדשי הקדשי'
כאשר חטאו שהשגבות וזה יכפר להם עונותיהם וזה
השלך נכלם להגיע הקדשים שהשגות הקדושי' והכפלתי
עליה כאשר יעשה טוב ולא יחטא ואם יאמרו הקדושים
בחטאו חטא שיהיה שיהיה שנים המגיד לתבי הקדושי' וכיפר לא
חטא שחטאים שכבר חטאו הם ויש בהם מה שחטאו ולא

ישעשה המאמר מן החטא במה שעשה ואומר עאמר יעשו שבעוכם
מכרכם הע"ה הלשון יתקבלו קע' ויכפרים לא יוסיפו לחטוא עוד
כי נעשה הקרבה למען השם ולא לשום בן אדם שאינה ויודע ש'
אחין לו כפרה עמו שאינה מלאכה הכפרה עוד בשום גבים
הן לבני שוא שיודע כבודו ומכוון למרוד בו הורס לחטוא והכבוד
אלא לבו לעשות הרע בשעה ייא יתכל יותר מכלום עד לבו ורצון יודע'
עיקר עם התשובה הכפרה היא בעבודות נעים לפני בנחת כי
כלא יהיה אלא הקרבן אינו מלא רשע ומה' יתנהג מרשעות
בוודאי מעשה כלל ולא עוד הקב' שיעשה או הקרבנות נמק קרבן חטאי
שפטרו בו ועוד הקרבן הוא לעבודתו של הקב"ה הכפרה לחטאת
עם התשובה והנה לעולם אינו הקרבן החטאים למען לחוטאים
שהוא היה חייב מיתה והוא יתן שיקריבו זה על במקומו אלא
שהקב"ה למען רחמיו רוצה שיהיה נפש הבהמה מכפר עליו כמו
שנאמר במלכים שמים מכל נפש וכפר בעדו והקב"ה שיהיה בברית
בני ישראל בכל מקום הנפש הבהמה ויהא כפרה לנפשם בשעה
הפסח וזהו נפש הבהמה בקרבן ולמה שלא ימצאו מכפרין הקדוש
לא יחיד ולא יכפר בשעה שאין מכפרת על הקדוש הלב כמו
אין שעה מכפרת אלא על הקדוש הלב כמה שכתוב והקשה שעה
מספר כלם פי' אמר חיוב וגו' והנה כאן מכריזות נפשם נעלה
קשר ישבו ושבה לירושלים הקרבנות והלא בזמן שבית המקדש קיים
הקרבנות מכפרים ועתה בעונותינו אין לנו לא זבח ולא כהן פי'
פיו כמו שכתוב ונשלמה פרים שפתינו וקבל יכפר בעדינו ויבנה
בית המקדש במהרה בימינו בב"א ברוך ה' לעולם אמן ואמן //

תרע"ח

פרשת צו את אהרן וזאת התורה

זבח השלמים אמרו רז"ל גדול השלום לבעלים למה אמר הקב"ה לע"ל
שיהיו מקריבים קרבן ולא אמר מעתה לכם הקרבנות חוץ
מן השלמים ומי שמקבל התורה שבשביל כח שלום יקרב
קרבנות אחרים מתחלה שכתוב אורה ולמה אחרים מקבלים
הקהל הקרבנות מי שקבלה קול יקרב קרבנות שנאמר יי' עוז
לעמו יתן יי' יברך את עמו בשלום וגו' ואומר מה ידבר
האל יי' כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה ומה
שכתב וזאת התורה זבח השלמים ולמה שאמר זבח השלמים
להורות שעושה שלום בין המזבח ובין הב' הכהנים ובין
ישראל והנה השלמים אין כהן בה שלום ולא כמו שאמרו ולא נאמר כן
בעולה ולא ורואה השלום כלל לאשים והחטאות היתה נאכלת
למזבח ושירי והבשר לכהנים אבל ישראל לאוכל להם מנחה
העולה היו כל האשים אבל השלמים היתה נאכלת ולא המורה למזבח
והחזה והשוק לכהנים והבשר לבעלים נמצאת שעושה שלום בין ה'
המזבח ובין הכהנים ובין ישראל לפי' נקראו זבח השלמים שהיא
עושה שלום לכל וגו' אין מקום שהאדם יכול לעשות יותר
נפש ד' בעקמות שלא יהיה נא"ם שעשה בשנה' נבלה בזמנו
הזה ונשכב לעבוד את יי' בכונה ובמעשה בתה"ת והתורה שלמה
בני לעולם אל תשכח ושכרה וגו' והאורך חיים למעלה למשכיל
וגו' וזה האורך והקרוב קול התורה הזאת בכלה לא תכל
להיות בשלום בתה"ת נהג לא לכן התורה שעושה את חברתו בנו'

והנה התיך כורתת גלוס לנו בעיו ובין חבירו שבשמים ושאר בעין
לבין חבריו ולכן נקראת התיך גלוס כלומר שקודם יצרו מן
מהעשר שלו מכל יום והוא בנלחמה הדתית כמו שאמרו נביא
שר קטנה ואחרים בה מעט והנה קבר קרא הוא הפסוק בשמה
הוא מלך גדול של כל מעשיו הנשמות קם כהם והנה הנשאר
יחידה ברוכה לשורים ואין שיר ועולה אל מקום והיא כתוב
והקבוע כמה אומר עה פיהם חכמה בלבו ודבר לנגדו של
ישי ואחרי אמר הטוב הפסוק מזה והוא לפ הנזכר וחכמתו
השמרקון מכל רע ואין אומרים מאמר השמור על הקבוע הנה
הנסתר ולמה שקרא והוא בקול לנו בפנים קשור והאומר
אמר שיקיה בין נה כה אלא נבראו נשמת הקבר ולמה שאמר
והשומר שהוא קשר הוא מתגלה בכל הנה הגולה והגלות שקם
מעשים לא תאוב כאשר שיקיו מתנחים עליהם ולכן אמר אלה
עה במסכתא עבר כי מלבה אחבה ולא תשוב הדלק אמר קודם
על לכן התורה עליהם על נבואתם שקראו בזה פלל כמו שאמר
הוא השם שעה כן קאים לו אמר שיקיה בין נה להיות לבו
השחק אומר השומר שהאמר עליו והקבלה קיה השם דה
שקראו מה פעמר שקשוהם קם נאקם ישנה אותם ובכל
יום ובכל עת עולם שנה אמר אומה עה פנר מלבה והוריק
אור ודרך ימים תשבות מוקר והלך בזה לה כ המלכות יקיו ולכ
זין לקבלו מכל טוב ואוכל בזיך ואמר פי לקם הנגלה
יוהר בי ולכ פ המלכות קין נר לקדלים כדי קשולם והתורה קיא
כמו אור ורמז בזה נה פ המלכות והתורה עם אקם כלו זין ו

וקוה

והחום והכפרון והחמית והלבנה והם כלם אינם מושכים על הבשר
והשנים אמנם שהם השוחקים והם לו לבקי והפתחים אבל
יונחם נעשה מהם מתחתיהם כמו סבת האוכל ושניה ובזמן
הסבים שאליו נחם בהם ואמנם המורה והמראה אינם לבושים
אבל הם כמו הנר והאור ולהיות האויר בין נפש שיהיה נפ׳ האור
בין כפל שלשה זה ואמר נב׳ שמור אמנה ומאמר הלבן אחד
שמור מחברת ואיך נב׳ הספרים שלמטה שהם כוכבים על לא לבד
ואחד חמור לחכמה אחרי זאת ומורה לשנה הקדם ושנה
הסבה בזה שמהן מחשק זכר מנבדיה אמידה הם נבקה שבן
הרמז שקול החומר והיה הב׳ שהם בין והחסרה והתרה וה
והמצוה כלוי שיהיה בין בהלכה הקורבה כי שנשאר בהם בבית
הבונין ולכן אמר שלמה שב׳ לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו
שיהיה בזה הזה כי החסי ישמור משכלו אשר הוא הלב בבית הלבן
כאוהלו כנר ימינו ואמנם הכסיל לא ישמור משכלו לא כמו לשון
כאו הוא לבר שמאלו הה׳ הנה הבאור ה׳ החסרה והמלאכה והיא ד׳
והמפלה הם מספרים שלום בבין ובן הדבר ולכן נקראת החת׳
שלום ונקראת שמן נמה שהיה כלחמת מלחמת מלאכה ומנוגב ברק
הדבר מלבשות הבריות ולכן אמרו השלמים אם עשו בר מנוול מ׳
משכבו לבית המדרש אם אבן הוא נמוח ואם פלגו הוא מרפט צ׳
שנא׳ הלא כה דברי כאש נאם יי׳ וכפטיש יפוצץ סלע ולא לבד
התורה והמלאכה משימה שלום בבין וכן היתה הב׳ אבל תשימה
שלום בין אדם לאשתו בין אב לבנו ובין אדון לעבדו ולשפחתו וז׳
וזהו התורה הבית אשר ישמח אלהים ואני בהם בשלש הזה ובשלש

הנה ולמה שהוא מהני ספרנו לפי להירח התגלגלות עם היות
סבב לא יוכל היות הזמן לכל הגלגל לשעה – והנה שיש מיתה
כאשר זה הענין הנה הזה מעל המאור זה מוכל לסבב
עצמו וזה יחסר כמו לרוב אפלתו ספק ובין הגשמים האחר
זה פחות וזה מספיק זה לא יתמיד אמר נראה לא אמרו וזה
לא יתקיים ולא יכון להשיג המאור זה עניין לא השיגו
שער השמש · וזה שכל ושמן יהו מתלקח זה נוח וזה שכל
רוח מאור זה כונה שלגלגל כל וזה מוכל אולם אמר שישיג
הירח כמה זו זה שכל וזה שמן וכן אמר כלו הנה ה'
הנה' היתה ואם נהנה שיתגלגל הגשם ואם מכל היה
והנה ההירח ישער כלו הגלגל שיער כלו שהוא לבי'
שיתגלגל הגשם עם המים נימצאו לאו ולכן נקראת לבנה
שמש ונקראת שנה לבנה שיש לה שני היות בלילה ונמצאת ז'
ניתן שכל טוב לעוקים שמתקיים בה בשמש ולגשמים ח
שמשכין בהם השמש שעה – ולכן אמר הרחק ככה כונה
וכל נתגלגל שמש והנה המאורות למה שההירח נקראת
שמש ושני למה שיש לה כח מאיר שהשמש האמיתי ט' שעות וא'
מולדתו בהיותה נוסף בסוף הקיים אם לא שיהיה נפש
הגשמים ג' ימים נבנו לשנים זה מאור מאוד ובכל ומאורות
ונמשכים שלשה מאור כח הגשם אחר ימים הגשם
לשני מאור זה ומאורות מכון כמו לשני מאור נמשכות
הגשמים שלא אמר כמו כח שלהי' והנה הכונה בזה
המאמר הכבד כי מאוד עם שהיה נגלגל המעלה והשמש

ונשלם.

כי הקן שרשו בהיותו רכב לחומר אף מבלתי היותו בתנועת
הממ. מה שלמעלה בה משך היה עבר לקטן ושהוא ולא כן ונעשה
עליון ונדבר עם קצת הקדמונים בשקולו אליו ולכן הוא כאלו הוא
נערכל בה נעדר ממנו השלמות הקדמות בה מלאכה לקום שלם
ואחר יוהם להעבר מנגד הקדמון וזה להם יהיה נבונה כמו
שרמז הרב המורה והנה מזה עם היותו בתכלית השלמות
לקבולו. ולמנוע זה ומצטרף נבחן ולהם מצד בנין השם
הם הקדמים כמו הקדמים כמו מ בלין להם שום נבר נכחן והקדמו
הקבלה הוא הגשל והוא שלמות נבלו ולא יחוירו מלפנו לגבולם
כלל ובמצטרף ולא ישיגו הקדר והקדמון והנה הקדמים ה
המשה להם לגשל ומהם נעשה המרכבה הבסד ומהם עם נה
השלים חסד ומצטרף ושנים ושתים לעשות כבן קונקים ו
והם משלו אמת שמעלתם אמת ולכן היו השמים הם למעלה
מהגשמים אשר עליון אף שיהיו יקרים ונכבדים למה שלא לגף
קיום ולא השגתה אבל ישיגו הקדר מקבלין ואמנם ה
הגשמים הם נבראים והוראים לא הקדמים נאצלים ובזמן עד
ובמעלה ולכן יעלה מה שאמר כלל ומצטרף נבחן להם
ממנו ואמנם נפשות הצדיקים למה שהם נבלו מחומר ולא
להם שום כליה עם חומר היו במדרגה יותר עליונה מהגשמיים
הגשמיים בה נפשות הצדיקים הם במדרגת השלמים הגדולים ולכן
היו הנפשות צרורות עם השם כביכול והיתה נפש אדוני צרורה
בצרור החיים את יי׳ אלהיך ואמרו רז״ל שהם במדרגה יותר
גדולה כמו שמקום שגבולו ישובה שעמהם אין צדיקים גמורים
יכולין לעמוד ולא מלאכי השרת והסבה בזה בה המלאכה

מגיעים לנטות הטוב ושלא לנטות הרע ולמעלה הגלגל אומר
וקים מין האדם יש לו כשרון לנטות הטוב והרע לקים מלחמה
גדולה עם קצת כח לנטות הטוב ולהרחיק מהרע ולכן אמרו שיש
לו שכר יותר מהמלאך והיה במדרגה יותר נשגבה והנה
הגלגל השוכב לקים מלחמה יותר גדולה מהמלאכים ולכן
אמרו שיהיה לו שכר גדול ולכן היו נשמות הצדיקים בין שיהיו ל'
עליהם נמוכים בין שיהיו בגלגל השבעה מנולדים לנטות בגו הגלגל
והם למעלה מאד לאדם לקבל אלה אם במעלות אחרות כמו חז"ל
נחכמת התורה עם מעשה בראשית ועם מעשה מרכבה ו'
ונשמות החוקים והמשפטים כמו ואחר הכוכבים בגלגל אלהים
חיים כולם היום וכמו אחר למעלה החכמים חוקים ומשפטים
מאשר קטן בזה פי' הדבקות והחיים הנצחיים אחרי מעשיהם
מורה מאד זאת התורה והחוקים והמשפטים ולפי הדבקות
הוא אחרות בין איש לאיש ובין איש לאשתו ובין אב לבנו וזה
אמר הוא אותו אלהים משפטים אלהים כסא ובין הא' נברך
אותו אלהים והנה בתורה אמרו בזכר להתדבק עם הצדקה הדם
הנבחר ולזאת נקבלת התורה ולכן נבחרת התורה אלהים
ובחירת שנו למה שיש לקבל לעולם במצותיו ולמעלה פקדון
הטוב אלקים ויבדל הטוב בתורה מצותיו אלהים בין הא'
הרע ובין הטוב ובין איש לאשתו ובין אב לבנו והמשפט הטוב
האדם בעצמו והשני תורת הדת והג' תורת המצוה וה'
והמלכות שמים אלהים בין עם רוב האלהות והמלאכים בגו כמ"ה
כימשון הגדול תורה ודבר יש' מירושלם " ונמצא בין הכנים ו'
והוכיח לשמים עכשיו וכמו אחרים לעיניהם ומשרתיהם

בעזמכה

למלחמות ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה שהרמז
בזה כי עשר לנו בזמן מלך המשיח בשיהיה הכבוד אומרת
ואומה על אנוס רבי ישמעאל בן ... לעיר ירושלים ונקבצו ט'
עממים רבים ואמרו לו ונשאו אחרי"ל כה לנגד אוהביו ומשנאיו
מהמחלוקת והמלחמה והקטטה ויאמרו לו הדין והמשפט
ונפש כלנו לשמוע מה שיאמרו השטן וזה ויורו מורה כן
וז' ונראה שהוריתו כי מציון תצא תורה ודבר י"ל מי
מירושלים והרמז בזה כי אין עוד התורה יוצאת ממקום אחר
אלא מציון והיא תורת אמת ואחר הדבר הזה והמשפט כי
לא יהיה אלו עם אלו מחלוקת כלם בשלום וזהו ולמדו כל הנביאים
עד שלא ילמדו עוד מלחמה כי שהקב"ה שהתורה היא
שלום והיא יונתן שלום ... כי ... קול המבשר וה'
והנחלה ... ... זה ... כי הנושאים ימשכו ז'
ואת התורה ... ... זמנים לא
היה שלום ... והם הנביאים אשר לא קבלו התורה ואמרו
רז"ל ... ... אלא ... ... לא ... ... והיא
... ... ושאלו ... אשר ימיהם היו בשלום והם
ישראל שקבלו את התורה והם עוסקים בתורה ובמצות כל
ימיהם הם בשלום תמיד ועל זו נאמר ועתה שמע יעקב
עבדי וישראל בחרתי בו כי כה אמר ה' עושך ויוצרך מבטן
יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישורון בחרתי בו שהרמז
בזה כי ישראל לבד הם ... ... ומצוין ומקהלין ואמר
אחר זה יאמר לה' אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתוב ידו
לה' ובשם ישראל יכנה שהרמז בזה כי אחר שיאמרו ...

חנשים מחולקים בלם יקפאו לנגעד חב׳ י״ל פזק יחמק שקון
ני״ל וזק יקרין נגס יעקב. וזק יסען נגשקס יחד בגס י״ל
ובגס יעקב יכסק וקנב בלם שעבם חב י״ל פקנקין בגס
יעקב ובגס יעקב יום עבד י״ל כמ״ש אחרין ענבי יעקב. פ
כש יהיו בקסטקן ועבד אוק קם״ ק׳ שם מיתן לגו קמלינק
חו קלקן נע כפלק שקיו קחנשים מחקלנים בהיותם מנעלם
וקונים מקסיה פלון בב׳ פנים מקם חנשים אקיים יעברון
ענבע קחרם נאו קן חגר כרעו מקרב בגאחרים ויקין קיים
כ׳ שמגען בן יוחאי וקברו שקין יוסף ממערק. וחולקים לחם
כי ומים לבן וקיו יעשם על אחר ועשקים בהירק על יחקים
ומבורק קין פעוהם מכל מעלק ואין עבנים חנשים אקיים
נגדל מעלתם כמו שאמר קתלמוד כל מקמבוק ועל או
יקמר זק יקמק ני״ל חט פ כלם אקיים ויש מנשים עקם ש
שקקים ברורק ובמעלק ובמקן ומקסר וקם דבעל נמוע
כי כושקים ומקנים בק ופעלם פעליך הקנעל אין קם
חנשים מעשנים לק אקיים ואוקם קנקלים קדם כמ״ש
רז״ל חקם קרויים קדם וקין חק׳ קרויים קדם ועל או כ
וכוען באו עומר וזק יקרין בגס יעקב ויש חנשים ג׳
זמבנק קעשים קם אקיים וקם במעלק נפק שרקים
דברים בי״ל ומעשים נמציאותי ניקולו ובקשבותי ובל
קדהים קמשפט ממנו בנוחו קאקיים ועשם כיו לית
ואחר זק יפעלו הפעולה קמעק וקמעלק ומרישן קחו
לבק ולנפש ועשקים בגעלם קזק ובעלם קעליון מקום
חיי קאקים מחבו ומעלק אקיים ומחבו ולמעק חי״ו וש

או והוכחנו באומר וזה יכתוב ידו לה' ובשם ישראל יכנה כי אלו
הם האלהיים והם האנשים שהם ישראל והמאמינים ואלו הם
כתובת הם כלם עבדי ה' והם כלם בגלוי עם השם המכובד והיותם
ויש אנשים אחרים אחרים מהם שהם מבני ישראל מכל הם זרע
מרעים כמו משתחוים עצמם על גבי התורה ועל כן עגל
כמוהם בהם יאמר אין שלום אמר ה' לרשעים ואחר שלהם
יקימו את התורה ויש אנשים שנתרחקו מכל אלהים
זרים ומאמינים והאחד שהוא מתרחק מאמונה והם בכלל האומה ועל
אומות כמוהם בהם אמר הנביא שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר ה' שלום למי שהוא רחוק ואחד שהוא קרוב ושלום למי
שהיה קרוב לעולם ולא נתרחק ובזה האמין ישמרו הנכרים
פתאום רחוקים והאמין לשמו ויאמר שלום למי שמתמיד בתוך
הוא עבד לי ומעולם לא נתרחק ולא נפרד כי עשה ובשלום
למי שהיה רחוק ונתקרב וכזה האמין יכנסו בכלל האומה
והנכרים אחר כל ישראל המקיימים את התורה הם בגלוים
וזולתם אינם בשלום ואחר זה הנה אמר שנאמר
המאמר שהוא זה שהתחלנו בו והוא אמרו את ה' לבנים עמק
יצא אמר לישראל שיהיו מקבלים קרבן ולאומות הגוים
לא אמר והוא שלא נגלה כי אחר שקרבן מן הנכרים
החטאים והאשמים והאומות יותר קרובים מישראל
לא אמר לה כי הנה כ"ב אחר שיש טעם בקרבנות לבעל
הבריות הדעת לאומה נאות לכן לגוים אחר שזה הם
יצאה המעלה יותר מישראל והם הוא טוב לזה לא זה

לקס שיקבט קרבנות אמנס שאו שזרת הש אק לבלנס לפני
מקק קלם יולש סוד יקרבן סתם אח שנשת קימסחו רק
ערסת והשיב לקס כלשלו בלנס פ קקרבנות מוס נגוס
אם לעוס עלים במלס לקרב חת קחוען ולעס שיקיק בגלות
עמו ולש נעבור שעל לקדקים לם יז יקלו קבזרבן הקנעקפית
וקנב קתורק שקים לנעלם מקעקבנ וקעשבת הקמנמות
ס מימיכו וחש הת לכן בעבורק עכק לקהל נבשורייכו ו
ונעתהיכו מכל מינו מעזחיק ומכל תגבב רע ובעבורק
יזכק קחוטם לכפר על עונותיו ולכן למר שאן לב
תורק לחק קקרבנות לם יושלו לקס לם לבין קנגרות
שמימות ולם לכפר על עונותקס כאמר עלן קבלו חת
התורק קס פלס וקס לעלס בתורק ולכן לם יועלו לקס
קקרבנות וקנב למק שיקבלו חק קקבלו חת קתורק קס
חוטאים ובעבור קקטוקס נשלטו למקרים ולקנעס
בנת קקרבן לכפר עבשותס ובעבור שיגלו מקקושים קשו
וחס על יקקרבנות קס לעוס עלים בעלס עתה זבות
קזלמיס קוח מצים יוקר פשטק עלים בן קמזבחות
קקשים ובן יקבלו מה שלם יעשק עלים קרב וזקו מה שאמר
שחמרנו בתקלת דרושנו זחת התורה ג' על קעלמים
פ קעלים לם יקיק חמנים חם לם יקיק כולו ולכן אמר
חשמונה מה ינבר קל ית פ יכבר עלים לעולם ולו וש ח
חסיהו יקיקבוללל וקנה בזק קמזמור יאמר פ אחר
מקוס יכפר עונותיו יקיק בגלות עמדו כמוס כתוב אחד

אבל

28

שבח מעלת יעקב ונתן הסבה בזה למה שהשם מבטל יעוץ בלק
שבוראם וזה אומרו שאמר שנן שלך ספרת כל חשבונם שלה
וקנה הקונה אותו בשלום של השם ואחר לכי נשא מבלים לשי
עלין שברך וזהו ואחר שהקונה יבוא ולכן לכי לבנין סמה
ודבק לו על נפרשנו וזהו אמרו מספרת כל שבחתם הפירי
מן כון אחר והפך הקונה המגרש מן שהן שלמעלה ומן
שהן שלמטה ולכן אמר הנה הנה עם לבדד ישכון וגו'
אלו יששו והפר כמתך שמיו אמר פלין האוי ש'נות
יעל וישמשך את לדור ודור ונתן הסבה בזה ואמר הלבן
אתה בשוב הח"יין ושבך ישמחו בו אשר הראה במדד
פאחר שהשם הוא מאוי לקטיב לו כפי ייעשו הזוג
אינו כאחר פנים יקלטה בין והנה אם קהב ישוב לאחם של
מו למה יבקו מבט אכזה ולכן אמר הנה בשם אשי ה
הגלות למה לשלש המנה לו אחר שאתה בשוב הח"יין ו
ואמר הכאכו"ל מסדל וישב הכהן לו ולא לבד יבקשו אם
שלך חמן אח מגלים ומגל גם שהתלו מרעת וישך
עמה הקהם בולם ונמשם ואחר שאמר הנה הגלות
אשי הגלות אמר שהשי ישמעוקו בשבוהם ואמר ה'
השמשה מה ישר הא"ל ים ידבר שלום של שרע ולאחיו
אשר הלכן בו כי השם מכפר הטאתם ועונותם והטר כמאו
והשיב מחלין אתו והם בשלום שמע הכלה והפא ובכר עם
שהקונה לא ישוב לחטאתו וזה ולא ישובו לכסלה ואמר גם אך
קרוב ליראיו ישעו לשכון כבוד בארצנו שהכהן בזה שאחר
שהשם הוא בשלום שמו יהיה כסתו ושפרתו שכן הימין והנה

בחורף האמצעי אחד מהחדשים יתחלפו העתים רבים ויהיו לפי החדש
כלו יתקבצו לשנויי הסו׳ ולכן אמר פי׳ ימצאו בספרי׳ חנו״ם
אבירים וקם סתיו ויהיו כלם אחרים משני אמצע וההפכים
חדשים עליים ובהם מצי׳תם עולם וכלל זו הכתובה הם
כידוע אצל ה׳ ית׳ והנה משני הקצה והאמצע יהיו כלם רעים
ולא יתקדשו וזה אחד ואמצע עלינו נכון משנים הסוף והעולם
יהיו מקומם ואחים ויהיו כנשקים זה לזה וזה רבך
וסוף נשקו ואחר זה אמר פ׳ נמלות זמן פאחר שהחדשים
יהיו חדש רבך ואמצע יהיה מה שנשקה מבחוץ ענין ה
ורחמים וזה אמצע מחוץ הענין ושלך מעמדים נשקה
ואומר נס י״ל יתן הטוב ואחרי זה יצלח יר׳ פ׳ וית׳
הנו׳ יהיה משתלם לשלם מהטוב ולא ימצא מבלי הענין
ומתהפך התמורות שנים הם יהיו אחד יעלם והשלישי
יעמו מה שיעלם לשוב והאחרונים נס כן וכלם מתהפכים
כשלא׳ והכלל אל או יאמר פ׳ אחד שהחלק והיו מתיסקם
נפטרים מן הפרטים כמ״ש ואלה מעמדים נשקה אחד הקבל
האמצעי היה שהנו׳ הוא הצורך הטוב אלא שהוא הנה
רחוק ואו׳ רבך לשון יהלך וישם לדרך פעמיו פ׳ שאורו הזמן
הזמן הקודם אבל פעולתו מבוררת מגמגמים הטובים
נעלה והקדן היים לשלם הכן והכל השלך מזה קושמיר
פקחותך אבל כאלו נס הסו׳ אבל ישלו שלו מרון אחד
ונעלה והוא מגודל מבית הגם ואחר שהשלך הוא מיבחר
הוא בכלל עמו והלב שלא יטוב עד לצאת הענין ר׳ ז׳
ואם יהיה בכלם ישים כשמירה מעליה רעה ואם הרכוש

הם מכניסים הם ישנו שלחן בפנים ומן החוץ שבגמרים ומי שקורן ב׳
באולם עמו הם עם הכל הוא באולם כמ״ש כשנכנס י״ל דרך אחר
פני אדוננו ישלם אותו״ וקוה על הד׳ אמר התמיד הנקד על
השולחן לא הקטנה בין ביום ובין בלילה ושיעור עליה והכהן
השלה ושיקטירו עליהם חלב הקדשים שהם שאין יפסל אלא
ימצא חוץ הכלי שלו שלא יקטור בין השוני בין שמחר כי
לבדו או הגוריון״ שבכל שעה ושעה זוק שילכו השניות
שלא הכבד לבדו על כל הנעשה נעשה מערכת הערב לבדו
מה שנעשה בערב והחמורין היו מקדימין בלילה כי לבדו על
כל הנעשה בלילה נחוץ שלא יהיה שעה שלא נהיה כנגד
עמו והנה על הד׳ שאחת שיהיה במתנה משמע הסמנים
שמתוק לכהן מן הקהל לרמוז לנו שמתנה כשלם שנאמר׳
מעריה לשלם להקרבנים מכלשהם והוא הכל הבוה ו׳
והבוס הסמנים כי לא נקבים נבל הוייה עד הוא ונפרץ
בכלל הנעשות במחיר וכו׳ וכו׳ המורכב הלחמין שהוא הלחם
והנה הלחם היה הולך לשלם עם הסמנים והלחם לשבר ק׳
הקדושים ואיסורים והלחם הסמוך שיהיה לבו לשבת כתל
שהקריבה במקדש ולא הב׳ חומים ימסרו כשלם הקדוש
והקטרת התמיד כן שמעה שהוא נוסף להויה והפסד
רקוני שיתמצו בו ב׳ חומים חום שמיני׳ והוא לשני יכין פ״ג
מלחמי י״ג ונחוס לחבר אי׳ שהוא מקדקדו ולא הב׳ חומים
לא יסבו לשלם מעל המזבח והנה הרמה הכהן מעל ה׳
המזבח עלך שון בפקודו מה״ש ולא הכהן מדובר ומכניס׳

כדי לכפר על עונו ולא לבד הקטרת קרבן מעל המזבח שאין מכן
כפרתו אלא אם קודשת קרבן א' מאחר למזבח אם שהיו מלוי
שיורי הדם בכנפים אשר שמש שם כנגד המזבח י' זרועות
את כנפים מחהם קח שיחיו של קסקוטן יקי לכן מלשני אחי
השמים שיקים מקיר קרבן הקטרת לו ועלה לא מנחת
יקודך נירוקם פני שלש והשנים קטמוטת כרין י' לעשות
חטאת ואשם ויהי ביום השמיני

פרשת

טקלוסתקלו ועל פני כל העם אכבד
אמרו במדרש לשבעה בת שבע בכל קהלך שמחות מה שאין
מאתך ק"ש ואשה שמיה מחרב בשלה שכן נבול מלאכה
מלך ועשה כנגה קרב כקוצה ואחיך נאשון כמו כל נשיאים
ואל המזבח נשמחתה את נבגון שם בנך לקהל קרבן
ויבאו שבועים קהל חמרית לקולים להקהל לכן שיקלמאה
מינה מתחתנת בזה קשלו לא טלבו שמחה קיום שמן
למחר ולא טלבו שאמר קיום מגבי למחר הבא לך שבוע בן
שקולחן זקה נבהאת קשלם קייתך שמחק נבולך לבני ק'
קהלך שמא יקיק כבוד י"ד לעשה ישמח י"ג בריגשו ותת
וירא אקים אתכל אשר עשק וקנה טוב מאד מה כתב במוף
וינחם יי' ויתעצב אל לבו לכך נאמר חמרית לקולים א'
שהקולי ומה הכל לא קמתין בשמחתו כבני אדם שאכלו
מה שקיה חלמים רבים יקנו בכל זמן ובכל עשן פ' יעקר ק
אחר מלאו כהנים טוב שיתקבץ קמתן במהרה ויחל ב'
נמתן שפס מה שיהיה חנם נבול נקה שמה חנו קהל ראה

נגי

כל זה שכתבנו נאמר לאדם שלא ידע בתכונת הגלגל ויסמוך
על אחד מאחיו שלו כי צריך לעלות הקו כי יגלה שמש ושבתאי ו
והנה השמש והמאדים והנוגה והכוכב והלבנה והזנב
כלם רואים בשבתאי והנה השמש והצדק והמאדים ובמקום שיהיו
בגלגל המזלות ניקח משלו כאשר שלא ידע אדם ולא ידע בלבנה
במקום אחד כי עם ואם לקח ידיעה כי מעלה מכוכב שהכוכב בו כי
אני לבדנו במה מה שהוא לו מהכוכב פניה שלו ואמנם מה
שהוא הוא שלו והנה כי מהמחלק המזלות הטבע בו מאמר הכוכב
בגלל מחמת האדם ומה הטבע לא בגלל והלכן בזה כמו הענין
בכל מקבל כמו אחד שלא היה שיהיה שיהיו הכוכב כמו עוד
הענין שיהיו מה שהיה כמו לא היה הטבע כאשר הכוכב בו
בגלל העניין המורכבים יהיו שם הכוכב שישתנה מה
שהיה מן שומה כאשר קודם זה היה משתנה שיתנהג האדם
או בעבור כמו המזל נראה כן בגלל המזל יהיו כ
דברים זה האדם מוזק הטבע אם לא יתחבר ישוב הכוכב
מחויב וכן שיתחבר גם עבר לא יתחבר נ׳ התחבר שהאדם
שיהיה אם הכוכב כן ישוב הכוכב המושכל נמצא ובעבור
זה שכלו כל הטבעים אשר אמרנו עד במאמר במקום
הגלגל בעת שיהיה ועת שיהיה אשר הלכן בזה שאחר שכולו
אדם יהיו שיהיה ואם מה אדם יהיה שיחזור
ויהיה ואז מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה
ואין כל חדש תחת השמש והנה אחר שיהיו אלו הכוכבים
הנמצאים על מעלה הקו המחזיק בהם הם כלם הכל ועשרת

ראוי כי הדבר יתבאר כי פליאה שהוא חוץ מהשלמות האדם ויותר
חוץ מטבעו ומהשלמות שבו הוא הבל כי השלמות האדם הוא שישיג
ט לא חוץ מטבעו וקנה מאמר אשר שהשיגהו באו היותר
האדם שוא השיג כבלו ואמר יהושע כמו שאמר השטן
ואחריו כלה שכל הכל ורשעת כוח ונקנה מאז אדם א׳
שיבא בגופות האדם שוא אלהים בקרבנו אלהים דבר אל
אלהים בכסף וזהב ולא אמר הגלה מלשון נאמר לו
נאמנה לו כמהם שאמר לו נביא והאדם שאותו אל
יתפאר בהם מום עם אלו ישמח אלו ולהאדם לו נראה להם
להשקות מקום ישב שאמר עלהם והרבה בו כלה שבכלה
מים להשקות מקום עם פי שמשה אבל אחד גם להשקות
ישב שאמר עלהם לא מבלה שישמח פי יהי אשר אמר א׳
שישמח כבלו בקרבנו ואמר זה שאמרו בעולמים כמו
קהלת עלהם ושמחות ועוד בית היה לו מקום נבר
ועל זה לו מכל שהוא לשון בכן אלו ואמר לו אשר
אשר אמר בכסף וזהב שלא תשמח לנו כסף וזהב
וג׳ והוא האחד הג׳ שאמרו לאדם מידה עולם שמים ו׳
ושאול ובכסף וזהב ולמה שהוא מדבר נפשם מדבר
אחד וימצא זה קרוב מהם א׳ שאלה הוא הדבר מהם
והוא שישמח מנשים שהוא מומחים שיד לתבן ושמחה
ובן מנשים ונקנה הלא בזה כי האנשים מאמרו להם
הולכת שרבית נפשם אבל לנשים אין להם הטוב והרעה
לכן שהשכמה כמו שיש לאנשים ולכן אמר אשר נשתמש

נאו

כאלו הב׳ הויה מחוץ שלא יתחבר לו גוף השמים ולא תחדש
והשנויות בני האדם שהם השנויות מצד כל ומצד שנה שאר
הכחות הגשמיים ואמר בז׳ שנשאר זה ונשאר ב׳ בני
אנוש יהשנו שני שלא כשירצו אנשים שלשים הקבועות
ומרמיות פ׳ אלו הם מנשאר שהם והנה בכלאו הקודם הנפל ר
והוסיף נשלל מה שב״ב לשנו ואמר אחכן פנת תחנה
שמדה לו ובכן הם פעמה שאלו הקודם מתשמהם הוא מצע
במש׳ ולא כל הלירבה סחורה מקום ומש׳ הכחות ב׳
הגשמיים פ׳ יתפרו הקבועה מש׳ הפעלות בו מהמקור ו
והנה אחר זה אמר שלא נשאר מראין שום נבר מכל מה
שיתאחד וזה ונאחר שאלו שב לא אלוהי מהם ·· ולמה ש׳
שהכשל ושורש יקבל שמו והנה ונשארה יאמר
פ׳ המפוקה קין טועה והשכל בתכלית הרוע ולא אחד שאב
כי הוא היה שמה בכל שמו וזה לא הקשין להוליד נבה
על השכל שנשל לא שהם נשאים הכל ורשות רוח והן
יהדין יהיה הגמר וזה והשרה קמו הכל מנגשי כם שאן
הקוטה מקוה הקהל כמש׳ בהלכות יבית יקיה לכל
עשן ובכל זמן והנה מנה שלמה גם שתים מחלקים
פשוטות הטבע ובהשתלות נבראים המקום שהם עשויות
נקהם סחורות ומהם מורכבות מכ״א עשנו נמור קורן
הקדק והמורה של לאשת ושל לעקור נשוע הם השלמות
הכוונות של הרוב ושל להתן חם הגמר נגד ושל לנהוג
ושל לשחוק הם מורכבות מכ״ב ושל שאר השלמים הקודמים

הם רעות וכו' מלבד אין זה מהם לפי שמפני הרצון יבחר עבירה
מחולתים ויתחלפו יותר מפני הרצון מפני הטבע והנה אחר
שיש הרצון לטבע בעולם הזה לאלהים כלכך לפיכך יהיו מתחלפים
בהם וזה מה שיורה הפסוק באמרו הוא עשה ומתנהג בחסד
יבחר מאלו הטובות הבלתי רעות הקודם המחויב כאשר
כי הסר אותו נמצא לכל טוב ושפיכה לכל שעורם וזהו
ג' פרקי' שיהיו אלו הטובות הקיימים בהם הכל ורשות רוח
כמ"ש אחז לקח קוסם ילכו בלו שבחו ויתהלך להם רוע נ"ב
יבחר מהם רשות לאנשים המחזיקים בהם והוא רע גדול
ולזה יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עושר שמור לבעליו
לרעתו והנה יקרה אותו הלאמים והנפש בעבור עושרו
והוא רע גדול כי מהנראה לו טוב ימצא לו רע ולכן יאמר אותו
כי אחר שהשמיע זה הרע בעושר ובעבור אחר שאמר שיהיה
הדברים כי הבן אשר יאכל כבר אותו ומלא בית כסף וזהב
ואחר כן יורש הוא מתכלית הרעה וזה נקרא עושר הוא
מעצבון רב והואיל כן ואין בידו מלאכת כמ"ש הכתוב יקרה לו
נ"ב שבגלל ממנו העושר ואחר הוא חי ויונה ודל ואין עמו עשר יג
מתבין אותו שנים יפול לכך כאשר ומחומה לא יגיד ד'
בעמלו שי לגר בידו ולכן נשר שלמה שכל הלאחרית זה הבל
הם כל הכל כמו יוקח לאחר על השמש כמ"ש ד' העושר
הוא הבל הכלים והאוהבים הם יותר הבל כי הם מורכבים
להקדמו יותר ואם מהבל התחתונות הוא הבל והן בלא
הבלתית המרובות ולזה אמר שלמה עד כי אם האדם

יחוב

ישוב אל הענין כמ"ש נישוב העבר אל אחר בשקיק והראיה הג׳ וכו
אל האלהים אשר נתנה שקראן בזה כי אם המשובב ישוב ושב
אל מה שהיה מן שונה אחר הוא הבל ואם הוא הבל אחר שהוא
שבא המתנועות השונות הם הבלים פ׳ לא יתכן שיאמר כי אל
שיהבל אותו ונקראתו הבל הבלים אחר קהלת הבל הבלים
וזהו מש׳ המשונה נ״ב הבל הבלים הכל הבל ושבן קהלת בזה
מה היה הבל הבל והבלים למה שבין המתהלכים אלו הנחשים ה׳
הבלים כי הם נפשות אחר דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת
ואחר שהיה הנראה שנאמר יתחייב לפי זה שלא ישמרו
האדם בשובת ההשלמה אחרונים מי נס שלו והם שמתים
לו בשבתו ולא ישמר בהתקנים אחר שבטל התקון שלקחו
את שלו ואם אלו השונות הם שונות המתקרה לשלמת בשבת
מה הלך מהם ולא אין מהו להתנועע בהם ולא אחר הבל הם
פ׳ שונות ההשלמה והמתקדה אין רבו׳ לבאם אחר שבטן שנים
ולא להתעצב בהתקנים וקשה הראיה עמ"ש פ׳ שנים שה
שני נגב ראיה שהיתה מה שלא ראיה אחר שהית פ
פוסק טוס חומה מלא ושבק נכונו להקהל קדם ויתא
שרופים וקשה וזהו הראשון ראיה מלך נ״ב והוא שם
שמחה נבואה והראיה אחר מלך ונשא והוא שמחה
נבואה שהיה שהיה אדם נבוא ושיהיה לו רופאים נבואים
ושמחים והראיה נ״ב אחרונה נבואה קנה סופה והוא שמחה
ג׳ נבואה שהיה לאדם נפש נבואה והנפש מולי המעלה והנה
והראיה שמחה ל׳ שהיה אחריה יהא כל שבט׳ שהוא מקורותיה

מה שאמרו לאדם לרמוז שיהיה אדם שהשלים גבור ומשכיל
והנה לש בשני התשובות אחר שהיה שלם כל היה בנבואה
מדרגה פ' מה חסר הוא כמוהו "" והנה מפני שמקום היו
אחים מכשלים ונשלמים קבלת מוסר הנה מה טוב ולהנאים
שבת אחים גם יחד והנה בשביל שאחרון שאינו בנבואה מאד
זכה שלמה שאחים והנביאים שמה הנה שאינו בנבואה אחין
ילך מורים והנביאים שנו ונשא מקום אחד מהם בבי' אבותיו
על לבו לבן אהרן רבותינו ז"ל שהיה מאד למקום אל אחי הנה
יחד נמצאו כי אל מקום ינשא שמשה ואמר נשאר בו
מעט שאחד נשאר כי יש שאין כלו נשמתו אם שאין נבוא
בגם שמחזיקה בנבואתו בשמש שאין בנבואתו זה שני אחים
שאחים שם ולא בנבואתו אהרן ה' שישבו פה יחדיו ואשר אחד
הן ולא שאמר ישמח אדם שהוא נשמע ל' הנבואות שנשבו
שיהיה גבור שאחים אחיו זה משה אשר יהיה מן גדולה
לא יהיה שמח כאשר מה שהוא פ' שמחה מגעת פרותה
וזה דבר שהוא מאד ולכן אמר זה המאמר פ' א"ס ... חותה
את אחיו שהוא כל אבותי יצא וזה מפורש יהודה ולכן
אמר יהיה האדם גבור ואחר ויהיו לו עושר וכבוד ונכסים
ואם לא יהיו לו נכסים אינו מחוסר ונפרדו הנשמות אחר שיהיו
לו כל טובה שבעולם אם אין לו נכסים אין כלום בעולם
הבל נכסים ואם אין מה לאכול והנה זאת הקושיא מתחלה
ל' נכסים וגבור קודם כל שמו שהוא ולא הקדמתה בבראשית
עד שאחיה שנים מהם שרותים בזמן חופתם לכן שאמר חכמה

והולכים

להולידם אחדות והנה יש עוד שיאמר למה האמינו ממך היאמר
ז׳ לי שכם החיה, שנחוק נבולה היתה, שיאמר שהמקום קרוב
יי׳ היה חכם גדול ונעלם היה יודע שאלו הנסים הם סבה הקדמה
לא היה שמע עניים הענהק אשר ישמחו הכלה בגופים וגו׳
העושה כמו האנשים שאין להם אשר לא ידעו ולא ימצאו בתפלה
יקבלו הם אחרים מקבלים ושמעו מקבלים למה אחוזים אלו
השובות הם נכריים והיותם והנשים לעשות יקיר והעשר
לעולם יהיה אמר והגדולה הקטן יכין מקבלת הקהל והמלך
אבל הצדיקים והחסידים חיים אלהים אך כי״ל אמת שיקר
לכם מעלה ונכתב כמו אותם שיש כי״ל הנה נביאי כבאי פ
הלא אני כבד ישעיהו צדקה וכ׳ אשר הלך נוח פ חח שהוא
לאור ישועה גדולה וצדיק מעשה והכוונה בשם הקבלה
לא ימצא ולא ימצא בוק הקהל ישא כי״ל פ׳ אלו היותה כלם ישאו
מבין ואמנם הטוב הלבי יעשה לנו ולשמו ולכן כמדרו
הצדיקים יאמרו לשון נשך מה״ק מרחוק יבחון ולזמן שנים׳
יאמינו כלהי והמופת על ש׳ הקמתה ילמד שון ישמחו וחכמי
עקר׳ מוצאת יאמרו לשון הקב אליו זה קניין לו הקהרי שנו ג
אותו חשיג כי״ל הנה נביאי כבאי כוונו כל המעלה הנכבד
מה זכר אמרו נסים קל׳ הל׳ וישב הם אמונות באלו התורה
האמונה אבל החכמים והוני המעלה אשר הוא נראה שמון
לא ישמחו אחרי׳ פקוח הצלה והכלות פקוח עיני והיים
וכל טוב וכל ארוך ולזמן לזקני אמין שיהיה יראו אלה לעולם
למעלה ולמטה לפני הקבה כרלי המקום נקהל ואשר אשר הוא כנה

שעשה אי״ש לפי השלם האמתי אל השלמות המדומה והאמתי כי ר״ל
נ״ל שכל האדם יותר מאלו השלמות כלם ושאחרים ופירושן כאמור
נשגבה ממנו אבל אמנם שלא היה קיום השלמות כלם מפני יי״
לבו שהאדם ישיג כי האדם ישיג כי האדם החכם יאמין כי טוב
הקיום ולכן אין זה שם המצוה שלא ישכח כאמרה שלמות הנה
מה שלם יותר כזה והנה והאל מעלה ״ והנה הודע לנו שמצות
השם הוא חיים לנו כאמר שמצות קיום לנו שעליהם נאמר ונו׳
הנה שהטוב כלם בכללם קיום מצות לאדם כי טוב לאחוז וגם
נפש בשכל כי יזכה בשלמים ובהשגה ופרטים ובשעשועים אל
האמיתיים כי שמחה והגיע הנה כי גם מה מה שמחה ולכן אין לנו
שמחת השם הוא מכל יחוד לכל משכל שישיג השלמות שאין
בה רעה והשגת אין בו יגון והיא הטובות בב״ה והטובות
זכות השלם אלו טוב וכל חיוב שהוא השם הוא אהוב
מלך רשות ומקדם ובנפשם רבים נקודה לנו זה המאמר גב״
פ קאיס המשכיל כאן שימתם שירחק בנו וחוקיו והבינו
המשפטים מאתו ידין עונש ושיקבל שלמות השלמות שנא׳
כשידע הגד שהטוב הם הגדול כי הטעם יי״ בשמחת חלק השלם
היתה שמחה ושמחו בה שלם יעוד נפ׳ אחד מן המאמר
ויתעצב אל לבו והנה הודיע לנו שזה הכתוב לא נאמר ר
שמחתו שהוא כשמחה ולכן עבדו שלכם בגעת שמחה
חמודה להוליד אל הכול אחר שיהיה יסכן השמחה והגשם
וקבל כלל הכל והנה שנו שהבין והמה ישראל כלם כמו מכונים
שהוא הוקם המשכן הוא שמחים בו שוכב שמחות פ׳ שנעלו נאותו

יום נעשה השמים כמו שבא בקבלה האמיתית. ולא כ' שהוא ·· מה שהם
שמחוברים עם שבחינות הדין שהעשייה שמחוברים עם התנה. ועוד
והשגחה עליה וההיים כל פתי שבעבודה ומה שנראה אח"ר שב"ג
ית' ·· והנה החטא של אדם הראשון היה בו קדושה· והנה אחרים
כמו החטא יצחק מה קרבנות· פ' שמות היה על אלה שהיו
לקיים הקשר בשלימות מקום שהיה כנגד שיהיה· והנה הם כל-
גזלה הדבר אחיו מעלה ומה"ר כמו שיהודה א' מה שאומרים
כי יהיו עליו מבחוץ נשבר או נשבר חייו מעלה. ולא מעיד-
שיהיה מחייב אם שיהיה· והנה לא תעשה הנעשים בעבירות
כשר יכוונו לתכלית א' ואם· אמרו יתפשט כח אין שמתחבר יהי'
זעם לעבודת עליון כי שיהיה· אבל התכלית. ולא יתפשט
הכל לגמרה נחם הקדמון אין מאי' לקיים עליהם אך שנאמר ו
קרבנות מהמעשה אבל הפרטים אף עליהם שאמרם לכן ברצון
לתחול ולחמול עליהם ולא לו להם מעולם ומעלים והחמישי
הקרבנות והקטורת היו בכוונה פלא נעלם נכנס הפנימיים של
סוד וכן כתיב הלוים שמתא פלא עבר על קרן מכבס והאמר ז"ל
אם רק קרן מכבס אמר שיעשו על פרטי התכלית כמו על הכלל
נעשים עליהם ולכן שאמר בכתוב אחד שהיו כמו אמר מכריו
כי אחד אם קטן קטנו היו חוצה ים נגד החטא אלוי להם הקרבן
והכוונה אבל הקרבנות הנעשים ע"י אלו שיעשו נעשים על
הפרט כמו על הכלל והנה נתבאר ששאלו הלוים יהיה
הקמון הקטן ירח אח"ר ·· נודע ויפרופים לכל פרטי התכלית עשה
לכן אלו שיעשו אם לא שאמרו הפרטים כמו הכללים ·· והנה זה"ל·

אמרוא אלכל בני ישראל ונסכ ואספהו ואתיו בו כלייה וכאן אמר בקרבתה
נפשי יי לאני אמר לפסח וקדשים וקדשם וג׳ עד אנפרש ב׳
באקל מועד נסכ ואספהו ואתי בני ישראל תבנעיך ״ וקולה כבי
זה אל אלאואתהם היה באקסאמו לבני לוים וקול באקסבו בא׳
נסר אקול זה ונסר תעלמיך אמתהם ולכן מני אינשו כור
השנה הקבלה פי שרעה נאמתם סמ״ם והנה מש מלתי יי. ו׳
והמטל אוהם וקם אחוים לאך הששה כמבדי אקס קסמים ונקש
פי המין קשה הקחורים אין מני להעציאם לבד אם יפצר בתי״נ
אקול באלעה פהלהם אינש אקסם אייו נגם סמ״ם ונשמרתי
מאך לנבא ואהכם פי לם ראיקם כל תהענה אכל המשפטים ויולשו
כאני אינשו אם יקברונה נר אקול באלעה האמתך אקול כ׳
כפירה ולכן ראוים קם השנה אידיו נגוסם במה ולכן אמר
בקרוב מקנה ובשרתה אהרן אקס ראוים משש ונשמו בלק
ונמצאו אתך אהרן וזקו אומרו ידוס אהרן ורבותינו ז״ל
במגרשמאמרו נסכ ואספהו אשמעו שנים אלומים ננגאו לש
לבנים ויאכלו ערופים מזאק מפנה כבנה לבן כל ז׳ ימי המלואים
נבם בשלום ויצא בשלום ואמרו עד שתיי יין נכנסו למקדש
וכוונתם באו״ת מאמרם היה כוונת מ׳ פ׳ אמרם שנכנסו בני מ׳
אהרן נטמאים אחרונים פי תגלגל הסבתם וכן אמרם שתו
יין נכנסו ולכן יצאו ערופים ואולם מתעבר שאמרו כנגבו. לבן
והנה קרמו בו שמשק היק מיושב כי שתו נכנס בשלום ויצא לב
בשלום ״ וקולה לבוהע לפי הקדשות נשאו ישראל להבדיל יקד
יקד ונשבר אמר היו אשר עדים מ׳ לאעמתך ונג׳ ואמר באוק

כי כל יש שרשים לכם כי שרש הקדמות השני השני והיותר
שב שמו וקור ואמר זה הנראה שהוא יש השני נראה א׳ כי
כאשר יש למורות שנו המספר והחלק הפלא תושב כבר יש בשלמות
או הקדמות אשר בהיותם נעשים שנים והלבן ולכן שעם
גם אחדן בזה כמו שאמרנו של נסיתו ואמר שזה שמונה מקד״ם
ושל ... כל הטעם אחשוב ואחר הנלית השפעה והקוד של אורם
אלא נעשה את משאותיו שמכלל הדברים המעוקים ונעשה ר״ת
כמו שהזה הסכל ואחזיק לא הקבל ואמרו במדרש אם יש
מרובע שרשו משני מרובעים אותו הנה מרובע שרשו מ׳
מעוקב מרובעים אותו מעוקבת מרובע שרשו כשהו מ׳
מרובעו אותו כשלש הב׳ סגו׳ ולא השאמו סס ושאמו ר״ס
כס והקדירו נב׳ מקום שרשו מרבע מקדשן אותו הנה מקום
שרשו מעוקבת מקומו אותו מעוקבת מקום שרשו כשהו מקומו
אותו כשהוא שמונה הקלה והיותר הנושים כבר ישתנה שסגלה כל
המערך פי המעוקבת שהמעוקבת נשלשים ושל המשנים המעוקים ושל
הראשון המזוינת ולכן אמרו בזה המאמר שאם אחד מעוקב שכמו
נעשה הכלכלים הנשמים ימצא מזה זה הנפש ימצא פי השלשים
הם שנים ואם הנפש הוא כלל מגולל לכל השלמות הנפש לא יקבל
כי אם האדם יהיה אוכל מאכלים בשות ומשובות יהיו הלחות
המשקה והמאכל שבות ענפות ויהיה המזג המשקה מהם שבור
ונפות וכן נב׳ הנפש ולכן אמר המאמר אם אדם מעוקב שבשו משו
מעוקבים אותו הנה ואם הנפש הוא שמה הנפש היה כמעט פי יק׳
הנפש שמסוה ונשברה ואם ימצא האדם את נפשו כשהוא מעוקב

אותו שנא' אקום שנא הסגולה ואם יעמוד אדם אחד שעשה כל בלבו
יעמוד אדם אחד נגדו בתשעים הקדושים יעמוד אחד שמונה ל'
בעולם התחתונות באותו שיהיה משכן ומקדש ומקדש ה'
ואם אדם יתקדש בזו הדרך בתחתונות שיהיה קדוש וטהור
יתח"ב מהם שיתקדש בתחתונים ואם יתקדש בתחתונים יתקדש
בעליונים ולכן יתקדש בכל זה מאותם זהו כוונת זה המאמר
הנכבד והנה אחר שאין שפלות במעלה שזה לאותו שיהיו
קדושים בשכל ובמעשה ולא יעשה דבר שלא כרצון ה' מאלו
הדברים ימשך שומרת השכינה ונעשה מדרגה קם קדושים מעלה
ומטה ומקדש שהוא קדוש ישראל ז"ל הם מעלה הנאמרת
שזה אותו שנדבק באלהים ושלא יעשה בכל דבר עמהם ושלא
נשאר מעולה מעולה באו הם הקדושים הנמצאים באמת
ונבדלה את עמו שנבדלו מהיות מעולמות הרשעה אנשי
אותו הלב' נכונים בהם נאמר פרק יהיו לפניך לתשב עמהם
את מעשיו וזהו ישראל אומר להם עמהם בשני העולמות
הרוחניות מזולת העולם הב' והם נשמרים מעולה נאמר
קדושים ישראל אומר שהם עמהם הנשמה היא ברוכים כמש'
הפסוק השוכן אתכם בתוך טומאותם בעולם זה מה
שאמרתיו יהי רצון מלפני אלהי השמים שנהיה עמהם בכל
מיני הקדושות במחש' ובמעשה והתקדשתם והייתם קדושים
והתהלכתם בדרך והייתם קדושים בנפש שהקדוש אני י"י ושנא'
ברוך י"י לעולם אמן ואמן :·

פרשת אשה כי תזריע: וילדה זכר:

הנולדת נקבה ירצה

חשב הכה׳ את אלה׳ הראשון אשר הוא בשורים אקונה נזקוס
כי המקום והכונה בגן שבן פנס ויקרא אלהים את הנקם לס
וישאקו כבן שבן מתנ׳ זה מקום לקחו מעבת המקום והכנסו
נפשותן אלו זה נמשך שנת׳ ויגיעו כבן נגן למבוק ונשמיה
שמק הקמרים מלמכב בגן שבן נשמו ולדי חומק וקלם כל
הקשיות נלמחים משיתן לן שמן הקמרים מלאכה בגן שבן
השקוף את הבן והלך עבר כמשך ויגען ממשן ומשקה את הבן
שנו ונהר יונא ממשן וכ׳ ונה הלשון הזה לשכבה ולאומריה
אף למבוק סה״ וגשמו קרקע מנקבה שנו לגמור את היין ען
הקיים אף זו הקריק שנו שן חיים הקן למחויקים בה ונב׳ כלע
שהמקוות סגירת נקודם נופש מבל קשוק ומבל פיג יקבלו
הקבורה כמו שהן ובאשר יהיו מעונשים ומקושרים בכל מינ ו
וקשרק לא יתחדשו בגן הקבורה ואם יתחדשו לא יקבלו הקבורה
כמו שהן מבל שאו שלוש כמשיות ומעונשות כמו שהמריות
כן ההומסים הקשנים אם הם עבים ונקיים יקבלו הקבורה כמו
כן ואם הם נקיים ונעקומים יקבלו הקבורה נקות ונעקומות קלם
הבאה את ההיולי הראשון שהוא כן השמים ומן הארץ והוא
הנכמז במומרו והנה אומר א׳ נחלק מכל החיות נחר בעבר
תנו שהרלן כנ״פ זה ההיולי של שהוא א׳ נעשה יקבלו ל׳ קבורות
כ׳ קלטו אחד והוא אשר נתבלית הרוחק מהגרם השמי מי ולם
שזה האלך מההיולי הוא נתבלית הרוחק מהגרם השמימי יקבל

הדרך היותר שבירה והיא הלחם התמידי שלא יהיה יותר רטוב
ובודק על ראש חלקה כי היא נאה לנפש שהלחם הנכנס בשמרים
שהוא מתעורר לנפש ולמשלשל הלחם ולמה שהלחם יותר
קל ויותר קרוב מהנכנס בשמרים לקבל צורה המים אשר
היא יותר קלה וגם לא יתנועע מה שהתנועה שהוא ההפסד
ולמעלה מקרבים למה שהלחם יותר קרוב מהנכנס השמרים
לכל צורה יותר קלה והיא צורת האור והיא יותר קלה ויותר
מתנועע והיא במדרגת הקדמה לכל הקדמות שהקדמנו ובם אשר
הקדמנו אין הלחם לא יתפשט ויתנועע הלחם הנכנס שם ג׳
שהקדמנו נכנס נמצא יוכלו לקבל הלחם החיות יותר נכבדות
מהקדמות הגוף אשר הנפש הקמחות והיא אשר הדרך ב׳
כל המינים ובין לגוף ובנפשות והיות הנפש יש לה נפש הנשמה ג׳
הא׳ הזונה בשם מזון והב׳ הצומח והג׳ הולך בשם מדבר והם יותר
מזה יותר קרוב אל השני ויותר טוב מאשר לפניו הוכן לקבל הנפש
החיונית והיא יותר שלמה מן הקמחות כי בשתי בחינות ה׳
הקמחות ושורש בשתי בחינות א׳ מן המזון והב׳ המתנועע כי הדרך
מנענע מה שיש בו ויתנועע בשתי וב׳ אלו הבחינות הם נעשו
א׳ ויסובב עוד א׳ ומאשר היה מזה הבחינות יותר טוב ויותר
גם הנפש הזונה יהיה בתכלית מה שאפשר שיהיה על שלמות
שיהיה יותר קל ויותר טוב ממנו כמו שנראה זה בלחם אשר
הבישול בשלוש הלחם ממזונות יותר קלים ממזונות הלחם
וממזונות הלחם ובשר והביצות יותר טובות מבשרים ו׳
והבשרים יהיה יותר לקבל צורה יותר טובה שהשמרות והיא

נפש

נגד האדם כי ימצאון בבחינות הנפש נקיי ויותר שלמות ממנה
ונמצאו בהם ומעלתו שהם כמו שאי אפשר מקבל והם ידעוהו למעלה ה
האדם בתנאים האלה הנה העליון והוא הנקרא העליון כי ממנו ישפע
החכמה ובבחינה זקים לה בם מינות האותן הב' אהבת הקדש
והוא הנהגת הנפש ומעמדו על הכח המשכלי נעקרו ואין לו מי חסר
זהו אומרו אין חכ' שאחריו למטה הקיימת אבל כי הענין יתנים
פעולה בכלים שהם מוכן לקבל מה שלמות ישנה הטי' אחר
לא יקבלו בהקשת כי שמע ובכן יי' אלהים נאמר כי שמע א'
שהם ימצא בכל מקום שיקבל כטעם כי לא ימנע האור מהמתנ'
אין מגיד המקבל ובעו שיתחלק האור מהמתין המקבלים כי אם
ימצא בכלן לבנשפת בהירות יקבל האור בהיר ואם יקבל שחור
יראה הגשמי כלו הוא מ' מקורבן יי' אלהים נאמר כי אם לא
ימצאו המקבלים לא ימצאו מעלת מהנין ואם ימצאו המקבלי'
ויהיו עפם ונגיס יקבלו הבריות כמוכן ואמנו אמרו חז"ל ולכן
יתן יי' לא ימנע טוב להולכים בתמים ולכן אמרו חז"ל אין דבר
רע יורד מן השמים ולכן את העונות מבדילים ביניכם לבין א'
אלהיכם והנה מעונו מקרבים אין ומתרחקים ונפש
ממנו כמו שאמר הב' כי הנה רחוקיך יאבדו הפעם כל תורה
ממך כי הוא יי' חיים ופנים קרוב ופנים רחוק ולכן הוא רחוק מן
מרשעים ישועה כי הם המרחקים ממנו והנה יי' קרוב לכל
קוראיו יכול לכל הנ' לעומ' לכל אשר יקראוהו באמת ואמרו
כי טוב יי' לקוויו יכול לכל הנ' לנפש תדרשנו כי התקוה חקיה
טובו מספיק והקוה אך בעולם מבלתי כמו נד או קרוב מבטן

מכלל יהיה אחד מהם מוכרח ולא אמרו כן אך רצה לפרט יכול
לכל הם לפרט לנב הנה נתבאר מכלל רז"ל ה
כמו החומרים לב' יקבלו הצורות כפי הצורות אשר לא ירוס
והקרוב היותר טוב הנאות לחומר יותר שוות והנה כפי
הרב המורה פ"ס שלמעלה בחכמתו אחר מה שנ' בזמן
האחד שהחומר אשר קבלתו ימצא וכל הנדמה לה החומר
וכאשר יאמר כשידמה לאיש חומר טוב מאד כמו שני עני
עניין ולא מתפרש בורו הוא מהודה אל יה ואחר שהוא
זה למה שנראה החומר השלמה אלא ימצא חומר לבד
והנה"ב החומר זהו הצורה הנה שיק הנכבדת מאד
חסר מחדו שהיא נלם אלהים ו מעט בזה החומר השפל
הראשון כלה שידה חומרו היותר מן ממכלל ש"ב ולא כן
חומר האדם מצד השתלם בו שכולל מעמקום כתיב
נברא ולמה שכל השני האדם והשלמתו אמנם הם נמשכים
אחר החומר לכן הנה לנתלה חלק האדם ובזה מהחומר
היותר קדוש וטהור ונק' שמשני שידה ובזה אמרו
למעלה שחומר האדם הוא היותר טוב מכל החומרים
האדם ולא היה הצורה היותר נכבדת וזהו מה שרז"ל
המאמר הנכבד הכל יהודה מכל הכל את האדם הוא שמן
שנבחן ממקום טהור והוא מה שלא נאמר ויקח י"י אלהים
את האדם וגו' וכלה בזה פמחר שלקחו שלקחו הש' כפיה
כלו' שבחר החומר היותר שוה והרמז בזה ס הטה
ההכרח יהיו החומרים מקושל הנושא לא הא"ל ה

יקח

כיצד אחדים שהוא מדרך הבדלות אשר מה נמצא לאחר היגבלות כי הסוף
היו כונת הלבה שם והלבה נפש והלבת גשר לבית אשכחות והמצגו
נמסכים השכל הלא ישגה במה הלם הדבור שאותו ירגעם
ויתקשק שאותו שיקחו מהם כנהם שם אשכחות וישגו הכהן
שהאדם שבהוא נפש או גשר ישחר גוף פתח הקבורה אחר
שמהם לקבל הצורות יקנו ואורם מאותן הצורות המושכל
וגם והמדקדק מזה ואחר שבנה הקומה היותר שהוא אחרי
ונתן בו הכרה האלהית הכנסו לשהרבן שלו שכן ויאחזו כ' אלהים
בגן עדן מקדם והנה הלבן גוף פ' לקבלת השלמות. הקנייני לם
לבל שגן אדם שיהיה שם ושקוד מהר אמנם מכל האופני ובין
אדם שישראל בכל מיני ההשגלות כל מעלות השלמות לפי
המושכל והמעלה ולפי הם השגת האלהית וכמו האדם שכל
הכוונות שבשומנית פקודים מקרין כוונה לתאות שלמות
התאוה ידיה שיקבל פינג והלוק כי שיאחזו כך והבורא
בשלמות ואחר המירוק והזיכוך אחר שיתנו הצורות לפנותם
שיקבל המזרק מה שהוא מוכן ואחר לו כן שפע הצורה כי לקבל
השלמות העליון והאמתי כאמור שיהיה שכ"ה מכל מדות מעשה
ומעונה ואחר כן יקבל צורות כל הנמצאים על תנאים וגם
ואל מה שאין יהיה האדם אלא בשלמות האחרון וכבר נראה
שאותו המעשר הגורל והנבחר מאידך הנה להיות שלמים
מכל שמי האור ולהן ינניח המושג והקל עדיין שאמרו
לנפש והדרישות והדמיון קינם ומהר וכמו אמרו רבים
ואמרו רז"ל אמת א' רבינו לאחשק שזה הטהר והזיכוך והטהרה

ואח״כ אמר ביום הג׳ ידו ייי לשנים כל הנפש על הרקיע כי זהו ה׳
המדרגה האחרון המקווה כי התקוות כל הכלל אלמות אחר
כאלו הוא הכל ולכן שהיה שאלה במקום אחר גם בלא דעת נפש
לא טוב ואמר כי גם מועט וכמו שאמר אין המורה שאומרו
ואין לך למעלה אמונה מן שנשאר פה המקום והיודע הוא המעלה
מן ואמר לפניו לא מי שיבא ויראה פה אך שמלובש שאינו שם
לפניו הרגשים ימים ומלילה לחם לא אכל ומים לא שתה ונו׳
עם כל זה לא היה זה מה לא מעלה מן ואמר שנמצאו ר״ל שני
הא׳ והשני פה חשק ותאוותו ונו׳ והנה כמה המאמר הנכבד
אחר שהכניסו לגדולה/ של שהכניסו כמה המעלות אשר
הוא היכל של הקב״ה פנימיו ולא מלאכתו ידע עצמותו כמ״ש
והיכל כלו אומר כבוד כי אחד המעלה תחות שבחות הוא יוני
על גדל ונשש עצמותו שהוא הנפש מלא כל הארץ כבודו ואמר
אומר שמן התמרים מלאכה נעש׳ ונו׳ הרבה ט׳ כ׳ כמו שהביע
לא יוכל הגדרות אם ימצא איזה מאך מגדל פיו וכן ה׳
הגדרות מן האדם לא יעין בגדרות הקוים הנמצאים אם ית׳
ימצא לו מושב מעלך ל׳ עוס מלאכה מופלאה ושיתק אנו
כל א׳ מהידועים המעיקים לאדם לקשיב המושכל לבנאות
שאדם בעצמו אין לו מושך פה האלקים עשה את האדם
ישר וכמה בקשו חשבונות רבים פה המעמיקים אורגו מו׳
מקשת הם מאתנו לא מאתו ית׳ והנה הוא האדם כמה
השלם לבנות טוב ועליון והוא שישק המעלה וידע הנרו׳
האלהיות וזהו שאמר לעבדה ולשמרה לעבוד את הבורא ית׳

ונשלם

ולשמור בה ולשמירת עבד הכרה כי הוא החיוב הנמצא וה׳
והמשל כמ״ש עץ חיים היא למחזיקים בה וגו׳ וקנה הורה לנו
בזה המחבר הנזכר או הרפואה כי הקדימה היותר מעולה
דבר המאמר יותר טובות ומעולה ולכן צריך אדם מתקון הקצ׳
וגו׳ כי יאמר פלא לבד הש׳ יתן הדרות אבל ישים לב׳ הקדמה הם
מה״ש ויקח יש׳ לקיים את האדם ג׳ הורה לנו פרטיות האחדם
היא הסגולה הטבעית ולכן קונה ונברא בהקדשה ל׳ הורה
לנו כלל נכון לעשות גוף מלאכה אל הסגולה זה ההכללות
ואחר מעיד אל מלאכיו כמ״ש אבודה הא ימה שנעקר ה׳
הורה פ׳ נעשות הגוף והמעלות יוסף החיים הנצחיים ו׳
והנה אבל עמי פי הקדושים בעלי המעלה והשלמות כאלו
גופו מוכנים במכה לקבל המעלה כלו לבד הם גופם
מוכנים בטבעם אבל אלו גופו מוכנים עם בעלי המעלה
שאותו גופו במלה המלכים וכאיכותם ואלו יהיה לו עין
מהרלסים הקברתיים כמו המאכל והלבוש והמשתה והנה
הנראה הא עם אחד פ׳ אשר מתקן קדוש יהלכו ומכם שמו
הם נקראים מלעשות הדברים הרצוניים כי כל חשק אלו
גופנם אל מקום מתחיו חוצה ולכן שם נבוכדנצר להביא
מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים להיות לו מוכני
לעמוד ולעבד ולשמור ולעשות מלא׳ ואלו יולדים גם ידוע
מקום שאין לקבל תשועת המעלה פ׳ הטבע אלו גופנים
המלכות ואם היה האדם מוכן בטבע אם לא השלימו המעלה
ההגליה לא תשגו ולכן אמר אחר׳ דבר קטון גופני׳ הבשר זקנו

חוזה אכל קדש כשרים ול שקצים ורמשים ולכן אמר נשכר שעבר שידיו
אשר שם להפך מורע המעלה להפך זו קליפה שורשן שהיכל
ועלו ידיך קנה מושכת כנגע מחקרון אמרתו לכר קשר שמה
ידים אשרינן שם כלבים ושועל מרחק וקול מבחר פ
ההיכל שם אנשי אכל המלך יען האדם לבטל תשלום המעלה
וקם למות ולא שיהיה האדם ממעשה נבלה ידיו נקבר
המלכים וכבני דורש אם ידיו עניים לא יכלו לבטל תשלום
המעלה והטבעות אבל ישיג הכהן שמה הם וקלון אור עם
מוסר ולכן שם נכונר שידיו לא קליפה יהיה שיהיו לנו
מהמאכל והמשתה בחוץ שלא ישרכו לעולם שמה וימשש
המלך כריום בזמן וגם קה ההנהגה פלאות קודם מעלן
לבטל תשלום המעלה ישרכו ג׳ הפנים מ׳ שיהיו מדם
עקור ועוד נשיהיו מתחבר לאנשי המעלה נשלח ידיך עש
ודל ולכן נברא אדם ממקום עקור והכניסו לבלעדי שלו יל
ולא הורכין לעשות שום מלאכה כה שאתה וישבה וישב פל
מחקרו. אשר יחקר לו בכל זה מטב למטה כי שעמור בתוך
ומלאך שמה לעבדה ולשמרה לעבד דת ולשמרה " ולמה שהיה
חטא אם ידעו מכל המין האנושי והאל שרק יותר נשבר היה
וקיים הקריה האלהים והנה יש בה כל הטוב אשר ימצא לעולם
לאי ולאדם וימצאו בשפע כחו מחרו אשר לא ימצאו למין ה׳
האנושי פנים בשכלו כלבד נקראו בשם מקום ומלכות שמים
ובני קדוש לכן נקראו מלאך ומכון ומקום כי שיזכו להדבק
עם השם הנכבד שמה והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש

תנ

א״כ מה אני קדוש אף אתם קדושים ומה אני פרוש אף אתם פרוש׳
עד שיהיו נזהרי׳ ממאכל הדברים הטמאים ומלגעת אותם
כי כמ״ש בבר׳ נעשה וגו׳ כמו שפירשתי פ׳ הקודם והנפש הם
מתיחסים ובהדבקם יחד יהיה טמא את הנפש יהיה טמאה כמ״ש
אדם מטמא עצמו למטה מטמאין אותו למעלה והנה מה
שיכשירהו הכ״ה בין שוחט בהמה ואוכל או יוחר בהמה ואוכל
כלים אחרים מושבו או כלים אחרים משקו ומה שיכשירהו בין אוכל
שמחות למנוע שקורות אם חכמה מכרית לך הקולן שרצו׳
ומכות. אם תשים לבך כמה את הסדרה שנה׳ תורה של תורתה מאן
קודם כל החוקים ט׳ והכוונה כי׳ כמו שפי׳ לא שוה לשום
השקורות ונמנעו ממנו לקבל הטומאות כאשר שהוא יכול
עלמות הוא כאשר שיהיה נעלה נקי ועקור והשכל יוכל כאשר
זה לבטל תפלות תמיד נימשך לזה שהפס יהיה מתן על כן
כמ״ש מתן קודם לכל החוקים כן והנה אחז״ל פ׳ הקולם לרד
עמד על מטה א׳ עמק ונגע הקב״ה למכות את ישראל בעירה
ובמתנה ולכן הזהיר להם את השקצים ואת הרמשים ולא יאחר
ואמרו מגעל שהל׳ לרוצח שקיה מהכר״ה אותם את היה רוחקהותו
נמשכה אחר לבני פתו שיתנו וכל מה שיכפם לאכול כיון שאחר
אחר יאמר בו קמן חיים א״ל לבני פתו כן וכן מה כל יאכל וכן
וכן לא יאכל יאכל זה שנאמר מוק פ׳ למשלו ישר על אחר אחרי
הנבלים הכה מהנגיים להיותם קדושים ואחר שהזהיר את
ישראל ממאכלת הדברים הטמאים והטמאים עם שיהיו נג׳ קנא׳.
מלידה ומרים נדה וזכה פ׳ כם יולדת אשה׳ שהוא דם טוהר

לה׳

לא ישב עמו רק מעט וטעם שתהיה היולדת חוטאת שבועה לס
זכר ז' ימים טמאה ותהיה נדה מעת שהטעם שבאותו
הדמים הם טמאים והשער המתהוה מהם לא יהיה טה'
וטהור לכן שלח כי שיהיו ישראל קדושים ויהיה הקומר עלי
וטהור שלא נבוא על נדה וזבה ויולדת כי שיהיה קדושים
ונזכה לקרבן עם קדשים הנכבד ולכן סמך תורת היולדת וחבר
וקונה וזה נשבר שקדמו לנו סמוכה כרוכים וזאת תורת
היולדת לזכר או לנקבה ואחר שהזכיר שנופלת הדברים ה'
הטמאים ובנשרפים ושהם שלא נאמן על מאכל נדה וחבר
ויולדת הזכיר נגע צרעת המצורעים כי שלא ימשך המצורעת
לבני ישראל רע פה או המולים כבר הוא ידוע שהם מחלת הנשים מתינקים
ושה שהמלים אשר הוא נגע שהכהן יראה אותו שמוא טמא
ויהיו בגדיו פרומים וכן גם יהיה פרוע ועל שפם יעטה ו'
וטמא טמא יקרא" וקנה שאר הש"י שיהיו בגדיו פרומים
ושיהיה יושב בדד חוץ לג' מחנות מן פני שיש לו נגע צרעת
וא' המפרשים הספן ידמה כאלו הוא הולך א' המעת לכן רחוני
שיהיה מתאבל על עצמו וכן מפני א' קהיש אשר בו זה
המוני הקשה מאד שיהיה אם מתבודד בדולה וקטנה ובו לא מעד
הנה לאחיו ולכן אמר שיהיה מתאבל על נפשו וקורע כמה
שיהיה מחוץ למחנה מה שלא נאמר בגלל לפי שהמשקה ממנו
רע למחהם ואם הכהנים מכיר שלא יתחבר כאיש המצורעים
המצורע שיהיו בגדיו פרומים ושיהיה יושב בחוץ כי אין
רחוני להתחבר לרע לרשע כאיש חבירו אבל אמר שיהיה קד'

מקום שתכלית האיחוד כמו שכתבתי יותר יקרה יקרה מהשגת
וקמים שבלב לעשות ולכיכם יש את פועלי האדון שהוא שי״ת יה
אלים על ישראל סבל או התנהג יש שום ראיתם שהנהגת שלישית
לנבא לנשמה כמש״ה בורא תמיד לנשמה למשכל ומחשל שבשת״ז
הכהן בוחר את העשבים אבל לא אני מעקר מתכבם שמים
וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם · וקטורת בנקי כי הקדוש
היו הערך גדולה על שלמות האמונה · שהמוגזים ומבעשים
ועל כן היו שמים שתשו ושבנים ובקירות וכבודים כלו
ישעה וירמיהו כי הנה · שיתקן הקהים כל עשיו אם סבה
העיונים והם שתולות ומה שיתקן שעקנסי ומה שהקמן
ממנו ואם כמים ושיותקן כל עם אנשי קמעלה ותורה
קנומו בנינוי המעלה של אות הכנוי כמו של ישראל בהאיתן
בית ה׳ ובין הלוי שהעשים יתמן לבקן והדברים אינו עצמו
ועקור אלא על פיו והשרה בזה ש׳ תואר המעלה הוא כלם ו׳
ומחזו שלמה על שם שב הדבבם נגה שמבתחות טוב קום
טוב בשלטון ומה שיאמר שקוה בנו קוארבע בשלמו וקו רו
לבו נס בקשים הקלים באין שקהל לגבי רקמבשלוק מהשם
וקשים לנה לנשת משלחם ויתמיד נשם להקלימם לכל תוכו
וכן הערה לעונים שיפרו חסדנו ולא יטעו ומלשרפמו לכל
כם לבני שבול מהם ש בנו ממרשן מנחלתם ואם קהנשים
יהבונק הדרך במים קבלחיים יתבה יאמר אנתם ויזכו ה׳
ניבק בו יה ויאמינו שלוהם טונו כמה וחרקתי עליכם מים
טהורים וטהרתם כלו **פרשת זאת** חקת התורה

הברית המכוונת״ כלומר שראה לו נשבע השם להב״ה לפתוח ידו
מכרם הזה מה הוא עשה מלכה בו ומלכה אותו שנא׳ ונתת
עשה שנעשה נשבע אשר אתו והנה בתורה מלכה אותו נשבע
חורבן יסד והסלה מלכה אותו שבע שנה והכל משם יסוד
בו נגלה ברשת חורבן מעשה נתנו לדוד מלכה אותו נשבע אך
עשו אדם פ׳ יקיים נשר בשרו ובן שונן מלכה אותו בדקו גם
ולאחר יוסדו כן עשו שבין ושבחמשה הדרך מעשה ספר לנימה
ספר לעקר אם חורבו מטוב והסלו מעבה בשחין שנא׳ ונגר
פ׳ יהיה בו כשרו שחין ובשר שחין נגע סמהיותו הדבק שעשה
הגוף מטוב ואם לא יגע בשחין ובמספחת ובבהרת אם
נגע שעבר ובכ׳ נמק לא אלה יחדו אמר קסם הכון לנגעים ם
שבעים ומהן ומורה לנו כשלים אמר הקב״ה עד שלא בראתי את
האדם הקדמתי לו את כל אשר עשה מן יסוד פ׳ יש לנו האדם הם
מעשהו וכל מחשבותיו רק רע כל היום והמלוה הלוה לעת
אחד והתשובה ואם לא ימלאו העונשים רבים וקשים לא יעזוב
דרכו הרעה עד גם מעט לא יפרדו מהם ואל אבוא כתב
הקב״ה כי שלא ימצא הם גם בתורה ניבראו אותו כמעשה קדמ׳
ורעים וקשה הדיעות המופלאות מובנו להשיב כל אשר עשה ונפש׳ ו
ונפש׳ וקר׳ ונח׳ וקשו׳ מעבירות שהם לישראל וכולן של ידי
יסורין הם והרבה ונשבע חי נפשו יי׳ אלהיך מיסרך ולבבך שהיו
פ׳ יי׳ אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ מנין לכל מן השמים
השמים של אחר קולו ניסוך ונסכ׳ מאה מבר אחד היסורין
יה ומשמרתך התנחומין שהב״ה מתנן שנא׳ ולך חיים התכונות

מוספ׳

מוסר והנה הורה לנו בזה המאמר הנכבד מעט דברים מן ש׳
שהקדים כי מן הלקחים אשר למעלה מהם שלמות האדם ל׳
נצרוך ולשמור כי זולת זה לא יושג שום שלמות לא נפשי ולא
גופני ולא הטוב הגמור שהוא תכלית שלמות האדם שאי׳
אפשר להיות שלם בגוף ובנפש כ״א בכל מעשה יקח מוסר
השכל והמוסר שהוא בתחלה כלו שכלי והתכלית למשכיל
וכן ואמר לך שלמות הכל״ והנה הכסיל חושב אתה יודע
אוכל את בשרו והנה הוא מבואר כי לבד זאת שורש היות
ההצלחה בעצם האדם להיות משכיל ועניניו בגוף ובנפש
והנה לא שלמות החכמה והשלמות והמעלה שלא אדם להיות
שכל ושניהם נ״כ כאלו כן הם דרכי כל הדרך היה בשלמות
השכל וכמים במקור המים ונמשך הכחות וח״ אשר יהי׳
ונמשך השכל״ ואמר מה שאמר כי שלמות כמו אמר
חוקיך פלא כלומר הרבה סחורה מהם ואמר הנפש ישבעה
ובזה לא יגיע לעולם אך ומים לא ולא ישקה של מהרך וכן
שלך כאשר את מגדר מעשה בזה כמו אלו ל׳
ומבוא כי לא יוכלו להגיע שום שלמות אבל מכשפים ומשגי׳
וכו לבקש את הכל״ את יברך את הטוב הנה אשר דיברו
יה ומהשגתך כלשונו״ והנה להגיע האדם השלם במעשי
את בני התכלית מוסר ולא שזה שלמות המלך את המוסר
בתכלית השלמי כי במוסר ישיג האדם או הוא שלמות שלם ה׳
ההצלחה שהם עשר וכבר לבד הנה וימשך שתהיה מוסר
הידיעה והדעת מעין שהם חיי העולם כמו מוסר וכו׳

אל המתאוה ולא המקנא · והמסתפקים כי יקרה אחר יתקבר ית' יושיע ונכון
מה בן ישה כי הטוב בשרירותו מה נאמן ישראל אליו לו כל
הטובות עושר וכבוד וחיים ובפרט אלו הדברים שהן הנפשיות
מוסר ויראת שידע הטוב והרע ושמירה כמו שאמר שבע
טוב ובריאות אחר זה ושכר לחוב יראת חכמה מלמד
חכמה וחכם ישמע הנפש כי טוב מלאה מאכל מאכל כמאמר כ
וכ' יקרה היא מפנינים וכ' אורך ימים בימינה וג' דרכיה דרכי
נועם וכ' עץ חיים היא למחזיקים בה וכ' האישור כי כל
הטובות בין הטובות הנפשיות בין הגשמיות כלם יושגו ב'
בהשכלות המוסר ולכן נאמר כמו המאמר הנכבד שבע' ערכיות
אנחנו נקרא כלם קיום עם ישוען ולכן הוא חכם ישוען וכל
הטובות הנלוית. הטובות הלו טובות הקנין כה ונכללו
כל טובות הנפשיות ובטובות הגוף נכללים כל שלמות
הנפש שהיא הטובה והמעלה והשכל כח התכלית השכלי
והכל יבוא מהקבוצות אשר בזה המאמר הוא כולל נראה
כולו לבד שכן אדם לקיום שמו ונמרץ ומוכל ומספר
ונמים לכן ועיקר יתן של הכל לאבינו האלהות מכל גוף שיהיה
מכבדים ומלבנים רשים ומלכים והקנין כזה כי האדם כנולד
מעצמו אל הרצונות ואל התשוקות ואל המדרגות ואם לא יבחר
באדם ישוען ימשך אחר השגותיו ואחר הבלי הזמן כה
שיפר האדם את אלהיו ויעזוב השגות הזמן ויתמיד שלא
ישוען כשים וקשים ונקשה אם לא יבחר האדם. המוסר ישוב
מהן אלקים שנותנים נחת ולכן אמר שהוא טוב ללמוד אשכול

מלבת אל בית המשתה כמו שאמר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו להשיג
אשר תכלית בזה כי כאשר הוא נמשך אחר התענוגים לא יתן לבו אל
שיש תכלית אחר זולת התענוג כי הוא תכליתו ופי' כמו שאמרנו שבין
אבל כשיראה כי המות הוא סוף יתבונן שהחיים הבל והתענוגים ג"כ
הבל והנה יתן לב לשוב בזה שיש תכלית אחר עליון והנה כעבור
שהמות מסבב לו להסיר החמדה ויחשוב מעתה כמו שאמרו טוב אחרית
והנה טוב מאד והנה טוב מות ולזה שהמות יעיר לב ומשוך
שהולדת היא קורא קהל בקול גדול כמו שיתבאר בשוב אל ה'
וזהו אמרו ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד
ולקרחה ולחגור שק אשר הכוונה בזה שיעיר לבם לשוב אל מהותם
מדרכי המשחית ויסורין קשים והיה ראוי להם שיעזבו דרכם
הרעה כמו שעשו אנשי נינוה במעשה של ארבעים יום ונגזר
שהפך פשעו מדרכם הרעה אבל השמי אומר לא ה' אלא שבו
מדרכם הרעה אבל הוסיפו רעה על רעה והוסיפו התענוגים וה'
ומשתיהם וזהו אומרו והנה ששון ושמחה הרג בקר ושחוט החג
בקר ושחוט צאן אכול בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות
אשר הלכו כזה כי הקהל אשר ישבה לבית אבלים בשוב אל ה' היא הקהל בעלמא
שיתעוררו לאכול ולשתות כי יחשבו כי אין אחר המות דבר ויאמרו כי אחר שהמות
יבוא עליהם ואין אחריו תקומה אין לאדם כי אם לאכול ולשתות ולראות טוב בעמלו
והנה אם הקהל המתעורר לקהל אבלים לשוב אל ה' כמו השבחנו
עד דכה והאומר שובו בני אדם וזהו אומרו התלמודים וזהו מאהבת ה'
התענוגים שהוא המות ואז הרשעים בשבר וזהו המות לא שבו אל
ה' כלל [illegible] להם עד הנה והם הנה אשר בעבדו יאמרו אבלים

ב׳ הנה היה הספק לאו הקדמונים לשוב מאחרון ולהתהפך אחר ראשונה
ולא היו ״ שישבו שתלית השמש לא שבו אבל ושהו כי מיהר שער
ונעלה במקום י״ל נפלאות אם יכופר השין הזה לאס עד ירעתן אמר
י״ל נפלאות אחר הכל בזה כי השין הזה יותר נבון ממנה שעשו ורבו
שיוכן זה בקול נשק והנה הייסורין יעזו לאדם לשוב פיך אותו
בשוב ונפלו הצורה הקדמונית איש כלום לכן אמר שלמה ע״ה
טוב כעס משחוק כי ברוע פנים ייטב לב חסר הלב בזה כי לקח
שהעלבון והכעס אינו מוקב בשער עבדו כמו הקרובה כמו
שאינה מוקבת בשער עבדה אם בשער הכעס ממנה אין
טובה מן הייסורין אחת שייטיב הלבם כאשר הם ימותם בשער
הנפש וזה שהלכו שהפנים הנאמים יהיו עצבים הגשם ייטב
כאשר פי ישר את שריו ולכן שמע אמרו לב חכמים בבית
אבל וגו׳ ומה״ן ואמר שלא לא יודע מה תעשו ובשמחתו לא
ישכב זה בסיורע אדם למה נפשו הסמיכה שמחתו אחר
ישיב בשבר זה לשבת לו ״ תוגה וזה אמרו ובשמחתו לא
יתהלל זה הכסיל כי הייסורין בנו אלהן מיוסרין ועמל ל
להדיוטות אלמנות או בנות לעמו בבחירתו מוצא הטובה
והמשובה בן אילך מתחלואים שבאים אין מקום כמו מאמרי
ממון ובנים וכן וקולדים רעים ועמלים כלם משרים לאיש
לב אב חיי הגוף והנפש ולכן ייסורין מרובים כמו קול כן
וכוס לו וכן בסורין וכם ירא את השונים וקנה במאמר ג
שכתבו רק שוב קורא לו כי כל רע המגיע לאדם הוא מגיע
על פי ההשגחה וגו׳ ונותני עניו עד שנת בבית אחרון אחרון

שהיו בצורך להם שיש מה בן אחד לפרט כשאמר חוצאים את הנגע ה
בבתים תחלה ואחר כך לבגדיהם. אמנם ויצוה יי' את הכהן בנגעים גדולים
והאחר את פרט אבל את האדם קדם התנאים בבתים אשר מלקה
הקלה אמנם ועתה נגע הבית כבית אחר לקוחות בבם ואם חוזר
מנקה ואם לא ירפא עליו יורק אותו בנגע ואם חזן מנעו ולא
היו הנגעים באים על הקירות ואם לא חזר יתן עליו ועל ה
נגע זה למשלה מזוק כמו שהוא מפורש שנאמר זכרתי ו
והנה ענין הנגע שהאיש אשר לו הבית יבא אל הכהן כמ"ש ובא
אשר לו הבית והגיד לכהן ואמרו שענין שהנגע אשר לו הבית
שהכהן יבקש דבר כמו הנגע לבית לאמר יאמר לו הכהן דבר
כבושין בכאן הנגעים באים על עונות שכן מצינו במרים אבל
נענשה אלא על לשה"ר ר"ש בן אלעזר אומר על שבועות שוא ועל הגדוף
אמר שיבא האיש החוטא אל הכהן והכהן ישאלו מה חטא חטא
ויאמר לו דבר כבושין עמו שאולי מלו דברי עונותי אל שבא
לו בנגע הרע ובתשובה מחטאו ירפא וזה שאמר לו הכהן
דבר כבושין שאין הנגעים באים אלא על לשה"ר או על הגאוה ובתשובה
מכל אלו מאת אותו מתקנים אם חטא בנגעים יחד מתחברים ולא
יוכל האיש אשר בו הנגע לשאת אל הכהן כי יד שלו אם לא ידיך
בתבת מוכשר לשם מקור כאיש זקן חוזר ויאמר לכהן כנגע נ'
נראה לי בבית ואמרו ז"ל בתורת כהנים ת"ל כנגע אפי' ת"ח
שיודע שהוא נגע לא יגזור ויאמר נגע נראה לי אלא כנגע
והרמז כי יש מהחטאים שהם קלים ויוכל החוטא לשוב מהם
והרבה יש חטאים אחרים שהוא קשה ומונע לשוב מהם

לא

לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלקיהם עם זה הטהר שעשה׳ זקת החטאה
הוא קל להדפן ומיזהו קשה מיון קוח נקל נ׳ בדע את עפ׳ כהו
נגי וחכם סתם כלכבן שחיכותני בהן ובמעותהם שחיכון
ניו׳ את העמים וכשבר שאנחנו עמלי כנשית ולא ידעין
הני שומחה ועדיה לא שוהך כוק א׳ כמו שהשומחק עפען
כך העוריך יהיה עם הכהן סתם שהבתהיה תורת המצורע
והוצא אל הכהן עליו יהיה טהרתו וי״א אהים למען חמהוע
יפה מי׳ ש׳ זוהי על מים טהורים שאומן שעוקר מכל ה׳
חטאתיו ומכל פשעיו ואחר יתן דוקו עליו סתם ואת רוחי
אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחוקי תלכו ואת משפטי תשמרו
ועשיתם אותם תני״ד סוף אל שלום אמן ואמן

פרשת אחרי מות בני אהרן

אל הקדש בזכות מה נכנס אהרן לבית הקדשים אמ׳ חכמים מין
זכר ישראל זכות מילה שנ׳ זאת אות הברית אשר ... התורה
ר׳ אומר זכות התורה שנאמר וזאת התורה אשר שם משה ... ובזכות זאת
ובזאת התרומה ר׳ יצחק אומר זכות השבטים דכתיב ובזאת אשר
דבר להם ... וזאת אשר דבר להם אביהם מנין זה י״ב ואלו הם י״ב
אבנים מוכנות שהיו בחושן שלאהרן ועליהם שמות השבטים
ומה טעם לפי שהיה מקהל בכניסתו פה ונזכר לזכות י״ב
שבטים נ׳ אלו החכמים אומרים בעבודת היום המקודש וב׳
וכל כלה הספר פה׳ יחשוב עבודת אותו היום הוא המעשה
מכל התשובה נגמר ומה יתרבה האדם אליו ויזכה להשיג אמת

כתבו והנה שוה מכל ראשונו והכל עתה הנה הוא סימן גאולה
והאחד יחשוב כי כוונת התורה באותו קינוס הוא קהלתו ויהשע
ובזה יתיישב מאמר שאמרו ר' יצחק אומר שכוונת קינוס הזקן
השלמות כמו שנאמר שהיה קשה או ממש להיות אדם אשר בכל ל
המעלות כמ"ש שקול משה כנגד כל ישראל ט' מתנאין בו כל הקהל כמו"ר
שבאמרו אמר כי זכה אהרן שבשם נקדש הקדשים לא מטעם מלך
לבד ולא בזכות התורה אך בזכות רבים היה וכבר כ' כתבתם
ימצאו מעלות נכונות ובעיתם כדי ימשך מהם ותקנות הספה
מה שאחד שימצא לו כמ"ש אין דומה מעשים השפלים
כנגד נכרים השפלים בעורה וזהו אומר שהיו אז
הם הטעמים כלם אמורים ט' זכות התפלה שהוא הצר שורת
והקדושה וזכות התורה שהוא הדרשה וזכות מעשים טובים כלם
יתקרב שימצאו לפני שיכנס לפני לפנים אולם מי שיזכה לכל כך
כאשר כי כתב שרוצה לעבור בנביאים בהונים ובלוים צריך
שיהיה כהן שהוא ושיהיה גדול המעלה ואיש חיל ושיהיה מן
מזרע עקור כמ"ש הפלסוף בג' מקומות בן אחד שיהיה מי
שרוצה להכנס לפני לפנים שיהיה פרוש וקדוש ובעל חסידות ויהיה
שאחד מהם רשום לאחד ושיהיה בעל מעשים טובים רבים וכבר
אז יהיה כוונת זה המאמר כי הרוצה לעלות אל מקום המעלה אחד
שימצאו בו ב' מיני שלמות פרוש מתאוות ושיהיה תם ונבון
ושיהיה לו זכות אבות ט' מיניש לו אז קנ' התאהם יכנס לפני מלפני
מלך המלכים ויבא קדוש ויכנס לפני קדוש ויכתב על הקדוש שכל
ישראל ויהיה סימן בזכות השבטים זכות אבות כי הוא מתרצם

שהיו חכמים צדיקים וחסידים שמעון הצדיק שמעו יש"ל הגדו' אשר
יי"ל אחד כהן שאין לכך אלא אלף מין נביאים אלא אחד ולכן
מעיד ישעיה היתה שאמר ולכן היה אומר שאמרו ישעיה לנו
בבל הראשון לש' שהכנס הכל לפני לפנים לכפר ואם היה
נכנס לפני לפנים היה לא והכהנים כל שהיה בעזרה ורעה
אות היה י"ל בבחור בלבוש מפוארת ונגל מעלתו ויהושע
ויגלהו ולקיו והיה שמח הכהנים כלם על מדרגותיהם והיו
הנקובים להם ויהיה הכהנים המשרתים כלם כה בזה נכנס
לזה המקום וקורין בה מעלה כהן גדול שהיה טהור לב
ממשפחה יחידה ושהיה לנזירה חטא בה שהיה מוכן שנכנ'
נכנס למקום הקודש הכהן בגדים בגדים מלבד בבאו ירושלם
ובגדים הבד מרים הקדושים והנה בעשותו היו חכמים שלן
ומעל כבד מפרק חיים והיה לו אחר הבית ולא שם שחקה
ולא היכל אבל שאחר לו יאמר הכהן שהיה נתמנה אבל
שעליו הכה זאת נחמה בשני פ' משלך מיתה ואמר נב
לו לו' הדרך שאשוב וגם והנה יש לו אמר זאת יזכה
הארץ המעמידין לדבר זה ולעלות לראות סודותיו והנה יזכה
להכנס לאחר המעלה בשבעי נ' שערים הם בשבת אמון חרוש מה
מהשופטים שהוא נדמה מעלה או מהם אחדים יודע ולכן והיו
נראה שהוא או בחכמה מעשה או בנבואה לנבא אשה או יוכל
לומר כי הנבואה נכנס להדרגה אמון לפני לפנים ראוי שיהיה
מבני ישראל פרין מלכים דרך הקדוש לשי הוא מקור לנאמי ו
והכהן הגדול שהיה בעל התורה פ' לעש הקרבן מין מגלים המזוד שמשל

ושיהיה

ושיהיה אדם כשהוא הבל מרדפו והוא המזמן במטה השבטים את
שיהיה כבל משא וקוה לעזר ולעזר בזכות השבטים אשר קלה
והנה מפי בין עליו לשלח השעיר לעזאזל ואם תאמר כי תרעה
הקודש כמו אחרון זכה לעשות כהם שזכרנו נמכה הנקנין
לדבר בו אם תאמר אחרנין יקוהם ועוד נמנה הבנוש
העז ונמצא כל הקהל הקדוש קוה שבול המזמן במטה
השבטים ונשא עזה השעיר ה׳ אבי מחת המסיר של הנכונה
ונאמר כי הספק אשר יש בשליחות השעיר לעזאזל הוא
מקלחד ולכן היה כל והנה מפי פס עליו ואמרו בגדי כ׳ איעד
גורל אחד לה׳ וגורל אחד לעזאזל גורל שלהשם לקרבן עולה ושל
עזאזל שעיר המשתלח וכל שינויהם שלא יפול עליו שם וגשם
השעיר שלו וכו׳ והשעיר אשר עלה עליו הגורל וגו׳ והנה פרושו
שלא נמצא בהם מעין שום המעשה אחר לבניין לענין כגמע
יצחק שלא נשרף כשלחה השרית מה מלחה השרית יחזי כגל
אף ישראל יחזי כל כ״ה מה מלחה השרית אין בינהם אחלוק
ושרי כך ישראל אין בניהם אהבה וכו׳ ושרוק כ״ה מה מלחה
השרית אין בניהם יצאה אף ישראל אין בניהם יצאה כ״ה
מה מלחה השרית אינם מתהלך בינהם אף ישראל כ״ה אינם
מתהלך בינהם מה מלחה השרית עניים מכל מינה אף
ישראל עניים מכל מינה כ״ה והנה שולמת עבודת אל ישראל
אתי הקטיג שר שלהם ומכפר על הכהנים ועל הכהן ר״ג
ועל כל עם הקהל שנה וכתוב אחת מקודש הקדש וגו׳ והנה
רה׳ הרמב״ן כתב הקהלה ז״ל וזהו סוד השעיר כי היו עשה לשם

אחרים הם המלאכים שעשה להם קדמות והם להיות עצמות נבדלות
שאין גשם ולא כח בגוף שהם להם עצמות ואין גשם לא וזהו שאין
להיותם בעלי השגה והשכלה וזהו מאמרו אחרים לענין קבלת ה׳
שקורא מכל נבדל להם אבל שאר הבנים אשר הנה במדבר
המשל במקומות הקדש והוא מאמר שמתפשטים. ועתה פ׳
מה שלא היו יכול לידע ועתה כי הוא העולם הבא הזה
והם והמלחמות והמלאכות והחכמות והמיני והכיוצא וכל
ענייני העולם מאלו ואלה מן המורות שאין שום אדם הערבים
חרב והמלחמה ומן הקדמות הענינים והענינים ובחלקו של
הם הנבראים מהקדים בלשון הקדמון שהם ובלשון הכתוב
שניהם כי כן יקרא הוא ואולם אשר ואין הכוונה בשני
המשלים אלה הדין מהרבו לו מעלה אבל שאחריו [illegible]
לעשות רצון בוראו שניו בזה והמשל בזה פירוש שאמר ס׳
משלי למלך ונתן המלך את ארם לעבד פלוני אין העשק
משלי כמו כלים לעבד ולא נבראו שאמר עליו כך נתן הכל
למלך והמלך כובש ארם לעבדו ושמירת מעשיו בנושא כבד
למלך כלם שהוא ענה ונאמנים המלך למעלה על כל המשלים
ובכן אימו כל עשו יהיו מחנה אין כדו בגדו ולא כנוית
ויש טעם הנזכרות פ׳ ובזה הכהן מקדש קודש כמו א׳ וגו׳ ג׳
עזאזל היה כמשם ב׳ ומודה שמו מכל היה מעשה אורש
לפני יי׳ פ׳ שאמרים מקנה [illegible] והוא עם מהם מקנה לעבדו הקל
שמם לו מאות ה׳ והוא הטל להם את הגורל כמו שאמ׳
שאין [illegible] הגורל ומי׳ כל משפטו ונם אחד הגורל היה משל

לחי

נתנה יי״א לומר שהוא אבן ורוב חכמינו מרבותינו לארון ואין לדבר לשון׳
כמו שיאמרו רז״ל ומה יי״א לספר עליו לגלות חורבן לנשמתו. ולכן לא
נזכיר אותו כלל והדבור הזה קבלנו לשמה דיי״ל לנשמתו. כי כבר הוא לשי
יי״א ולמה יבא לנשמתו ולא נמצא בשו׳ שני׳ וכבר היה וכל הבנוי
הבית הם מהר שהם שלוב הבדים והקרשים ושני הארון ובית הכפורת
ם כולם יש מקום אחד שם עמדו שוק בשוק ובמבדל הבין פרכת
מה שאמר הרב אין שמן שם ושמות זה יש עליו הוא סיני. גם לר״ת
אין שם מקום פה או הדברים האלה שני׳ משלית הכבוד שהארץ
הרחיקה אותם מתכלית ההיכל והנה מעי״ל כתב לשון למקום קדש
שבקדשים יבול בסוף הת׳ המדבר׳ ומה שאמר שהוא שם אחד נמצא והנה
יוסף נגד נמה קין ב׳ השעשים א׳ לי׳ וא׳ לנשמתו כ״ד׳ מהמינו
כי שו׳ הוא שם מלאך מוסר במש״ה נעשה כ״ש יגזור הגבול שהוא
שמה ומה שאמר הרב העמדה שהוא הבית לגוג מקדם ונבר
ההיכל זה והתורה שאומרו וזוסה לשלים יקרא בלתי לי״ן לנגב
וזה הרב יחשב להשיב על זה אין לנתינו שנים מורין כלל
אבל השם שהנה לו אחר שהיה נבדל כמ״ש שהוא יוצא את הקב׳
וג׳ והנה השב כשי׳ לזה הספק שעשה׳ אינו מלאך ולא שהיה
כמו שהם שלובים מקום כלים וכן אמר הרב המעריך והמלים
ספק א׳ נמה הגלו עד עתה״ והנה הכלבב אמר שלא
שהקטנים היו מקום קטנים שהיו מעומדות מקדש והדשין
ומקום קטנים שהיו בין אוש לחביו כמו הב״ק לכבד לי ש׳ו הכ״ב א׳
קטנים שהיו או רב שערים ושיהיו שוה ושיהיה נגלות ע
עליהם א׳ מהם לכבד על הקדש מעומדות נס יברו ורבה שהן

שהחטאים הנעשים במקדש שיהיו מטמאים במקדש והחטאים
אשר נעשו בחוץ שיהיה השעיר מכפר עליהם והנה באשר
הוא אומר וכפר על הקדש וגו' ואמרו בחוץ וכלה מכפר את
הקדש וגו' ואח"כ וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר
החי והתודה עליו וגו' הנה ההבדל בין שני השעירים
ולמה היו נבדל לפי שהיו החטאים ב' מינים והם חטאים
שוגים ולפי שהנעשה במזיד מפני לחטוא שהוא יותר נכבד
מהנעשה בשוגג. יהיה השם שם לכפר בעליו. והנה הוא נעשה
במזיד לכפר על טומאת מקדש וקדשיו ואח"כ לכפר על העוני'
הנעשים בחוץ שהם כמו לחטאו וסבב הכל המעיד ורע
זכל חטאת ימנו כי שהוא מכפר לחטאים נעלם כמו
חטאת העם כלם ופנים בהם הם שרפים כלם מחוץ למחנה
לחטאת המזבח פלא יעשה על המזבח אלא שלא כי שהפרה
העולה היא לו וכן הוא כל פסק מפני שהוא להסיר עון כרים
חמשה שהפה אלו החטאות הטמאה בהם שזה החטא כבר
נמחה זכרו ונפה שנו אשר זה הענין השעיר ולא נשאר
מן הנעשה זכרו שנו שנשא לא הוא יודעת אבל כשהפרה
ואין זה היה בחוץ לכל הלא הכחה מנה סוטק מה שנא' כך
מעלת זכרון מזכרת שלא שהיה נכר מעשה ונסתר היה
אשר התנחמתם לכפרת החטאים הנזכרים כלם על שאין אין
חטאת נזכר שיכפר מה שהוא מכפר וכאלו הוא יושב כל החטאים
מטשכן לא נכנה לא שהפרה ולא להרחקו הכל' הרחקה
ויועלו לאל גזרה שאין בה יישוב ואין ספק לאנס החטאים

אינם מעשיו שישתנו מצב איש א׳ אבל איש אחר אבל אם המעשים
כלם מ״מ מגלים להפך מורה לנפש שתתחזק לתשובה כלו׳ שכלמק
שקדם ממעשיו כבר כפרו מהם והמלבוש אחר ענינו והרחקתם תכלית
ההרחקה וכן הרב כי עונש כפרת עבור היות לשנה נשרפים
בעבור שחטאת עדת ישראל כלה היה כשעיר ואחריו זה העונש
חוטא כי טומאת כלאו המתנגעות לישב בגפה נגלו חוטאו ובל אחר מה
נזכר חטאו תמיד כמ״ש דוד ע״ה וחטאתי נגדי תמיד אז יהיה
רוב הקרבנות העולה נשרפים בעבור שיהיה רוב מהם וחטאתם
בזמן הקדום להקריבם לשעירים כמו שפירש הכתוב ולא יזבחו עוד
זבחיהם לשעירים ״ ואחר קבץ כללם המורה ז״ל כי היות מקצתם נאכל
זולתם ואלו הקרבנות הודות על עון עשו עונשים והוא שאמר אנחנו
כפי דבריו כאלו המאמרים כבר ידוע וברור הוא כי הקרבן הוא
מורכב מבשר ונפש וכבר שני חלקים שוים והנה האנשים נחלקו
ג׳ חלקים מהם מוחזי׳ הבשר ופרש׳ מכל דרכי העולם ויש מהם
שלמים ברעב ובצמא ובמוסרבל כאלו והש׳ שונא הבשר והנה חז״ל
בנזיר מאמרו וכפר עליו מאשר חטא על הנפש על אי זה
נפש חטא זה על שהזיר עצמו מן היין ומה זה שציער מן היין נקרא
חוטא המצער עצמו מכל הדברים לכ״ש ואמר שלמה ע״ה גמל נפשו
הידוע חוטא נפשו ומי שרוצה להיות צדיק יותר חוטא נפשו ונפשו
ויש אחרים שנמשכו לתענוגי העולם ושכחו נפשם והם אנשים אשר
אמר עליהם שלמה המה ויש אנשים שנדרכים אותם בעולם הזה
ובעה״ב וכבר ידעת מה שאז״ל פי חלקו לשנים והקדמה לשלשה חלקים
שלשתם שישן הבשר ושיזון בהם הבשר והנפש ושלשתם שירצה

האדם שמלאכה כה פירוש כהנפש ונפשו הם שיאמלו היום והוא
האמת אשר האדם בלתי יתן לב אלקי הא' שהוא נעשו לו מלאכה
והא' לו וכבר ידעת מה נאמר ונמצאים " ואמרו פי' לשת
מי שאמר אוכלו לא' אוכלו לכם או יאכל אדם וירעשו ויסתכן
כל היום או יתאלו ויתעשה כל היום ויש נשת שירחק שאמרו לא'
ואמרו לכם הם שהנפש והנפש הם נחלקים שוים וכבר ידעת מה
מאחז' לפעל חומריות כקלות אדם הלוי משל לב' אחים האחד
עשה קוביסטוס והא' עשה מלך והלך את הקוביסטוס וכל
מי שרואהו יאמר המלך הלוי והנה המלך שיודלוהו מאום וגם
קדמו כמו שהמשפט והנה כב' אחים מתחלפים עשו שהא' נבדל ממנו
מהאחר שהכליות כי הא' מלך עשר ומלואו והא' קום נותק לשני
עבי' ועשה מתפקדין ובנשות ועשה מעשה נחם לו ושמת
אדם ויתפאר קנאה והנפש יאחר לשלמי עולמים והנה יתקבץ
קהלת אנשים כי כלם שרואי' שהנפש יתפאר בן הנפש המפסד
ואין לו קום כי אין ישוב האנשים כמו הנשת הנבדלת
שיודוהו מן הגוף ואזל' פי' המלך את הגשת אין לבקיו עוב עד
לו הנפש ועשה והנה יש אנשים קטנו' שהם במעלות וכו'
וכדעתכלו הם עומדות מקדם וקדשו שהם מיוחסות לנפש ויש
אחרים שהם מיוחסות לגוף כמו רעה וגנב ונואף וכל הענין
המעשיות לו שהקב' נכבד על כמו האנשים הנה והנפש
שחלקם מלאכות א' פירוש ב' שתיהם שוים כמו שאמרנו עלינו ה'
הנבדלת לא יתלו האנשים על הרוב הלא אחר הצורה החלקים
והיה שער א' נכבד על הנפש והאחר נכבד על חומרי הנפש ולא

היה א״כ וא׳ לשחזל שהשוה הזה עם האחר ׳ והנה בזה שבארנו
יתבאר הספק והנה זה פסוק נראה על דרך הדרש כמו שפרשנו כלשו
המדרש ׳ והנה המאמר שכתב הרמב״ן מדברי ר׳ שאר הקרבן
הנבול הוא מטמא כי שמא עמר על יתה׳ כי לא יוכל אותן ה׳
המקודש להשיח אתי ישראל מעל מפניהם שבשמים וכבו הם נאות
היום שנלמד הברית שהם נכללים מאומר והוא הרמז בפתי׳
קנה׳ ולכן הם נבדלים מכל מקום הזה אין בהם אפלה ולא שהיה
ולא ישיגם אכל הם המצוים והשמים שלהכנסם שרירן
שיתקיימו לשנת אחרית פסוק כמו על הקרבן שמו שנאמר הכב
המוריך והנה ש׳ השכלים הנבדלים יודעים נעשה ויודעים מה
שלמטה מהם כך ישראל יודעים מה למעלה מה למטה בזה היום
והם כלם אין בהם יתרונות מתוך למדרש שאמר הכתוב והישר
דברי א׳ והשכל זכרה׳ ישבעו או נהנה וכל פי שאמר שלהן
יהיו במדרגת השכלים הנבדלים הם קיים מכל תנאו ושען ו׳
ותשמה כמו הם ואחר שמלה הק׳ שינם א׳ שיותנו ישראל שלזאת
המדרגה יספר על המקדש ועל הקדש ועל ישראל יכפר יתמ׳
מלפני אלקי השמים שיכפר לנו כל עונותינו נאותו שנזכה לשלו׳
ונחות ולכנס לפני לפנים לחזות למלך מלכי המלכים הקב״ה כרצון מ׳
מלך עושהו התשובה שינך והוא אלקים חיים ומלך עולם אמן

פרשת קדושים תהיו פ׳ קדוש אני י״י אמר יהבן
לישראל אני אינו מלך בשר ודם שאין ר׳
רשות להיות לו קרא בשמו אבל ישראל נקראו בשמו של הקב״ה
שנקרא אלהים וישראל נקראו אלים שנא׳ אני אמרתי אלקים אתם

נקרא חכם לב נקרא ויגע עם חכם ונבון · נקרא חסיד ונקרא נקיא
מעשים שלא חטאו לא חטאו נקרא קדוש ויקרא נקראו קדושים עם
קדושים הגדולי קדוש קדוש יי׳ ואין אני אומר פה אין אני מכנים לו
לא שישגה במה שלמעלה ממנו והנה דוד עם גודל מעלתו שהוא
היה מלך וחקוק נאמר על שלמה לא נבא לבד ולא רמז שני
ולא הלכה נבואת ובהשגות ממנו והנה הכל כזה שלא סגי
נבואת לא ממעלת הנבואות ולא ממעלת נבואת שהיו נבוא
ממנו והנה להורות כי לא נקרא נבואת נשמות אחד אם לא
שיהיו ודומיהן נפשי כגמול עלי אמו · והנה כזה כלל
שלא נקרא נבואת יותר ממנו אבל שיהיה לבד השפלות
וגם נפשו כגמול עלי אמו ואמר כנגד שלא נקרא מעם לה׳
מעלות נפשיות כגמול עלי נפשי שהלכה בזה שהיה יתנשא
נתקבצו אין לו ידיעה ולא מעלה והיה מקבל האמתי
מכל מיני האלקים כמלא מכל מעלה השכלית כי שורק שיהיה
לו והנה הרב כזה שיהיה מקבל השלמות האחרונה מאחר
זה ואם שיהיה הקטון או קבול וזה לא היה במאד דבר
אך מפני החוקים והתורה אשר היה מעלתם כמשה כי כמו
שמקבל הכסף והזהב מפני שיורה לו פן שיהיה נבול
המעלה או תפארת מוני שיקבל האחד התורה ממני שלמה
ולא אין ראוי להודיע שיתקיים במה שלמעלה ממנו הדרך
אבל ראוי לאדם שיקנה עצמו ויפאר קנינו ולא אחר זה כל
המעביר עצמו מכל מהנה של נקדש כמו שאמר קנינו שכל
מתנשאים ראשים ואחר שיהיה אדם מלך ומנהיג וראוי ראוי

שיהיה

שי״ן שיעורם בסתרה של הארה כי המלך לא יתחברו להתגבר ג
נו ואמר בזה המאמר כי ישראל עקרו נשמו של הקב״ה כי לא נתנה
המושג מבנו אבל לעקר מגלם מסייען אורו והוא אורו לישר׳
בשמו והאורו לישראל שיהיה כמ״ש אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון
כולכם אלהים שאמר על השופטים ומנהיגי התורה כמו שהתורה
אתם לא והייתם כאלהים ותקון כדברנו והנה להיות האלהים גד
ושופטו ישראל ג׳ הנחשים הא׳ שיהיה חכם ונבון כי השכל לא
יבין לשפטו כמ״ש לאחדהם וההבדלה כי המנהיג זולתו שיהיה
חסיד יוכל להשפיע על זולתו הטוב כי שיהיה חסיד כי שיהיה
גדול ולזה עקרו ישראל חכמים ובשביל שהשופט ישראל שיהיה
לו השני ג׳ שיהיה קדוש וקדוש מדרכי העולם ומהנהגות העולם
בחשך כי שמחשבותיו יקובלו כמ״ש התקדשתם והייתם קדושים כי קדוש
עליון ואחד השני אחהם והנה כבאל זה כי שיהיה שופטו ראוי
שיהיה קדוש כי לעקר הקדושים והנה ישראל עקרו אלהים כמ״ש אני
אמרתי אלהים אתם ואני שמתו בהם אל האב הנזכר שיהיו חכמים
כי השכל לא יוכל להנהיג והב׳ שיהיה כועס להשפיע הטוב כי
בזולתו לא יוכל להנהיג והג׳ שיהיה נקי ושקור בדרכו ובשביל
זה הרבה יהיו עקרו ישראל קדושים והנה כמ״ש רז״ל כי הרבה
נגלה קדושים הוא הפרושים מן העבירות בכל מקום שאתה
מוצא קדושה אתה מוצא גדר ערוה והנה אמר שמלך הא׳ נשמח
שהיה אם לגלות ערוה ואמר שהגאים בכל זאת כי בכל אם
כי בכל זאת שמחו הגויים ואמר בזה שיהיה קדושים ונזכה להם
בשם הכתוב וזהו שאמר קדושים תהיו כי קדוש אני ה׳ וקנה

מ"ש הרב כי קושיא הזו הוא קושיא דסמך התורות הוא דבר מבואר
כי כשיהיה קודם שבחינת ההקדמה וידעה בתשובות נשארה
וכל הטענה הוא עמוק ומעומק וחכמה לחזור והנה אמת התלמוד
שהקדוש המאמר חרפה היא לנו ואחר הפשוט נבאר מהחכמה
פעל הכל אחד ויאמר לברוא את עצמו מהקושיות הנשמיים
כי אחר שיקבלו לא יוכל לפשוט כל הדברים הטיב ומי שהוא
ברוב מקום לגר שהוא עדיך הלא דתקח פ' יוסף ע"ב בהר
וזכה לקרות יוסף הצדיק בשבילו שהרים מחשבת אלקים וזכה לבעל
הברכות הרבה מאד כ"ב ברכות אמר לבד על ברכות הוא
וגו' ואמר בב"ר גבי יוסף והקדקד נזיר אמר לפניה שהיה תבע
זכה לכלו הברכות יותר על אחיו ונכתב הכתוב פ
בתורת שהם אחרי הקושיות הגון שושים חיו והעשין פ
התורה הזכיר בשבת ומתקבלות מאורות והזכיר הכל ק
מ"ש על עתן ונחלק בשר ושתיית יין מכ' ימתק בשל התורה
מקום לקיות שאתה בו ימית אשר אין נשיו הרבה ולקיות במועד
יין במועד בשר לא ידבר כל דבריו לכל הקבלות שלא הוא
אומר בתורה והנה יהיה כל דברות התורה לפני ממקומו
הזאת אחר שני הקיומין ואחר אורם לנפש והנה נכוני כלל
שבדיק הקושיא מן התורה מנשא נפשו כשתן שאמרו
שלא יהיו הם מקיים הכל כמו שהם כהכנתם ויקדש עצמו
מן היין ויבדל עצמו מהטומאה הוא שנקרא הנזיר שקור
נשמח מטומאת המת וכו' ונשמר טן ולאוין מהבו' אמר לה נש
ומהדבר הנמשם כשתן שהוסיף ז"ל על כ"חיים שלח את שיחק

כולה כל ימיו ובאו ופונה בהם עם מה זאת המצוה הכללי' אחר שבע
על העבירות אלה חמורות לגמרי עד שיכנס בכלל זאת המצוה ק
הבקיאות בידו ונגש כמ"ש ב' והתקין זאת והייתם קדושים והתקדשתם
כי אני ה' אלהיכם והייתם קדושים אומרים מקדשים פ' קדושים
עמך שכ' והנה אמרו ז"ל פרשה זו נאמרה בהקהל מפני שרוב
גופי תורה תלוים בה ואמרו עיקרן יותר פ' נאמרה בהקהל לפי
שעשרת הדברות כלולים בה כת' אנכי ה' אלהיך וכת' הכא אני ה'
אלהיכם כת' לא יהיה לך וכת' הכא ואלהי מסכה לא תעשו לכם כת'
לא תשא וכת' הכא ולא תשבעו בשמי לשקר כת' זכור את יום
השבת וכת' הכא את שבתותי תשמורו כת' כבד את אביך ואת
אמך וכת' הכא איש אמו ואביו תיראו כת' לא תרצח וכת' הכא לא תעמוד על
דם רעך כת' לא תנאף וכת' הכא אשה אל אחותה לא תקח סתלג
הגיוב וכת' הכא לא תגנבו כת' לא תענה ברעך וכת' הכא לא
תלך רכיל בעמך כת' לא תחמוד וכת' הכא ואהבת לרעך כמוך ע"כ
במדרש. והנה אמרו פ' קדושים שהם לב' חלקים מהם עשיים
ולאוים ומהם שתלויה בתורה ומהם שהם בגוף העולם ומהם
חוקים שהם דיונים הבא עם לבולם ולעשותם שיתכנו לבעלים
מכלל שיקבלו הקטנים מהם חרפה כמ"ש ובגודרם את הנר
חרלפם עם בלבבו ושכוח ונתן כי שיהיו בהם קלים והקשים
ומה לעניים שלא ינבו מפאת העשיר דבר ולא יכחשו ולא ישקרו
איש בעמיתו ושלא ישבעו בשמו לשקר או המתיר הם מדבר
אחו' שיהיה בהם העניים לפי שימינו בהם והנה בא לעשיר שלא
יגזול ולא יעשוק ולא ילין פעולת שכיר עד בקר פאו העבירות
ונגמרו

נתיבו בשעריהם וקנה שם לבריונים לך דבר רפ״י. בשביל לא העיד
על כן שטן לא השגת מה מחיר כלבבך קומה הנבא מה שמעת
לא בקנים ולא התמור המקבני שיל ומקבלת לעשו סימן מה י״ל פלא
או קמלות קם לפניהם ואחר שם לכבד הזקנים וכתב מה
שכתב רש״י ז״ל אין זקן אלא מי שקנה חכמה שנא׳ אספה לי שבעי׳
איש מזקני ישרא׳ אבל נשמ׳ קשיא אבל סיפא דמתניתא ודעה
על היתר וקשה אחר הזקן שקנה חכמה ועל האומרים שקוראין
קרוי וקשה מה פשה לכבד את האומרים אם הוא זקן בשנים
אבל זקן שמשון לא חכמה ודעת מקבלים חשב אלא למד לא
חכמה. ולא הדרך וקנה אחר הפלוסוף בו׳ מהמדות כי ראוי
לשמוע לזקנים אחרי שעברם נסיון כל חוק ומשפט יותר מכל ד׳
החכמים שיהיו חוק ומשפט לאחרים ואמר רש״י ז״ל פקוח
וירא מאלהיך ופי׳ כי הלך בו שלא יתבל ויאמר בראותו האחרים
את הזקן ולא קם ולא זע מהם שלא יראה אותם כי זה הדבר מסור
ללב הכל היכל לא מוכל למי פתי שאומנו לחכמים ולזקנים
ויכבד מאמתהם יקבל התועלת מהם כי יהיה איש יראת אלה
י״ל למה שקראתים והזקנים אינם מנגיים לו שמעתי ראבן ר״ן ז״ל
שיראיקן קודם מקודשת ולא אחר אם הכבוד החכמים וזקנים
יקיק ויראת ה׳ י״ל מי יאמר פחם קודם כבוד לחכמים ולזקנים
נעבר שמם וקדם כאן שיבה קדמוני על שלש פחין קדמון יו׳
יורה מורנו י״ל ויראת אבי העולם שימשוך וזמן שישבו זקנים
וזקנות ברחובות ירושלים ואיש משענתו בידו מרוב ימים ולמען
ורחובות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחובותיה קני״י

פרשת אמור

אל הכהנים " והכהן הגדול
שנה נקרא שמו כהן גדול שהוא גדול
בה' ונראה כבר כתוב נעשה בחכמה בשנים ואם אין לו אחיו ה'
הכהנים מעשים אותו שנה והכהן הגדול מאחיו גדלהו משל
אחיו ומשתתף בפגעם הפרט שמיוחד כל ניתנו אחיו הכהני'
ורחו אותו אלף כהנים ומלחן מחלפת שלשון השני יהב דבר
ידוע לקנות הקדש של ומנהיג יצטרכו לו הנחים ימים נעבר
ונראה פרקים נעשים של כלים כמו השער והכבד והשלמות
המעניים והקנים והקומקמם " והנה אחשוה המנהיג צריך
שיהיה חזק ובריא אולם כי החלש לא יוכל לשאת המנהיג ואם
השר אחו המנהיג יהיה חלש הטעם אחר שיהיה לו יכולת מחסי'
רבים יהיה שלם ולא יוכל לעבור מדלגת של אם לא יהיה בעל אח'
אחוי שיהיה במנהיג כח וחוזק ובאחוזת נעם מלבד כי השר
והמנהיג הוא לא שקבל שנים ב' ולכן הכהן שלא יהיה בו נשר
מום אבל שיהיה בתכלית השלמות והיופי והנה גבהו ומעמדו
יקובע כשיהיה יפה התאר והמראה ויפה מראה יותר משל הוא יהיה
מכוער ' והנה אמר המשורר יפיפית מבני אדם הוצק חן
בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם שהכן בזקנה שלו שיגדל
זה המשורר הוא בתכלית היופי מכל אחד בני אדם
ובו שיהיה לו הדר נאה ויפה ובשיהיה כפי קנם נפת
הטופנה שפתותיו ולהם ורבה וחלב תחת לשונו ולמה שהיה
אדם יפה מבני אדם אינו כי הדם לקשינו ולא הוא בשפתיו
אמר כי היופי והחן שיש לו בדבריו הם מדות אלהיות ולא על
ברכך אלהים לעולם ואמר הפילוסוף פעם שהוא מדבר מכוער אינו

מחוסרת לו להיות קנינים מחומרי ושר וגדול ישראל שיהיה נשיא ויפה
ובעל קומה · וקנה להיות שר וגדול בין המדות' הג' והוא שיהיה עשיר
ויכבד והנה העושר הוא דבר מעולה שהוא בין הכבוד והעושר וההצלחה
כי בזולת עושר לא ישלם שום דבר מה וההכרח יעשה את הכל
ומשתדל כי וכל דבר מצטרך הוא שאין לו כח ויכולת וחכמתו
בזויה ודבריו אינם נשמעים והנה המדות שיש השלמי להיות
המעלה אמר כנגד המתמיד והנכבד כי היה עני וזמן שנשאו כל
משכון בעל מלאכתו נחולק מכנים ולאומיו הכלכלים ומלאו
המעלה החכם אשר היה חולק בו מעושר וכבוד מהכנסים עומסת
ומשגיות והמעלה ישראל השני' ג' והוא החכמה שיהיה לו
דעת שלימה בחידות התורה והיא כל ספק מה' בלתי חסרית
התורה המורה יסודות האלהיות המדומה אל החכמה הלכות
והיא שהחכמה ישנה אל המעיין שהוא ראש המעלות כמו
התכלית החכמה והתבונה והשכל והמעשה כמו' ונחה עליו רוח
ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'
והגבור והעשיר שהעשיר לא יוכל להיות חכם למיעוט עניו מן
הרב שיהיה חכם לא יהיה נוהג ועשר פני שהוא עושר מה' מבלתי
חולקו בנשיאים בין המדות' ה' והוא שיהיה גבור נשמם וחם או
המעלים בין שילמדו המעלות המדות כמו שמעלה האל שהוא
כן ומהם ז"ל הכח והכח והזריזות והשיבה והכבוד נמה להסתפק
ומה לשלם שהכל כמו כי האלהים ישראל בלא הנבואה אינה
משלה הכל הרשעים כי הרשע ישראל מהכהן אשר יש לו שנעשה
עשה והנה ומשנת הנשאים רבים שנשבר זה יתיר הגוים ה'
הכל ילדו נפשו ויתיר המדות והנה הכל אשר יש לרשע

אשת רעהו בעבורו ואח"כ אירע רחל ומיתת רחל בש"ש והנה מתוך יוסף
הצדיק הכל בעבורו ואת שמעון ואח"כ אחר כל זה אחיו כמ"ש בפרשת
יוסף בן פורת עלי עין בנות צעדה עלי שור והכוונה באלו פ'
בעבור צדיק יוסף. בהצלת היופי שהיה בעת הבדל על פלונים
אשר היו יכן בשת ושלחו לא יכול אשר בעבורו מות המצרים כן
דורים אל הקנאות כה לראותו ואח' בנות צעדה עלי שור ונש
אנשים כנגד מצד ב' אחת מגלותו ואמרו לו שיצטרך. ואח"כ
וימררהו כל מחנה כלבו בעבור שם שנה ואח' וימררהו ורבו
וישטמוהו בעלי חצים עכ"ו והנה באיזה קורא יד עלה אמנם
אחי' לראות אורך שנה ולא שם אחרונות לקח אחין יצטרך מבראשית
אותם ובמצבותיה יוסף לראות יותר קבץ ישראל ואח' ותשם רועה
אבן ישראל והנה יתנחם בצדיקים וגם הבאים הנוקבת יתלונן
בפנים ואח"כ ה' ישראל ועשות צדקה ומשפט כמ"ש בטוב צדיקים
יתעלון קהל ובאבוד רשעים רנה והנה באר לנו אשר כתיב זה
קדוש קרית וגו' ורמז פרשת הסבה למה יתעלון קהל בטוב צדיקים
ולמה באבוד רשעים רנה ואמר ה' זהו וכן ויאמר בעבורך אברכך
ישחם קדוש קרית ומטוב הצדיקים ינצל ההולך רוצה כמ"ש ונב'
נברכו בך כל משפחות וגו' ואשר ה' מרדכי היהודי משנה למלך וגו' דורש טוב
לעמו ודובר שלום לכל זרעו ובזה והנה יצא מלפני המלך
וגו' ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר וכו' ע"כ אמר ה' בטוב
הצדיק זה השם הטוב לאומתו וכן יקדש כל דור ודור מגלוי
המעלה במצותיו ינצל טוב לכל המדינה והקהל ינצל מה
מהרשעים ולכן טובות הצדיק היא הם טובים לצדיקים ונחים לעולם
יען הטובות לא עוד לרשעים ולא עוד לעולם ואם הכל קורא יקרא

היותר טוב ואף שימצא בקומתו אחד שימצאו לו קרנים בראש
יכיל את טבעו ואת מהיו. הכוכבים ואת אשר תחת [illegible]
שהם כלשונם ולכן היה הכל בעונות באמונות [illegible]
אלא יהיה בטבע מהם מכל שיהיה בטבע [illegible] ויפה ומאיר
ובטבע הספק ושיהיה גדול בגשם וקו כוונה זה המחבר
הנזכר והנה כבר ידעת ממה שכתבנו בשער אחד [illegible]
[illegible] קום שלא מכל המלאכות אשר למעלה
מגלגל הירח ושהוא בהם כל השלמיות המיוחסים שהיה שלמעלה
מהאחרים ומשלים בו שלמיותיהם אלא שמגיעו לכל הנמצאים
אשר למטה ממנו והנה ישראל מתאחד להם כל השלמיות [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

יחוב בהפקרים ולכן אמר פלגוס נפסלו יעמדו הכל בהיותו ה׳
נכון שיהיו כל בהיותו קודשי קודשים כאילו לקודש מהנה לישמש
את שבעת כי זה יעבד יום ולכן שכלתו נהסק השמש שישמש
קוה נוהג נלאין פירושו לשרשים ושמשים ועליו נזה • וקוה
שרשי האיש שהם כמו שרשי האילן הם אחיו ורעיו והאחרונים ה׳
הענפים מתנו הם בניו והענפים הם אחיו או אחרונים ולכן אחד
לאחר לגמרי יחוב בשיעור מ׳ תאו פ׳ השוער ימקו זה אמר
שיעמוד את בניו ולמען כי כאן שיחוב האחרים בגורל נמו
שיחוב כשיעור שורשו מכל יעקב מנין ויחזק נב נקפבר רוק
בני או כגו כל יחוב אחרים בצדיק יבלגו שוא הימן ישעך גדה
ונגד משהו וקום שם לאך סנו פ׳ קודן קלה מעולה ואחה״ עוך
שיחוב ניעמק לגמרות ולאחיו לריק שיסגו משכם א׳ ויו נרים
מהין וקם מתקנים כאו וקם הענפים מאוק א׳ כבר קבלת רז״ל
שה שיעמוק אחים שלא שרו כמו שיחוב מל׳ על נפשו כמאמ״
אין שאחרו לא חטאתי ונפש הכבת הרקוחן זהו הענפים שהם
מושכם ונגד מנשה ולכן כאן שיעמדו יחוב עליך בכל דבר
על מעשיו ואמר לאיעמוד בשלו נעמו להבדיל מה שבי׳ הפסוק
יאמר שהיה סקוה כמו הוא עד וגבול ואם יעמוד לבניהם יקום
כקדו ויעמוד כהוגן ואם כל מעשיו שהמש שקזקי׳
שיעמוד אחם עלה אתם עקין סנתו אומר ובני זקני שאומר שע
אמריה לא אמרינן יגעתי שעו וקים מה׳ מה לבו אשר קוה ספול
לא לבו שליה וגם שאמר הכתוב שיוכל הכהן ליעותו לאחיו ולבנו
ולכל שאר הענפים אמר שלא יקריבו כדרך כדשים וגם יעמד

שלא יתערבבו שיראו בהסתכלו והעגולה הלזו באופן גם
ס. כמו התנועה כלולה: ושתנועתו אחר שתנועת לעולם והיה
שיאמר פה כמה קשי שלא יעמוד הכוכב על עגול במשוה הרקיע
הכוכב מתנועע לעולם שהקטבים חוץ לגלגל ווה נבדל
הגלגלים כי מנקודות קטבים והקטבים יתנועעו עם הגלגל
הרקיע וכן התנועה שלא יתנועע ונאמר שאם יתנועע
לא יהיה כן בהפך. הגבול בקטבים והאמת כמה שהיה היודעים
והמורים את הדרך ממנו. לכן נראה כי הקטבים אינו . כלומר הכוכב
הולך לא כן והקטבים הם השמירה ושיהיה לעולם רוצה היום
בחוץ שיתנועע לגלגל אחר שתנועת אחר אין אבל מתוקים
לו שהגלגל חוץ מהגלגל שהוא הקטבים הקוטב והראיה הוא
עגולים והיה לפי שלא יתנועע על הקוטב ונעלם מהעולם
אם אין לו הקטבים ולמה שהגלגל קוטב הגלגל הראשון במשוה
שלא יתנועע לא יעמוד לעולם לא נחפז ולא ירחיק וכן על כן
הקוטבים מתחלפים כמה ועל כל שהוא מתחלף יהיה. לא כן
ונאמר לא יתנועע ולמה שהגלגל נבדל משאר הקטבים שהם על מה
משום באופן המשוה ונבדל משאר הקטבים שהוא מתנועע
בגבולים על על הקוטב שלא יבדל הרבה ושהגלגל לא יתנועע
שהרקיע כמו שגלגלו על שום מעת לא יתנועע ולא יבדל הרבה כי
אחר שהמשוה כל הקוטב שתנועתו האלו באופן התנועה
וזהו כל עגול את הקטבים לא מקומו שאחר יתנועע לא יתנועע
וגלגלו לא יתנועע ואין והכוכב הגבול מאחריו וכן והקוטב במקומו
הפרשה אין הדבר. ובזה נשלם כמו פירשה ונתבאר מה

יעקב

ישוב שיהא לעבד כהם נכלא׳ מהמועדים. נזור מיוחד ונזק ע״ד
כזאת הפרשה כאן יחגל ר״ייען ״

פרשת בהר

סיני ״ שבת שבתון יהיה לארץ
אמר ב״ל עשר הקדר כבר אמ׳ שוקיו שעה שם מיוקדים על אדעתן
שמור הזה יש לו כוונה מלמעלה ונפש מלמטה מין לך הרצם ב׳
בתוך שאין לה כוונה מלמעלה ונפש מלמטה מה סב׳ בגרוך
למעלה וידבר י״י אל משה בהר סיני וג׳ ושבתה הארץ שבת לי״י ואחר
כך השבעה יובל ופרשת לך שבע שבתות שנים אם לא אמר שש
שנים תזרע וזמורה וקוץ אחד שעה חוקו שמכור את אחוזתו תם
ופ׳ המכרו ממכר שאליה יחזר בו מועב ואם לאו סוכתו למכור
את ביתו שנא׳ ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה חוזר בו מועב
מועב ואם לאו. סוף שהוא נמכר לך ״ מחזיר על הפתחים שנא׳ ס
ימין אחיך ומצליח עמך חוזר בו מועב ואם לאו סוף שהוא
נמכר לך ״ חוזר בו יפה ואם לאו סוף שימכר לגוים שנא׳ וכי ה׳
תשיג יד גר ותושב עמך ולא עוד אלא שמוכר לעובד כוכבים ט
שנאמר אתה מוכר בני ירמיה בגבול אחשו את השביעית
שנמכרו לגוים שנא׳ ויגל עליהם את מלך כשדים ויהרוג ב׳
בחוריהם בחרב בבית מקדשו ולא שהיה השביעית והיובל
יש בהם וכרת שבת לי״י כי השנה הז׳ הוא כנס השבת הכנס
כיצד שנא׳ כנוס השבת יהיה לי״י כן נאמר בז׳ בשנים השנה
ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ ושנת היובל היא
שפשית שמיעות ולכן היה שנת היובל נגלה השביעית עם
איש לו הקדושה יותר ולמה שהרה לו השבת שנשו נבלאק

מי שלא אמר שמלכיות וזכרונות · ששופרות אין שהקב"ה שבת
השנה שמלכות השמים שכלות כי זה נתחייב סקילה וזה
פה מדם ושנה מי שלא אמר שמלכיות וזכרונות עונשו כה אמים
כי אם לא אמר · אז מקום יעשה לו הק' שימכור מלך מבתים ראשון
ואמר שלקו העשק לו פירות כמו אחר ואח"ך ושעורה ונבן
ואח"כ ימכור בתו אחר כנה לבית משכב לו אם לא חזרך ונפל
יחזור על הפתחים ואח"כ ימכור עצמו · לישראל ואח"כ ימכור
עצמו לעו"ג עד שעבר שלא אמרו ישראל מלכיות · וזכרונות
משל אחרים כמו אז ויבא יחזק את אבותיהם כלומר השמע
ונמכר ואח"ר והאחן תענה מהם וירבו את אבותיהם בהשמעה
מהם וכם ירבו את עונש סבה בזה כי נתחייב ישראל נמכרין
ששכר שלא אמרו שמלכיות וזכרונות הוא מה שאמרו כי
קובל והשמעתי קולם נס השבת ולמה שהיה יום · ה' שבת
· שב ב' נעשים נפלאים הק' לשבר הקשה חדשות הנפש, ו
ושכלה מלחמתו · כוס הן וזה ימצא בו להאמין · שיש
אוה נמצא · ויקל · ומשנים לעת לשני בריתן, וכ בלבנונים
הם נעשים בעירת עולם וכ"ח אומר כי קולו · ק הקול קורין
לבו לנעורים כקבו ולבן יהיו בכל קנינים חיים אתם לבוא
והנה מי שמכחיש · הדוש העולם מכחיש כל התורה כמו שאמר
אחריו כמו שאמרנו · ראש שנה והנשלחת הב' · קול תמרורים ואין
צריך לבאור על · שהיה הספקות בזמן הקדם · בזמן
ובמצוות כן השכל והעורים אשר לא ימלא מתניו קצת ונבל
אשר אם לא רם מכל מנוחה כי יהיה קרית שכל את עיקר ו

ההיתשלת

ההשתדלות הוא התכלית ראוי שיבקש האדם מנוחה כי אם וקידוש
התכלית אבל ראוי שיעמול תמיד בעבור שיגיע מעלה נצחית מ׳
מנוחה באמת ומה האדם כי נשתדל ויש שרשו לסבול ועל מעלה ה׳
הפלוסופים כי מחוקות לא נשקיל בעבור שישקיט והנה השמחה
ישבח כי בעוה״ז אם ישתדל האדם שנאמר ויבקש הקשה מקום
למען שידע הדעת והכבוד ויתקיים בו וקום המקום והקם
בעולם וגו׳ יישב הפורים מכל צורה ונעשה ויעמדו בתוך ו׳
ומהמהמיית כי הרוחות הב׳ שיגיע האדם שבעולם הגדול
וקטן בריע היותר יכולו כי שנים רבים והיותר ישרא תמיד
מכל צורה ומחל באופן שיתקיים בדעת המתמידים ולא מקום
בעולם אשר היה תמה שקבל השי״ת ויגיע נגע עם שיש במעלה
ויוכל הנשלח זולת או כי קום למעלה על בני אדם לענינים ו׳
לעולם והרחבה לכל מעשה ומכל חבירו עמך והוסיף הגדולה
הבקיאה ויחזק בעמדת שמחות והעושר והלנה יחפון
בשמחה והיותר באופן שיהיו בני אדם ויסור האמונות בשגגה
היותר לעולם באופן שאין לו המקום להמעלה כי אם ג׳
שהאחרונים רבים בני האדם ויוכרח למכור את שלהם ואת
עצמו זה לא יתמיד כי יבא עת וזמן שהוא יהיה בן חורין ולא
ומלהם השוב אין לך שלם הסיבה ילו ועמול ועם שיש בעה ה׳
מהדועה הגדול שלא יחשוב אדם שיש לו מתורתו מכל חוץ
לו מצדק וכם לממונו ויחשוב שהוא כבר והחשב בזה ה׳
השלש׳ וזהירות לו להיות אדם שלם בתכלית גם למות כי
רבינו שאמר בעל חובת הלבבות כי ראוי לאדם שיחשוב עם נפשו

בשאר הבריות בעולם הזה ויחשוב מעלתו ב׳ כמעלת אדם
כבר הקדמנו אחר הרבה • ולא הבין א׳ מאנשי המחקר
שהבינו זה ולא היה א׳ מהם יודע בו שאלו המדע בדמות
עליו לגבורתו והודו מה שיתכן שיבין בו שלא לו מאומה
יוסף יוסף נשקו שלא ימלך את פיהו ולא יעבדו מבריא
והטהירו במזל ובשמש והודו על הספינה ולא קודש השם
והקדמתים שיהיה בכרם ושכל שלג הא׳ כאלהים ויספר
שמו ומהם שיעבוד על דמי התנועה החוקים שלמה שמי׳
בו למלך שמם דהשגה בה אנוש נתמן ומהם שיאהב את הגר
במוקה ויקיימהו וישירהו שמם והחשבים לה אבג פ גרים
ביניהם ויחשוב שיאהב לבן אמו מבני אדם כ׳ שם קם נכרים
שמוהו ומהם שימהר א׳ ויחיש לרכב המעלות אלוה הרשעה
מפני שאין לו קומה שיהפך בגפו ואם יקבל בשעריו כי נשיאותו
השוכנת השוררת עד שאלה הדבר היום לך לרבי לבמלך חו לשר
הא׳ הכהן ועל בתוך עמי נוף יושבת כלו׳ שמי ולפניהיה
ירכו פשע בשער כמשפט שג׳ הארץ ואינו שוכן קבר אך כבוא
בנימין ורמוז ואין לו מספר ונו׳ ומהם שיהיה מזומן
לנסיעה והעתקה ולא ינטה ולא הניח עמו שמם והאל לא הניח
המקום לתנועה כלו׳ קרבן כ נפש והעמים אחר שעה ויש נפש
הרגלה בשמיעה וביוצא הבעיון באלהים ומי שקטה באלהים
יבחנו הבעיון שאר שעבד אלהיו ושלא יקרה לאיש ולא ייחל
לבני אדם ולא יעבוד להתהלך אלהים ולא יתנסך לה׳ • לא
יקפם עמם נכרי ישעבדהו אלהים ולא יתחתנו עמהם ולא

ירחק

57

יראה ממנו לעקרים והבטחה כי לא ימוש לעשות כמ"ש כך בבחירה: ט
אמנם אך ובז' וקבע העומר השמיטה והיובל ולא יעבור אחר אחרן ו'
וכמו קול בוקע בתבלה. הבטחון באלקים בסומך על. אבל
שנזכיר לעיל ע קום יכלכלהו אף שלא יזרע ולא יאסוף ובשנה
השביעית שהיא שנת אל השמיטה ולא בשנה שנים בשנה
השמיטה והיובל כמ"ש והמאמין מה שיכל בשנה הזו הן לא נזרע
ולא נאסוף את תבואתינו וצויתי את ברכתי לכם בשנה הו'
הב' שקול בבחון גדול שיעזוב אדם מלזרוע ארצו ושמורה את
כרמו שבת: עוד ס ייראה בפנים בי"ל שם לכם לו משתמש ומה זה לנו
שירדה כמ"ש ובשנה היובל כל המכר אשר אבד מלפני היום
השמיטין לנשות למען החיים ולהמצא ונאחז ויהיו להם את
האחוזה ולזו אם יתמכרו פ' מי יתן אדם לעבוד את י"ל מכל דבר
שיהיה לאם לאכול וכבר ללכת אחרי כבוד וזכות אחר כל
הדרך אשר הוליכך י"ל אלהיך זה מ' שנה למען ענותך נסותך שכל
שהרכן בלבנו שלא ימצא לו מונע מלעבודתו ש"י לם מלאכות
ומסחרה ועדיף אדם אחר שהן מרחקם אבל יסמוך על השגחה
בכל לבו כמ"ש בטח בי"ל בכל לבך ואל בינתך אל תשען וכו'
אמנם אם המאמר הסכים שומר העולם והתורה [illegible] עבד
אחרנו ונתבטה אמר להשגיח זה ש' זכור את כל הדרך אשר
היו ישראל במדבר מ' שנה ואם קיימו התבונות העניים והרעבון הס'
הנכילו את המן ואמר אותו מאשר לא ידעו בא' הוא ויראה
זה להודיע שחנות כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל
מוצא פי י"ל יחיה האדם אף שמור מצות וחיה נסמך לנו לבוש

וכמות שנה שמלפניך לא בלתה מעליך וגו' והנה הפתרון באלים
הוא גדול הדישור שמ"ע זכירה לך יחד נשהין מקבל כלל ודרך
נכתב אחד שנזכר וגו' ונה יש בשמיטה ויובל טעם אחר נעלם
והוא פי' ימחק האדם בכרמו ושדהו כלום אנים בך השנים ו'
ובנים ולבהמות בשמ"ש והחיה: שבת יהיה לכם לאכלה וגו'
אשר יפת האדם לא טוב פי' כל העשר אשר יש לאדם מידו של
נס הכל שטן כשבק ונס אחון האדן שהוא מגון הכל זכה לו בחורנו
העושר ושחרת הכבוד וכאו הוא ניחקמה שגלין לו שמ"ש פ' מתוך
הכל ומתוך שהמלך והנה כלו הקושות קבעו אייו מתנגלות
השמיטה והיובל ולכן בעד השנה שעבדיו עליהם שמ"ש והאדן
השב מהם והיה אחר שכתה כלתי המרק נירכת אלקי השני
שתדין את בית מקדשו והבקר יהיו ומכה לעשות שבתות משנת
השמיטה והיובל והיובלות יש שחר התגבורת ואמן ונמן //

פרשת אם בחוקותי · ונתתי משכני בתוככם

אמר ר' אבהו שהיה הקב"ה עושם שיש לו היה
למשל כריעה היה למשל שבן הא' לחב' אם זפתה כבס שתב
מלך על הקשינו בן מעשה לנהך מלך על הקהרינ"ם שנא' ו'
ויקח יי' אלהים את האדם מן העון ויקח את לשון עלי שמ"ש ו'
והלקח אסתר אל בית המלך נבוא למשכן לא כיון שחטא
סלק שכינתו ממנו כיון שעשו ישראל אמר להם הקב"ה לא יראתם
מבתהים את עלמותה שהשוא' משכן וישב שכינתי בתוככם
שנא' ועשו לי מקדש וגו' ומה שהורה יי' רחמיתב לא יגעלה ו'
חסרון למתת להם בה בבוא דבר ולמה שהשפך התגבורת הם

יען שקר

מתנועעים בהיות השמש והוא אם השמש הוא נשבר השנה שם
ובכור ויורד המזל רעה קשה לכל העולם וא' אמרו הקדמונים ודע
שהמושלים יתחלקו לג' חלקים כנגד מה' אנשים שנעשים מתחתיהם ומהם
אשר למעלה מהם והם אנשי המעלות והשררות והכהנים ומהם
אנשים שנעשים בעלי המלכים ועירותיהם ומהם אנשים שהם
בעלי הארץ ורועים שיהיה מהם רב וא' ואחרים ואחרים יהיו בהן
מלמדים להוסיף לעשות את י"י ומהם אנשים והם המלמדים והרבנים
אשר הם למעלה מכל האנשים בלא הש' לכן אמר לכל אלו האנשים
כפי מה שיתחלק לא' וא' ואמר לאנשים הכבדים עם שבתי ולבני
והם המתקנים נגדם ואמר כנגד אלו חמה ונגה. ונשיאים בנגה
ונשבר הארץ את יושבה ובן השדה יכן כהו שקרבן בזה שמלך
הש' המזרח שתחת על ומעיד בחוץ שיוכלו לעבור יחזרהו ו
והשמים ישנו את הארץ והארץ ישנה את יושבה ויהיה לרוב
מחד כי ישיג. והם הם יחד נגד ונכרי ישיג. אחר ורע בחוץ
שיוכלו לחמם לשורש וישבו לבטח בארצם וזהו השתקקות
כל עשה חכמה והש' ימלך המזרח וכנגד אנשי השררות
והמעלות וה"ע והכהנים אשר הם למעלה מאלו שהמזרח הוא
להיות בתחילת הקשת והמזל והשניה חמר ונתתי שלום
בארץ ושכבתם ואין מחריד והרב לא תעבר בארצכם ואפ' חרב
של שלום וכנגד היושבים בעלי המלכים ובעירותיהם שהם מבלי
המלחמה והשלום והוא לעבד להם אמר ורדפתם את אויביכם
ונפלו לפניכם לחרב ורדפו מכם ה' מאה ומאה מכם רבבה ירדופו
ואחד שיהיו מועטים יכלו מהם אויביהם. ואמר לכל אלו הנבואות

שהש'

שהשי' ישגיח עליהם בהלוה אליהם לכם והוא אומר ופקדתי אתכם
והעליתי אתכם עימדו ויתנו מחד וחנט אותו ויישם במחד רתגי
לא יחסר להם דבר אבל קלקך להם אבל יקבלו יאכלו כוגן ויקטלו
מצבי קחלן מרשע ויקבלו על גורלם מרע וישן וזה וישן מרבני
קדש תפלתו וסבב הרוכים ללמוד ולדרשת תורת יי' וקם בני עליה
נער ונעתר מסכני כתוכם נקום בית המקדש אשר מתנין
יען תורה לנפרע וזקן היה הכנסת יהודיין ותלמידיהם לעשות
בית המקדש כמו שבחריו בה ויקבלו וכתוב מזה שכתוב
השירה זה שי' ומשוקו אליהם ומרוממהו ואמר בסוף מקרא
יי' כוננו ידיך ואחר כך בזה המאמר שהתחלנו אחר אמרו ג
עלמוח הנה שהם שמו היה למעלה שיקבלו כן היה למטה
ועד
והיה המלכות הוא שיושבין כאן בית ועשו לחכמים ו
והלמידים שידעו תורת יי' לא שיקיים בית גדול מסוף וזהב
הדום
כמו השמים כסאי והארץ הדום רגלי אי זה בית אשר תבנו
ואי זה מקום מנוחתי אחר שמבטל מ' כשמים הוא גדול ונפלא
במה מעשים אבל הטובה שיקיו בכאן חסידים ותהא לגמול
ל דבר יי' כמ"ש ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי
ואמר שמש ונבר יי' האחרים לדברו ונא' עם הוא הומר לאה
אדם האחשון קום יפה כנגד אחד מלך על העליונים כך
האדם הוא מלך על התחתונים שנ' ויקח אלהים וגו'
ירשת כי האדם שלו שם לו שכל על כל עץ הגן שיתן לו
הם לעבודה כמ"ש ונשק אדם בלחתיו כחיתוליו ו'
ויירדו וגו' ואמר דורש בריחה שמך מגשה אדרבשעתך

וכוכבים

יראו וכבודם אשר טובת מה אינו בהשכרינו ומן אדם וכו' שאר כן
כי אדם נצרך לשם כלותיו וחיות לנפש הנשגב זה הוא הוורה
ונאמר כי הוא בן אדם יתעלה אמר מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם
כי תפקדנו אבל בראותו כי זה שהוא מבחר הבריאה נהיה אל ו'
וקטנה מכל הנפש הנבדלת הנמצאת כי הוא נבזה השפל והנמשל
כי הוא נדמה לבד שהוא ויתד ויהיה כמוהו אם להיות הנפש יתה'
מתוקנת לאומר אבל מצד ההדבקות בזה הנפש לכן אמרו נומה
להם מכל וכל ולכן כאן שיהיה הדבקות שלנו ושיהיה מתעטר לכבוד
והדר כמ"ש ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו אחר
ואמר כמו זה שהמשיך וחכמי הפלוסופי' בני מהמזכרות כי מי
שיש לו שכל הוא אדם ואשר אין לו שכל לכן אמרו ז"ל מאן דלית ביה
כי מה שכל סגולת האדם יתפרד לשכל וכו' נמצאים אין אדם הוא נם
עד ויאמר בן אדם החכם הוא אדון בעבור שלא אחר האנשים
הסכלים ולכן אמר לאדם הראשון אם זכה להיות מהיר ואם כנים
אתה מלך על העליונים כן אנשים אותך מלך על כל אחר האנשים
הסכלים התחתונים אמ' ויאמר יי' אלהים אין שטן לו' לקיחה אם
עלי כמ"ש והלקח תמיד למלך וכו' ואתה יתן שהקדמנוהו ה
העדות בזה המאמר כי אין לאיש הנביא שום מעלה מצד אחד נפש
אבל כלם שוים כאשר יבחרו המקבלים המעשיים והרחם. ומה ימו
הגשמי לא יוסף על מקומות הרשעים אבל הם יוסיפו על ה
הצדיקים כי הרצון בעמידתם על אחדות אבל הכוונה בזאת כי
הלקיחה באדם אינה לקיחה גשמית אבל לקיחה במעלה וכן
בחכמה והשכל והדעת וזהו הלקיחה באדם כי נתעלה על

כל אחר המתנחים אף פקיד במקום נקמי כנוקס׳ ומהרגן
מזה מט׳ הרב המעריך בשיטת מקום עם שקול סתום ואחרים
ואנחנו תיקנו לך קורו למה שא׳ אבהו נתן לנו המתרגם באו
אין נשון ני״א ויקח את לשון עלוי כת״ש והלקח מאתר למלך
והוא לא ישיק כן כ׳ מסכן נקא על חוק הע״ל בה זוה ואת
עירא מנן יעקב ובלק הב״ק שפנתו ממתין פון שעמדו ישרא
על קר פ״נ אמר להם הב״ה לאיכחרים׳ ממדים את עמי
שהעשו׳ מסכן והסירה שכעני בהנכבים שנה ומשו ליתגה
הה שרכנית הכל הוא עיקר בקהמקדש בבנין ושיתשיך שלמו
וממתוקיו שואפים הקטקה והעריה וזאת במאוב החדשה ו
ועתה משקפי בתוספם וקו ולא הנעגל נפשי אוהבים הרלן ק
כ הדגהם העלונים והשחרונים הם הכפים והעפפים אחד ש׳
שיתחברו ׳ בגוסתר כ׳ הראש שהוא הכר הזוח הזה לא יהוה
למעה והזה למעלה אבל כא׳ וא׳ יברח מחברו כ׳ שו כאשר
ינשל את חברו אמר אף שהש׳ הוא לעליון והוא בתוכו יר
הקטון ממנו בתשלה יהיה שוכן בתוכו למשה ולא יברח ממנו
את ידבקנו נתפך היותר לבב והשובב של מקומו׳ ואחר
אשר הכנעה סיקים משני בתוכיו כה ש׳ ירושה ליהם אהבה
ודעת ויראה יא׳ אחד שמשלה הרבנין הא׳קיים המלמדים אות
הלמידים יהיה הש׳ קולך עמם תמיד לעו שאול אע״ל שנבם
בין עדן כ׳ חיות הקדם הא׳קי הנידה נפיד מקהל חסדים הוא
מתחבק עם אביו לכבוד מעולות והסנה והוא לבו הש׳
תמיד והשם י״ת נפשו לא יפרד ממנו כאשה עם ואלו הקעולה בגוף

שאין למעלה ממנה כמו שאמר הרב המורה בספרו פתרו מורה
הנבוכים והנה אחר שכל ישראל יהיו שלמים בתורה ובמצות יהיו
שלמים לכן אמר ישראל יתנו להם שלא יהיו יתרות חומר ולשון ואם
רק התרומות להשתעבד בהם הכהנים שבר מעשרות שלש מעלות
בחוטן שיהיו כבי חוטן ושיהיו בקומה יפותה וכ״ד ... לא
כנגדם ההיקרות מכל החומר שבגופות עשירית המעשרות וכן
והבכורות ההורים יתן הכ׳ לכל איש ואיש כפי התורות ונכבי יתאלו
לנו כי האנשים הכהנים יתן להם המעשר והתרומה והאנשים
גמלי הכהונות יתן להם הלוים ולאנשים הישראלים נחלה ה׳
המלכים יתן להם הבכורות והבכור שהוא הכבוד להם מכל דבר
ולאנשים הגדולים בתורה יתן מעשרותיו בתרומה והוא בית המקדש
אשר מתוכו יצא הכל ולחכמים הרבנים יקיק ש״י שיהיה יחד
ויע״ל עמהם במה השלום ובשכר ואחר שכל ישר׳ הם שבעה
הש׳ אין רחוק שיהיו שבעה נגד אחד ולכן כתוב שלא יהיו
שניהם חומר ולשון ויהיו כלם בכבי חוטן והכהנים בקומה ובקומה
וקומה הם שחיה המעלה בזה שכר לכל איש ואיש כפי הראוי לו
והמעלה נב׳ במה שכר האחרון שהוא החכמה והיראה ושהש״י
יהיה לכל כמו שהוא השכר האמיתי בתכלית התכליות שהוא
הדבקות בש״י ואחר שנתן שכר טוב לכהנים לכן אמר הדע ה׳
המצוה להם אם לא ישמעו וזה שונה הסבן שעשרים נגדיהם
עשרה בכלבי שאינו לעור בלה וקיים שומע שומע שאים שנשו
שום מדוה וזה ואם לא תשמעו לי ולא תעשו וכי שאינו שומע
ואינו עושה מוחם שמחם השניים אותם ואם את משפטי

הגזל בעצמו לבעליו עשות חוקותי ואם נתייאשו הבעלים קודם ש
כן שקנה מיואש מאחרים הקונים ול׳ חוזר ואם אחר מייאשי
הגזל בעצמו שקנה שונה את האחרים וקרבן בוף מאחר
שאחר ואם לא הגיעו ולא ראשו לא חזרו ואמר ואם
בחוקותי יתאחזו ואם אחר מייאשי הגזל בעצמו אבל קרבן
בומ״ה ומי שיש לו מדות קלה אינו מורק במעשה שאמרו ל
בקנה אבל יקיה כותר בעיקר וזה לבעליו שעות את כל מעשה
להחזיר את ביתו ואחר שקנה שני עבירות נוספות שהם
אינו שומע ואינו שושק ומוחם בשמחה בשאחרים ושומעת
את החברים ואינו מניח לשום אדם לעשות ואחר״כ יכתיר
במלכות שאמרו במיני ואחר״כ יכתיר בעיקר הטח השעה הימנו
מזיק אף אבי אשה זאת לכם וקרבן בוף כל אדם אבל שיהיו
במו טהלות קרוב מאחר אשר ילדו ובלבד לא יעשה אותן שום
רע אמרה אף שהשי״ת נתן אותו ויעד אותו אשר במיני אני
אקרא ואשר נעשתי אני אמן וזהו אשר בעיני אני קורא
ואשר נעשתי אני סוגן מעשה זאת לכם זאת ק גבולם יורה
אבל שאמרי הגבול הוא לכם הגזל טוב אף שאין ירפא יותן
מפני שלום וזהו מה עליון לא יהנה הרשע והטוב והצדיק
שיבואו קולמים כמים ויהיו להם במקדון כאותן שיהיו הימנים
טהורות ולשון שיהיה קרא שונה מקודה אלא עד שיבאו הנהרות
והנה עגע אותם נעשים רבים לא שונה מאת בגלה שקיים מדת
מעט שנית את האחרות ואת הקדירות שהם מכלות שים
ומהבית נפש לא קונה ולא אחרים יענש אותם בגירוש להן

ירדפם והפילו אויביהם ואח״כ אמ׳ יהיה טוב מכל עשקן לברית
להם ואח״כ יהיו נגפים לפני האויב ויהיו האויבים מחוץ והמגפה
מבפנים ואח״כ עם אמרו בשיהיו השונאים רודים אותם וקורין
רע גדול כמ״ש היו נהיה לאחר ואח״כ אמר ואכלתם שיזונו מבל רע׳
שיהיו אוכלים שום אחד והכל שולה מזון פי׳ שצריך יאמ׳ כח
מחשבה בעלים רבים ושמתים וב׳ בממונו פי׳ יזרעו להם ו׳
ני״ב ויאכלוהו האויבים וב׳ שיאכלו הכל ושיהיו נגפים לפני
אויביהם בעתים במלחמה ג׳ שיהיו רדו״ס רודים בהם השונאים
שהוא רע גדול וד׳ שינוסו מבלי רודף ואח״כ הקשה האריך
אמר שם שאם בכל זה לא יוסרו ולא ישמעו בקול הש״י
שיפיל עליהם רעה על מקומה ולא ישאר להם שום משען ומשענה
כל משען לחם וכל משען מים וזה״ש ושברתי את גאון עוזכם
ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחושה והם להקשות
שלא יתן ארצכם את יבולה אכם שלא שתל ולא חרש ולא זרע
ולא קצר ולא עשה שום מלאכה ובשעת הקציר בא שדפון ו
וירקון והלקה אין כבר כלום אבל אדם שעמל וזרע והקצ׳ וכל
אחר המלאכה ובשעת הקציר בא שדפון וירקון והלקה הר׳
שיתן שלא קנית וזה הקללה היותר גדולה שימצא והוא שישכל
אדם ולא ולמה שקדש הוא קרוב היותר גדול שאי אפשר שיהיה
במשה עונש היו אולי אח״כ מקלל רעב עד שכשבריך ריב״א מהפך
אוכלים כרעה בשאין להם שום דבר לאכול ואמרו אם הלכו
עמי קרי ולא תאבו לשמוע לי שיפיל עליהם חית השדה והוא
שיבואו החיות מתעוררות למקום הישוב ויאכלו אדם ובהמה

ואח״כ

וזאת המכה היא בלתי טבעית אבל היא באה מגזרת ה'
שיהיו האנשים בתכלית הרעב ואחז"ל מ' ואם באת לומר
שהקירות והלבוש עמיקה אבל שניהם אמר שתי הרעות
שהם זהב וכסף והרבה ושם כתוב החרב נגד והקנאות עליו
חרב נוקמת וגו' כתוב הדבר ושלחתי דבר בתוככם וגו' לבד
הנה אמר ונתתם ביד אויב וכתוב הרעב אמר בשברי לכם
מטה לחם וגו' ואחז"ל אמר ואם באמת לא השמיעו ו'
והלבוש שני קה והלשון מקום מה שהמכה בתמידות קה שאמר
שלא ישוב לקדמותו באלו הג' מיתות שהקדים בהם שיבלה אותו
בתכלית הכליון באופן שלא ישאר להם תקומה כ"ל ולמען
שיהיה האויב ניצח להם נשים התינוקות והבתולות ויקרה
האויב נעזר ונמלא עד אשר יאכלו בשר בניהם ובשר
בנותיהם והנשים יאכלו הילדים כמ"ש לכן אבות יאכלו בנים
ובנים יאכלו אבותם ואחז"ל לא ישאר להם שום תקומה כי
השרים ימלכו מפני הרעב והמקנה יקרב ויעמדו והם יפלו
מאליהם ובקיומם בתוך העיר יבוא החרב עליהם ואכלה
אותם ואשר לא ימצאו עליהם החרב יהיו בתכלית המרעב
והמחלה עד שיהיו אותם קול שלה ניכר באופן שיאכלו כ'
בנים ואכלו אותם כן מגופם כמו שקרה במלכות הרומים
ובמלכות אנטיוכס שהיו מתים שנים היו באו המלכות
עם בני ישראל בזמן היום ואכלו במלכות חרב ורעב ואחר
באופן שיקויים בהם ואכלתי בניהם ואכלו אותם אבן
אויבים והמגפה הנשאר מהם הם נמק' בנפש ונגעו כ'

ובשן

ובשעת אמרם בכל יום ויום מתוך התפלות והגבורות אשר
מלכות אדום ויתמעטו נגדהם עלינו תמיד על עמו בכל
יום ויום בה"י מקבלים את עשיו ואת שנן אמרתם ולכן
יש מתקן להקדות פסוק שאמר והזכירו את שלש ואת
שנן אמרים בפסוק אשר מגלה בו ומה אשר קבלו עלינו קדי
ונו איך אמר ואת אנו אף שהם בזה כי קיק רבון שיאמר
תיר וזכרתי את בריתי יעקב. ואף את בריתי יצחק ואף
את בריתי. אברהם אזכר והארץ אזכר ויש להקשות שאלה
למה זכר את הזכות שלא סדר הכתוב. פסוק רבון שאמר
וזכרתי את בריתי יעקב ואף יצחק ואף אברהם. כסדר
כל הקדוש. ולא שיקדים המאוחר ואחר הקודם ויש להקשות עוד
כ למה אמר לא והארץ הטוב מהם והרי את אבותינו אחר
וזכרתי את בריתי יעקב וגו' והתשובה בכל זה כי הקדמונים
שישראל התנדבו את בשעה ואת שנן אמרם והוא ונזכירה ו'
והמגלה בהם והוא שנן בגלות. ולכן אמר פ לא יקשה להם אך
הוידוי לבלם אחר עשות ויודו בפה בלבד ונם ואז והדגילו את שעש
שנעלם אשר מגלה לא בכל לב לכן אמר ואף אנו אף עשה
בזה והבאתי אותם בארץ אויביהם והרבה בקשו עד שיכנע
לבבם הערל ועוד ובזה ישובו אל ה' ויעשה התשובה גמורה ולכך
וזכרתי את בריתי יעקב הקטן פ מפני יעקב יזכרו כל הנעלה
אשר ה' קוה הגוש המשולש יאמר זקני יזכור את יעקב ובזכותו
יזכיר יזכור את אבותיכם ואת יצחק ואחר כך יזכור את יצחק ובזו
ובזכותו יזכיר יזכור את אבותיכם ואחר כך יזכור את אברהם

עברו ואם יאמר וזכרתי את אברהם את יצחק ויעקב כאשר הנקוד
היה זכירתם לפי מעלת [illegible] הסבת זכירות ונזכרת יעקב לבדו
יזכור את הג' וכזכירת יצחק יזכור את אברהם עמו יצחק והספ'
והספק הב' יותר כשיאמר פירוש היה הא' שיזכור בזה הזכירות
הג' [illegible] שלום ואמר פה הקדמה הראוי אבל ראוי לנו
שיזכיר אותו [illegible] לה שלום יזכור לא ישכחו הספק הה'
[illegible] [illegible] ואחר שאלנו מה שנדר
לא נזכר יותר להם בהיות [illegible] ונזכרת להם בהיות אך עוון
ח"ש אשר הוכחתי אותם מאין מצדם לפני העובדים ורז"ל אמרו
למה הספר זכירת הארץ שנה אחת [illegible] לעבד לגלל לנלך שעין לו ג'
ביתו ונסתפק המעבלען כו' שיעור בגלות ביותר ואומר שאול ג'
בגלות המעבלה והנה [illegible] [illegible]
נפש חכמים [illegible] שהם אשר ידוע ומפורסם שהיו מ'
מגולים חסידים ונשים לעבד את ה' ולכן הארץ בגוף ורז"ל נ'
ואחר גם זאת בהיותם [illegible] הוכפלו [illegible] לנ' שנה
נאמנו ושלא [illegible] [illegible] וכל המתהלך הצוער
שנתנו להם [illegible] שהשקיר להם והנה בעבור
זאת התורה אשר חיים בתוך העמים כמ"ש ואף גם זאת בהיותם
בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם [illegible] בעבור
הקהל [illegible] כמ"ש [illegible] זכרו תורת משה
עבדי אשר צויתי אותו בחורב על כל ישראל חוקים ומשפטים בעבור
שנזכה למה שכתוב אחריו [illegible] אליה [illegible] שולח
לכם את אליה הנביא [illegible] [illegible]

כמה

במהרה בימינו אמן וכן יהי רצון ברוך י"י לעולם אמן ואמן ס"

ספר במדבר סיני

אחר שהשלים [illegible] כל עבודת נפש ישר' מאשר יקרה לנפש הנבראת ומה [illegible] אמר לו הקב"ה לישב יקר [illegible] בשנה שהשנה [illegible] [illegible] בפסח בקה ובסמך [illegible] [illegible] [illegible] ומומחים ברוך י"י אלהי ישראל מן העולם ועד העולם [illegible] לנפש אשר [illegible] נתנה מנין ולך [illegible] מנין [illegible] למלך שהיו לו [illegible] הרבה והיו כלם מלאים [illegible] וקודשים ולא היה המלך [illegible] במנין [illegible] לו [illegible] מלאה [illegible] [illegible] [illegible] מונה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המלך [illegible] הקב"ה [illegible] [illegible] ישראל [illegible] [illegible] ובן [illegible] [illegible] [illegible] ישראל [illegible] [illegible] ישראל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כן הקומות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יהיו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ישראל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כלם [illegible] לעולם [illegible]

אם נאמין שנאספו בשנת ל' התפלה וחוץ התפלה הוא עדיין
ונחשב לשבטו ואחר היו ישראל תפלת הויית זה קיומו הבורא יתב'
יתב' שכל מה שקודם התפלה יהיה נחשב למחומה אם נאמין
שבשנת ל' התפלה וחוץ התפלה נמצא שהוא דבר נחשב ראוי
שיושבים עליו השגחה יתירה ולהיות הדבר כן השגחה השי"ת
בישראל יותר מכל אומה ולשון בעשותו להם נוראות גדולות
ונפלאות שאמות מה [illegible] שעשה לכלנו ונתן להם ה'
עשר ספק לא יכונה והשגחה עד שלהם השגחה נפלאה
בהיות כלם חיים ואח"כ וחיים נמנה ע"י משה ואהרן ונ"ב י"ב נשיאים
לבושו פה ה' כה' ואחד משבא כאו הוא התפלה ורבוי והשגחה
עליו כמו על דבר נכבד ויקר ונשא מחז"ל שעשה למנותם לו
להודיע שהם חביבים לפניו שנראה לבקשה שמכניסים במספר
ומוציאם במספר כי הדבר אשר הוא נחשב ראוי לאדם שיהיו
השגחתו עליו בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ולא יפרד מהם
מחשבתו כמו מי שיש לו אבנים גדולות טובות יקרות שימנם
בכל רגע ובכל עת כן ישראל כמו גדול מעלתם אחר קבלת
התורה והקמת המשכן והשראת השכינה בניהם כאו ישראל הם
התכלית וכל מה שזולתם היו נחשב למחומה ולמה שהתכלית
הוא המתקיים בסבל האומות לעשות לזה דבר בעבור התכלית
וכל מה שזולתם היו חקוק בעבורו אם בשנת ל' התכלית כמו
החומה שיש לו לעשות בית על הדרך הוא מקיף בכלו
וכל מה שיעשה הוא בעבור זה וכשהקיף את הבית כלומר
שקודם התכלית הוא לבטלה ולא הועיל כך הוויות זה העולם

היה חקוק עליו יה"ו כי מתנת המין הקיבוצי במראות ובדגליו
ושמירת המין הקיבוצי הכלל זה היה כאלו המין הקיבוצי חקוק
בכסא הכבוד ולמה שהיה כמ"ש פנה מזרחה וקודם מנחם לשבט
מן המחנה ונעלה בבית מועד שנ"א ולכלל אחר נגלה ההדר
והיה בנוח והיה מעלה רוחות ועמם טפסים שנ"א וכן נ'
שמקנן כמ"ש כמו אחרו אל יהיה קנאה בין שבט ושבט וכן ו'
והתחלת ונס על אהליו חבריהם אחיו עליו וקראם ולמד אותם
בנין דרך יה"ו לעשות וחזקהם לא תבקשוה והיה מעולה באמת
וכל בניו הם שבטי יה"ו אשר יעקב אביהם עליו ועשו להם חקוקים
בכסא הכבוד כי השבטים נבראו זה בעולם ולכן ראוי שיזכרו
השגחה יתירה וזהו כוונת זה המאמר שאומרים אמר הקב"ה ליעקב
יהיה אתה ... שהקדשתי איקונין שלך בכסא כבודי ובאמת היו
המלאכים מקלסים אותו יה"ו שאמר אשרי ישראל מן העולם ושבטי
אחר שהיה בין כל האומות אינם כאלו ... להיות יחסם למעלה
ואם אצל האומות לא נתתי מנין ולא נתתי מנין כי הם דומים לגם
ולכן ולא יהיו כהנים לשכרון אבל ישראל הם תמים בחוקם
הם שקים ... ונמשך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ לכן שקורין
מדקדק בהם ובשבט זה עד הש"י שימנו את ישראל מנשה והקים
וי"ב שבטים מיוחדים ... ויהיו איש איש לנגד והמחנה...
במספרם ... עמו המחנה בדרכה על התורה ...
דגלים כמראה ד' חיות כי על דגל ראובן היה דמות אדם ועל
דגל יהודה דמות אריה ועל דגל אפרים דמות שור ועל דגל
דן דמות נשר כאלו יאמר חקוקים למעלה יהיה חקוק למטה ולמה

ולמה שהכוכבים הרבים אלה שיהיו כלם בגלגל א' ואין שום אחם
הם זה כן העולם לא יתקיימו כי יהיו נמשכים כל הכוכבים להיות
מדרכם ממהלך הגלגל האמצעי ויהיה האויר שבגלגל בתנו'
מה שאמר שימשכו כמו שהיו כל הכוכבים בגלגל אחד ואם היה
העולם הזה שימשכו כי שלא הגופים יחרב העולם סבה אחת
א' כי הלכת העולם יחתה הא' למקומו שימשכו הכוכבים הגלגלים
א' התנועה מקורב לה' זה שיהיה שירצו שבה חם שהוא הירח
השכלית וההכל הגלגל וזה שיהיה שירצו שהתחלת מהלך ה'
הגלגלים והחלק התנועה כנגד המזרח וזה שיהיה כוונתו
לבקש המהלך והגלגלה כמו שהם הירח כנגד בגלגל שנה
וזה שיהיה כוונת העולם והכוכב והם הגלגל בגלגל נגד וכלם
יוכלו התחת שירצה מהם סבה ורמת המקום הגלגלים הם קרוב
ולכן יתנועה שאר הכ' רבים שיהיו משפטיהם כלם א' הגלגל האחרון
סבוב אם שימשכו בגלגל הראשון ויהיו כמו האחד שאמר
מרכבה אם א' משה' עבד משה ילכו וכלם ילכו אחד יהיה אשר
הרוח ללכת ילכו כן א' הכ' רבים אשר יהיו מתחלתם כלם
עם יחד יחכו ונעלם לא ימשך הם התמדה שיסדר חקוקים בהם
הכוכב ב' מינו חקקו מ' גופים התנועה האחרון כזה העולם
השפל וקשי משבלה נפש הגלגל יתדרך בכלם מאשר יהיה
כשני נבוכים ואני מקבלן ושבו זה עומד א' הגלגל פי' אתך
אני מבאר אתה ידעך וממנה חקבלך אומר לבטן בגוף
והתמן לגלגלי הפני נע מהרחוק ונראה מהלך קרוב ואתה
כל הגלגלים בשמי והבקה בראתם ונו' שהקדים כזה שכל העולם

נא

לא נראה את נעדר סידון לשמו ולבקדו ובעבר זה נראה הזומר
הקול הטבען כאומרו בלחתו ואח"כ נתנו הקשיה והוא אומר
ירחתו ואחם שעיתי המקבים המשפט מהקורה נקטרה
וזה אף עשיתו וכענה הב' פכל מה שמתען בעשו העלון
נתבא שאומותיו הקמעה נשקיה הין עשו כאן פיו וקבר ו
השני העליון הוא מחוקק בעבל ישראל הם החוקים משלה ולמה
אמרו ז"ל ונגם שקיו נגלל דין כנה עמו באמונו ועשה אותו
דגלים שבע אחד על עלו " חסן יתריה חבבן הלב שנשאן
עולים מלך שכבות שמה הוא אומר הפחי אלהי כין ונגלו על
אהבה. הה עשבר שאומותיו הקמעה הוא נתלה מלאכי
מעלה ולכן היו החוקים בבאן הכהב ולמה שהיה זה בשפניו
אכל אמרותיו ונלבו בתפלות האותיו נלבו בתפלה שאין
למעלה ממנה כתוב אדבר יעבד נושו י"ל אחר בן עון הקלך
משמרים תנן הפארת ישראל ואחר שקבלת הקלון מלבב עינו
אין מזני פוזבת נפשו ומה שקורם הקבלה ולכן אמר ולכן
זכר הבוא תשו ביום אמתו ולבן אומר לבו. בשירת האזינו ה'
הגיע הגמלו זאת עם נבל ועל אחם כי עלה המקום הקושרת
פ נבל הוא מלשון נבול הדבר והוא היה בן אדם פקוח הדברים
י"ל שאם כאלה י"ל עמו יעקב חבל נחלתו והביא אין לבטה כי
כשלמו את יעקב ולכן היה שרתו החוקק בבאן הכהב ו
והנה העולות הדגלים הם רבים א' שיקיו ישר' מתקדמים לעשו
עלוכם שנית שידו וכלם מונחים בתבלית התקון כפי מה
שאיתאר ויהיו חשי משטרה א' כלם מנוכרים באמת והמשטר'

ויהיו מיוחסים מאת השבט ואחד השבטים יבואו ויתכוננו
על פי ראש הדגל באופן שיהיו כל ישר׳ מתוקנים שבעלת התיקון
ולא יתערבו אלו עם אלו [illegible] מה שהיו ישר׳ באים לעבר נהרים
גבורים ועצומים מפני שהיו בעלת התיקון והסידור לגבורת
מלחמה שיתחלקו לחלקים כפי שכל א׳ מהם יהיה חי והדגל
הזה כפי שלחמו מלחמות מלכים ומלחמות קדשות וזה
היתה על יודע נשרף מלחמה מכה אל גדול וזה
נגודים ואחרים כהם יאל אל היו נוסף והנה יש ספק גדול בזו
הפרשה שאחריו מתחדשים שבט לוי שמנה מועט לבד לוים
יותר מכל השבטים עד שהיה המנין שמנה כ״ב אלף ותשובה
לא יכנסו לכלל מספר על אחד השבטים והיה [illegible]
כי הלוי חסר הם קשה חסר שהיו יאל שמנה אינם רק הנשא
נחלי מנין על אחד השבטים והיה ראוי להיות הכלל בהפך
והנה קצת אמרו שהיה האמן מכלל בהם והנה שבן לא היו
יוצאים האחרון וקצת השיב שהיה והמספר כנגד בכורים שהם
חסרם כפי על נ״ב ושמשון שפטה קוץ מגובה במכלל פין נ׳
והמעט כשיכנסו לחנך ואחרים אמרו שבשבט לוי לא קרה
שעבוד פרך ולכן לא השגיח עליהם הש׳ כמו שהשגיח על שאר
השבטים ומה שלא יעשו חוקתו מן ירבה ולא יפחות כי יקרה מאד כמו
שיקרה כדין משל נמלך שאלו עם עמון וקצת חוקתו וישלו
הגוים רבים והגלות כי אין דיקרון כשעת הקשים הקטנים
להסתכן מעט פניו ולא קרה כמו לגמור לאשר היו מנושים
בעבודת פרך ובחומר ובלבנים כה שלא ירבה ולא יפרו ה׳ וקו׳ שבק

קב"ה מעביר עליהם כה פירשו לדברי יקום כמ"ש וכמו שר' יעיו
אותו כן ירבה וכן יפרוץ ואחר שנאמר אלא היה נעבדת שכן
לא היה מעשה בזה האותן מהמשכן ולכן היו מעשים
בהכלעים. וזה הכהן הוא כהן · והוא שאמר שעד שלמה
זמן שקבלו למנהיגה לכן שהקב"ה ישיגה משבט לוי מתנדבים
והיו עובדה י"ו בלחותן השמן ומעבודתם התמיד כדרך הקטרת
והעבודות ליפני פי זה במזבח הפנימי הקטורת והחוק המיוחדות
והמנוקה לנפשם המתנים שבזה הקדש הקדשים ובשני כ"ת
זה ימצא הישוב כל פשט ולבן חמר קודם לכל המעשים הן
הקדש הרב. ולשה שלמה יצה"ר לא היה קודם שנה בת ונוסף
חשבון מולד נשים זה שנפרד מחוץ לקדושים הנשאים מהר
הקודש לכן ואחר מהלשונם בי' זוב ולא מהדם הקדושה שנזכר
הקדש ולכן היה שבטו של לוי מועט למה לפי שקין רואים אבל
השכינה ובריית השכינה קום המקדש התמיד בדרך הקטרת ושונות
קדשי הקדש והשיגו ולכן היו מעשים וזה מה שאמר שאמר
בהמשכת זה הספר ואם הוא עשם וי"ל תכלות יחזין פתחים
מתחדש ס"ה בנד נלעגנו ולפי עוד עבודות מהערך אחר נדיך
יו"ם שלש חמץ ואחמן

פרשת נשא

ישאך ה'
וישמרך ר' נתן אומר יברכך
בנכסים וישמרך בגופך ר' יצחק אומר וישמרך מיצה"ר וכהן פי
י"ו יהיה בכסלך ונו' וישמרך שלא יהיו אחרים שולטין עליך וכהם
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל וישמרך ישמור את נפשך
בשעת מיתה וכה"א והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים

לאק שדיו ערפ עמו מה פס ואין בו כפ"ל סי' לאלוקה כל
ערבה ואין ביקיק לה נלאוב סגשלפ מקפ קנשרה פס מנכנים
ומן אסר לא יוכל את פס ערלו ועשיו וכחו ונעשיהו לבתלא
מקס כתו עושה פ פס לא ידע הארס אק שיהו כרנים שלחוי
נמעוק רעה ולמעוהס קלחוונק נשן כהס ויבקיים נני ה
הארס לשרנבעה מאל קול שלהם פענוי אנ כה שיקק יים ה
הארס יקיק שקע' יעשרקן כ' בלבו לא יכנה פק ולא יסמור ל
קביר כמה אס יי' לא יתבה פק ונ' וקנה אחר לאק שום לבם
מעשים קום מאחר שבק מוכל לאס העלפס כן יבן ונ' שקלה
שקלקן בו פ הארשים הינשס יומם ולנה ולא יקחיו ולא
יפחו למלאכתם וקס משפטים קורי שיחור הינס עם שעשו
מלכסם ועשו ושעשו עד מבקה וקס מוכלים לאס העלפס בנשיג
ועלבן ואס קס לא יהיב שיר ומוען ולא ישים הבריק פ'
בהשלבס פ שום להס קנשכ והעורך והעקל כ בשקריק לא
יגעו נ"לא שנת שופקס מבל אס קמ' שים נרברנו אחרשין
לנשה פ פסק יי' קין העשר ולא יוסף עלק שיק נחו מומח
כן יתן לאהרו שיה ולאק שיו בברית כקשים כה סיסה' יקרבו
מהן הבה פ בעבקו פיין סרכק ולא יחסר כל בק שקנה ישה לבב
אק מען ישרט כבלשק ברכות ובמקדש קיק מכר שם קתעשו
ונמהק עבמיו והנה במקשס יאחו שקים בבולים ניקלון ה'
הנשלה כבית ולכן אמר שם כ מצ' קדוש ומקודש ואין מעשה
אוחו לאחלני מזה ולא נהנה ושמר מעשה יחו ואיו מאהרבר ולאיט
משעיר על מבוהיו ובבורו בנחק שי הנשיות ורעשכו מכק פ"ס

בינו ונוחל בני העולמות העה״ז והעה״ב ומה שיש הגם שהוא בנפש יו״ל
הא׳ וכן הא׳ שהוא גם המתורץ שאמרו ולכן ״ נגדל משלה זה
הגם והנו שהוא שה להמפרו ומתקן כי גם שה י״ל מה הם כך
חיים עולמים - ולכן אמרו ז״ל שהם יקרו עשוקים וקינס
ונעים בעה״ז בני אדם יודעים הגם המשיגם קשל לשהיה
לכן אלו יודעים גם המתורץ אמת לכן יתנשא אמר לכן בכל
הגוף סוף הגוף המסבב הנה יהיו עשוקים ונעים סוף
חשבונו כי יתנשא ״ והקשה בזה על פנים הרוח שהוא
מפני השבחה גדולה והתחייה והשמירה מכל הרשעה ה׳
בנעימות הכוללת והמשותדות לאיש אחד ולכן אחר בני שם
כיון יכול מהם יקום מהכבר הזאת לא היה מפחד לגה
מכבר בחוטל יקלך והנה מקטר הקשמרה שהוא אי
יקיק שהשפר במלחמת חרב פשעת והעה על כרפך שש
שיקרת אך תשמאך ותעשרת אתם מימתך לא יבוא לשנס
פעם לא הפלך ״ והגם משפעיהם ומלחמת לבשני
שיהיה וחיה באלם נבין שעם מחת השמירה הגמלה במלך
שינע זה הגם המתורץ סוף פב חסק שתלאו חשבונו
כי יתנשא והנה לו הב׳ מלכים שהם ר׳ נתן ור׳ יצחק פיר או
השמירה היא שונה על זה הגוף שכ׳ נתן חלר פי תק שמה יב״ק
יברכך יי׳ וישמרך שהוא יברך בנכסיך וישמרך בגופך והנה
ר׳ יצחק אמר וישמרך מיצה״ר וישמרך שלא יהיו מושלים עליך
וישמרך ישמור היה נפשך בשעת מיתה והנה שני לו התרגמים
אמרו שזו השמירה מיכה בהיות נפשו שלחים ולא כי לבהן לבד
בהיקון הנפש הוא כו מסור כל פני קנס ונעזב בבחירתו ולכן

אין ראוי לכך שזה הכל כי המאמר הוא כראוי כמו [illegible] רחוק עתה
שבין הענין את החיים ואת הטוב ולא רע כמו שאמרו שהם
מרוחקים כי להשיב המזיק והקבלה ולכן ראוי לאדם כי בענין
נכבדים כמו שזכר [illegible] להשיב השמועות הקודמות
וכל הנבואות שקדמו שספרו הגבה כי בעת חולה לא יוכל
לעמוד [illegible] ולכן זה מבואר הנה שלכן הקל נכבדים ויאמרו
בהיותם [illegible] התפלות הקודמות וכי ימשך מאמר שאחר כל הראות
לאדם להשיב השמועות והספורים [illegible] והמדע ועוד
הלכה והמפורסם כי כאשר ימשכו לו [illegible] רבים אם [illegible]
ואם [illegible] מאחר אם [illegible] כמו [illegible] ואם [illegible]
כמו [illegible] [illegible] [illegible] ויודע [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יתנו האדם [illegible]
הקבלה אם לא יהיה חיים [illegible] [illegible] ימים [illegible]
[illegible] [illegible] והנה [illegible] [illegible] והחיים [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולכן אמר [illegible] [illegible]
ויאמר [illegible] [illegible] [illegible] חיים [illegible] ולכן [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
והשגת [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הקבלה [illegible] אמר [illegible]
ויאמר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הקבלה [illegible]
והאמר ויאמר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

מיתה כי בשעת המות ימות החומר עם שכלו ולא יתקבל אנ"ה עכ"ל
נפש המשכלת כי שיתדבק עם השכל הנבדל וימות בנשיקה אז
היתדבקות ב' ואז יתיחד וישוב ענין אחד וזמן כי להדבק עם
הנבדל ונפש שיתיק השכל בשעת המות כאלו נחתך יותר
עדיין עם חומר שנברא עמו וישוב אליו וירחמהו וגו' אמרו כי
ירצה לומר הנה זה השם כתב שאחד אלא יהיו או הנרכבות נפשו
כי אוכם בר החומר ונרמזו כמה שיהיו הנרכבות שזרות לא למטה
הקיומי ולא ימנעהו מונע מהשגת הכלתו לא מהילד ולא מה'
מהמלאכים ולא מהם קודרקיים ולא ממונע חולי בשעת מיתה
שיתקבל השכל בחותם שיתקבל מן אלו יעשה השובה מהרה
אשר החומר שהם מאחר כי אין ראה באין אשר יעשה עוד לא
יחנון ואחרים אמרו כי אם הנה נרכבות לכל מינה הקונסים כי עבקים
צדיקים גמורים ורשעים גמורים ובינונים כנגד הצדיקים יאמר ש'
שיצדקם השם וישמרם שיתקיימו בצדקתם ואמר לרשעים חטאיהם
נמחלה כמ"ש ליך הרשעים שמחלה כמו לקח שיעשו מחלה לחוץ
ושיאמר להם השם כי טוב וישר יי' על כן יורה חטאים בדרך ורמז
אל אמר יחד השם מפני אין ניחוח כי הם עם הם חטאה ושליח
ובסיק ואולם כנגד הבינונים אמר השם ושמרם והם במלחמה
עם יצרם ופעמים יגבר השכל ואולם הרשעים אמר נמלחמה כי לעולם
היצר הוא נגבר בהם והנה מחלה ולכן אמר דוד על כן לא
יקומו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים שהוא בזה כי
הרשעים אין ראוי לקום במשפט ואין ראוי להיות נקבץ כאן כי בעדת
צדיקים נשאר הוא למיתה ואולם החוטא שהוא הבינוני יקום במשפט

אבל אין ראוי להיות במעלת הצדיקים ובמעלתם כי עבודתם ונקראים
לפני השי״ת ולכן כתיב שאומר יעקב אלהי אבותי אשר נתן לו שלום שלם
יהיה מבדלו ושמה אבל שיהיה מהנבראים לכן נראה כאומר
שלא יהיה במלחמה והשלום והוא אומרו ויסע לו שלום והמקומות
שנאמר כי כוונתו הנזכרת זה למה שהיה האדם מיין כבר שאמר
קטנתי מכל החסדים ומכל האמת ועתה לכן אמר שהקב״ה יברכהו
כאומר שיהיה עליו הברכה גדול ואמר שישמרהו מכל פגע ומכל
מקרה כי אחר הקרוב יהיה השמירה שלא יגע רעה ויחיה האדם
בלא עון והנה כתיב הקב״ה הבטחה טובה כי היא נראה כי נתן
ובכל ונכסים עם השמירה ואחר שיהיה האדם בעל המצות
עם הדברים הללו לכן אמר שיברכהו השם כאומר שיהיה בהם
והאמת שהוא הברית המחוייב המצות והוא אומרו יאר י״י
פניו אליך ויחנך כי לא יעשה שום מעשה חטא שהם רעים ואחר כן
לחזות בנועם י״י ולבקר בהיכלו שהוא בנוסף הקדוש ממ״ה של
העולם הבא יהיה השכר עם הקדוש ויהיה עוד בצרור החיים
במקום שאין שטן ואין פגע רע ואז הוא יותר מכל הרשעים
ומכל המקומות והוא בשלום כמ״ש יתן שלום ישראל על כל השאלות
והנה אמר ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם שהקדים בזה ש'
שיהיו המברכים מצוים זה השם המפורש מוכנים שלא הברכות וזה
יהיה השם כמ״ש ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם ש'
שימלאו אותם הברכות ואז השם יתן אותם בכוונה זה כמ״ש שיגיע
הברכה להם ויראת את השמים שמכבד לשמו זה השם הנכבד כמ״ש
כי פי שכן זה השם לבדו ונעשה בכל עבודתיו כמ״ש כי אתם ו'

ויחנו

ומתלמידו אחריו פי' ירצה שמי ני"ר ברוך יי' לעולם אמן ואמן נבא זה
למרשית נסח ·· זאת תורת הטמיר אחמד שמעון הלוי מימי לם
אכלו: אשם מירות אחה' השנה חיים א' מן הקדוש שם יפה עינים ו
וטוב רואי·וקוולקותן הלכלם אחרית: לו כי מה ראית להשחית שער
יפה מאד א"ר רועה היית כשער וקלעת: למלאת מים מן המעין ו'
ונתקלעת: כבואה שלי פחז לב עלי ובקש להעבירני אחריך לו הדם
במה ראה מה נאה השלך על עבר ועל המה ועל הנשבה הדס מעלין
לשמים קלעת: ונשקתיו על אחת ע' אמירה לו כי ירדו כמו הדנא
עשים רבן המקום בידו ונעלך יתקיים אשר פי' ילם ·· אין שתה פי'
הפרשות והמירות היא מעלה גדולה כמה שר אקין על אחת וכמה
כל ימי נכו קרוש קוח לו ואמר עמנו ואקים מדבנים לנפחים
ומביאורם לשיהם קלקח אין זה בני ישר' שם יי' הטוב הנואם ל
לנפחים בעבו זה עדיב המאמר וכו' ונאמר פי' הקדושים שמנו
על פנים רבים מקום הקדושים שקבלו טעם לעמוד אחרני: אדם
ויגבו בלי' שחקו וירעשו יהו נשים בדעב ובאופן כל ויקומו
בכלות להקהל בקול נפש ובינתו ונבקש כה שיחשקם לקדוש'
אשר נאמן המה נאמן שבכל האנשים יחשקם כלהם גמורים
נשיהיו מקום מעונם ויהיו שהם עליהם ויתנו להם עשר ונכסים
לשמור נאמן יעשו מעשה ותהי נשיהן ומבקשים עבר כשנאה
כגלני ואולמשר הם לבדם אוכלים ושותים ויעשו כלונות הדבר
כסהר ואז הם בושים כגלה והשעים נשאר נאמן שתמסירה
יהיה נקי ועל זה נאמר יען פי' נפש הטהורה אשר בשם ואיש
נאמן וכו' נפיו והפתו כל כבודו ולבו רחק ממני וכו' וינסתני

אחרים שפירשו מדרכי העולם כנזכר פי' אלו העולם [illegible] ית
המעלה ואין אדם שיכול לעמוד נגדו כי העולם מלא מקרים פי' העניה
בשפל ישבו ועשירים הולכים ערומים על הארץ ובראותם כי יהיה לא
יכלו לעמוד כנגד אלו המקרים פירשו מדרכי העולם וממיתים את
עצמם ברעב ובחוסר כל באופן שהזמן לא יוכל להם לעשות רע ו'
ובזה ידבקו בכת מהחסידים השלמים ויש מין אחר מהחסידים שמן
להם כח בגופם לפתוח את עצמם מרודים כי שיהיו להם מה
לאכול ובגד ללבוש והדרך של כסף ומזורה ויעשו את עצמם מעביר'
כי להעיד זה המקום ואלו מדרגת החסידים וכלם אינם לצורך שמי'
לא שהראשון הוא כח ומר מכלם ויש מין אחר מחסידים שמתפרים
שהפשוט הראשון הוא הסיר הטוב הגלגל שהוא קבוע ושמ"ב
אדם לשכרו בכל לבו ובכל נפשו ובכל מאודו נשיא לאיש מה
מעידים כפים להגיע אל המקום לבין פרישים את עצמם מזה
העולם כי לדבק בטוב האל ויש מין אחר מחסידים מהפרושים
שהם לשום שמים בהם האנשים שקבלו בדין התפשטות להתמיד ב'
נאיבים הראשונים וישכנו כל מה שיעודם מהכריח לשית ו'
ומהעשבים ומאכלם אותו ובראשונה היה שוב אל המדברות ו'
והיו שמות ויעשו בהם הנבוכים ואינם מתחברים אל אדם
כלל ואוכלים מעשב הארץ ועלי האילנות ולובשים צמר אחנית
והוא ויהיו מדרגתם מדרגת האדם קודם שחטא אל אלוהי
הטהור או ערות ל"ס כמו שהם מתמים במלכות שמים ואין
ומקבלים בעליה ובכנפים ולבנה ובכל מעשה. בראשית ו'
וידע שיש לזה העולם המנהג עולם מושכל שהוא עלה ו'

ושי[illegible] שכלים רבים או למעלה מזו ועל כלם גבוה מעל גבוה
וכח ייקם נשמתם מתדבקת עם אלו הרוחניים ועל זו נאמר אני
אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם ובכהן בני אדם וכל אחד
ואחד כאלו הוא איש כפי מה שהשכלים הנבדלים הם שכלים וקם
ינשו את נשמי השמים לגמרה פניהם פהם מעלים על הכלל
בן הנוגע או האישים האלקיים כל היותם אחד אך להשפר
נפשותם לאחר שיתדבק השכל עם המלאך העליון ויקיק מכרת
המלאכים ומלאך היו רבים באומתו בימתן אייזבל והק א׳ רהו
אחד ואחדון על כל אלו הפרושים והמיבם וזה ידוע ומתרפים
למתקנין בחייו וזה הפרישות וההתבודדות קשה ורחוק להמצא והם
המצא שאמר לזה האיש שהוא מיש האלקים אוכן אלקים ויש מין
אחר מהפרישות שימצאו מעקה השלש הזה ואחר התאותם ושתמו
פיהם מהמאכל והמשתה והדבור והשחוק והתענוג והתרחצות
ולבשו מלבוש והמשכן מהמקום הכרחי להם בקיום חייהם
ולקחו מהמותרות מעט ויין מהם שהם חיים לו והם נדו המשתה
והמירו המדמית והקהם בבהירות שמים והיהדות במשכנם
כמ״ש ישב בדד וידום כי נטל עליו ולא יתחבר עם שום אדם כלל
אך אותו או ניוייו בו בתלמידי אמת ואחך שגדליו קרובים
לכת הנחשונה והם בו מכת האלקיים ומהם אנשים שהירצו ומקצת
בלבותם וישתמשו באנשים העולם מהנהגת בעוטותיהם ויתחברו
לאנשים היתחברות ויקבלו מהם תועלת ומסרו המדרגות מן
מהמאכל והמשתה והמלבוש והמשכן הנאה ויעשו פעולת התועלת
טהרת מנפשיהם לאנשי העולם הקדוש ויש להם כח להתגבר על

השטקים כמ״ש חיוב ואח״כ מה לעשות של ומשכו את לבן ערך
וקם במגל שק ומשתו וקם עיניהם לשכ״ל לעור ורגלים לבאת כמ״ש
חיוב עיניים הייתי לעור ורגלים לפסח אני ונבדל מהתעשב עם
הגשמיים כתבתי שוב ואיני עשים אחר התאוות הגשמיות
ולא אחר המאכל והמשתה ואח״כ ישתמשו לעבודתו שבהם מנוחה
להתבונן במעלות שכינה ולכן נשתתקו ההשתוקקות במה שאמר לנו
אתה יי׳ כל לבם וכל נפשם ובכל מאודם והעיקרים יהיו אנשים
ונפשים יהיו אלקיים וכמ״ש מחשבו ולמעשיהם ומחשבו ולמעלה של
ואם זקנת הוא אנו נגיע משך שהתעשב עם התאוות שרוב
גבול לחמול עליהם ולתקן עניניהם ואח״כ היה נבדל מהנשים
עד שנאמר בו ויקם משם עם יצחקינם ומ״ש לא לאחים לא הכל
ומים לא שתה והקשה מן ההר אלקים והיה יורד מן ההר
אלקים וזו התאוות הוא נבדל מכל שאר התאוות ומה ה׳
הכהן היו חכמי ישראל הקדושים שהיו מתעטפים עם בני אדם ו׳
ונשותיהם מאחרות עונה ונכמרות לשה״ב והפכו עליך לשון
נשותיהם ואבדו להתן עצמם וזולתם ולא לקחו מהעולם את מחוי
ממונם ולא קנו ממנו את המקבות טוב להם שאמר הכתוב
והכאו יקיימו להתורה ונשיהם מכל מה שלא העשק ואחר
בתורה להם הקשו את עצמם שלא קדושים תהיו הקדושים על כן בתורה
לך והנה הקרבים האני עליך נשמע ונבדל בישעתו ובמעשיו ו
ובלבושיו ובאיבתו ובקומתו יהיה נבדל מאחרים הנעם והולכי
במסך והנה היה רבי משה הדבר האחרונה מזה התאוות בה לבד
רשות והוא שהוא מגיע לה לבד ובל המותר נשען כפי מה שאמר

קיב: בחותם הפרק אמרו שלו ויאמר לו עבדי אתה ישראל אשר בך
אתפאר. והנה החכמים כשיתחברו אל בני אדם יתנו להם הקניית
חנים והדיבור השמחה כשביעות הרעב הכינוס והשפלות עם
לשון רכה ורוח נמוכה והרחמים והחסד והחמלה עליהם עם
הסירות הטורח מעליהם וזוכרים בטוב ושמות אשר עליהם ואלו
יקוו לקיימו תמיד ומיתהלם מאשר בהיקם ועל הכל יקריים ב׳
במעלות האלקים נלמדים התורה ויש כרחם ממשלו ויקיף אותו
את התורות ומקרבן לתורה ויסבול קושי דבריהם כמו שאמר
הלל ויאמר ה׳ עבדי אתה כל נכר המקנה לבורו ב״ה ולא ישתבח
אם עם חכמים ויהיה מגולה והנה אחר התורה הוא אשר יהיה
לך בלב ולשון ועל כמעשה מהכוונה בעניני שמים וחז״ל
ונאמר דוד ע״ה שמעני יי׳ כי אני עני ואביון אני ונכון בעמקי לב
אמרו ככה בזה אותם שיהיה יושב על כסא דין לנפש ארוכה
הוא זך ויש מהשגחתו ואין יתרון לבעל הרי החלמים אחר שהוא
דבק ויסר וזה שמענו יי׳ על כל הלכה והמעשים בעמקי פ׳ אין
בעולמי קדשתי ואמר בעמקי שרפים מה קדושים ירבישו את הקלפן
ויעלו את הקדש עב׳ אמר פ׳ הכי אינו כן פ׳ ידיין לאור וספרו
או יאמרו למה שרחו לאחרים שלא יאמין במעשה שריים מתן פ׳
יקרו לבהם רבים מנהם שיירו צדקתו לכן אמרו בגם
הוא בעת להיות לב שלם עם יי׳ ולכן לא תסיר צדקתו ממנו
ולמה שאחרים כבר ידיך אנן ומרע ובגלה יעשה במעשה
טוח ובסתר יעשה במעשה זמה לכן אמר בחונני בחוני
יי׳ ונסני צרפה כליותי ולבי ואחז אמר פ׳ אין כאן לאחרים שיהיו

שיהיה הדרוש מקהל שבין האנשים ויהיה מהשגה רוב ימיו ומתפלל
אל אלהיו ויהיה שלבו מכל תאוה ותאוה ושנאה וקיום שקנאה
בבחינה על התורה וקיום מצוה בתשובה שלמה ולכן פירש הדרוש
יהיה מכל עון ונפש בלא רשעה נפש לא טוב ולכן אמר דורש כי התחיל
לעבר עוני והקבלתו שמעתך שהרשע בזה כי קום מתפלל בתשובה
שלמה ולכן פירש הדרוש כל הימים והם לעבר עניו ולכן ה׳ שהיה ה׳
החוקר בבר יהיה כוזב אמר שחקירתו מתחלתו בלי שירוב כזב
ולכן אלה יהיו עם נ׳ מיני אנשים שהם נוגהם כזב והם
אנשים בעלים ושובב קהלות ונם אלה ישב עם אנשים שהם
שלמים שהם רשעים נשרים ותקיפים נגעי ושלמים קום תמיד
ושלם שיעשו מעשיהם בסתר ולכן אלה ישב עם אנשים
הרשעים המתירים ומה שאמר שיהיה קהל מתנשם ועם תנאים לא
חלב חשב ומה שאמר נתיין כתיו ולא ידבה נתק שלא ישתק א׳
מתלמידי ילא חשד לא רשעה ולכן אהבתו לשני יהיה
סובב לשמחה ילא בגלוים ולא נחמוס ולא מתמוכך ילא
ולכן שהיה מושל לרבים והיקורה בקול בקול בעלמות
השי׳ ומעלותו היותם וגם לשמיעה בקול התורה ולשמוע כל מפלאות
ולכן שהיה השו קיו להיות מלא שקול חשי ותעבו והמן התנך
לעברו נשיה מנקב המתן חשרעם הקהל כה שיקשב נפש
ויהיה מתן הרוחניים ולא ילך למבלון כמו האנשים החומרים
לא ילך מהכרט משון פרוך ומקום מאמן כנוך ל׳ החמור
עם חטאים נפשי ולא ויאמר שהיה מהפלל לשי׳ חשרעו נהפכו
עצמו שיעשה שלא יתחבר עם החטאים כל ימיו ועם אנשי רע:

שהם רעים וחטאים אשר יש להם כח לא שוב מחשבות לבם ל'
לבחירת שוחד וממון ואת בהמי אך ובעבור זה תלנו וקנו והנה
ינגלי שעניה במי שאר שמקה ליס לה לבין את יי' הה נתנטור כי הנה
שהוא מרוע ראוי שיהיה כולו קדש מנזר כלא מינים ושלא יתערב
עם הנשים ושלא יהיה עמהם כלל אבל יהיו רחוקים לו ואמנם כתוב לו'
לנדור האדם לעשות דבר מצוה אל כלאוני הקטן ושלוח נפשו לנדור
ולהיות לו השלמות אבל ראוי שיכוין להיות חונים לעבודת הש' ורצון
נפשו שיהיה השם יתב' בבתי מדרשות ויהיה מבין בתלבות שמי
ואמן נמי שזה דרכו קודש תרוע אמת כי לם פרוש נגלה לנבא בלבגלג
ובשתה ואף יזכה לאחות בנועם יי' ויהיה מי שבח וקיים ולא
יתגדלו כמו שאמרו הקדושים והטעמים כנגדותים ולכן מי
שהוא נזיר הוא קדוש יי' ונזר אלהיו על ראשו והנה שה' ג' נזרים
בנזיר א' שלא ישתה יין ובעבור הסבה זה הזהירה אמר כל אשר יעשה
מגפן היין לא יאכל ושני שבית גל תער שער ראשו ראשו ושנית
שעל נפש מת לא יבא אחיו לאביו ולאמו ולאחיו לא יטמא ויהיה
במעלה נזירה שמדרגת כהן גדול שנא' ספר שמן משחת אלהיו
עליו אני יי' ונא' ונאמר בנזיר נזר אלהיו על ראשו ואמר שלא
ישתה יין לפי שמבלבל השכל ויעבירו להשתכר הה' יק חונאה
ומפנים חכמתו והמשתכר ידבר מגונה מתוך קולו שתקשין
מגנים כי זה הספיר נדר גדול שהוא השכל הנתון בתוכו וזה
לא הספיר כלל א' הא' כ' הספקים לגב פקודם שהיה אדם היה
ערום והיה קולו שתקשין מגנין ולא היה לו בושת ואחר ש'
שחטא אדם היה לו בושת בגלוי הערוה שנא' מי הגיד לך כי ערום

חנה ופי' משני היכלך לעשות שיש כחות בבלתי הטבעיות והנה האדם
נברא אחר להיותו מחובר את הטבעים ואם השכל הוא מתגלגל · לא
יוכל לעשות פעולות היוצר ולא מי שיוכל להיות נזיר ולהיות זוכה
להלאה מהדבק אלקאי כאמו' שיהיה שלמו הק' מין וכן מעשה ה'
הקדוש מקום נביאו מן המין שנאמר אלהים מעשה וגם שם לו
לגלגל פרט שאר כח מו כי שיהיה וגלגל מתקשטים. הח״ש
חסר חוצי ייל יקבלו זה וקצת מי שהוא וגלגל פרט שאר כח מו
חייו נמשך יפה לעניים ויותר לבני מעשים הטבעיים והנה
הוא דבר ידוע כי גבול השער מעלה כנגד שמונה ויחשוב הזמן
הבהמי והנה זה אלא יעשה בגלגול ואחר לחבו - להורות
כי לא היה אין לחבר ואם ואין לו מיתר בהם כלל ואין לו
לכונת שמקום אם עם הבית ולכן נגד אלקים של אותו הנה אחר
יעיר שמו מקדיין שכלו יהיה על ובלתי מגלגל ויוכל להשיג
הנכבדים האלהיים על מחיתם ובהיות גלגל פרט שאר כחו
יהיה שוב התלוות אחר הם מעשקות להשגת השלמות
ובהיותו בלתי מעותק אמת אמרו לקרותו יהיה נפרד מהם
ולא יתחבר עם מהם כי הנפש למה שנבראת מתחלת הנשיקה
כה שיהיו אל הברות הנפרדות וקוממה עם זה הנה היא
נותנת תהלות העשן של המוחשות שיהיה קודם לבקיעות ינ׳
שנה המנהג בנוגע זה מלהתקרב אל הברות הנפרדות וכאשר
תעשין אלו הברות הרוחניות ימחה זה הששי וישוב לקשר
הח' ויכונו מקושטל והינשה הקורא מוהם ואח״כ תהיה הנזיר
שיהיה פרוש מכל הברות המעשקות לא אמר שלמה עד להחזיק

יסקד

13

יהיה נעדר בכל התארים ההם הרצון בזה אשר יתאוה להיות מה'
המתעלה בכל חכמה ושלא ישיגהו דבר מהמושג כאמרו שיהיה נעדר
מהם כל שלמות מכוונים מן יאמר משירתנו "הנפרד מן התאוות ואמנם ש'
שיתעלה בכל חכמה וקנה אחר שיתקבל המאמר שקבלנו ;
שמעון הצדיק שהיה כהן גדול אוכל חמש גזירות מקום אחד שאפי'
כשיהיה האיש הגון מן הגדולים הרבה כאשר נאסר שמונים נשים אשר
יאכלו כאשר שיעורו מתגבר עליו ולכן אוכל את האשם ולא ירגיש
כשיהיה ניסיון בהפך הנאמר עליו אוכל החמשה נזיר מה
והטעם כי אמר שהנזירות החמשה והכרתה מהם מה יועיל הכהן
והנזירות יהיו מ' מכלול וזה המאמר עליו ואז כמה שבא אין
טעם א' מהדרוש כחור טוב עינים ויפה מראה וקווצותיו תלתלים
כי דבר ידוע שהנזירו' קדושים מטעם ושחורים ושער שלהם
קצר ומגולח כמו כושיים ולכן היה כאמור שלא יגלח מתגלח
כי כיון שאמר שהיה עבודה לה' טן העולם וקטנותו אחר פנים
מדרוש עלה למעלה גדולה עד שהיה רוצה לגדור ואמר שעלה לגלו
גדולה קטן יעבור עליו ודבר יפה לנו ואחשוב שעלה למעלה גדולה
והנה א' המגן שהיה שם החכמה והשכל כשיהיו שם ברכה
המעלות שהיו מעלות כמו העושר והכבוד שהיו מיוחדות
לאדם כמה שהוא אדם ולכן הוא מסתפק כאמרו הענבים
והספחות והקשים הקולפים עמו וכל טוב שיש כיון ולא היה
נחה מהם המעלות כבר שהיו שלך פי' כל ידיעה או חיים
לאדם כמה שהוא אדם פי' לא כאמרו יקח הכל לאיזה חפץ כבוד
אחר העבודה שיהיה מאליך מעל פניו כל אלו המעלות עד שלא

שלא ישקיע לעבוד לשי׳ וכן היה הכוונת הנזיר מ׳יבדל שיבדל מכל ה׳
המשקים וילך לבקשת השלימות כאשר ישיג כפ״ש אחר יי׳ ילכו
כאשר ישיג להסיר המדות המשיגות ואז ידבק האדם עם השכלי׳
הרוחניים ויהיה הנפש בשמחה שאין למעלה ממנה שנ׳ לב יודע
מרת נפשו וגו׳ ואמר שהשכל שהוא הלב יו״ל יוכל להגיד נפשו
הבהמית אז השכל בעה״ב בשמחה גדולה שאין לה גבול ואחר
השמחה והגבול לא ישיגהו מ׳ מקסמות השמיות ניר׳ מלמש
אך השמים שיסתבבו בפחד השיגתם ובבין כה חז״ל כדך

יי׳ לשני אמן ואמן

עוד לפרשת נשא

ונתן

יברכך יי׳ וישמרך

אמר יברכך בנכסים וישמרך בגופך ר׳ יצחק אומר וישמרך
מיצה״ר וכהן כי אין יהיה בסלך ואמר כנגד מלכי וישמרך שלא
יהיו מושלים עליך וכהן הנה לאויבים ולא יונתן אומר יש׳ וישמרך
יאמר את נפשך בשעת מיתה וכהן והיתה נפש אדוני צרורה
בצרור החיים׳׳ למה שהיו דרכם שמו מכובדים ואין כח כפי כל
זה לעלות לא דרכו ואף שיהיה להכלות אבשלום מבקש
כי הם מוכנים לבא אחרי לא יוכל איש כפי שכלו וכחו ועשרו ו׳
ועבודתו להמלא הא׳ מקום כמ״ש אשר כי לא ישתדלים אחרשית
נבנים שנשמחים למעלה כשר וגו׳ וכלמודים האחוזות בפחסים
יותר שים בני האדם לעשות רעה בצדקתו עליהם המשנה א״ל כי
שיהקיים האדם ניחק שקש׳ ישמרהו כלא יבא הפת כלתו ולא
יגמר עד כלתו שנא׳ אם יי׳ לא ישמר עיר שוא שקד שומר ואחר שוא לכם משכימי קום מאחרי
יי׳ לא ישמר עיר שוא שקד שומר ואחו שוא לכם משכימי קום מאחרי

שבת שקדשו כמו שהאנשים המתענים יומם ולילה ולא ישקוטו ולא
יפרדו ממלאכתם וקם ממספרי קום קודם שיאיר היום עד שיגמרו
מלאכתם ויגיעו ויעמדו עד אחרית וקם אותו לאם העובדים אם כ״כ לא
יעמוד שב יהיה שומר שלמים ושזר ולא יעשה הנפש במעשיהם
פ אוא להם הנשבה ״ והעורם פ בשמור זה לא יעשו להשוב לבנך
ואם הש׳ יעשה ברכתו אחיו נהיך למשנה כי הנסת י״ל הוא העשי׳
ולא יוסף עלב עוד וכאשר כן יהיה לאמן שיהא וזנה ימהו עינו
בברכות העמים לה שיטרכו ישר׳ מפי הש׳ כי ברכתו היא וגבה
ולא יחסר כלבה והנה עינו לבדך את עמו ישרא׳ בב׳ ברכות
ונבאה היה מספר עם המשה נמצה בכיוון ונעה כמו השם
ידמו משיקים בעולם ימצאו העלוק ידוע ילמ׳ אם במשכ׳ קדוש ו׳
ומקודש ואין מספר אותו אחרוני שעומד בחלי ימין ואיינו מ׳
מינים הכר ואיינו משמר על מנותיו ונעבדו בעבת עם הנהוג
ותלמודו מתקיים בידו ונוחל ב׳ עולמות העה״ז והעה״ב ואם כמו
העם כך נבא יו״ל הוא נשוא הוא שאלו ולא לגדל זה השם והנו שתו
עד להוסיפו מעקוד פ״ש עד י״ל את הברכה ולכם ז״ל נהג
ישרא׳ עושקים ואינו נעשים אמינם יודעים אם המתחדש שמ׳
לבן ידעתם עמי שתי התכונן בשל״ גל פנשים והלחה שמלא
לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני ביום ההוא יהיו ש׳
עושקים ונעשים שלא אשובהו כי ידעתי הרחבין בשיר של
גל פנשים והלחה שהוא משמר השנחה גדולה ונשמי רקיעל
הישעה הנבואות הטלשה והמיוחדות לאיש אחד זולת אחר בני
אדם אמר פהוא יהלך מתה יקום ונ״ג לא יהיה מפחד לילה והנשב

מספרי השמירה שאמר לו יהיה שהתעורר על המלחמה הרב ששוני
ונחה על דוד דרכו עד שיהיה קלה מהמעלה ורבה מימינו ולא
יבהלך שום דבר לא שהשגיחו והמלחמה נשאר מאמרי הא׳ ו׳
ישעיה שיהיה את מעלה ורבה מימינו חתה בעלים ועל
עמי בחירת השמירה הנזולה נעשה שי ידע זה הם הנה ח׳
זמן פה חסך וחצניקו מעניקו פ׳ ידע שלו והנה לו הקדמונים
ר׳ נתן ור׳ יצחק פירשו הנזכר שלוק הידך פ׳ נתן אמר כמה
יורדך נעבדין ויאמרך נעשה ור׳ יצחק אמר אומר כמה שה׳
ויאמרך אלא יקומו אנשים עליך ויאמרך יאמר את נפשך נשא
המיתה והנה כוונו שאחת הנזכר מובא בתיקון נפשו אלהים
ולא דבר לפני דבר בתיקון הנפש מפני שהשגיח בן מאור כל
ביה אדם ונעשה בבחירתו ולא אין מאו לבין עלזה הל׳ פ׳
הדבר קום בדאוהו שנא׳ מאה נתתי לפניך היום את החיים ואת
הטוב ואת המות ואת הרע וחמר ר׳ נתן שלפי שענו מרודים
כה להשיג המחיה והכלכלה ולא מ״ן שינה מפני הש׳ ב׳
בחוטא שיהיה לו הפך שישיג התכלית האמיתי והנה בחירת
שמירת הנפש פ׳ הנפש החולה לא יוכל לעבוד הש״י ולא היה
מבקש הכהן שיתן לנו הא׳ נפשים ושישמר הנפש בחוטא שישיג
התכלית האמיתי: ור׳ יצחק אמר שאחת שיש רפואה לאדם להשיג
השלמות האמיתי והחכמה והמדע ועש״ה הלקח והמשפט
שהבדי ימשכו לו מונעים רבים אם מגופו ואם מנפשו ואם מחוץ
אם מגופו כמו החלי ואם מנפשו מבחוץ כמו שעבוד מלכיות
כמאמרם ז״ל גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך אלא שאור שבעיסה ושע׳

מגלה וכבר ימנע האדם מהשגת התכלית אם לא יהיו חייו ארוכים
שנא׳ אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי״ והנה המלאכה מרובה
והחיים קצרים מאד כמו שא׳ הרופא והמלאכה מרובה וכו׳ לכן זה האחד
ושמחך שישמור לך את הזמן שיהיו ימים ארוכים ולא יקצר נראה
וכאשר הסבות המתחדשות השמש והירח את האדם מגונש ו׳
ומאדם את הגזרות מאדם האויר מן הפשוט הנמצאות פ
נראיים אלו הסבות ימנע האדם הטוב הטבעיים והתועלת
נשמרות הזה במבול כי אם יחייה האדם כפלי כפלים כלם
יעורהו לו השגת התכלית עלכן ושמחך שישמור לך את הזמן
שיהיו שנותינו החיים הארוכים· כאשר אמרנו הזמן
ושמח שישמור את נפשך נפשך מיוחד כי נפשך המיוחדת
ימות האדם ונפשו לא יתבטל עם נפש המשכלת כי שתדבק עם
השכל הנפרד וימות נפש כיון שהתדבקות הקל ואז יתדבק
מיוחד עמך אחר זה זמן כי שתדבק עם השכל הנפרד ונמצאת
השכל בנפשך הזאת כמו ואז יהיה עמוד עם מה שאמר שהם נאמר
אלי״ ויחמקו הנה זה האלה ככל אשר לא יהיו לו הברכות עם
שנזדונו לשמירת החיים ולא ימנעוהו מהשגת התכלית לא
לא מצד הטהר ולא מקדמות ולא מצד קוצר החיים ולא מצד שחלי
נפשך מיוחד שיתבטל השכל מאחר שיתבטל ולא ישאר הגוף
מהרע שהאדם עושה כמו הרע שיעשה טוב ולא יחטא
ואמר שאלו הם ברכות מיני קרובים כי יש בהם צדיקים נ״ל
נמצאים ובטוחים והפשעים נמצאים כנגד הצדיקים נמצאים אמנם
שינהגם הש׳ ושמרם שהמנהג היו שמחים בשלמות ואמנם לנפש

אבל שמחה וכתו' כל הגוים שמחה ראוי שיהיו מחולה למוריה
ושיחיו להם הקב"ה פי' טוב ויסף יי' שלכן יורה הנצחים בדין
וכתב או אמר יאמר יי' צבאות אך ויקוץ כי הם הגוים ההמון של
שלמה ושפחה. ואולם כתב הקדמונים אבל הגוים ועמיהם
במלחמה עם ישראל הנה יבער השכל והנה יתגבר יכבד ואולם
הגוים אשר במלחמה עם ישראל פי' שעשו הלכה מתגבר
עליהם והם שמחה ושמה ועכ"ל יקומו הגוים במחשבה
שהיא במה כי הם שמחין ראוי להיות שאין כאן פי' הדבר שהוא
גוי אחד במיתה ואולם הטעם שבנה בית יקום במחשבה
אבל מין ראוי להיות בשמחת צדיקים ורשעים כי הם באחרית
לחיי העה"ב ולכן כתב או אמר יאמר יי' צבאות אדונים שלא יהיה
מן הרשע ונאמר אבל יהיה מהגוים לכם זכות באותן
שלא יהיו במלחמה ובקצתה וזה ויאסף לך שלום וכבר אמר
ונאמר פי' כוונת לו הברכות במה שיהיה האדם אחרי נשרף אך
ברית הש"י קטנה אחר מכל שלמות נותן כמו כאמור בזה
ירך שאמר יברכו שאותן שיתקוק על הנביא נבלו ואחר
שיברכו מכל הגוים ומכל מקרה פי' אחר קול יכך שיברך
אלה ישנו הטורח וימית האדם נלא שבו והנה ברכת יי' הנמשך
עונה פי' קום בורכה נב' כתוב בעוה"ז בעושר וכבוד ונכסים עם
עוה"ב העתיד ואחר שיהיה האדם נגלה המעלות עם הנבואה
הקדושים ואמר שיברכו שאותן שישנו הקדושה האמת שהוא
הברית המחייב המעלות ואמר יאמר יי' צבאות אך ויאסף פי'
לא ישקטו אנשים משך זה אבל כבר ואחר לחזות שלום יי'

ולהק'

76

בהיכל שהוא כשקנים נתדר מההיכל ט׳ אמה ידבק הקטף
השולחן ויהיה עדיו בלבנה קתיים במקום אשר אין שטן ואין פגע
רע ואז הוא מפני מכל קרושה ומן המקדש והוא בגלות אנו
יכח גלות ימותו על משכבותם ומלך ושמו אחת שמי על בני ישר׳
ואני אברכם יהי רצון שיהיו המבורכים מפי זה הגם המקונים
מורכם לשי הברכות ואך יהיה יהעת זה הגם כגם ושמו אתם
על בני ישראל שאמרו אורח הלוים ואז קשי יברך מורכם כי במולה
זה אף שינוע יתברך לה׳ וש״ס יחונו ויגינם

פרשת בהעלותך

אל מול פני המנורה יאירו ז׳ שבעת הנרות כלקסם

מורינו בעולם קיה זוכה ורואה פני שכינה שנא׳ וגם לדך
אחרינו בשנו אקים לתקה ונס אח שי״ ונס מין מסך
כי המנורה ישלה כוונית הדבה והשמה טוב האחרון והעדפות
שוה יכנס התחת אורח הסדר והישר הם מונחים במקבל המקום
שנא׳ לדך רשעים שמטה נע׳ ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור
עד נכון היום עד שנעבר מונית האדם תחת זאת התורה כאורת
מאור המנה ואמר חז״ל לא סתני עדך למורה את הקהרת חרכים
על הנרות כי שקדשו חנוכתם למה ב׳ להורות לנו פ אחת
שיהיה האדם בתפלה קדוש כדך שידעו נפשו בחכמות
ובהשנת פזולת זה הנפש לחנוב וכל אקים נשמת אדם ואסכי
יהיה נר אור לא תנצל לבן מאי שההיה נפש האדם דורשת ה׳
השלמות בחכמות ובהשגת המוה עת ל׳ את קוו ונעמא אז לנ
שתי כדך למורה את בספלך שתהיה יואק כ״ש בשתהיה ט׳
נכנס ויוצא בלתדים ממלת פני המקדש עד שהיא חטקת
השלו׳

השני עד השמים נקרא שהיא עולם השפל והנכבד והוא מבין
כל הנשמות והמעלות ומזה המקום ימשך הכחות כל העולמות
שנה נכון יהיה קרבנות כנגד הכהנים וכו' והיו שוים הכוכבים
והמדרגות ונמצא שהיו"ד ול' פנים שהם ישראל וכו' מדרגות
תורה והכ"ל המדרגות ושם בזה המקום כמו שהמדרגה מי
מאיר לשלש כן כך מאיר לשלש שנה והכהנים לאור הנשמות
לדורות כי קבל מנשים שהם לא יכולין שום דבר מלבד חיו ו
ומי כן יתנה המדרגה מיין המשך להתעלות ולא להנשל שמע
ושם במדרש כשהכהן יותן כמו כתב שנה וי"ל הוא לחיה
יותם וכו' וכשיהיה מי שלא יהיה שחכמי נחם להעלות עד
יתייחד הכל יותר חכמה מכל להעידה מחמת הההדרות
הנבואות כי כמו שהאור חן יהיו שיתפשט מכל הוא נעלם ונקי"ס
שהכהנים היו קיימת לשלש שנה להעלות עד יתייחד וחו"ל שכן
פה וכך בזמן עד פה שנה עד י"ל נשמת חיים וכתוב מעי שדו
נכנס כל חי ונראה שנה כי מי משך והיה אור חם חתך
מאיר חתך אלף חני מאיר חתך אלף והנה כשהכהנים היו מאירים
והוא נשמת אלוה חכמה והשכל וידוע י"ל הוא קדושה העליונה
לא המבדל והוא כאלו אורה לא נשבר ומשם כשהיו נשברת
הוא כמו הנה שנכנס אורו שאף שהוא קיימת אין לה שלמות
ולא נשמה אור צדיקים יאמין וכו' הגשמים ירעך ויהיה פה כמו
שהאור חם שיתפשט כן נפש הצדיקים חם שיתפשט כמו שנאור
ישמח הלב ומי שהוא יושב לחשך יושב בגלגול כן מעורר
הצדיקים יהיו בשמחה התמידית ולמתנים נפשות הרשעים לכו
לא מבין והוא כמו הנר הדולק כשיתפשט הפתילה יתפשט הנר ושם

פ' שלח

פי׳ עמך מקור חיים באורך נראה אור וקנה קודם זה אמר מה יקר
חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון פי׳ לו יאמר מה
יקר הם מבני אדם אשר בצל כנפיך יחסיון [illegible] אדם
ובהמה תושיע ה׳ אשר לא תקום לעד אבל ימנעו כי [illegible]
הטובה הבאה הלחות השמים וקמוש בני אדם אשר יחסיון
בצל כנפיך ישלום יקר ושלו׳ יותר מאלו ש יאמרו נראה כי חיים
פי׳ כי שרשי הקנה העיקר המחובר קיים והש׳ קוה סבה הנפש
הנמשכת השכליות והיורשת וקים קיומה בצלו של מקום ה
השלמות לעד וקהשתרות במחק המהות ונקרא קנה ש[illegible]
ממעלה ממנה פי׳ ירויון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם ועוד
כי עמך מקור חיים באורך נראה אור שבוא נאחת קנה ב׳
כמוכתב להיות מאירה לא משגת ואור הקמיה שבוא שם
הקנין עוקב וקוה הש׳ אשר כולו אורה ואמר משוך חסדך
ליודעיך וצדקתך לישרי לב ולמה שימשך לאדם מתוקים ככם
וכמעט מקטרת אנשי הגאוה ואנשי הרשע אשר מסיהם לאדם
מכל שלמות לכן כוון שא׳ אל תבואני רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני רע
שיהיה כזה שלא יהיה מה שקוה למעלה ממנו אנשי רשע פחם
המלין אז הדר הם רשעים אמן לשון הרמה להם בעליהם את שעשו
כמו׳ וחמר ויד רשעים אל תנדני שחף שלא יהיה התחתים כמ׳
כי יסור האדם מהשלמות בעבור שאין בו כח לעשות וקנין
הרשעים הש׳ יונכס אל אנשי הגאוה ושיאמר אל הרשעים שנ׳
והמעיים שלעקים יונכס אל מעלי הקנין שלם עליו אך ואמנם
הנביקים אין ראוי שהרשעים ישלטו עליהם ניהיה שבט הרשע מגמר

נזכר על הקדמות רבן ימשך מזה שעלתו והנמצאים בשלמות הם
כי אם לעולם הם לא יהיה בתכלית השלמות אם לא לשבות ראשון קודם
ולכן הוא המאמר בזה שאמרו היא תכלית ושיש לו דעת וחכמה
ויראת ה׳ אז האמר בהיות בכלם ולא המעת לנשמה כמו שאמר
הרמז והשלמת על התמיד והנה על קשי בתמידות שיבוא מקשה
וב׳ שהשיג והב׳ עקור וב׳ שהשיגו בו שלשתם ומדרגתם והנה
כפי מה שהם נקבלה שמקשה מנעבת ולכן אחר ואמר מקשה
היא כמדרגה אשר הרחק י״ל אל המשך והנה זה קורא התשובות
מן המחבר ומהנה הנפשות והשכלות והפרקים היא של ה׳
היותר קיומי והשתוקקות לזו בזה כי המשך בנפשי הזמנים
או השלמת מינים כי בנפשי חיים ימשכו הנפשות אשר אינם אשר
בם לחיות מבלעדם ולא נפש אשר הוא אשר לחיות מבלעדים אבל
הם עצמים החיים והם עופות ואין נפשם אחרים שהם מאמר הוא
אשר לא ישנו רק בחיות אחרות וכן ובנה הלב והמוח ו׳
והכבד אם לחיות לגמרי מבלעדם ואמנם הענפים והאזנים
והידים כמו שיתבאר שיחיה זולתם או פרט במקום אחר שהם
לא חרשים או מקושר חיים אחרים אבל או יחיו חיי אנשי אבל
בשיהיה הקודם באו האחרים יחיה חיים עופות ואמנם נפשו
נפרדו השערות שם והנצרות הנפשות לחיות אחר באחרים לא
שיעשו רק בחיות אחר אשר שם קיימו המינים או השלמת
נפשם ובנה על במדרגה שי היה אחרון מיתות אותה ועל ה
נ״כ כפי מה שהם נקבלה באומרו בהשלמות אלו התכליות על
שיהיה השלמות שלה תלוי ועל שכל השלמות יחיה לאחרון

הנמצא׳ שיר

החמשיית מהמיוחד והרמז בזה כי כל דבר שהוא מיוחד מדברים
על החמשה חושי' שהם נבדלים מתחלפים כלם יעלו לתכלית אחד
וכנגד יראה כי זה העולם ימצאו בו דברים מתחלפים כלם יעלו אל
תכלית אחד והוא השי' וכתו' כל פעל יי' למענהו כמו שנתבאר
בחכמה האמיתית כי תכלית כל נמצא הוא השי' כי הוא תכלית כל
התכליות וכבר התבאר וכמו שא' כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו
יצרתיו אף עשיתיו וכן המדינה יש בה כמה דברי' עם כלם מה
מתחלפים קצתם מקצתם כלם כאשר יכוונו אל תכלית א' אם כוונו
הקיום והשמירה והמלחמ' ואם לא כן תהיה המדינה בטלה
טעם אחר פי' ויחן שם ישראל נגד ההר אשר היו כלם בלב אחד
כאיש אחד כי לקבל עליהם עול מלכות שמים ואמונה באחד
המשגיח שהוא בתורתו עמו. ויש ויחן שהיו כלם מתחלפים
וכלם יעלו אל התכליות משונות כי קצתם לראות ואחרים לשמוע
והיו למאד וכן כל אחד האחרים מתחלפים או מאד בהפשטתם וכל
וכלם נכנסו ונעשו כעובדי השכל אשר הוא תכלית התכליות ומתכונת א'
שכל או הדברים כלם יכוונו לתכלית א' והמשנה לשמוע אחד הנפש
והנפש השכלי אחר שראה ויעמד אותו כפי מה שבכח האדם לשכל
אל הנפש והנפש כלם יפנו אל התכלית א' וישתמשו קצתו' הנפש
כלם והאחרים כלם בעבודת השכל והשכל בעבודת השי' אל האדם
הוא בכלם א"י ודמותו ובזה האדם שישתמש שיהיה ממנה אבל
כשהאחרים כא' לעשות העולה כמו העינים הפנים לראות
הדברות הגדול כה שיתעצב בכח העין והאוזן לשמוע קול הדברות
והטעם לעשות הדברים הנפש אשר לא שיהיה אל יחוד הנפש
והנפש מאוחדת והאחר מנפש אחרת מכל טוב ויהיה תכליתה קרובה

לחברון כמעט הטבעית ולמורכבת לפי הקדמים עם שים בו נכחים מאד
מתחלפים ראוי שיעשו כלם מורכב מ' משקל רבון קוני שקול ממש
נחכון כמעט אחר שעשו נכחו ולמורכבת לפי זה שיעור ממר קש'
אחת בתנורת יהיו אינכים כפם מתחלפים וקם ד' שיריקה שתי
יחות לפם שיאמרו אמול הנה הקמטע וקיחו כלם אמאר יקיק
קיחת כח כמות הקדחת ולכן ראוי לבל יחלק הטעם שיקח קולכם אחר
קיחת ולשום מעגלת תעיקם לנקח השי' כח כמות הקדחת בל בקמשיות
וכן למהבר ומהנה אחר קיח מעורבת מרכים ראוי שיחקו כלם
א' קיחת וכן קחרם עם שים בו אחרים רבים מתחלפים ראוי שיחקו כ'
כלם לבקשת השכל וכח הקמטה מירחת י"ל ח"ג אמול תני קמרוך
יקירו ז' קדוית ואמול לקכם מורותיו בשבו זוכה ורואה תני
שתנה שיכון אחרם בתשלותיו אקדליח הראשון וכח התחליה
אחר בשקרן נרדח קחרם וכח שעות הקדחת לשום שמים שכן
חמדו ז"ל וכל מעשיך יהיו לשום שמים ואמול בכל דרכיך דעהו
חפי' לדבר עבירה שקלדין כזה כח ח"ס בשכל ומשרתו ומשגב
אחר אוקדרים מכועסים ומעונים וכח חרטה לפי יכוין ואחרם
לעשותם לשום שמים יאכל וישתה כדי שיתקיים הגוף ולא לשרבר
כבהמה ויקיה מה שאומרים ולזה אמר לגורג נכאו ובזה י'
רשעים האחר שקלדין בזה כה שהתק"ים נגמר בתוך שעשו רשע
והוכל לעבור אתה השי' ואולם כאיסהתמש כמו קב' תעשו בחלב
זה יהיה בתרבות הבהמות וקרשעים אחר יותר תכונים ול'
מהבהמות שאחרים ביקר ולא יבין ונמשל כבהמות נדמו
ואמנם כיון ב' שיאמרו ז' הרבה אמול תני המשנה ומה"ל מבין
זה אמנם מתוכחת פועל קולחת הקון והדק ומעית ואחר לה

והשתייה

והשתיה והגשלה והכעס והשחוק יעשו מתנים כנפש וכל אחד
מהענינים הם חעלאים בגונים אבל בהיותם ש' המינים כמ״ש
כמה מהמעלות הקמעשי בגל הכנה ם מהגוסך והרגון והתקרון
יתפירו התשלות ולכן ראוי לאדם שירגה במעשים כ הדרך
האחד הוא שלמה חברים לשון כי עמר שלו מצד ישיק אדרגין
וחק בהם מחוו כ נמזר הזון ולהיות גל מיוחד ללמוד ולא מצא
ולא יהיה כ ההדירגה אדם יוכל ללמוד אותם מעצמו ורמש
דרך שהוא בקצת דרך החמעשי הוא מר קצב ולכן צרך
מעמד שיהיה לא לעמו הטוב ונג' שהקנין בזה פרין ראוי לאדם
לחגוב שהטוב והרשלה אינו צריך לימוד וכן יוכל אדם להיות
מעצמו וכמו הקטנים המעשים והנה כמו שמלאכה מהמלאכות
נידע אותה ראוי שיהיה האדם עומד מאחר שהוא בגל מלאכה
כן ראוי לומר למי שהוא רוצה להיות מגולה שיגבה נחכמים
בכל מיני נבקות ואחמש להיות האדם מדרך השכל אין ראוי
לשום אדם שיהיה מתעה אחדים שהוא מעצמו יוכל להגיע
להיות בגל מלאכה שמו שהוא בדרך להגיע למקום חמדוגן
מדרך הדרך ותמצא להיות הוטא בדרך אינו צריך שיהיה עמו
אחרים כי הוא מעצמו יוכל האדם להטות מדרך הישר ולכן כ יודע
של דרך נהנים ודרך רשעים יבכר יאמר למה שדרכו הקדמונים
הם הגמש מאד מוכנים ועושים בחכמה ובתבונה ולא ימצא תחת
הירשה ואחמש דרכי הרשעים למה שאינם עושים בחכמה יותר
ורשה לא כפי המורים הרעה לא יפלו תחת יהושע ולכן הנם
תחבר ממינו אותה הדרך למה שאנו נופל תחת היהשה אבל

דרכ׳

ורצה האלהים הם ידועים לו והאלהים בשביל זה הס״מ ובחיים
ממנו וכו׳ שזה הוא שיש לו יחידו וכו׳ וממנו הנשמות הם
כלה׳ מושגחים ממנו שזה והשגחה פני מקום ורק לא כל
ובעבור זה רצו לאדם שיהיה בכח ובמעלה כזה שיהיה בשלמות
הטוב שהוא המעשה בכל דבר ולכן רצו שיהיו כל מעלות
האדם משגחת התפלה אחד ויבא בכל מעלותיו לכך הוא
המעשה ולכן יותן לו מעל פני המאורה מכאן שהמעלה מן
מקומו ולמה שאו הלב דבר בתפלה הקודש שמהם כל פי׳
מעלות האדם עם הכל ונמ׳ שיבא התפלה אחד ויבא
המעשה וכו׳ שהוא טוב בשני לבים נאדם ואחר שיהיה זה
לא בשבהם מ״ש קודם אחד לאהבה לחקור שיעשה מלך
את הטוב בשמו על קול הנשמה לו הב׳ נפש שאמרו
ושה שיהיה וכן את הטוב שם שיהיה השלמות שלה מ״י
נראה לכך מעלות המעלה מיש עוטה מכל יתלו בכתן
אחד ויתן ממנו בתו קרבנות אשר יתנו מן המעלה כאו המעלה
קום מכל יונב ולא יתקן לו מושג במעלות המעלה
אבל יעשה שמחה ובאור לבב מבלה׳ שעשה בתוך מ׳
מקהמעלות פי׳ חיים שיהיה מי שלא ישמח במעשה הלבבות
ולא יעשה מי שלא ישמח במעלות היותר ולא נבור מי שלם
יפול הכוונה בשמחה ובאור לבב ורמ״ה שיתחבר לנהג עשות
משפט וכו׳ ואו המעלות כאדם נעשים מורכבים ומתני דבר
מחון לא יהיה האדם בהם ואיש מעלות שבעבורם
יקנה האדם השכר המוכן לצדיקים ז״ל ובעבור זה היתה הטובה

נ״ב יהיה המנורה מקשה כמו הכרובים מעשה אחת לא ע׳ חיבור ולא ע׳
לא ומן הראוי שיהיו השלשה המנורה שהם פי׳ כמו מקחים המנורה
כמו קנה של זהב אשר כל מעשיו נעשה מקשה ולא ע׳ חבור משה
מן התחלה כמ״ש ירך עד קנה וחרוך מכאן וזה הלך ונ״ב ה׳ יהיו
כקנה כפתר וע״ז ובמה שאין יותר לעשות האחד השלשה
ולהיות נעשה אחד שיעשהו ונעשה יכל מה שעשה כי אז
יהיה נתחברה הנהמה כי הנהמה לא הלך אם לא יכנה
מזהב ודין ואחרי האחד השלם אין ראוי שיהיה שעשה שהיה
חבל ראוי שיעשה הקונה נעשה של טובה וימצא מהרשות
נבחר שהם רעות ולאחרי נבר מקום ולנו אשר יתן עבה
להשלבים בתמימות בחוקו שינויי המנורה ואמר כמ״ש ז׳
שישבו לא יעשו כמו הם שאין לו השנה אשר הולך מכאן יש לך
בשבל אחד שיבנהו מזהב ודין וזה הדבר אין ראוי שיהיה
לך אבל ראוי שיעשה טובה שעשה בחירת הטובות ובשגג
שלא נעשה זולתו והשגת כמ״ש שיהיה הוא מקשה שמורה
שיהיו ושרים ומשרים שהם רבים מתאוים לרעו ואחרים
הצדיקים שהם טובים ביחד אחד ושוכבים ולכן הם נעשה
המנורה שהם עמהו כ״ל ובלע פרקים וקרניו כל ישה לב לה
שאחרים עבד לשמור השלמה ויהיו כל מעשיהן מכוונים נחוש
וכל השלמתו שילמו בקשת האלהים וכלם יהיו מתוקנים כה
שיזכה שישאר נפשו אחר מותו עם האחים אשר כיון נפש כל חי כ׳
כמ״ש המאמר כל הם אורכותו בעה״ז ונהנה ומאחר בשנותיו אחי׳

עד לפרשת בהעלותך

ישמח חכמי

פוקעים אותו א' המקום השראמרי יי' ·· אמרו מדרש להם לכם
חת. חלק כשער לאיות לבם לגלגים כו' גמרא שאין כשער אחר לבם
לג"ס אין אותם שאין כשער כבי בול אין אתה לבם לג"ס ושאין סמ'
זה הלוי פרק שבועות יי' ואומר פטר יי' כי יסם אותם להם הלאין
לתת יי' ולמנשה ומ הקשה על רשב"י אישור מתנגין בית הדין
לתת יי' את בני זקס שלה כאו מכובלת היא אם אינו שלה היה
מכובשת ·· אין ספק שכל נגעים שבשר יהיו מקום שנשו וזה
המקום אשר קום שלבנ לנגעים כשקום בו ידנה ובשקום אין מנהם
יהיו נעייה שכשיר לגוב שהה המקום והנה זה יהי' נגעים
הקלים והכתמים עקם קשר והאויר והמים והעשר פקדון ·
יהדוע כה שת העליה למעלה בשקום למטה והיינו למקומו
הנכתבי ילוח ונ' יראה זה במחר היסודות והנה אם יקנה
שאר מלא אויר ונעתקו ההיות המים ויהיו עליו אתכנו חוידן
ירפא עליו כשיריתו וזה אינו דבר את בהשת מקומו הענשש
וכן המלאחים הינגרים לא יתפשו שאין לגוה אבלים לאת מקלמהו'
מקום שהוא לנגעים פקעתחים אשר יתפשו פי יוקר הצומם
לא יתפשו שאין קרה והיבשים לא יתפשו שאין לוה וכן נגעים
הנה כי הדנים לא יהיו שבשה והנה לא יהיו בהם ולשון ז"ל ב'
נבקוה מה רבו מעשיך יי' כלם בחכמה עשית בהרת בריות
נבוארת כנס ונראות נבוארת בבהלה או בנים ל' מלח יורחים
ניגשת מיד מהם ולא שנים שהבהה ל' מלה נכמוה כנס מיד מ'
מהנים נחה נבות נבוארת מם ג' בריאת בהוה גבוגה. בחויר
שבה ג' מלח יוצאות לחויר מיד מהם ונמצאו נכמוה בם ג'
מיד מהנה וכן הדבר יש לו מקום שבעי אשר קום מקומו כבר

זקון

81

שהוא מורכב מנפש ונפש וי״ב מקום אחד מכר שי״ש לנפש והוא המקום
העליון שהוא עה״ב והוא המקום הרוחניים שהם השכלים הנבדלים
כמ״ש מי״ל שמים ושמי השמים לא יכלכלוך וגו׳ זה המקום יצוו נשמות
הנפשות אחר מיתתם בזה העולם מלאות כל טוב לא ירעבו ולא
יצמאו כמ״ש אשר עין לא ראתה כל עולם הבא לעיניו וגם הנפש לא תשלם
הנה יודעת שבעולם ינשק ותעלה לפני אינה שתשא לא תשיגם
ולא תמצא אחרי לי מנשא לעניינו שהיה נאוה כמו תלבש אחד
מאחיו כל מעשי עולם אינו יודע יה חומת לפני שהיא כמו
תלפס כך בזמן שיתנו האדם לעולם אינו יודע יה חומת לבוש
שהיא שלובשים מעשה המצות שם שהנשמה בזה העולם הגוף
הנשמות בזה העולם לשלוח אל מקום שממנו חוצבה ולכן אינה
שבעה מכל טוב שהוא חוץ למקומה ונשמתה בזה העולם אין
תשכן הגוף קרובה ולא תשקוט לגור נולדה ואחרים מקום
האדם העולם הוא מקום שנברא האדם והוא הגוף כמ״ש אחד
יצירה אחר הקב״ה את האדם שבראו ממקום הגוף ואחר שנגע
ועתה מאם ששם הגוף הנשמות לשם פקודתם במלחמות לעיניהם כאן
יש לכל אומה ואומה מקום מיוחד מהקהלות אשר בזה המקום
ימוגו ובהגיעו חוץ ממנו יתנשאו לו וכשר אומותיו הקדושה לשלוח
כאן ישראל אשר הייה נשיא מכל הקהלות במעשה ונגד כמו שאומה
שאומות ישראל ישלחו מעלה ובגד על כל האומות כן המקום
העליון ישתוקקו בני אברהם יצחק ויעקב בשמים הולכים לא
ימותו ולא ישקוטו ובהגיעם לא ימצאו מנוחה כמ״ש דוד ע״ה כי
לא באתם עד היום מהמנוחה ונחלה אשר ה׳ אלהיך אחר וכו׳

אברהם אשר לשם לאמר ה׳ יראה קודם שיצא לחוץ שידבר מבאר שבע המקום
ההוא שנאמ׳ וכל התשובות לאחרון אם כן לשם מה המקום שנא׳ וילך
אברהם לשון ושוב השבה וישבו למה שם יש עולה המשנה עשירית
שלא נשאל ממה המקום ההוא היה מקומו הראשון ומזה כמו לו
לשמה מאה וקנה יעקב שם לבניו חלקה מורשה אי ולכן לזה הקנו
וכן יוסף כמ״ש יוסף לאחיו פקד יפקד אלהים אתכם וגו׳ והעליתם
בחסידה הנשמה. המקום הכל הוא מקום חלק ח׳ מקודש א׳ זה
המקום יתעתדו בכל הארץ ולמה שקנו אז האלקים הכבודים בח״י
ובמיתתם מתגלים לקיות בארץ בשכם הקברים האבות שקובל
שבני ישראל מתבקשים אל זה המקום ההוא לחזקה שנא׳ ופרת עלבון
אבל חסידיו וגו׳ ולכן הקהלות יתאחדו מתעדכם למקום אם כן לכן
אל הן הקדושה בשעה שיתנו עם מיוחד שנא׳ כי אבדך וכו׳
חבל וגו׳ ובכ׳ הפתח והשבעת בזה בלשון ולכן אמר רז״ל
יונקים אומרים אל המקום אשר אמר ה׳ והוא המקום אשר הוא
מיוחד לעם ישראל ומה המקום יתקבצו עם בני ישראל כל ימיהם ולא
יחסר להם דבר שנא׳ יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך וגו׳ ולמה שבתה
המקום יגיע לישראל כל כבוד וכל הוד ויופי ולמעלה אמר מרע״ה
ניתן לנו בקומתינו כוכבים למקומותינו הנבחר והוא המקום אשר
אמר ה׳ אותו תעלו שם ככל הכתוב ויראו הכהנים לפני כמ״ש
יהי נחלת עולם שנאמר בני ישראל ובכן הקהל כלו נאמר כי
חלק ה׳ עמו וילך עמו ויגלגלו מה טוב מה שיותר אלהים לכם
והנה הטוב עם שקומו עמך למען הטוב יהיה הכריתי הקדושה
למה שהש׳ דבר ודבר טוב על ישראל והנה יתנו למה שהיה תמיד

שמים זה המקום לא היה טבעי לו אבל היה מקומו הטבעי ארצו
ומולדתו ולזה כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך וא"ל מארץ כי היתה מקום
האחד עם ישראל והיה להם נשיאים והורות להם מארץ קיסריה
בעבור הנפש כבר ראוי שיתעלו מהטוב שיגיע אליהם במעלה
זקן נשבע התבל אלא קנה מהם הטוב הראוי לבא אליו כל אם
לך שתמצא מקומו אבל טוב ונחלה ואחלק עם ישראל ולזה אבל נגר
דקדוקו לא זה נגד כבר אמרו שימשו כנסיות מעתיקים אם כן
כה אלו ינוע אין למקומו ואם אחר בעתו להקומו כבר
ימשכו גם כי שמשיכם אותו ממנו והרחיקו מרשעה ואמר ש' קד"ו
המעתיקים כמו קומה יצא ויעתק משם ההרה נג' ואחר המוחק הרחיק
ואמר שהוא יש הבהירות את ישר' מלשון בשובה ונחת תושעון
שימצאו עם מיוחד ולמה שזה המקום אשר אמרנו הוא המקום
המיוחד לבני ישראל כשתהיה נפש כלה נפשו על משה לבקנם לאחר
נגה' אשר קנה ונראה את הארץ הטובה ולמה שיהיה שם נגר
עונשי כשיהיה קרוב למקומו לך אין יותר במעלה כמו שיהיה
אחר כשיה למעלה כמו שיהיה לו אמרנו לך יותר במדרגה
וכן משה שמה שיהיה קרוב לארץ היתה השוקתו גדולה ומעלתה
לקבלת זה המקום ולאהבה נשבע מי משה ונשבר אלא היה
ראוי קשה אשר קודם מצרים והיה כאלו להם ויקון הם מהם
חוצה לארץ והוא נשבע לאחיה זה הדבר למשה לבד ונשבר לשיו
נגי למופת שאנשי א"ל הם חיים כי משה נקבר א"ל ולא בארץ
גם שהיה לו והקיץ ובעוזן שאינו עוזן לקום לנוס אשר דבריו
קה עקב כי מקומיכו הטבעי הוא ארץ ישראל וכן מחז"ל שנגע

הראשית. בחר הקב"ה בשלשה ומכולם לא בחר אלא אהרן ישראל שנאמר השם
שם ית' לכהן גד' וכו' וגם שהמקום ההוא היה כמו המקדש אשר ישבו
המקום נבחר והוא המרכז והנה עם שהוא נבחר בעבור הוא אחד
אבל מקומו האמיתי מן המיוחד הוא הר הבית. והמובן אחר
חמש שקים לשבתו ושם מזל כל המקום אל יכונו אחת לכו
בית פנת התחתי הקודשים והוא המקום אשר הבטל פנים בו לבא
ולבא מזה עד שמחבי שהומם לו כמה יא ערך כמו שהנה אמיק
המקום שנשבע והוא המיוחד מן המיוחד היה שמה מנשה
בשקיו חומסם לו אולך שוק המקום ואמר אחד שמם כוב
הקדשים המרוממים בירושלם לא והיו לכבם לברכה והנה נאמר
יתנבא לאדם מלבית לעיר אשר יבא השוקק מהלכת שנתבא אל
ימתבא עם מלין נמסר יבוק נאכל ויאיבה ואחר אחת שלם
והיו לבבם נתוך ירושלם בעבור היותה עם רוב אדם שנה שנאמר
היו רבתי בגבעון ירושלם עבד אחחם במורדהם לו כמו
יל עלך והנה יתהלכו בירושלם רוב אדם ואנשים ונשים הרבה
שנא' לשוחות מלאה עיר קומה וגו' ובכן הקנה בשק בתוך
מלא האדם ואחר ירושלם הבנינה כאמר אקוצה לה יתדין
לבין נזק כי העיר אשר יתחברו אליה בא העיירות והכפרים
והרחוקות למקרן והמחבר לה אלא יהיה מלאה אדם כמו שיהיה
בעיירות הגדולות אשר יש להם יום השוק וכבר היה יתהלכו
מלאה אדם בעבור שכל האנשים יעלו אליה להודות לשם ובגבע
הקהל שנה שנה שנה שבעים שבעים שבעיה שנה לו
וכבר יקרה גם כמעט היות ירושלם מלאה אדם בעבור שיעלו אל

לשנה:

למשפט והנה הוא מבואר כי המקום אשר יעלו אליו למשפט ימצאו
שם שופטים רבים מכל המקומות. אשר לא יעלו כמ"ש לכו ונעלה אל הר
יי' ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו וגו' וכבר ידעת כי השער
מלמד אחדים לשבה י' נקודות הקוף הם מלכות כי המקום אשר
יש בו מורה מלכות ימצאו בו שופטים רבים עליון מתחבר
והנה עם כי בירושלים היו שופטים רבים אם נעלה שבלם
יעלו אליה למקום הנבחר ואם נעלה שבלם יעלו שם להתפלל
לשם ולכן מפני שהיה מקום משפט שם היו סנהדרי גדולה וסנהדרי
קטנה וכן יעלו אליה למשפט שנא' כי יפלא ממך דבר למשפט וגו'
וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יי' ונראה שהיו שם שלוש
למשפט שלשה לבית דוד ובעבור זה היה ראוי לאחדים שלא ילך
בירושלים לרוחש מפני שלא ימצאו שם מקום מלון שבו לנה צדק
שהיה במקום מיוחד מן המיוחד לשו ונקוד מקום כינוי קרבנו
לבן שפחה וכן כלשון עם כל ישראל ומשם אל שעלה למקום הקורן
ושם עומד יצחק נשוי להם לאחי וגו' והתפלל לשם שהיה אחד
הא המשקים שנא' שופטנו א"ס והנה הם מעט לא אחד מבחים
מ... וגו' והתפלל שהשי' ישלח מלאכו לפניו ויורהו מדרכיו ב'
כמוהו ... אל המקום שנא' אלה אוכל ואמר וגו' ואמר
שהיה מבקש זה נשקר שני נהם נשקר פה זה המקום קורא
מקנם יי' והוא מקום בית... ושם עומד יוסף אותיו ...
אשר אמר יי' והוא מקום בית ישראל והנה יש להשיר מתקונות
בזאת הבשק א' כי ידעו מה שבא לאור לאמות ...
השכינה אין לאקבל ממנה מה ע' לכה אמנו והנה הוא להשיב

לא חלק פי׳ לאחרי׳ וג׳ מעלות אלך והנה נקט לאחור לאורו הילך שנין
ונק׳ דין אמו׳ נקרו חסר לנה׳ פתח׳ הנרק ב׳ מתנות כי שאל אחר
שלו מלאכתו שמש יום אלך אחר הדין ונק׳ וכתב ישתוק
להם ג׳ חלק יהושע הרק לו על האמוראים המתנבאים והיה
לו מרוב הקשה והוא פני ישע גבולה אשר אין למעלה מתנה
זנו׳ ודקה שעמוק קמוק ל׳ אלך מכרם ולהדין שבו כמנעך
גדולה שלא כישים לעולם לגוש עולם יא׳ ולא היה לא כמון נאך
נאך אשר ישמע טוב ולא יתנגן כי לידו אמר פי׳ אם לאחרי׳
ואל מעלות אלך ומשה אמר הכהן ונקר וג׳ ויהושע אמר
אחרונה מתשה כלאם ומהם נאמן נדרו במעשה והשוו ונכרים
נבואתם לנבואתו והנה בזה ירמוז באמן שהם באמת אשר ישמע
טוב ולא יתנגן הייתה לעולם בגאלו יש מרישה להם להם
כשר אלך נקט שער וחבריה שעורו לעלית הקטן לא היה
אחר שלמה לו שנ׳ נבואותיהם היו מתנבאים מעלות
הנס ועל צורכם היה אומר לאמתו לנה אחר מתנבאים אבל
בהבדלהם בגרמה ישאו הקדוש היה יום הקדו׳ והיה היה
ע״כ לא יוכשלו ולא ידקו הזקנים והנה לו מחקות לחשובות
שאמר הפוסק כלנה פי׳ מורה כמו שכתב על עשן
אשר עשו ישראל אחר מהוראה היה קבלה אשר עשו מעבדים
ובמעשה הרשע ויהדיק קמן והנשר ומלחמת עמלק ובשאר
הספים אשר ראו בעיניהם שלו עם מקרה ואחר קיימו דור
וגדולה שהיו אנשים ונפלאים והגבולה פי׳ כלתעם ויען ותשע
בן ציהיה בבל רעה נמור כמו רי גורב שאחאב דינה דעלו

אירע

84

ידוע שהוא ענין פלוני וישוב זה בעבור תכונת הגבולה ושכלו מזוקק
בעבור חוזק הדמיון כמו השוטה שאין לו נשמה שלימה כמ״ש הפילוסוף
והפילוסופים ישוב השכל ויעשה מה שיעשה וזהו הדמיון ישער
שיש קרובים ויסלק דבר שיקים בעבור הדמיון בחוזק שיקחם כי
כשיקבל השוחד לא יהיה שכלו שכל האנשים אבל יהיה בעבור ה׳
הפעולות כמו שאמר וגם יהיה כשיקחם יעבור על לאו בנבואה ולא
בעבור הדמיון אלא בשביל מרד ומעל כמ״ש ז״ל שמנשה בשל אמת
ואמרו לו כלום אדם יש לו הנבואה ממקום שיכן אמר להם כלום אני
שעה אלא להכשיר ואחר שהאנשים יקשו שזה האדם קום שעשה
כדעת והשכל לא בנבואה שבה׳ הדמיונים והמוחות הם בבלי ונהג
גמור כי יתגלו הפעולות שיש בהם ענין פלוני בנפש ובהשכל ואלהים
יותר חפץ ונטע בהם יותר מאשר מי שאין בהם בעבור שהנבואה אחת מ׳
שעוב הוא על ראש מאורו וישן ואחר נפל הוא ושכח את הספר או
הם שאין את הספר בעבור שיחשוב שישא לו מזה התועלת הועלה
מה שיש שימצא חוזרות כסף ומוזרות זהב ואחרים שימצא כלום
או השורת בית לא בעבור שנבואה אלא בעבור יושב שהשפע היה עו
עוזב ולא אין הדבר מועיל לאיש אחרים ולא יתן לשאול מתנה זה אם
היה קבל שבש״ל שבמקבלים ואז הם חסר להם התועלת שבלבי נפשם
מהם ושניהם אמר הנשא קוי חומרם לרע טוב ולטוב רע ואמר ה׳
שאלו האנשים יחשבו שהם חכמים שיש שלובים לא היה בבלי ונשך
אחד וזה היו חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים שנבחר בכל
חטא ועון ומרד שהם נשארים בבלי ושב ונתחמץ מה שאמר הפלוסופ
כי השע מכל ונתבאר גם מה שאמר דוד ע״ה לב טהור ברא לי אלהים

בהרדין מה כפשו והשאירהו היה בקשה והשכל לא היו שלמים אירים
הענשי אשלהיו מגושבבים ומבולבלים כמו השרש וכמ"ש הן נשען
חולתי ונ' והנחים הו ישעים בבל נשען אין מאוי לבקש לקים בבלית
כי הם שפסים אחר החומר " נס"מ אחרן קוש יין על פשו ועל
חטאתו בחזוני שען השכל נשאיו תשואות אשר כולבו והשארתיבו
ט הפשע היה נשגר סבלות והזרו לבו ולכן תשמיו וזולת הגשם
היה הגופה כוללה לבל התיקים אשר יתואו ולא ישיג אין עיק שרין
אשר ישעק עוב ולא יטה יחשוב כי לכה שהיה הנפש השכלית ל
לבקש בחומר החשוך ואם לא שבזמן מקומנים ישוב הנפש לביות
סגלה ולביות ט נולך אחר החומר ואז הקדם יתנשא הנשלטת
המנגיות והפחדיות ועל שמר שמשיהו וכמשה שאי הלך
כפי סדין נפי והנה שחטא יהבו שמר פלוה שיהיה הגדול
משתקה בעשבג אחרי ולא מתאפחתה ומה שיהיה לאדם שעשר
ושכר שלכן נהיה ישלו הא"ש השומקות נבולה לשובא מרעון
מולדתו אף שיהיה עוב בעשבו והנה יקשה של האדם לנזובאו
אל אחרי ואת מולדתו הלא הנחק שמשיקים עם כשושו אין
מולדתו שאמר לו בשבר זה ותשאר לנו נבול ונ' אשר קורה בזה כי
אין כאן לאדם לעזוב אבן מולדתו אם בשגה יזוקת נבולה . הנה
כשאמר לישרוש שהמשוב קוהו ונ' והייתו לו לעשים " והקפיק
שמיו ונ' שנדלו מאד שירגלו קלב ונשלה שאין הנבחרים אז הגל
והודה על הכבר והלך עם ישר' סכך ממיו פירושו בעם קנשונבג
משא מנפחים והוא שבן ככה לכה איהו והעצבון ורזל אמר אל
סקלה לנייר הה בני מאחרו וכ' והנחים יחשב כמו השפשל יתו

הלך ולא שב הל׳ ויאמר שאול לו הקב״ה לבו סורר ומורה שעלה׳ מן
אוסיף עוד ״ ונחלקו הב׳ שאמר שקדשים מיומתן והוא נשבע ר״ע
עקיבא גדול המשנה והוא דרש. ותקנתם אבל לגבי אלא קיה
החיצון נבלי שלא נאמר מתחלה הקב״ה ולר׳ יהודה אומרים כאן
הדבר כמשמעו שמשה יאמר הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם
זהו שעושה נפלאות גדולות מתחיו אבל ר״ע אומר כאן מאי לה׳
להם בשר ומצא להם עד שלא יאכלו עוד וכן אם אחרים דבקים
יאסף להם ומצא להם לשון סיפוק הא׳ אומר מה שיתן להם הש׳
היום לא יהיה להם אבל לשנה יהיו מתים שם אין אנו שיוכל
למלאות נפש המתאווים מה שיתן לה כלומר שלא ועד יומים
לחצות ואם השני תשובתם על הדרש ואחר כך השיב כי מתחלה
היה חושב שלא יחדש הש׳ מופתים כי אם לפי הטבע ואחר כך השיב
שזה הדבר אינו טבעי כי כבר עשה עמהם בשלו הראשון ובמן ועל
על העשוים יתנו להם וזה קרב השיב כי מה שיעשה הש׳ אותות
ומופתים בפרט כדי לזכות להם כי יחזירו שלכל מעשה ידו כאשר
יראה הקהל מלמטה אין של עשה ידיו שעשה עמהם בעת ונראה
והנה אין הנסים רק בזכות שלימות בתחלתם אין נראה כאן אבל
בכלל שיתן שאלתם ואכלו בשר שאמר יאכל מקודש ונק׳ להם
לא יהיה תאוה שלא יראה להם מאחר הש׳ נתן להם בשר מאשר
נתן להם מן השמים מאשר אמרו אין יורד מן השמים ונכל
נעשה שאמר כאן ולא קנה האחר היתקדשו למחר ואכלתם בשר
ולא הודיעו הפן לתאוה שלא יהיה גם מתחיה יה׳ שלם שאלו ב׳
בתמיה מה יעשה להם כדרך ענה האחר הצאן ובקר ישחט להם ומצא
להם

להם מזל מקבילותיהם לא יעבור להם וקם יחקנה להם גם בדין מעגל
ובזה עניינו וזהו טעם היקף זה חם לא ואחר היד י״ל התקופה בשנה
וזה מתחייב רב כדי המלך ולא היה שנים רוח מלחמי י״א לעיגול
עגל שלש לא רוח קדם שוה מחד שסדר הזוהר במולדותם מחבר רוח חרף
כמהוג והחומה כי כבר ימשך בגבורה כאור ומשיב לא עד סוף
חלק לכל התנועה ולחזור והם לא קודם יד י״ל מבואים ויאמר זה
נבוכה שמה הקו׳ לא קבוצה כי משה היה ירדו מן שנים כהה יהיה
לשמור עולה שבה נחמתו מלאכתי קבלה פ׳ ירק ההלוכה מבוין פ
לא ירחק הקדם וחי פקח לשנים כבר להסיב וכן היה זה בגוף ודע זה
שהוא חמה ונכון מבלה כהם שאמרו כל שעה הנ׳ חד יקמו יקום שמות
מעשה הנ׳ יבקרמבן במשה וכבר קלהוש קהבכל ה׳ פקח ימשלמו הכורך
חסר שלו ויקן שלה מתעבים שלו במקום מנעם והנה אך לא יתן ויתל
אל למנוע ונשים עצמם מבלבלה כלם כמותם כדבר ולב׳
יהושע חדוש משה כלם פחות רוח עקר כמהם מן ונח רשה מהשער
והן שהפם להתם לשב הכלל כחיש המעוננים ומעוננים ומשה קס״ב
ומיהן כלום הנפקים ונאמר וכתוב זל״שה ע׳ חוזמם משה מרב
ויהושע מבינים קהנה לאחר והסיב מה יתן כלום י״ל נפקים ונמצא הבפני
חיך דבר ממה ונתן כשבע ה׳ זהמין לי הלבנות אלא מה שקמו חגר
קשר נוקשו ונשר שנתוך והנה מעלתם ורה״לן כשאמרו הקונים אלו
ומלך מעבבים במתנה קמרה עשרה משבחם וקוי לשונותיהם פ
משכח הזכר למשה לא קרב א׳ שבוהה קבלנו קונה ומהם ואחר
תמרו פלא שמה זה כשבור היותו נגם פקם נגמ׳ים כמשהו ומן המשג
חמור ולכן לא תדענו וחין מעמסם לא מהם מבנולה ולא תחר ומשג

מחשבותיהם אמר כי החטא היה עם היות פי׳ למה שאמר לשבעים זקנים ונבי״ל
לשעותיהם אמרו מהם ואחרי שלא יתעכבו מכבוד אם כשגבי שדינו
כשיר ושמורה לא נשאר קלושה בעם אם בשגגה שהוא כשיעורו בו
אחד שהם נביאים לא יתנבאו מן המחנה והנה עם שהאמת [illegible] אמר
נביאים מקבלים אמר לנביא משה קרוב מאוד ולא היה סבה שם
כל שיהיה [illegible] אחר הנביאים [illegible] מהנביאים תמיד ולא
לא [illegible] להם השראה ולהורות להם זה לא הנבואה להם
[illegible] ואחר שהיו [illegible] מהם שהיו נביאים מקרב לכלה
אהרן ומרים [illegible] ומקובל והנה אל [illegible] אחר [illegible] הנביא שהם
נביאים מקבלים [illegible] אך יהיו נביאי ישראל [illegible] לא
נביא פי׳ [illegible] מתנבאים במחנה [illegible] מה
אבל נבואתם על משה היתה [illegible] ולא [illegible]
הנבואה [illegible] היות [illegible] ואחר [illegible] להם
[illegible] ונשארו מהם [illegible] פי׳ [illegible]
ומהם היתה [illegible] ואחרן מקבל ואמר [illegible]
אם [illegible] בכל [illegible] אמר יהושע [illegible] ומכל [illegible]
וכן [illegible] ולא [illegible] ואמר [illegible] ה׳ [illegible]
[illegible] פי׳ [illegible] פי׳ [illegible] כל עם ה׳ נביאים [illegible] ח
[illegible] ויורה [illegible] ונאמר פי׳ [illegible]
הזקנים [illegible] מקרוב [illegible] פי׳ [illegible] הם לנ׳
נביאים לא יתקנאו כלם על משה וישאו [illegible] וקנא [illegible]
[illegible] המתאוננים [illegible] המתאוים והנה [illegible] ה׳
המתאוננים [illegible] הם [illegible] וכן [illegible] והנה

ונרו נתהם על הכלולבן שמנגי״ל לנהקם ויחר מאח נמס והמשל עליה
המיוחד ורז״ל אמרו שהיה זך הקלות על הארץ שיש אשר נחשו ואז הם
אשר לבני ישראל אשר שפחי״ב כלליה שמשמשי קרקע וקם חטאו ב׳
שהמשיך שקם נרו נתהם על יתהו ונתהם שלמון כדכהם המשו״ם
ולא נשארו שהמשיך כמו שנשארו שב ואחכו בקל מועד ו׳
והאספסוף אשר נקרש הב׳ התאוו תאוה והמשר שלא עם שב לכל
ואף שמשלו הם נילכו לפני משק לא היה קושש לקם והו מתורים
את בני ישראל שיכו עמלו בשר וז״ש והאספסוף אשר בקרבו התאוו
תאוה וישובו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכילנו בשר
והנה עתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן
עינינו והפת׳ שיתבמן המן כמעשה שמונות פה מריאה קק
יקר ונעים כמשתם כדבית יעוף המים קמאבל בנשלד אין לו
מראה טוב ולכשתם כדבית יעוזהו ואף שיקיה לו מראה טוב ב׳
נשבר עכשיו שאין לו טעם אישילו יועם מר וכבר ישוכבו ג׳
משבר שאון מתעבר ומשענה לא שהיה שאות טוב המראה שאם
והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדולח ועינו מתיק לנפש ו׳
ומראה לעינים והוא כעינם שד הנמן ומכונם שהיה יבי מהלקי״ו שזרין
יוה עלו על חש״ו וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו ו׳
והנה נ״ב יוכלו לאוכלו כאשר קום נ״ב לשוחנו נהמים ונשנו אורת
שנביה אוחזה דבר שידלך והנה אך הנפשים הין מתאוננים על
המן שהיה מזון יקר ומתאוים לאכול מיני הקמחים והיו זוכרים ה׳
הדגים והקישואים ולא היו זוכרים הרעה המגעת להם ממצרים שעבדו
את מצרים בעבודה קשה בחומר ובלבנים וכל עבודה היא למחיה

87

יש לנכוחו׳ ולכן אמר אכן יש יי׳ ועם כל זה טעו בדבריו התלמוד ואמרו מה נורא
להעיר כמראה הנבואה ונשוב למה שאמר יי׳ בו וראה׳ ויפגע במקום אל
המקום אשר אמר יי׳ והיה ארץ ישראל כי ידע שהיו שם השני קודשים
עליהם כמו שאמרו ז״ל לבית שמואל כיון להיות לשם כן [illegible]
שארץ הייתה לשם לעבודה אין אחר מלך כמו אין אתה לשם [illegible] ולכן
נפלה עליו אף מלאכי מעלה עברו לפני יי׳ ואומר פה עם יי׳ נכנס בארץ
הארץ ונקשר הארץ לפני יי׳ ולמי עמו והתעלה על דעתו שישראל
מכבשין את הארץ לפני המקום כה אין כו׳ נקם עליך וכו׳ ונעבד
היות ארץ ישראל ארץ החיים פה ארוץ וארעה הגדול מהם וכו׳
מסבבת כנחלת הארץ להיותה מוכנת יותר מאחד הארצות כמו שאמר
אל מגנים עליהם אבל שבה נקום גולה מקום יותר . שנ׳
לי׳ הארץ ומלואה תבל ויושב בה שאמר מי יעלה בהר יי׳ ומי יקום
במקום קדשו פי׳ יתחלו הבחן ומי מבט המקבלים ולכן יחנון הקדשים
והמלאכים להיות נחלת הארץ והיותם שם אף שיהיו בקרב
השלם שזה המקום הוא מקומם הנעשה ואמר הנער מה מכבד
על יוסף שנ׳ וכבד מלכות עמו ואשר בהוב האדם בזה
המקום יוכל לעבודת יי׳ ויוכל לעשות את כל המצות כי רעה
מהמצוה בשיוב בארץ ולא המצוה היוצאת אלא מה התורה לעשות
שארץ או בחו״ל כמו אם יתפלל אדם במקום המוכן שהוא המקום
זה והוא במקום מצויין ובהיות האדם בזה המקום יבקש האדם
המקום המוכן שהוא המקום אשר יש לתפלה שנ׳ קורא אני
לתפלה לתפלל והאדם כאן שיהיה בכל מקום לזה המקום וכל

הנהגתו והשגחתו יחיד עולמו י״ל כמו שכתב הרמב״ם על מי יין יחידו ונשג
מי י״ל יראנו · והענין לאדם עיוני ושכל מעשי ולא כאשר שכן אמר
עד שב׳ הדרך שהשכל העיוני יאמר לשכל מעשי יוקנהו מנחין של
המקום אשר אמר י״ל והוא הדבר אשר אמר אלהים לאברהם ומה ומי ה׳
העולם אל המקום שנא׳ י״ל מי יגור באהלך ומי ישכון בהר קדשך
וכו׳ מי יעלה בהר י״ל וגו׳ ואמר שאלים האלו לעלות אל המקום
צדיק שלם במחשבתו ונקי במעשיו וקדוש בצורו רמז בזה הנה ימינו
הולך תמים ופועל צדק וגו׳ ואמר נקי כפים ובר לבב והנה אלו
לאדם לעלות בהר י״ל ויאמר השכל העיוני אל השכל המעשי יאמר
אחיו אל המקום לא אתנו והעבירו לך כי זה המקום הוא של שכל
טוב וכל מכוון שהפך זה העוה״ב ולא שבאדם מה הוא נשאר ה׳
חוץ מן המתכונת ישוב שהשכל המעשי לא יהיה נשאר נשגב
שאחר המות אין מעשה ומשכן מקומות כי השגתו הוא במעשה
והנהגה הוא קבלת השכר · ואמרו לך ב׳ המשיב השכל המעשי
לא כי אם אחריו ולא מעלתו אך כי הוא זה העוה״ב כי לא יוכל לעלות
לעלות לשלש הענין שאמר השכל העיוני אלך עמך ואחרוב אלו
יעשה המעשה · שכבר עשה כזה העוה״ב ושה ליך לשכל העיוני
להיות עמו מעט שאין דבר יוכל לעבוד אחרי״ו לא שבזה המדבר
הגבול והכורח נחש שרף ועקרב היא השכל המעשי שינים ל
לשכל העיוני וזה וה״א לפו לשניהם כי נולד לא יוכל השכל המעשי
לשבות כבר והנה השכל המעשי והעיוני הם אחים מושלים כמו
כמאמר ונשארה הנפש האינושית עם שני אלו הכחות אשר נאמ׳

קנה החכמה והידיעה ובאחרית קנה המעשה הטוב אשה היא אשר
בהם ישרה [illegible] מהם למצות ראו קונו כתורה ובמעשה טוב
אשר [illegible] ולא יהיה כפתה אחר הדברים אשר לא יועילו ולא
יצילו [illegible] ונה׳ ומי אחרון לא הדברים [illegible]
[illegible] מעלה יהיה עד להתקוים אשר אמר י״י והוא
המקום אשר אין מחסור ואין [illegible] ואין חסרון כל ואין מרה אבל
[illegible] הטוב וקול ומחק [illegible] אמר ברוך י״י לעולם אמן

פרשת שלח לך

[illegible] אשר [illegible]
ונו׳ [illegible] משה למרום [illegible]

להבה [illegible] קושר הדברים [illegible] אל הבה [illegible] מעשה [illegible]
נשיך אל רבותנו [illegible] [illegible] אל [illegible]
לך [illegible] מיד אחר [illegible]
[illegible] הכנענים [illegible]
הדברים אבל [illegible]
ויורע [illegible] הדברים [illegible] מעבר
[illegible] האור על [illegible]
ולהם [illegible] ובהשר לו יחידו [illegible]
כלום ונאמם [illegible] ויהיה [illegible]
והנה [illegible] הזהב [illegible] ישראל
[illegible] אבל כל [illegible] הדברים הכנענים
[illegible] בתורתינו [illegible] והוא [illegible] יתנהל
והמאמר [illegible] הדברים [illegible] (נכחו)
וזה [illegible]
[illegible]

ימצא בו הכונה לא יקרא בו רוח הקדש כמש"א ז"ל אין הנבואה שורה
אלא על חכם גבור ועשיר ואמרו גם שהנבואה לא יחול על בעלי
עסקים אם שהמתעסק שיהיו מוכנים לקבל השפע: ולכן
מוטב ויותר משה זכה לקשר הזה. כמו שלא עשה לאחרים
אבותם עד שישלח ראשון לא זכה לכן זכה לקשר והמשך
אמנם נביאי ישראל שהחזיק בכל ונצחו שהשכינה לא סלקה
מפניו עמנו קודם הבטחת האבות והשגחת הש"י יתברך עליו
ח"ו ואינו כמו כך שיהיה מוכן לקבל השגחת הש"י אמנם כי ידיעתו
למען חסר יעקב את בניו ואת בניו אחריו וקרא כמו אמר יה'
משגיח בו תמיד ולא הפריד השגחתו ממנו למען היותו חוטא
ראוי לזה השגח למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו והנה
חסרון לבם הכונה לש"י ממשה רבינו נמצא והיה לאחת הדי
הבחיר של השוב הנמצא בזה הנושא שיחשבו לו הכהנים
מטבם ואם לזו לא יקבלו הדברים שנמשך מה' הוראים הנשאים
עליהם לאהרנים ולכן כונת המאמר שאמרו שנשא משה
לאחים ובי שבילו כמו שהיה הכור ואל לאחותם ולאחרים כי
לא השגה את מתנה שבכל וכונה הראשה שהש"י
ינצל בכל שהם מלא שישלחו הכונה אל הדבר לשאת איש
נשיא על הימים לעמו כלם ישראל שיהיו בשל והדב
מאד שבתוב והשלמות יצא מכל בשל העולם שהוא אדון
הכל: והנה אשר כמו מעשה כי מלאכתו יצא הטוב
ומעשה הכלה הכונה לנו ואל הש"י שלא שילך והמשיכו
לאחרונים שיש לעשות לא יהיו הכונה ואז ישגיח ה'
העולם וזה אמרו היה לו לשונית מאמר משה יגלה שם

ואתחנן

אף י״ל שהדין בשם ה״ה מפני שאומות לקבלת הקליפות בסוד עיבל
ס״ם י״ל שהם מפני שעלה הכנה אחר בזולת זה הסך ונחש והקורות
עם העשן אמרו באיסר רבה ויען מן כל עון כל הדרך נש״ק
מנה להן ולא נלקה שפנה נש׳ כל כנס ולא נלקה שפנה נש׳ משאירות
ולא נלקה שפנה נש׳ התיקונים של פרצין ונלקה שפנה עמו ויען
מן כל עון כל הדרך וכו׳ למעלה ממנו שעליה הלוי גם לנחש
ורומז זה המאמר שאומרים כי שחטאו המקבלים לקבל השפע
לא נלקה שפנה כי עדין יוכל לעשות ואמנם באלה תיקונים נש׳ לא
נאמר מי שיקבל השפע ולכן יורה כלו נלקה שפנה אחר שלא יוכל
לעשות כשעלה ולא עד ילך השיבל זמן שמו מנקי אתכם
אתם מכינים כמו שלמעלה שמחתם על כסא אחרים זה ג׳.
ואכוהו שקשה לאותם אתכם אחרים ומאריכם נכנה רא״ש ו
ושובם מלבים שמחתם על כן קנא ומאריכם כל אחר עד י״ל ס׳
נמצא ונשמע בקשתי לקטב אתם אחרים ומאריכם לב אלקין
ישכל שהדין בזה כל שישכל מורכבים לקבל הקוב והשפע ה׳
האל יקבלו וכלו כח הש׳ יהיה יגבל כי בהיות השעלה כורע
בשמים כקוא אל הקלקים והשפע לא יקין כאויים אז השפע
שב למקומו ולא יוכל לשוב עוד שעלה מאחר כלות
על פניך נגד הדין נוח פקד מגנים כל נמצא לקבל השפע
ממנו כלך המוגש מגדו פשתם ומען י״ל זכאות ולא ימנע טוב
ונו׳ כמו שהקשת יחיד בלבושו נתלתי מה שיש לו מרחק לאיות
כן הא׳ קול מרחם על האיורכתי מה שיש להם מהכנה והכרן
לקבל השפע ממנו ולכן שיכל בשלוו מרגלים קטנים מעלים

בוכים בשדין מלקבל הספק מאת הש"י עד שקומו בניהם אחריהם
ויהיו מ' שנה במדבר הגבול והנורה עם ענין ושקרב וזה מעניד
נשיה עצם עם שכ' הספק מה"ש היה המורה והנה היוצאים
ממצרים עם שמעו ידעון לבלתם עם אמונה שעמדו מ"מ שנה
מרוים נבהם נעבו אם יהיו צדיקים ויעצם לא היו עלפן לכל זין נ'
לבלתם נס"ו שעמדו אבל היו כופלים מורבים לבניהם שארבעת
ע"ישבו הענין שלוהו צדיקים נסומד התורה אם מחוקרי
הלבו והנה ארון שהיה"ל כוסע לפניהם לבור להם מנוחה ולא לבד
הכח והנבורה להפך מוירא הם לבנו וכאשר עמדו ושלמו מ' ב"ל
השנה כמו שלמעלה ונשארו בלבי מורבים להיות לוחמים גם עבם
בו ולה ובגבורות בשמים וגם בני עבקים לא יש בם ולא מעבם
ונבוריהם ביהיו בתערים בעבודת פרך ועל הבלבלים והשומים
עם קורת פיר הפשר לתנהים וזה דבר ידוע כי זה מולד רבות
בלב ולבן לא היו ראויים להכנס לארץ הנפחדת עד שיקומו בניהם
קטנים אחריהם שלא מלשה בהם ונבורתם והספק הששית
הוא מלאך י"י שהיה הולך לפניהם בעדרלהם הנו והוא שנה ומלאך
פניו הושיעם ואז יבאו שהקב"ה לשנו הספקים וזה הדין למה
שהתחלתי יבל נ"ע כן י"ל וגם המאמר שהתחלתי והנה ראוי
שנדבר בהנגת המרגלים ובתפלת מרע"ה ולשנו רז"ל חכמינו ה'
המרגלים שאמרים נאלה אנשים לתפין כי היו רק לפי לעבדה
אל אשר יהיה הענין הולך ורצונם לשאול שום דבר אלא רק שמך
שאמר מרע"ה ואם מרע"ה אמר וייטב בעיני הדבר הראשון כי הוא
היה יודע כי טובה הארץ מאד מאד ואם ינסו המרגלים וירא"ל

זה הגן

אבל זה הארון יאמרו כי לשעת צורך למלחמה והוא היה עם הארון שני ו'
ואמנם הארון הזה אומרים אשר כיון אשר הושב בארון והשברים
בצורות מושלכות מאחר שהיו בזה כמה יוצא הארון שהיה עושה ו'
ויראה ואחר זכרתי דבר ודבר אם אין נכנס בה פה אשר היו שם כמו
שנים בערך וקנים כנשר והשברים בצורות גדולות אשר ימשכו ב'
שני מטות לשני יכול להלחם עמו וגם יתכן שכתב פה האנשים אש'
אשר הם שם [illegible] הם חוקים [illegible] והם שנים עם אחד והם
ידעתי בשם טובת מלחמה עבר עמו ואומרים וגם יצא הארון עמו
שם ואחר שאין אם יצא נכנס בתוכה הספר הוא [illegible]
הם הירושה והנחלה פה שמלך יושב בארון הלוחות והאחרים והאומר
יושב בקר וגם אשר לא ימצא להם בשבר זה מקום בשם ובכל נכנס
בתוכה לאמר הנבואה ולא מצד היה ולא מצאום שתהא והכל שהארון
עושה וזה הדבר והנס שם והשברים בצורות גדולות מאחר מבלעדי ה'
אחרים הוא שמו כל וזה דבר ידוע בנבואה הידועים פה שם יאמר
איש שהיה עושה ונבואה ויאמר אחרי עושה והנה היא אבל זה
ימשך ממנו זה יורד של נפלה לבן כנעת אל הדברים שאמר עושה
הארון פה מקום של קדושת הארון עושה ויראה כי היה נתעשה לבעבור
אותה מה זה נפלאות אשר הם יצא הארון וגם כי אם באים עד
נכנס בתוכה באים עבר ובאים הנה לא כן ולא כי בזה אז כל שם
הזמן קודש ולא קודש כלב לאותם ואמר פה עם שאמרתי כן [illegible]
אז הדברים פה היו נמצאים אל הארון ולכן אותה אבל וכל לבעבור
אותה שאין שלא נעלה ויראה אותה אל הארון הם אשר שם אלה ושם
לא יכול לעשות אלהים כי אחר קודם ממנו ואחר נכנס להלחם עמהם

הלכו ולבשו משק והוציאו המרגלים ואמרו רבו״ ז״ל בני ישראל שאמרו אין
אוכל יושבת הארץ וכל העם אשר ראיתי בתוכה אנשי מדות הלכו בזה
כי אף שהיו חיים לבלתי עשו עשרין והיו יכולין לבוא מן כאן
לבלום בשעה וכו׳ האוכל הארץ רעה ומשלחת יושביה וכל שבורי
נמצא תלה לאיש עמהם כי כל העם היושבים בה הם חזקים וגבורים
והוציאו לנביאים אותם שאומרים וגם ראיתי את הנפילים בני ענק וגו׳
וגו׳ הכל האדם בשלה הקום ובזו בתקעלחש והשלחם בכל ה
עורות כי בזמנו כ״ל הקבול והירדן ובכל עדו ומתפשו הנשיאים
להם ולכן שהוציאו עליה כי יתשו בן ז׳ למטה בגמרים שאמר ראשי
ונשוכה מעלימה ולמה י״ל מתפה אותו ונאמר קורות הכלב״ר
יראתם מתנחם היה להם רעה והוא מיעל בזות ולזו שאתקלל
משק למה יאמרו מעשים לאמר ברשעה קוראים ותקבו פ׳ מין בן כ״ד
קש׳ לבלום מיד ז׳ שעברו ובשעבירו שהוי״ב עליה ותרדו בגי׳ ש
אך כי״ל את תמידו ופירין המשובב את ממני אחרי מותם בשני פאם
קרבן כגו אל יכול להפך אותו את האחר היאך והנה הארץ דמה טוב
מחד מחד והוי להם לבלום עליה ולא כתיב המרגלים אלא אוכלת
יושביה היא אזאמרו כל העדה לנו מתנו אותם בשמים ליקוש
ולבלב כי זכו חטאתם לך קרא אותו רעשוב שאמרים כי
כאלחק אנשים לשרין ב׳ שבכל במשעה י״ל ופקין לו כם לשורים
נ׳ שאמרים שטווש יראתם המנחם הייקה לנפול בחרב שאומרים
הלא טוב לנו שוב מצרים ד׳ בשמעו נטעל כ׳ כדי יחשוב אדם
עבירה ולא ימיתה בטעל ה׳ שאמרו לכנס לארץ י״ל יקוטע ולבד
שבגד שהיו מחזיקים אותם ונגו שהוי״ב עליה כאו עשו שגו״ אל

91

מפסק ואומר קדיש למוסף של חנוכה יום טוב קודם הלל ואח״כ הבדלה. ויש
שוחטין ב׳ שעירים של חנוכה משתכרים פוסקים לשוק ל׳ שעירים. של
חנוכה בשעת מלבות הקה״ל של חנוכה אל הפסקנו מוה״ח גבון של מנין
הסעודות שלך מרנו של חנוכה אחרי שבת בבשמי ונט״ש של חנוכה יכוס
אומר שלו וגו׳ אלו שוחטי של מחר לשוק קרובה קודם. פוסקים לשוק
ונתפי נכל נפקלה מחד ואחה״ן של מחר ומזונות כי צריך קולה
עשר שלא יהיו נבונות לוורות על נפש אלחוש באנשים מלבות
וקיו משאויעשים כמים מ׳ של שלא יתנו מהון לנפשם של שינה ל
ואנם מרוב קרבות הסלות שלא אומר תפלה מחר וגו׳ וקונה
הס׳ להבי לו הקומרים לנה לנתות מה אתם שלא יאמר מקום
אחד ונתלו אנו לפניו כמו ואומרים ומשנה מוקף לגד גדול וגו׳ ואו
הדבר מרשה לש׳ ואומר כיון כמו לעשות להם כבד כ׳ ימתכין
מחול אמו כגוים שנה ואומר מלכות מלכי יכולו אל נמרצה לא
זכר נאות התפלה התפלה התפלה לא נפל כמו בתפלת הציבור ולא
קורא רב אחד מעיק כלבי אחד ולא נוכר אחד לשנים בבקר אנם
כן שלא היו בני אמורים ולא רצו לראות התורה שנה ולמה אין מהם
אותו ואמרו עוב לנו לשוב לשנים והכ״ך והיא בסדר אמרת קין
מקום פס פליך וכ׳ לא קורא כוגר אחר לשנים בבקר אנם קוראין
לבלה יקין בבקר קורא בני אמורים יצחק ויעקב לכן לא הזכיר
שלנים בלו המתנות ולא התפלל בגו׳ שכח׳ יפלו לבם כתוב בשון
הענין אם השמ׳ מעולם ואם אין משני כן מפסק מזה הרבית
כי בקת המכפיה לשונו לא ממכות אנשים כתוב שלא ימותו כלי בכוס
אחרי בל שימותו משנה נתנה בגון שיתתו מקם ויתוון מקום ב׳

מהם מאותן שהיו ישראל מקריבים ולא יהיה מיוחד הקדש בכהן [illegible]

אינם ראויים לעבודה שעושים כהן ועם זה נעשה שהיו בלתי מוכנים

ומנהג כהם ונעשים לא היו ראויים להיותם שם [illegible] [illegible] הש'

לא ישנה כהם את הלוים כמו המאמר [illegible] [illegible] פסק לאמר

מה שיתן אותו [illegible] [illegible] שנתבאר להם את [illegible] [illegible]

אותו אחד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וימשם למנה [illegible] ויהיו

[illegible] אחר שם שגם מאותן שהיו נכבדים וחזקים [illegible] ולא יספיקו

את נפשם [illegible] כמו [illegible] והקב"ה [illegible] אמן ואמן

[illegible] חלק' קריאותה [illegible]

פרשת ויקח קרח

[illegible] [illegible] נפש אחת

[illegible] מה ראה [illegible] לקבל להקב"ה [illegible] את חמד דור נפש זו

עקורה ואחר עקור [illegible] הנפש שקיים עקורה והשמן להקב"ה שאין

עקור מה הנפש [illegible] [illegible] כן [illegible] מלין [illegible] [illegible] ממלאה

מה הנפש [illegible] [illegible] כן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מה

הנפש [illegible] ואינה [illegible] כן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מה

הנפש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כן [illegible] הנפש [illegible]

להקב"ה [illegible] כל [illegible] [illegible] אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] למה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ישראל [illegible] [illegible]

[illegible] ישראל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אותו [illegible]

[illegible] אותו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

92

אחרי עונתו אותו מדבר שהוא אלהי ישראל ומושיעו בעת צרה ואם
זאת הברכה מה חטא לא נשיב מעתה אך לנו לעבוד אותו. ואחר
אחריו שה' במקהלות לקרא בשם י"י קדוש ושם שקורא נרדם
וקיו פניהם קדם שמים לבם הנשמרים ולא מין מעשיהם שם
נער נבל שלא ידיה נשם ונתן נפשו שלא היה פנים לבם להשיב
ואחר הקבלה הנזכרת היה מתחזין אותו שהדברים היודעים
להם ולא היה אברהם בשם י"י שלשה פעמים נעשה בתפלת
הקהלה והוא יודע מדבר קשה הנשרף אשר הוא מתודה בו
בתפלת הכהן והם ידור מה שדרכו להבבות כתש אוקף על
פי מדרות נפלאות ונו' אמר אחד שהקהלים לרוב שכל יהי' יה'
יתנחו ויתפללו ולא נבר שכל שלא הוא הנעלית קהעה מהקהל
ראשון י"ה ואמר שמעשה השם י"ת והשלחו הם מודים וה'
וה' ונפלאים עם שקהלו יודעת מאד ולא נפלאה מדבר שכלו ר'
לא מדבר רוב קהעה שלו ונפשי יודעת מאד ולכן אברהם אפין
בשקם דבר לעבדו אמר ואשפעך ה' שהוא שם הקהלים שהוא
נבל מכל תואר גשמי: ולא עשה מי הוא זה השם הגדול ואמר
קנין השמים והארץ הוא עשה אותו והמציאם ומחדש אותם
בכל יום ויום וזהו ואשפעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ הורקיעו
אחד עשה שלקורא יהיה נלוה כוונה יהיה יודע מכל הכבודים
הנשמרים ולכן יעקב בשאלה לבוא עד הקדם הנשבר הלכה לנוח עד
מדבר הראשונות במעשה ויקרא יעקב אל אלהי ישראל שהוא הוא
נער מדבר הראשון שדבר גשמי אשר קם ישראל ומדבר שהוא
מושיעו בעת צרה כמו שאמר ב' מאד בשבת שפתעה אמר בו אמר

אמר ייי אלהי ישראל הנה כבר נבדל ועוד הוא אלהים

ואמרו פירושו כלומר שמעו מעלתו שאמרו כי הוא נבדל אין

לו את המציאות לבד ולכן אם יקראוהו קורא שקר בשמו אין

לו יתרון ולכן אמר לא ידעתי את ייי וגם את ישראל לא

אשלח ואמרו אמרו לו אלהי העברים נקרא עלינו [illegible] בשמו [illegible]

שהוא מסבותם לא נשיא כמו שמסבותם לשמים ולהבין שהוא

מיוחד מן השמים והארץ והוא נקרא אלהי השמים ואלהי הארץ

כי נקרא אלהי [illegible] העברים ומדרשה שאמר לו זה אנכי כל

לבני ישראל ומהות אלהים ואמרו לי מה שמו מה אומר אלהים

שמו הוא השם המיוחד שהוא שם המציאות המחודש [illegible]

ונ"ל שזה המיוחד לו הוא אהיה אשר אהיה שמורה [illegible] הוא

מציאותו והוא סבת כל המציאות והוא נבדל מכל זולתו כי כל

זולתו הוא עלול והוא מציאות נמצא בעצמו ואין לו אל מציאותו

המציאות לבד ונ"ל כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם ה'

המורה לה זה השם [illegible] אלהי [illegible] מה [illegible]

שמו [illegible] חוזר ואומר כה תאמר אל בני ישראל ייי אלהי אבותיכם

אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם

[illegible] זה השם המיוחד [illegible]

[illegible] הסבה [illegible] אלהים [illegible]

והוא זה [illegible] השם [illegible] כל

[illegible] אלהים [illegible]

אלהי יצחק ואלהי יעקב [illegible] ואמר אלהי ההנהגות

[illegible]

זהו

שהוא יודע מחדש שהוא נעלם מכל נברא שהיה שאין אדם מבין בן אדם
חכם שנאמר אין משיגים אותו מצד היותו אל הנשמות הקדושות
והעליונות ולא שיהיה נעלם מהשגת הנפש והגוף אין מי
אל הבשר מצד היותה עליונה לנפש שאיננה מולך אחריו משיגים
מגופה ונעלם אין משיגים הנפש בהיותה דבקה עם הבשר והנפש
מצד דבקותה עם הגוף ואל הרוחות לכל בשר כי בשם יש סמוך
שני השמות ולא היה הנפש הנשמה לגוף משלחה ולא במעלה
ניתנה לכל יש ונשמה המאורות שהתחלת אחר כך מנפש והגוף
נפש בשם שלש משלה המעלה הנשמה כן נודע לנו נפש שאם
יאמר והנפש נקראת כי שהיא מתלבשת בגוף והנפש ממדרגה
אחת לגוף בשם שהוא מתלבש בגוף והנשמה זוג מהלכה הנפש
כי שהיא רוחה וחיים שהוא כן הנשמה רוחה וחיים נרדפים
השכל יושב בגוף וכהם כן הנשמה יושבת בגוף כמו הם
הנשמה נמצאו קדמונים כי שבני כן נעקור והלינו בנפש כמו חיים
נפשי ולא כל נמצאים אבל כמו נבל בהשגת הכל ונשמה שבגוף
מולכת בגוף כי הנפש הנשמה הנפש שהיא מקורית ונבדלת ואין
הולכת עם הגוף עד שתפרד בהפרדו ולכן בני מפרד לנפש תשוב
היא אל האלהים אשר נתנה ונשמה שהיא והנפש חיים נמצאים גלגלים
ומעולים ממלאך אחד הנשמה ולכן יתקן נא כי בנבראים שהוא
נבדל והוא נמצאת על כל הברואים וכן הנפש עם שהיא נבדלת
היא עצמה ונבדלת מהגוף היא מעלה אלא לנפש ונמצא כי
אם ירדה בה שהוא בלבו נמצא חי כמו שאין לו לא ידיעה ...
בן הנפש כשהיא מהגוף יפרד מכל הגוף ושוב אל מקורה ולא יחוש

הנפש היא המשכלת הדבר ונאמר והמשכלת והוא אומרו כל היותה
בנפש כמו שהקדים זה הוא העולם ומקיימו לכן ימצא הנפש לשכל
ובשתחלק זה נאמר בשמונה פרקים הוא שהשכל הנפש כאשר יחשבו
חסר כאשר הכחות ונאמר כמו זו מלת שלא תמצא הדבר שיראה
לא מקום לכן והשאר הדבר רבוי כמו הכחות והשכל מלת כלל
האחד כבודו וקנה מגונה מכל השכל ועוד אומר נמצא מה
מההלכים לפי ענין וכמו לפי ענין ומכל אחד הנמצאים הדבר אבל
הענין שבכם כי חסרון נגלה והעולם יתה כמה מן הפרט מהנמצאות
אלה ומשה הנמצאים אחרים ואמר אחר כמו שהוא בברואים ומצד
ועוד הכחות ואשר לך שהקדים ומה כמו הנפש הנמצאים
שיעור בהסתכלות ושנו אלא נגלה מהם הכולל הדבר
ולכן מסודרו שאלים לא מקום כבדו ומעלתו ועשייתו ואמרו
אלא אשר מפני כי זה מקום שהיה שם כמו כבר ישמרו
וכמה הם אלא נגלה כוללת שם אלא ישמע האחרים וכי ונראה
הלשון שאמרו כי הוא יוסף הנה הבא והוא יען אמר לאומן
נשרף וכמה מלאכה כאשר כי לעשות אחר שעשייתו יה וכן אשר
פשוט לעיקר המשנה המקום אלא יען נשרף כמו ומה בכך [illegible]
השכל אשר שם האלקים וכן הנפש היא נעלמת ממנו כל אחד
ולא יודע מעשיה אלא הדברים הגלוים לכן היא נשגבת כתורה
חסרים ומה היא דומה לשכל בזה הקדמות הל׳ ואמרו זה נמצא
הוא כמו שאמרו שהיו בכל הנמצאים מן המעשה אחר הנמצאים הקדו
כן הנפש מושגת בלתי חושים ואין מציאות רואה לה אלא שאמרו פסק
שהם לא ישיגו הדברים הנשגבים ורצה אומרו אחר כך הק׳

9ª

לא יראה להם כאלו הוא המשתתפים מה׳ להורות שבו והיה כמו שאר
מנשיאים וכו׳ והנה הנשיאים שבו וזולתו ולא ימי נשא זולתו ואח׳
בהיותם שניו והיו כלם מסרים את עצמם ניסכון את שמר׳
אחר מלאכתם עד שובה לבור החיים כי אז הקהלה בסכנה ואח׳
היה נש״י לעצמה ואמנם בהיותם בזה העולם לא ינשא מהם שם
וידעו שכל הקרבנות הנשמיים ולכן היה ראוי שיהיו מני ישראל ולזה
אמרו דומה כמה קרבנות לשי׳ הקהל מרובה בהתנדבות של הנשא
והנשיא בהתנדבה של הכבד וכו׳ פי׳ מה שפרחו מהנה לשוו סך
אין וכבדה קורת עובדים ורעים לזה שלא ידע מי מקומו מכבוד
שבוא חדון לכבוד בחורות וידע אותם מן המחנים ישבו כי אם הקורא
כלבד וזה שאמר הקרבות לכל בשר הרי אחד יתנו ונשלם הגזירה
הקטן והנביא בזמן שהם גבול והוא אם היה לחרבן סלום מ׳
חולו לבדוק יהיה כל ישראל כלי״ה אמן בכלן מתוך הנשיאות
ואם רצים הם הקוטנים אך אמר מכתב הראשון יתנו לו הנשיא
רבי חנינא שמבה לא היה נשיאות פי׳ שאמר ע״ה קש׳ הכלו · מתוך
הענין הזה לא אמרו שלא עלקרין הכתוב בשיב שלא דבר עוד
ומתקבל · ואמר פכלי שבו שח״ה כל״ה מכל · ושקלו כלי בעקל
מועד לאות מי מהם ישא והיהוו מאה כסף ונתייבו כלי״ה
כי היה אחת להם להמית את היין ושרפו ולבנים לאותו עם בנים ·
אבל לזה להם שלא עשו זה אבל נקבל ל תרומה מלה מעשר
נחות מה יהיה עליהם ונעבר זה שח״ד כלי״ה ומה הקמצי
האטון בכל הקהלה מפר עשה ערבה ואמר שתן לארבע אחרונה
המנורות אבולא הנשיאים וזה הראש אחד יתנו והנה קש׳ הכל
המלכה

הכלבו ולא עשו כמו לעשרונים ולא לקונטרסים אחר שלשים לקריאת
המחיצה וקבע הכרעה זאת הפסק להורות שהמקבל מחמת והנראה
המנהג שנה נגד המקובל זאת הסוגיא ואמר רבנו ז"ל יתנו
זימון מכאן קודם לזה שמברכין ואמר לי הקודם ע"י שמן מכאן
ואילך בלשון קודם זה ומזה בקשו דמוק נבדק קודם הכל
אכל נבדק דשמן ואמר ע"י כנגד ולשון אחת ו'
ואילך כל מסכת מנין ואמר ליה מנין שמשנה אחר שמשנה ר"ת
שמותם מסק אמת והנראה אמת ומשמע נראין אם הגבהו
כמעט טוב ואם לא שאמר מן מהם שנים הרבה עם אחר
מקמות שנים בבבלי הששי ובאה שכל הקולים של אחד
הנראה האלהית ורחק שכל הספרים ממנה לפו אלך למכון ולהקשר
הורק שפה לך מאירה אל הדת מרשה והוראה זה שנראה
זאת הפסק להורות כמו בתי מסך הוא שלנו והדיו של מ'
משא והן יוספים אלך עשה כל דברים שעשה ובאמת הלא
בזה שנה שהקדים שלא נפלו כתבים לבני החכמה ובאמת
הדרך בזה שם בורא הדין פי' שלמי ומצות חקלא מנשי
ומ' מקבל שישורו המחלוקת והקשה כמו שנשא ה'
השופט עניות השני הסמיכה והסותרות הקוים האחרת
יוהר שמא השלמות כמ' מקומות וכף לאמת הקדמת האני
שאמר הבית הפסק ולא שני בה לו הרשעים וי דו לו
להחיות שקול הין המוצאים מסק אמת והוראה אמר ר"ח
וזהו הכל בכל הפסק כמלך בלבו והשפ הממשה לרגע
אני לעולם רעו ולמה שלאנשים שנפסק אחר הדעה ו

ויוסף

ויוגלגם עדת הנשיאים ולהר מחלוקת נשיאים ויקח להם כמו שיקרא
לנשיאים כי עדת הבכורים וקהלו נשיאים יהיו הלוים לאמענש ול
מצרים ולבן אמרו לדורש אשר הוא אחר ממלך נשלח הנשיאים
וא' פרן רמזו לשוא קין להתחבר עמהם שוא יהודה לא נשלח ולא
מלוה ולא בגוף ובעת עבודת מחלוקת קרח עשו מהם סן קוף רנ
ומי המתקנה אלקים שלא קורן על מנוול אחד: הנשיאים הנשיאים ב'
הלק וכן אלשי לקורעם קרוקם אחר הצדיק שרדק בעריך ממש
וקרח ועדתו רם להיות כהנים ונפלו במחלוקת אמנו ד' לקורע כי
המחלוקת נובעת במקרקעות נמר והקמעו ממיו מהדה יבל
וכמו שבירול בברזל יחד נחיש יבל בן המחלוקת יוסף לבן שלו
החולקים עם משה יצחק חשמונת יל וכבודם ותני להם ולבן
כחר משה בקטורת מחולקים המות היה נתן בתוכו שבו נשרפו
גבי ונתניהו ה' להורות כי אין ראוי להחזיק במחלוקת הורה לנו שאין
ראוי הלא תמחה כנמחרו לבזה ותדוע התנשאו על קהל ה' אמנ
ויעמדו משה ויפול על פניו הרעין בו שנפל והשתחוה להם הרבה
והיה יורה להם שאין מעלה כלל לו הלא תמחה שעלה משר
לקרח לרתן ולאבירם להורות לנו שאלא להחזיק במחלוקת ו' חוקה
לנו שאין ראוי לכל איש ואיש להיות בעל מחלוקת אלא אם נשיאים
בעלי היחס והכבוד והמעלה כי שלו להם יתעלו בכבוד ונורשים
אותו ומבקשים העלה ולמה ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן
לוי והוא מרוממה מעלה והורה לנו בזה כי היחס אם לא
יתחשבו התם עמו נשאו להמסיר שלמו הלא תמחה כי ז
קרח בעבור היותו בן יצהר בן לוי חשב להיות כן ולבן טבע
החזן חתניה ז' קורק לנושאין אחו ודנו קמית שקר פיתלן יתי ה

אך שיתחברו אליו אנשים נלוו שכך כתיב יהיה המחלוקת יותר קשה
והורו לנו בזה שכל מחלוקת שאינו לשום שמים אין סופו להתקיים
על אנשי יחס ואנשי מעלה ונשיאי עדה קריאי קריאי מועד אנשי שם
יתחברו לעצה ואף על פי כן אשר נעקדים ירחק ... שהם ...
קטוב הכל ולא קרח וכל עדתו להמשיך עדתם עם רב בכל הענין
כלם קדושים ... בכל עבר שאמר ... הקדוש ...
בו ג״כ ... ומכל אשר ... וקנה ישראל אחד שהיו ק׳
קדושים ... לעשות להם ... יועק ... והוא
... כלם היו יודעים ... ומה כי ...
והכונה ... וקנה ... להם שאמרו בכל ... כלם
קדושים ... על ... אחר ... ויודע ... את אשר
לו ואת הקדוש והקריב אין קורח לנו ... כד״ ... הקדושים
חולקים ... אחר ... ישוב ... יותר הכהן לו
... שאמרו ... על ... משה ל׳
להם ... יודע ... אחר בבקר ויודע ... אשר
לו ואת הקדוש ... המקריב ... מקריב ...
... וכל ... שם ... ואחר ...
... על ... קורח ... הקדושים
אשר ... מקום
מקום ... המקום ... בית ...
... וקנה ... אחרות ... הכהנים
אוי ... **פרשת זאת חוקת התורה**
... אשר ... אמרו ... אמרו ...

96

לפי הפשט רבינו שלמה ז"ל מה היתה עבירת מריבה שלא הק' ח"ל מגונה קלה
שעתיד לו עבור עליה ח"ל והלא מצינו שקיים כל התורה כלה ועוד רבה מזה
שלו אמר להם מקרא מ"ל לנביא ולפי שלא יש לפחד כמות הקהל
פירוש גזר עליו מיתה כשאר [illegible] ונאמר שלו ונעלמו ימין לא
האמנתם בי להקדישני ואין שם גדול מחסרון האמונה אמר נא שלא
מעלתם בי ואמר המעלה הוא גדול שלא מקום אדם יעשה קדש ואחר
שהם לבקר הלשון [illegible] מי מקום אדם [illegible] מעוקש [illegible] לפי שמעל וכו'
מן הקדש וכשעשה [illegible] ולא הקדשתם לכן ראוי לו שיענש אותו כמו
[illegible] אחרונים [illegible] ואחר [illegible] ונאמר [illegible] הקדוש
על אחד [illegible] כי [illegible] מריבה [illegible] כל [illegible]
ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך [illegible] עד [illegible] יומת [illegible] שאמר
המורים [illegible] ובחטא [illegible] ואמרו [illegible]
ומעלה ומרות [illegible] שבכל מקום [illegible] מריבה [illegible]
[illegible] מריבה [illegible] לכם שלא [illegible] קדשו את השם
ואם [illegible] כן איך אמרו [illegible] לפני הקב"ה [illegible] קיים את התורה כלה
[illegible] על דעת [illegible] חטא מה שלא חטא משה
ולא מצינו לו חטא כמו [illegible] על מי מריבה [illegible]
[illegible] על [illegible] הצדיקים [illegible] עליהם כי שלא יכנסו
לארץ ואם [illegible] לא השיב הקב"ה למשה [illegible] גזר עליו מיתה והשיב
להם תשובה שאין ראוי לאמרה שלא לכבוד [illegible] אבה את
הארץ שאמר להם [illegible] לצדיק [illegible] ואחת [illegible] היה ב'
[illegible] אמר [illegible] מיתה [illegible]
מיתה [illegible] ואמרו [illegible] לפני הקב"ה [illegible] ונאמרו עליו [illegible] //

וזה מקומות אין להם המצאות שדיה לו מקרה א׳ לגוף ולנפש ושיתלה

מיתה כמו חנוך ואליהו כמו שהן ולכן אין שאמר הכתוב הנמים מעשו לו

והכל מסכימין שלו ולקבלה והוא לפי פסוק שיש מיתה כמו חנוך

ואליהו כמו שהן והנה חנוך מרעשו לא מצא ממשיך כי לא ימלאו לו

שיהיה חנוך בעבור שאמר שמתו על העולם או משום שאמר הכתוב

הם לעולם הקץ כנגע לכם ממש פועלו ישראל שמקיבלהם קלנה ידוע

שמתנשא היו עוד כמו קמים לומר שאחרו כנגע ולמורגו לאחריו

יוסף ויחשוק ותלך קמים לעשבים ולכן משמע מן הקהל או מצבי

שעה הבא והנה הם לקלנה והם לא מצאו כן מקבל לכו אין מתני

שקבו את הקלנה פעמים כמו שנמצא שורשו לכם בל שנה [illegible]

אחריו בפסוקו לפני הקלנה אמר הכתוב ויקחו מאת [illegible]

[illegible] לפני הקלנה ויאמרו להם שממש על העולם וכו׳ ואחז

וירד משה מאת [illegible] הקלנה [illegible] פעמים והוא הקול

[illegible] כבר והנה [illegible] לא יעלה שמאל [illegible]

העולם ולא [illegible] כנגע לכם [illegible]

[illegible] משה לא חנוך ולכן הכתיב הבא לעל׳ מקרה לגוף [illegible]

ואמנם משה לא חנוך [illegible] על העולם [illegible] על העולם

הם [illegible] ובלה הנפשים קוראו לא [illegible]

אמר שהיו [illegible] והחמורים [illegible] סוד

[illegible] והמר וגו׳ והמדה [illegible] שני [illegible] כ׳ [illegible]

ומצאו אנשים [illegible] אבל כל קו [illegible] ואחרים [illegible]

[illegible] שם [illegible] וקרא [illegible] יצחק ויעקב [illegible]

[illegible] וקרא להם [illegible] עיר הקדש עיר

לענין קדוש ידים ולאכילה נעשה מדליקה שאומרין שמגביהין את המעשים
וכן כל לא חשיבא שאומרין המיץ הכלים הוה וכו' פסק לא שיהא לטבילה ה'
המים שאין בכלי הכלים היו נעשין שאין בכלים שאומרין שקש לחולין הענין
שהפני הכלים שם ועדיין שהכלים ועוד מיימין שאצלו שמק לפי הכלים
יוצא ולמה שהכלים בכלי היו עשה מכ"ל את תשמישן כמה ועוד לא תשמישן
שלא יוצאין לפי מים ולא אמרו יוצאין לפי הכלים שיש בו משקה ואין
נפש וכו' כמו שמפורש בכל התורה כלה פלוני יוצאת יותר קיימין ובזה
אין בשבע על הכלי ומשק אחר יצא אחר יוצא לחשבם קינים נפש
וכו' ויש שנשים כלים ואמת ונעשים והרבה פרשיות כן בתורה ולא
זכר בהם שהלכה מפני שכתב מקומך הן יעשה קורא נפש וכו' שאין
שבלפני מים קוה ולא חשיב כלי שהכלים הכלים שקיל לגברא לא כבר
כמו שאמר רבי ז"ל שאמר לחה שכן לקחית את המנחה אם לא היה נ'
לכונה בו הכלים ולא חשיב כלל בכונתו את הכלים תשמישים כי אם
לא חשיב בכונה משנה אחד אם לא חשיב בכונתו תשמישים אם לא
מכיון חשיב למשק שחשב ולכן שעשה זה אמר הכא לכך שכתב
א' לנסך ולעשות ואמרו הכתוב שחשב על שלא הכהן ותנא נ'
והמדה אחת יוצא ונעשה שלא מכיון לחשוב שחשב הכהן כמנחה
ב' נשים עומדים עומדים להם לכבוד א' אמר שיסתכל בנרותיו ואחד
אמר שלא יסתכל בנרותיו משום אמר שיסתכל בנרותיו ועוד אמר שלא
יסתכל בנרותיו משום שהיו נשים שהן לקוחות מב' קבלה וא' קבלה
לפני שמשית אמרה הוזה שקבלה לפני שמשית נעשה מכח קודש
לבהולה על מה הן לקח שלא יאמרו השיות אחד זו קבלה הפסול
לפני שמשית היא לה בשרו והסיון זו קבלה ולקחה וזו קבלה לפני שמש

שבעיר ולביתו יקח סלו אמר מרע"ה רבש"ע הוא נזהר שלא להתגאות
עם קהל שהקבשום כתוב פורקים כי שלא יאמינו הדורות שאמ'
שאמו אוכ' להם כמה שהשעה ונשא המכתב ישן לא המתגרים
להקהשני נתיים וקטן יש כאן שכן גדול ספק אמר שיכתב
פורחיו כמו שאמלה פבי שהשגחה וכלן פורחיו פלא באמצן ומה
ומה כך הקוס והקשותה כל' יודעים שאם לא קיים גזירה שלא
ית' שקודם ימות לא קיק נזר שלמאק מיתה פחיו ובכ' נראה חין
משך לשנוש לותו בתיתק פקום נר עלו שלא יעם לאחן ואחת לבן
לא יהפך ואת הקהל קוה ל'אחר לא קיק מן ני' שימות בשבילו אם לא
סקיק גזירה נורך מלפניו סלה ולבטל מעשה שם ואחר אחר
אחרן בשובה חז"ל תב לר"ל תניא רבי אי הרב שלך נר עליך מנה
והוא תה' כי נר מיטה על כל הבאים אחריו ובעבור זה ישנו ,
הנקיים והצנועים מת שלא יהיה לאיש התיווך שנה' ברתני למות
בעבורו והנה דרכי השם צדק ומשפט ואין שלא העולם צריך
אחר רובו והמנהגה והאיש כמו שמתבאר בנגעים חולה זה לא
היה צדק ומשפט מ"מ מאחר שהמנהגה חטאה בשל המפורסם
רמוז שעשו אם בתחלה אם בסוף אם כתוב אחר שמתן רשות
למשחית לחבל טוב מכנו מתחין כן צדק לרשע ספק לעבור
להשחית לדורות שעברו שנה אם היובא נקיים והמנהגים ;
שהרגו בה סנה' שנו אמר גבולת שבהק וגו' והנה ט' שוב וישר
וצדק ט הכל בא ממנו ית' כמו ומשפט ואף שיהיה התשני ,
שמתה בלא משפט בשבק שממנו הוא במשפט בשבק ל הכל כמו
דוד בספר תהק ישב משפט עמהן כל ישה לב וכל אורחות י"י חסד

ואמת

והמגיה וכו׳ כמש״ה הושע פי׳ שהם נרפי״ל ונ׳ פי׳ קושיא לא יכלו הכלל וקטלו
יכנה הפרט וזולתה ה׳ נמנע ולמונע עצמו קיי״ם לכן לא היתה נזירה נמנע
מכשהתרים ימות שרש בעבור צדקתו יהיה נצל ולא יהיה עונש זה
המגיעה עליו בעבור חטאו. הוא קיים כל התורה כלה ורחוק הדרך
מזמעתיו ונקיותיו אשר עשה יצילהו מהמגירה לא בעבור המגיע
הנאותה כמו״ש וזה מקרה א׳ לצדיק ולרשע וכוונת המאמר אשר
התחלתי להורות לנו ב׳ דברים נפלאים העמק א׳ שהמיתות כשיבחן
אחרים בעבור חטאיו ועונש כשיסור מהדרך הישר והטוב בעבור
תאוותיו ותשוקותיו הרעות ונוות שלו. הדברים מקנהם ימיו של אחרים
והם מתים בכחת קורם הנעם של העת הקנס והתשובה רב׳
שיש מיתה א׳ טבעית שיבא לאדם לא בעבור עון והעונש אם
בעבור עבירות והוא בכלות החום העצמי וזה המיתה כלל לכל
מינים הצדיקים והרשעים בעבור כלות הלחות אשר הם מתאשר
מכלנו וזה המקרה יקרה לכל חי במורות מנגוב פנים אנשי
א׳ צדיק וא׳ רשע והקש יפגוש בא׳ משניהם אין הפרש בין הצדיק אשר
לצדיק ובין הרשע אשר לרשע. אחר שהם מגורים שהם מנשי
ומבנים יפגוש המת בכם ולבעבור המות כלל אנשים בעבור שהם
מורכבים מבשר ונפש ב׳ הורה לנו שיש בכאן שני מיני מיתות קש׳
בא׳ לאדם לא בעבור ענשו וא׳ אם בעבור עונש הכלל וזהו כדרך
צדיק ונשמתו ולכן נא׳ צדיק הכן נאספה שלמראה ... נקלט
וזהו תשובה למתלוננים שהתפללנו ותמהנו מה חטא שבשתי הורשה אם כי
שיהיו קבלה ולכן נסמכה פ׳ מיורתנו לפ׳ תקה מורכה פרבוז ושת
פרה אדומה נפלאה מעיני כל חי כן מיתה מרים נעלם מעיני

כל חי׳ והנה שאמרו בו שהיה מאחרון אחרונה ומעט ומעד תי׳ העם
ונסקט ש״כתב סורחנו וכאו הנ׳ תמהים דנחתה מתעני׳ן כי האחרון
הקטן שבאנשים גדול׳ הערך הוא גדולה מאד והנה האנשי׳ם
הסכלים הם רחוקי׳ סליחה וכפרה ולכן משה כשאמרו יגד׳ כשגדל
נא כח ה׳ יתעל לפני כשמך וכו׳ שרצה באמר כי האמונה והאהבה מושג
גדול מאלהים החדש שלימותו כמו׳ הרב המורה׳ והנה היו ישראל ס
כמוהם שקועים בגשמיות בלתי מאמינים ע״כ בכאן שאמר שאין
לו תואר ולא תמונה ולכן היה בלתי אפשר להעתיקם של זאת
האמונה ושכו של הדמיונות והגשמיות כמותם ולכן היה רחוק׳
להם הסליחה׳ והמשה המ״ש הגלם והעגל הנאמן האמונה כמוש
העשה יעשה לו מעבודת העגלה ולכן רצה מרעה ע״כתב סוג
סורחנו כי החדש כשי׳ענין כבתחלה לא ימצא לו אמונה ונקה ע״כתב
עליו שלא לאמונין כמ״ו ואמר תי׳ העם כי רואה׳ הקטן לאנשים גדול׳
הערך הוא גדול ולכן דוד אמר׳ כמה במקדשך למען עורה עם הדין
באה כי לעולה שהיה דוד חסיד שקינו לא היה בו אמת קטן יאמרו
האנשים החשובים ממנו ולכן שמה׳ יתגדלו ינחקו כשעבור שלא
יאמרו האנשים ממנו והיה חטאו גדול עד מאד כי החטא הקטן
יהיה גדול אם בעבור גודל שלמותו ואם בעבור הלומדים ממנו
ובעבור זה נחשב חטא משה גדול כמו מעלתו ולזה שהיה בעולם
בעלי כמוש׳ ר״ל׳ ועכ״ז רצה ע״כתב סורחנו לבת חכמה ודעת
כי חטא אינו גדול בערך עניני גדול׳ מעשה ולכן רחוק׳ לכל חיים
שיהיה גדול המעלה ש״יעבר מחמרו ושלמותו כמו׳ כל החטאים
חורחותיו כמשה זכה ומקבל מני שפיטה׳ ובתלמוד אחרו׳

שאמרו

שרוצה חטא במהרה שמשו עם המורים וכעס במקום שאין ראוי׳
לכעוס׳ אמרו בזוהר הנזכר שבזה הלשון כיון שבא משה לשרות
השכינה על ישראל לא ב״ה מבקש להוכיחם על מה שעשו אר׳ סימון
למשה למה כ׳ לתלמיד שהיה הולך עם רבו וראה בחלונו ושבלב
היה סבור שהיתה אבן טובה נטל אותה ונכוה לאחר ימים שהיה
הולך עם רבו וראה אבן טובה מושלכת היה סבור שהיתה גחלת
היה מתירא ליגע בה׳ א״ל רבו טול אותה אבן טובה היא׳ כך
א״ל משה בשביל שאמרת: לכם שמעו נא המורים נעלבתי אתה טול
מתחת ידכם שכשיון אני בא להוכיחם א״ל רבה דבר ונ׳ הירח׳
שכ׳ הרוכבות שחטא בשביל שעשה לפני הרבניות אמר להם
שמעו נא המורים׳ וכעס במקום שאין ראוי לכעוס׳ וכבר
הרח״ב כ׳ דרך המוסר כי בתו׳ מ״מ אבות ס׳ הכעס עם שאוח
טוב ההוכחה ומועלה במקומו אבל הכעס והוכחה שלא
במקומו הוא עון פלילי׳ והנה אר׳ סימון כ׳ הכעס יחשב כמו
גחלת הרעת שהוא אבן טובה. ומועלת כמו״ש רז״ל ההורה
למחותה נבראה רצה׳ וכמו״ש המי׳ שרבנן מתבנן ראתה אותה׳
מרתה שה ולכן יחשב שהוא מועלה גדולה וכמו״ש טוב כעס
משחוק כי התועלת רבה מהכעס הוא גדול׳ שהשכל יחזק ויסך
הנזקים מהתאות כשבור זה מהשערות החזקות׳ וכא׳ כ׳ אר׳
סימון שהכעס דומה לגחלת ויחשב מי שרואה אותה שהיא אבן
יקרה כי שהכעס היא מדה רעה עד מאד׳ והיא אש בוערה ויזיק
לאדם ולקהל אנשים שהיא אבן טובה ולכן יעשה אנשים ניברח
בעבור זה הפסד גדול בקיבוץ המוני כבוד וזה קלון׳ ואגם שנה

ואין ראוי לחשוב כי זאת המדה שוה אל מקומה אבל אלא ב'
במקומה היא בתוכה כי הכוכב נחק כמ'לס יבוא להם כוכב
ואין ראוי לחשוב מקודם אל שלשים לקבולה למה שהכוכב גו' אחד
אותו המיוחד לשני הם הכוכבים והראוי לשוני במיוחד שהיא
מתקיים לשלח והם מה שהם שלבל בדבר ודבר ושני אלו מתקיימים
והנה הכוכב הוא יחד ומחויב בשנת הראוי להדרך הם נשי אמות
המעלה ולא זל זרוק מרוח בתלמודים ולכן אחיו כוכב לא
יפה הקונים להקדים א' מול המעלה מ"כ הכוכב הוא אבן עוזב עשי
שיחשבנה שהיא בגלגל ואין בשרית ומרוצה לפי שנשתמשו ב'
במדת הכוכב במקום שהיה הנוגה אחרי שלוו שלומה לה למיד
שקול עם רבו והוא בגלגל אחד ויחשב שהיא אבן עוזב ונם
נכון משה בתוכו שמשמשים המעלה עקר שלון ישנה לא
המעלות להקדים שנים מהיותו ב' מעלות ב' ונמצא לנה
להוסיף בשעת למה שחשב שהכוכבים אינה מעלה ומסר
לקשי שביה המקום מה שיחשוב שהוא בגלגל וקו בשרית
היא אבן עוזב אין למעלה ממעל ב' המעשר והתוספת יפה
לקבל הם שנים לפי הענין ואין ראוי לאדם להקל במעשר והתוספת
כ' הם והן התוספות אין מספיקים בין לשמות הכוכב ואחין שנ'
שומעת התוספות חיים בקצב המספר הזה והרא בתב מלאך
שיחשב וחשב לא היה אל של קשתו הקשת כ' אחד בשורה
ולא מקום שמים שלשה לשלושה הוא הרבים הכוכב ולא היה כמו
המקום הכוכב שם בגלגל ואולי במקום אחר היא מעלה במעלה
ואם נשים הם סקוק מעלה בגולה עד מחר ראוי שיכוכב ואם לא

לא ישפטו בין הנבואה · ולכן יצדק שהנבואה היא מעלה גדולה והיא
מחויבת גדולה זה שלא במקומו וזה שלא במקומו והנה לכל הדעות
החכם מהמעלה היה קטן מאד לא שלמעלתו היה גדול עד מאד כמו
שהמעלה שהם האלהית נערך מעלתו כמ"ש ז"ל על פסוק מה אחרן
זה מעשיהם אל ישראל ואל אחרו ירצה מעלה זו ועדיין היא והסדר
אין לנו משה במעלתה זו ועדיין היא קטן המעלה כפי מעלתו של משה
הם נבחרים קטנים ולא כן החכם הקטן נערך מעלתו הוא גדול ולכן אמר
מהיותו שלא קדמונים זה וכו' מה שהיה להכתוב נחכם מאד ואחרון
ועל הכל אנו צריכין לדברי הקבלה עד שיבא אליהו · והנה אמרו ז"ל
שבמיתת אהרן נסתלקו ענני הכבוד ובמיתת מרים נסתלקה הבאר ובמיתת
משה נסתלק המן שבזכותו היו · וכו' אמרו אחרי כמ"ש ז"ל מסכת תענית
היו שם תולעים מה שלא זכו אבותי כמ"ש ויאכלו את המן
אשר לא ידעת ולא ידעו אבותיך עתה בזה שמיתת הצדיקים שגו
רועים לא היו לנו צדיקים יותר גדולים משלשה אלו והנה אם לא
כל מיני ואפלה ועריכן וכל נגעים וחיות והנה מדרגה נתן קלים ומים
נרצה קמים ואחרון הקשה שהם ענני הכבוד שהיו מגינין לנו מיתת
מיתת מרים נסתלקה הבאר והיא סבה שנסתלקו ב' ואח"כ כמ"ש מה
א' ממקומו יראה כל בני המשפחה ונשמע שמיתת הצדיקים לאחר
אם בתענית שעלו נמשך הסתלקם מהם והן שעל הענין ובזה
נסתר רע ומה שנעשה והקשה להם במיתת משה ובמיתת
אהרן נסתלקו ענני כבוד והוא סבה שלא נשלם ועוד מסרו ושב בך
מתן שם ואח"כ מיתתם ונסתלק להם הא' הקטן מן הענינים ונשאר
המזון הנפשי פלוגתא שכחו דברים רבים מפני הצרה אשר למדו

מפורסם ז"ל שנשתכחו אפי' הדבור שבין שקודם לקודמים בין השדות
שהתוריך נדרשת כמו הוא שמירות הקדמונים ישאל רבים בגדול נפשי
הנפשיים ונבראים הגשמיים ונראה מזה שמירות הקדמונים מכבדת
כמו שאמר אדומה מכבדת ודבר זה שנשכל מפני יראתם של
הקדמונים אחרון נגדול לאומה ויקרו ממעליתן שנא' ותקרה מלאו
פעשו וגו' ולכן מירתה הקדמונים מכבדת:

פרשת וירא בלק

כתוב שמעתי חכמה א' וירא
ודעת עליון מה"ל דחק מה כן נפשי
ישראל לנפשי אומות העולם נפשי ישראל משקיהן מהבהמות ויש
מה שפירות ספרים שעין שנא' נחמה בן אדם שפך נחבך ולא ונפש
שענתו מן הקדמים עד שנה כנגד לא כל אחת כל הבהמות מן הקב"ה
ולא שראל שכל הנפשי הוא מדות רחמנים על ישראל ועל כל
האומות שכן ישעיה אומר לב למואב יזעק וכן ביחזקאל אומר
ואתה בן אדם שא על צר קינה וגו' וזה האות שאמר לעקור מנהגו
שנתנה לנו עשלת רבר לבן נכונה פרשת בלעם להודיענו מה שלך
הקב"ה נבואתו מאומות העולם שלא שנאמר ולא קם עוד קנת
והשמונה יתנו לספר מתוך התורה הקב"ה ספפנע שלשם רשע ובדרך
מיפוך התורה ולקרה ושב הוא שלא להקהן אומר רשע שאין הנפש
אותו אל עלמם נביא ועשיר ונלעס מן שיקה כתלית בחוכמה
היה היה כתלית הרשע ומלך וזה יכתב שהיו שוכבו אותו לעשות
רע להוות שאם לאמן לא היה שולח אלו כלך שיהיה לו עבד לגנות
חתן ביות מואב מה יורה שהיה שתוך בזמנו ואחרון ז"ל שבלעם
בגעל אחרי היה וגו' שכוונתו לעשות מה שכתב הב' שנא' ויחר

אלקים פקודה הוא כמו שב׳ אחר שהדבר הזה נמצא האלקים ונתערה
עליו ואח״כ אחר הסתלקותו שפנה אליו ונאמר לו נאום . שומע אמרי
אל ויודע דעת עליון ואחר שמשתמש על הבא לאיזה מ״ש השגה
כמ״ש פ׳ אחר השגה [illegible] ועשה מה שעשה כמו שהיה באלו
וכו׳ פ׳ השגה במדרגה הש׳ כאשר שיהיה לו מעלות כמו אחד שימצא
אל עליון גדול כמו שבאר זה המאמר ואח״כ אחר שזה הבא הוא
שלזה השגה ולא היה אל מאומה ולא הי׳ שום שני מסכים כמו
מיסוד לא הי׳ מכל כמו הם ומה שלמה שיראה הוא יודע מה
מדבר עמו הש׳ והלשון הוא יודע מה מדבר עמו הש׳ שלא נאם
שומע אמרי אל ויודע דעת עליון מפני שהוא מדבר עמו אל ונתעלה
מעצמו שלא ואחר כך עמו שלא והלשון הוא מדבר עמו כולו
ומה׳ עיניו . מגלה שהכחו של מלך שיודע כמה קונטרסים לדבר
על עולמו של הנביאים . והיה שניה במעלה הזה קודם לו שם
יותר גדול מכל עבודתו כי קודם מעלתו על מעלת מדרגה
והלכה בפני הקדושה זה המאמר ואחר שאין הוא כמו . הם
פחיתות לא מעלות ונם כאשר הבא לדבר עם כמו להודיע
מה שיבא לספר הוא כמעלת מעלת דורות כמו שהיה עם מדרגה
פ׳ הנבואה מדרגה היתה מעלה לא הצריך שהיו שם . שלא
באחר הנפלאים אדומים ואנשים ידעו מה יהיה עם שיבא להם
הנבואה שהיה או הפסק הנבואה ונעלמה כמו שאירע לבלעם ונם
שהוא נבואה שיהיה נבואתו נגלה לא ישיג המאור לא הנה
מדרגה מסק פ׳ מדרגה מאד כי מעלותיו שמוסיף לא הידה
יודע מה מדבר עמו הש׳ שהיה נעלם או נחיה מעלה מכל שהיה

מוכן לספר והיה הנבא מעט קודם כפי הרצון אבל בלעם מוכן ו׳
ומקשב בכשפים שהוא חכם וקוסם ומתבודד ומכין עצמו להיות נשוא
הרוח אולי יקרה י״י לקראתו כמש״א כאשר קראת קשה וכו׳ מעת
לא היה יודע מתי ידבר עמו כי מעצמו לא היה לו עת קבוע להכי
אבל בכל עת שיהיה רצון מלפניו ית׳ להיות מדבר עמו י״י היה
לו אל מהל משה וכל עת שיחפוץ נב׳ משה לדבר עם הש״י היה
מדבר עמו שעה ואחשבה וכ׳ אבל בלעם היה מוכן תמיד
הנבואה שיהיה עליו הדבור ואם לא ינוח עליו הרוח לא בכוונת
שנה אולי היא הנבואה שאמרו ז״ל תנא ברכות שהיה
מקלל בה ובה היה הרוח חל עליו לא כונת חמרת משה
וכן תגמולה נב׳ משה למשה והיתה מדרגת לבלעם
שלא מבלי הנבואה שנא׳ אם יוספים אנחנו לשמוע את קול
י״י אלהינו עוד ומתנו וזה מעל לעצמו שהמלך קום על הרמה
הרת שנה וכוונתו לומר שהעבד יודע הוראות של מלך והגר
של עקור שאמתו בדבר לא ידע הוראות הגולה ונם שדרכי
כי חכם אף חן בלמה שמי מעל לעצמו של מלך וכ׳ אבל במה
שמי בלו הן שהם מדרגות לבלעם שלא מעלה לפי מדרגתו
בלעם עצמו מספר ואיך לא זכר שלא אז הן אבל בא לספר
מעלת בלעם וכן מה שמי שמשה לא היה יודע מה מדבר
עמו [illegible] זה שכן היה מדבר עמו לא יקבלהו הלשון ולכן
הרחייה באומרו עתה שומע אמר אל וכו׳ [illegible] כי
זה מבואר והכרזת הנה כמ״ש אשר לא יקבלהו הקלות הקבלה לפי
שאלה ם נבואות [illegible] אין למעלה ממנה וכו׳ הנה זו שמדרגת

ה׳ ענ׳ קודם שנפסלה כבר שאמרו אין מפגלין שלא בזמן ויקרב מותר׳
ולא הם נכלין עד כי יגרה מיגרו אם כיון שלא הם שאסורים קדשים
וקרבנות כו׳ ומש״ה שלחקם ולא יקום שלא אכל מהם קודש כו׳ וזה
הקרבן שאין נשחט בשום הירה למעלה מן שחיטה מדלעיל בגמ׳
שסבר זה הקרבן שאינו נפסל עם הפסח הוא ובזר הגר ידם להוסיף
זה הפסח פ׳ כשם היו קרבנות ובפסח: נעלה למעלה יותר מזה
שעלה משום שנשחט הנשחט ואחרים חרה חותי עבין לזה שהיו
חוטאים שהיה עבין או חתני שסם עבין שאמר בשיטות השם
וזהו פוק ודבר כתב כיון שהיה כשם קודם מה קרבנו כשם לאו
אין כלב ומן לשו הקו׳ לא שם שריך קדם אבל הל שלשון דוק יאך שלא
והכי שלו ודוק שקים אבל שאחריו הפסח הב׳ מקודשות: הכתוב
שקם׳ לא יעשה לבד עם חיובו אם לקרבן נבול שלא יעשה: בכל
אשר יעשה השלמים הוא יהיה לשלש שלא אין להוסיף ונמרי
לנגוע וכו׳ שקרבן כמו שכל התפלות יפסלו אם כשל קרבנות
ואם מטר אחרון ושתפלות אחר׳ הם שתלויה התקון אלא שיתפללו
ולא יחריו וזה ילעבים כלאשר יעשה השלמים וגו׳ מאחר שאין בה
התפלות אין חסרין ומאחר שהקריבו כבר יחשב שלא ישתנה
הדבר מעשהו ואמרו שכבר ישתו אותם מעשהם כה שלא
מקום מעשיהם וכל הקרבנות הנעשים בנתר פ׳ או כלם הן
מקורבים לענין הכל שלא לבד הקרבנות והמעשים אשר עשו יל
לעשות בן שאין מלכים לשנו כל ישראל הקרבנים והמעשים כמו
שיהיו מקריבים ולא שמה סימן הם קרב׳ ישנה הקרבנות ישנה
כה שלא ילו מעשיו וזה לומר יעשה הש׳ קרב שבגול והוא יקר קחרבן

שלא

שאחז״ל שנבראו מו׳ ימי בראשית ואין צריך לעשות כנגדו פעם אחר
שפיזרם הק״ב בעוה״ז לבדו ומהם היו זקני מוסבים וזקנים מהם נמו קין
תרעין עלאין דכתר קודש וכפי חטאו נעשה זה הנסבב בזיך זק לקצה
נבלעה סקוחית יכול לטעת בו אימים ויגדל לתמוס כי דונה
שקד ויעשימם בשמים ואין בין בלשו יבולב לפרסום נכבד
אין מתו השי׳ כמו שאמר כל דבר יגים אחרים גם אומת אחד
ואחרים אמרו כי קיק זה לצורף לבלעם כי נבואתו קייתה כנגד
הקטנה ולמעלה שבט כימש שאמרו שהיתה מדרגת מתי מטי
מלוך מבלגי שימנה לה הכנה הדוגית מן קייתה שעשוית
בלעם עלה קיק מעק לקלל אבל לבקר ישראל שם קבל אין קוק
קיק קמים נבולי וזה מהו לבירם בה׳ יה׳ בשמים אבל לנפש הזאת
חיינו כלום סבלעם יודע קיק קבר כל מי שעשה דבר קיום מומבור
מבל רצות יה׳ שנא׳ לא חוכל לעקר חתפי יה׳ אלהי לעשות קיום
או מולב ואם קוה יודע שקב׳ יוכל לעשות מה שרבה בלעם
ושם ולכן כשראה חית לאל שהיתה מכבדת שמו את קירה
ויפל על פניו ולמה חיך קיק קבר קזק התמול למה שקוח יוצא
שכבת שקם כולם לעשות כמו שבתורה ושם ואין חוני לעשו
זה קום לבלעם לה והשו זק הכח אשר קום יודע לבל אחל מפני
זק אמר הק׳ב במונה שקיה זק שתלתק הנפשה והיתה כי
במקום ניאן הח״ית מלוך הוא מגלה הנפשה והספק הנחום
עם התאור פי המבוק אשר פק בלעם נשבר חיים הבלות אחר
למה אמר לבן כי קובלת תקומו גם כרך את כנפיו ועם לתך לעג
הכתוב ויקשה יה׳ אליך לך מה הקולה לבירכם בלעם את בית שני

103

ברכה לישראל בפי הנביא הם הברכות הכוללות לא היה אומר לו מה
שנאמר להם לעצמו מהטוב וזה היו ברכה לכם מצד רוח הקדש לבדו
וזהו וראה שם רב ונביא רוכבים על סוסים ושלום בית הם ויאמר הא יהי
אנשים וגם רוכבים על סוסים ושוכנים יחד ושלום בינהם והם כמו
מה ברכה יש כזה כי אשר יראה יגיד וכן פי' מראה שיראה אדם אחר כן
ממנו עשו יעקב וכו' ואם יאמר אומר שהברכה היא הנזכרת במשה
מות יעקב וכו' אין זו ברכה לעצמו פי' לעצמו הוא מברך ואח"כ אין אומר
כלל לקוב אינו הוא אחר וחבב ברכת ... ונפ' הברכה הנ' נמצא לא
הפך מן מעקב וכו' פקוח מעיני הברכות הנאמרים בהם נטיה
שאמר יי' אלהיו עמו ונ' וכן כי לא נחש ביעקב ונ' הנה הוא מגיד
ברבותם הנאמרים בהם לא זולתם זה ומה שהברכה היא הן שם לבדה
יקום זה הברית הקשורה ואם יאמר טוב שזה ברכה מה אמר הכתוב
ויקטן יי' אלהיך לראות הקללה לברכה כי זה דבר אשר מקדם והיו כלם
יעקב כאלו הברכות וגם מה שאמר מה טובו אהליך יעקב הוא מגיד
מה שראה לא זולתו ולומר כרע שכב כארי וכלביא כולו הוא הברית
השתדלות שלא כרוך ויתן לך האלהים כמ"ש יצחק ליעקב באומרו
ואל שדי יברך אותך לא שזה הפסוק האחרון ישראל נ' נברכת ישראל
למנשה ולאפרים שאותן הברכות הם הנה השתדלות כמ"ש ישראל
בני ישראל וכן נ' הברכות שאחר כך נ' שבטים רובם הם הנה ה'
השתדלות משבאה מקום למה יקראו להבנות השתדלות ברכות
לספר הא' שאמרו אין הפרק הזה שספרו על אחרים רשע שהוא כמו
שהוא מהלכת הרשע כמ"ש בגלות ה' כזה המאמר שהקדמנו ראה מה
נפשי ישראל לשמי אומרים השלם לכן נקרא פרשה זו וכו' הוא לו
כזה כפי דעת חז"ל מה שהקדים הכה נכון ... והוא לפלג ספק

גדול שאין שלא יחשבו הב׳ אילו היה לנו נפלאים הייו שהם והמופת
והקשה להם שהב׳ שכן להם נפלא והיה הנפלא להגיע וחכמה ועל׳
כלן הכה נשארו מהם ונאמר נב׳ דע אתה המעיין כי הנפלא היתלו
לאדם בב׳ דרכים הם שנפשו שתשלם לידה היא מוכנת להיות על
שמות הגרמים השמימיים ועם השכלים הנפרדים וזאת הנפש תהיה
מוכנת במבע לדעת הדברים העתידים בחלום ובהקיץ וזאת הנפש
יהיה לצדיקים ולרשעים לאחד לקוסמים ולכלים כי זה ההכנה הוא טבעי
והוא ממין המעמידה הצדקים ולזה יהיה הנפלא בזה עם נפלא אחרת
עם שמודיע עליהם ולזה שאין הסיבות והמופת ולזה היה הנבואי כבר
שמא יקום בתוך הנביא הוא חלום אך שזה הנפלא יהיה שאלמו
כנראה שהוא וזה נראה אחת ועל׳ עוד נשבר שידע זה
הדבר שהב׳ שהוא שיעבד עם פלו לאותו יסף מלחמה עם אנ׳
מלכים ויתגבר הב׳ שלאחר כן שימן נער ולכבי עם׳ בשנים וזה
לא יהיה אך הדבר השכל להם ועל׳ הב׳ שאחר ולכן שם האור
והמופת ומי שהוא הכתב מי יהיה ונלוים היה נמשך הכח כי בשאוהיה
מוכנת מיוחלת הלדה להיות לו השכלים הנבדלים אך עם סבות
הגרמים השמימיים וכזה הב׳ יהיה ישגבו הקשים ובלבתי שהוא
סבל יותר הלמודיו עדיקים כמו שנתבאר שהשגתה ויש נבואה
אחרת והוא שאדם למעלה יתאחה והוא שהאדם יולד מוכן לך
כמו שיולד מוכן לחכמות או למעלות אחד מהם יפה עזמו להם
כלימוד ובהדיבה וזאת הנבואה לא תהיה אך עלאחבם נבר ונשאיר
שיהו״ב שיקדם לו מעלות שכליות ומעלות המדות ונז׳ ... ועל׳
פנים אם שלא יהיה רודף אחר התשובות ולזה שיהיה נבר בה׳
כי חזהו נבר הכוכב אחר יהיו ושלא יהיה בב׳ הדרך אחר הבל שלש

וכו׳

וכם המדות המרומזות וזה עשיר שיהיה מקיפם ולמעלה המעלה
השכלית היא הראשונה כאשרו ראשונה מן השלמות שהיא אין על
חכם זוו השלמות היא המדרגה לאדם מצד שיהיה מעשה. ונמצא
מתחלת השלמה האדם שיכין עצמו לקנות שהיו לנו עשה
הרמז במאמר הנזכר נקראים לך שנז' השם והישיר הוא נתקר
שהוא הנהגות מהמחשבות כאשר לתגבור חמר וחמרו ולכן
שמעלות זו התפשטות מהכלל העולם ובתכונות לנו הג' של הרמז הי'
לחכמה והידיעה כאשר הכ' המורה פ' נב' ח"א וזה המין מהשלמות
מסר שורק על האדם הנה והשקור והקדוש לא ינתנו לכל יה' עת
העתידות והוא חם יהיה הכל הן שוכנו בעולם כי זה חיו מעלה
ולנמוית אבל יגיע לאדם בהשגת שהיות מסר בהם . אמרו הנה
שנא' אנו נגיד אחוהם ויהלך נוה פ' למה שהיה מפן עצמו ב
במעלות המדות ובמעלות שכלות יזכה להשיג התשובה הש' ונב' ג
באת הן השלמה תשא לאדם ומגיע להשיג שכולם כולם בה שיהיה
כהם עשה ויזכה ויהיה נשגב ובו אחד זה ישיג העתידות לבאן
בזה העולם וזאת המדרגה הנה השגת העתידות היא למעלה אחר
ההשגה ולכן נקרא ישראל אז היה כשבא להם לכלום הנבואה הקדמים ה
הענינים לבד אבל היו משיגין סודות שקיות ודריש לבי שיר הקדש
על דבר התשובות והמוסר כאופן שיגיע האדם להצלחתו הנצחית
והמודעת" והנה כלנו נז' המינים הראשונים נם שיהיו ...
עצמו עם שומע ... ויורנו דעת עליון להשיג לכ בלו
אבל השגת הנבואה העתידות נכר נעלה וזאת היא ... אינה מיוחדת
לגבוה אבל להשגת הקדם ואולם ב' ההשגה הראשונות האחרות ...

לא יודע בקדש ולכ״א לנז״ל שנאמר בהעלה על מטה כוחת היתה
ונתעלה בו בסוד כסא עליו וזה מבואר פה לא ממנו בלבד מאד
שום נבואה על השכל פה אם על השגות כמו כי תגלה נסים
וכי תנים ותגלות הדברים אל מאן במה שבואתו הנה אמונה
ומשפטים צדקים ושם מושה נאמנה ומגשה מדבר ו׳
והיודע אומר כמבואר לו עקוה בן הקנה ולא״א ז״ל כי נבואת
שנאמר הוא משל לעשות אל מלך וכו׳ ובזה נגלו לנו הקדמות שיש
נבואת מרעה לנבואת שנאמר והנה זה כי יהוא עלם והנה בזה
הו הוה סתר גדול מסתרי התורה ממנו למנה הכל למה נעזה הען יה
נם גדול כמה נגלה הנער האחרון והוא השכל הנבדל ממנו ולא ימצא
בו עושה דבור אם לא שנאמר שהיה נמצא הנבואה כמאמר הרב
ז״ל ואם הוא כפשטו יהיה דבור האחרון כמו הנער הנבוא כמש׳
הוא כמ״ש פה במראה האחרון הנה אם הבן מלאכים אחרים והנער
הזקן השכל לקבל זה ואמנם המספר הכ׳ הוא הנער ובזה לו
גוב הדברות המתגלות בדבר הנבואה והאמת פה בדברי
בנבואת אמיו לקבלת השכלות כמ״ש הרמב״ם פה זה הוא לא
היה מדינת מדינה אחרים שם עליו את אשר הבורא
מבורך ואשר השכל יותר אבל הוא יודע בקדש עת ע׳ האלהות
הוא בדם והוא יודע הנגזר עליו ואשר הוא יודע פה האיש יה ה׳
מבוא לנושא שהוא הוא מגדרו ואשר לא כהגד הוא
מקומו והוא מרמה לאנשים בזה וזה בלב פה ידעתי את אשר
הכין מבורך וגו׳ ובלב היה יושב פה זה הקטן מהתרה היה
נשמתו שהיה בתוהו לדרכים ולכלם והוא לעתו היה יושב

אבל

אבל כוונתו היו הנבואות העתידות ממש בסוף נב' ישעיה אשר
יצאו וראו וכו' שם עיין בפי' קצת נתבאר לאנשים הידועים
הנגזר עליהם כי אם יהיה עוד הנגזר עליהם ירצה שהוא כי כן א'
אין עונש לאבריו להם העוב ואם יהיה רע יהיה שודדים לעמור
עליהם מקרה הנגזר לא עליהם ואם ימצא להם רע מהם יהיה
המעשה אשר ויהיה נבדל מעונש קודם הנגזר עליו ואומרו
ויהפך יי' אלהיך לך את הקללה לברכה וכו' ר"ל אם יהיה כלשון מקללה
כדבר רע השטן לבא עליהם ויהפוך יי' לברכה להם הרע אשר
היה מקללה כלשון היו נופלים כי לא ליוו וגם יגבר כח לעשות טובה
לתורתך ויקיימוהו אז על הגוים ולשלל לא רצה אז אבריהם כי יראוהם
כי רצון יה לקללם והנה נקראת זה הב' הברכות שנקראו הם
מעני הכל ולא מהם עם שם כל' כאו הברכות הנזכר תוכם המעשה
המתעלים לישראל בתורתו וקן עם לנגד יאמן ועניים לא יתן שב
הדין בוא עמים מושרפים עם שם אחר קבלתם בנין אבריהם יאמר
ויעקב ומשכלם נבולת עליכם העמים ועל כל בני האדון כמו הפלשתים
בא' המקומות הדבר אשר הוא מרעלה מחדלת ימנע שם גוים וכל
יחד אבל הוא נפל בעצמו ולכן מי שיש לו האוצר והמנט
היה עטנות לא יאמרו שימסרו לעני עושה ולא שיעבד הם
נבדלים מאוד מהומה שלא מי שעבד כישראל בני א' מאד ואחר
גם שהוא רוצה לשוב כמו שיועתו ישראל ואם יוקלם השם ושיהיה
אחריהם מאחריהם אז מעלה גדולה בישראל ועל כיוצא בזה שאמר
ומי נתן לבריות ובן שערכו חב' אומר לא קבץ אותו בשבט פה היה
ראוי לברכה למה שאין הכל רואה בשכל שום דבר ואין ושמר

ועתה כי שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיה
ולכן אחרי אמרו ... אין עונו והסיר מלך בו ואמר רני בת ציון
בגלות כבר שלא משפט ולא משפטיך חסר במקדש יאמר לו לשון
ישראל התקהלו לא תשובתך ה' ולא תשובתם משרתיה בהם
חטא אחד המקדשות שנים ואמר רני מקדש בה ישוב אחרון
יעקב הכהן שבלבו ולהם מצאו הם בגלי הנעלה כי קדוש יה
וכן הבית ולכן יהיו מקוששים כי מקדש וקדש ירושלם
הקטן ומשחתו המקדש והמקדש המלכות ואם יחבר יה'
קדוש והקדש נתן מגשלה ונתנה לו כל המשנה מקום ידין
מנעלה והנה נחם זה התחיר ישמעו בהם החרבים הם לבית
הדבר אשר יאל מה מרליו וגם ובוא לתפשם קבל עם עוקה גבורת
על אחוד ונעלמת נחמר הטהר לבוא עלקים נעבו טון מורים מאז
עלם בכך באחד באחד מורדי ברך ואחריך קרוב וקולו מנעלה
גבולה עבדו ישראל ומורדיו הם עבת גדולה עולה כל פנים מנגן
ישראל הם לתשובה והנשים בגאמריהן עם לעבד אמתו ובנים : לכן
יהם יזב כי הוא מלכה גבולה עלם יחד ישובו ישבו באמרי אחות
ויהיה מנעלתם לנעלה מקום ולמה זה אנשים יקימו עדים ... קדם
מושאין הכהם ולא מאיתו אני נעלה וכן מנשאים קדש עולת קדש
אנשי המעלה ובקר הם רבים בהעולים וזה סף מנה עלמד
יעקב ונה הכהן עלם ימינה לשעלו ורב ונפש עלם ישעלו מהון
קרוב עם מעלתם ונפש גדים ומאמר נקי אחת שיהיו כהנים ידין
מההכן יחם סמן ההמון בכם כולם ישבם נב ואמרה כבשי יכין
ימתנים הקשב יחוש והגי אחרת נמוכו ונפשם קם פרץ אויבי

לא הביט און ביעקב הרצון בזה שאין אונס אדם אשר לא יראה בהם
אשר פעולותיהם יהיו לאון לא ינצלו ולא יצלו לגאולה ואחר שקידר
זה לא יגיעו לעת הגאולה בעבור העונות אבל ינצלו לעד עולם
הגאולה מכלות העונות נגול ונו׳ ולא ראה עמל בישראל ונו׳
ירמז על היות הנשר ולא יוסף עוד בעונה אוי ליצרהם הש׳ אמר כן
מפני בהם הראשונים אשר הם עושים אבל יתחולו ויחלו להם
ולא יראה עוד בהם עמל והם המשכילים והרוחניות [illegible] וקבצו
ל עמל ונו׳ ואמר עוד כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל אחר
שסיפר האומות הם יהיה מנושע ומנוע מהמושע והמנחש
לא יוכל לישראל ובעת ימצא בלעדיו ויהיה נורא [illegible]
מהגבורה [illegible] ונאמר שאמר כל שום נשא בו גבורתהשנברות
והיה כהלכה השלי נגל שאמר המלאים הקדושים בפסוק הד׳ על
כאלה המשיח בהשגול אחריו ולא שנה זה דוד אשר כן ולא
קרוב זה המלך המשיח דרך כוכב מיעקב זה דוד וקם שבט מישרא׳
זה מלך המשיח והקבצה של אדום שיהיו [illegible] בני ישראל אחר
והיה אדום ירשה והיה ירשה ונו׳ שאדום גם אדום יחול
מעתה וירדה מיעקב שקם ישראל שעושה שישראל עשה חיל
אורמה הע׳ כא׳ ואמר

עוד לזאת הפרשה

מה טובו אהליך יעקב

ואמרו כלומר גבורות רק נגלו ישראל ממעלותם כך שהיו רבותיו
גבורות שלא שכו אחר שכם ראובן ושמעון נכנסו ראובן ושמעון
יצאו שלא שכו אחר לזה שכו לזה לשונות שלא פי הי המדבר ליבם
שהיו מדברים בלשון הקדש שלא נשו מקומותיהן שלהם שנא׳ ונשאר

חזק משכניתה ונמ' היה הדבר מוסכם אצלם יב' אותו ולא נמצא א' מהם
למגרם וקבלו הדין הראשונים בעבור שאינן נשאל אחרות כלל או ב'
הקודמים גם משאל מענין אחרים או הבשר ידע שא' היתה ונראית
הכנה שא' ויצא בנוסח ישראל ונמ' שבל לשון המאמר כבר
הקבלו' פי' הקודם מהם בימנו ושיצטרך א' האמת משבר לכל
יפה א' מענין המין כי מיון הכל הוא לך הפשוט ויאמרו אחרים
כמו וקבר שימצא אצל אבל משין הקודם שאין מלאכת רבות
כי קודם מין עשב שימצא כל והשנה ונהג לעשות לו מלאכה רב
יכות משבר שידקדק משותף להם וגו' המלאכות אמ' שישערו ע'
ידם א' אומנו' כפס כמו הוליכה וקבלה והנשק והכריע אותו
שהכין לקטן אנשים כי הקודם כל אחריה מעבר לבשור הקודם
נראה ענים מכל לכוח שא' ודין שניהם עוזרים הקודם ואשר
ונשקבה הכל לשנים וכמותם נראה עניים ומעולה נראה עם השנה
כמו לבוא והקודם אמ' לו לשמור כל לכוח אשר בו ישמר מהקור
ומין הקודם לעשיית הלבוש יצטרכו מלאכות רבות כמו שאל לשון
כי יצטרך לקטן אנשים רבים ג' ישאלו ישוחק לאחריו ירה
כי הכל יש להם כלי זין להשמר מן הקנים והגשם לעשות והלחמים
והקדוס וגו' הקנים
בהאם שהם והקודם נראה מכל מין ונכה ואמ' מכל היות לו ב'
אחרים מהמזונים והלחמים שלו מן שידו אנשים ובזה מדברי
כל זין ושנקר וק' יצטרך אחרים ד' יצטרך א' הקודם פ' כמ'
מהכל יכלו שניה שכבנית א' אנשי משלה לה שיקרבם לבב
והרביעית לעשות בתים וכן רוב הבהמות להם שניה שכבנית א'

גופ

107

שום פעולה מלאכותיי שהוא לקח עינינו והנה האדם נברא חסר מכל
ולא שיהיה בעל מלאכה כי לימוד ולכן הוא צריך להיות בעל חכמה
כי הוא שהבה״מ יש להם קולות מורות כטבעם על ענייניהם ולא מצד
האדם הדבור אינו טבעי אלא הסכמיי וזה אמ׳ לאדם שיהיה
לו לשון מדברת גדולות ספק יחידיו יותר ולשון והוא בעל חכמה
נעדר קיום המין פ״א לאדם להיות פרי האדמה על האופן ויום
המיתה כמו הולדו יצטרך אל האחרים בעקר אלו יפרש פזה הדבר
הוא מסובך לכל המין קיומם זכר ונקבה וג׳ יצטרך האדם לחכמה
במעשה שלימות הנפש כי עיר פרא אדם יולד ואין לו מעלה ולכן
חסרה כל זה והנבואה היא תשובה לכלם בלי יהושע ומעלה תה״ש
שגב נפשם נעת נשא לא יוכל וההשגחה יצטרך אל שיקובצו כלל
כרישא״ן ונשאר אל צדק הגשמים הנזכר בכל אדם והנה לשלימות
הנפש צריך אדם לקבוץ גדול שאמ׳ הוא אל החכמים יחכם ורצה
האדון הוא חבר האיש והאשה ומהן׳ יעשה הבית ומהבתים
בתים רבים ומעמדם רבות יעשה מבו״י מהם ומשפחות רבים
יעשה מהם מדינה ומהמדינות רבות יעשה המלכות והב׳ אמ׳ לאדם
מכל חבר זכר ונקבה וכו׳ לקיום האדם במעשה שלימותו האדון שנ׳
שהוא שלימות הגוף ושלימות האחרון שהוא שלימות הנפש
שהוא החכמה והמעלה לקיום הכ׳ השה״כ יצטרך אל כהם רבים
ולמה שהתחלת המלכות היא הממה וה והחלה הראשונה הוא המלכי
והתחלת המלכי הוא הבית לכן כאמרו שירים כוונת כלבני העיר
והמלכות שיתקן הבית שהוא האיש והאשה כי אם האיש והאשה
יהיו משלמים ראוי שגם יהיה המלכות הנעשה מאלו האנשים מתוקן

כהוגן ואם המזגי' יהיה טוב תהיה התולדה בתכלית הטוב ויהיה שלם
עם השעור יו' אמנם ויהיה המולדות עם לבד הדלעות ואם יהיה ה
הדבר בהפך שהאיש והאשה יהיו רעים וחטאים והמטבעות
אשר יעשו מהם יהיו מעותים כשאינם פועל שהם נקן הנושר
והמולדות יהיה מלוכלך וזהו לכן יאמרו הראשונים שהאשה יהיה דמה
שאחר התחלת מהותו ונח יעשה שמנו' רודפו' שלם
וכו הפירו של מדרים אל כלם ולא עשה החולם הכלון כזה
כי הקדמונים קראו לרוח הלידה לשנות התקן ומעשה שהם
מעשה המולדות וכן אינם יהיו את השי' לאו' שאינן בתיקו'
אף הראשון אשר היה מאד נעלה ומעלתו קדושה ובוא
חיבור המלכים ונכון המחבר שאין כי ההתחלה הזה לאו ה'
יהיה היו לבם מהם מעוקם שמו' הכל המחיה פעבו
המקור לאו' שיתהוה בו שעה שי' חולב מהנו ואחר שנולם
ושרה היו ההתחלות לאו' שנמשכה להסיבה השכל והאיכשרות
נראה שההתחלה הכל רוח הבת אחר מרעה במשנה התורה
שן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו
פונה וכו' שהרצון בזה כי האיש והאשה הם עקר הבית והורי
מם יהו רעים והמעתים שהמשפחה שהיא דורה לשבוי שהם
רעים ס והטעמים ואם השבו' רע בענין ייצ' כבי השבט העשו'
ממנו יהיו רעים בעניני ייצ' ונלבה מן יש בכם ואם השבט ו
הוא רוצה לומר נבי יהיה רע המולדות כמו ש ויתנם יי' את
אחרתם שמע ובמאמר יעבוך נול ולמה שי' היה כי המשלות
במש' כי ההתחלת הכל הוא הבת אם הוא טוב מה שיצא ל

ממנו יהיה טוב כמו אם יסודות הבהמה יהיו מתכונים בגורלו ויקרה
היה יוצא שיבנה עליהם דבר קיים ולכן בלעם שמקלל את ישראל
לא יוכל לקללם בעבור ההתחלות הם טובים והם בתכלית התקון
והיותר מבואר מזה שאמר מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל כי המהלך
והמשכן של כל איש ישראל היה טוב ונאים ולכן לא היה אפשר לקללם
אחר שהכל נעשה מהאהל והמשכן של כל איש ישראל היה טוב דרך
את י״י והענינים בכ״מ הנמשך מהם הוא טוב ונאים ולכן לא יוכל
לקללם לא בכלל ולא בפרט ולכן כי מראש צורים אראנו וגו׳ הרצון
בזה כי לא יוכל לקלל מה שאינו של לקלל שזה לעבור להיות כרצו
והנה אלו הענינים היו מיוחסים מיוחסים של ילדות יקחם שלם
כי מראש צורים אראנו שהם האבות ומגבעות אשורנו שהם
האמהות שהיו ישרים והתמימים רודפי צדק מבקשי י״י ולכן
יאמר שהנמשך מהם יהיה מתוקן בתכלית התיקון וכמו שאמר
ניתק מישראל נבדלו משאר האנשים בחכמה ובדעת ובהאר־
י״י ובעבודתו כך הנמשך מהם הוא נבדל ולא יתערב שהם
אינ׳ מקבלים המזוקקים ולכן יהיה עם לבדו בלתי מעורב עם
אחר וגם משלחנו ובכל שאר העמים כי לא יתערב עמהם
כי הדברים גדולי הערך לא יחשבו עם הדברים הפחותים כמותם
ומשלו בכמון נ׳ אנשים א׳ חם וא׳ שאינו יודע לשמאל ואחד ונהה
אינו ראוי שיערב בכלל האנשים אבל הוא נמנה לבדו כגורל
ומעלתו ואמר מי מנה עפר יעקב להורות לנו כי כבר אי אפשר
שימנו אנשים מעשים צדיקים והתמימים אבל עם גדול ורב
הוא קשה ולכן כי עם גדול ורב הם ישראל שהם רבים כעפר

שקבלו קרובינו מהם לא יוכלו אחרים לעשות ועכ"ז הם בעלי תורה
ומורי' ית' שהזכ' כמ"ש הנבואות נעשו מות' שרים וז"ש מה טובו
אהליך יעקב וז"ל כי יהיו בתכלית התקון ולא נמצא להם ערות
דבר ולכן המשך מהם הוא גדול הערך שהם כנחלים נטיו וז"ל
הרצון בו שיהיו גדולים ונמשכים כמ"ש כי מדליו ישקה מבני' ומה
מבני' מה נאה ומה נאה מלכות ולכן שירום מאגג מלכו והנשא
מלכותו והמכתב כתב כי מברכותיו שלא חוטא הרשע לעשר בלק
לשלוח לשני מדיין מפרבני אחרים שיהנם שינחם שלא המקר
שנאמר במחנה ישראל ויאמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל
בישראל הכהן נמקשין קשה עבור מרים שיהנם פלא ראה שעל בישר
בישראל והנה הם קיק בשם אין לא יקום ורדקאם פי כל עבדן קם על
הנגלי רק ממקום שבנעך והנה אמרו כונתו שער פסוקה הקשה
כל נבוה שפרלך לנשאל שרק פנה לברכתו בשעי שלא יוכל לקללו
ולאמר מה אקוב לא קבה אל ומה אזעום לא זעם י"י כי הם קבלו מ"ז
מרחם ברם ומרגבעות אזם גדולים תכלית חר האומות בכלימיני
בנשואים ובישיבתם ושכונם ולכן לא לקללו ולכן ישאך שאם
יהשרש הגוים ושמו משעשקים להם שיוכל לקללו ולכן שבירך
הנ' מה טובו אהליך יעקב וז"ל כי הם ראויים לברכה שנוקר שמם
בתכלית השלמות ולכן למד בלק לשלוח אחר גשי מדין להרשיע ע"י
עמוקים ממשך משבט ראש אחר שיהרשעו בגוים כי שירהו להם
מעשיהם שלא שיהיו מקבלים בתכלית קשות וקירות לראשונה
אמר ויחל העם לזנות אל בנות מואב שלא שנתערבו בגויותן
זה' כבר קאמן ומשך ממנו רעה כי שירהו להם בעבודתם דם

שהכל מקניהם וישתחוו לשקציהם כי אלהיהם ומקניניהם הרחו־
חשיבין מלמדים תורה לבעה״ב ש״ת היו מעוננים מקיים שנה קבל
מקומות לבטל תמיד שעבודתו היתה בבך וקבע קנין אשר לא יהיה
בניים אבל מבניהם וקנין אשר לא יזק עמל ואמון בקים כמה שבין
שעים פעמים שעתהאמין אבל יותר מענינים מהנשמעת הקודמים ספקם
פועלים לתמיד׳ וקנו אלהיהם ומקניניהם כמה כם נשען ״ל
שבו המעוננים ומלבושם מעשהם ובמקומותם ולכן נתחייבו כליה
לולי רחמי שמים שעמד פינחס וקנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל
והנה אחר המאמר אשר התחלנו עם כפי שעשו קטנה למה
כנשו ישראל ממצרים היה ראוי שיעשו למה שהעבירו במצרים והיא
אמונה קשה עד מאד והנה היתה קודם הגאולה והחכמה בזה כי אין
ראוי לשאול למה יחלה האדם ני׳ מותב למות הנסיונות והעבה׳
אלא מקרים ולכן לא ידרש האדם סבה לאם מקרה רע שקבל ראוי
להתשובה לעבדים אשר השכל לא יבינם בסבתם כמו״ש ז״ל לעולם
יבקש אדם רחמים שלא יחלה ואם חלה אומרים לו הבא זכות
והפטר׳׳ ולכן שואל סבה למה כנשו ישראל ממצרים ולא נשאל
סבה לירידתן ולזה נתן הסבות יקר׳ מ״ע הערך הא׳ שמה שבעבר
שנתעשרו בנכסים לא למרות מעשיהם ראובן ושמעון ירדו ל
למצרים ורחוב ושמעון נלו וכן שאר השבטים וזה מעלה גדול
כי הכתב בשמות מנים ונ׳ אם עכבו עם אשר שהיכן הלא
אלהים יחקור זאת כי הוא יודע וכו׳ וכל המאמר יסובב ע״ג
ולא׳ שבזכות שלא שבו אחר שמם שהיא מעלה גדולה וכן לגאולה
כי אמרו הם היו ראוים לגאולה שנאמר שהיו מדברים בלשונם בלשון
הקדש

הקדש ומה מעלה היה זאת אחר כל אמר הר״ם לפי שהיה שמו לשון הקדש
לפי שלא ימצא בו לשון מיוחד לכלי הז״ן המשגל ולא לנקבים המגונים
כמו שאמר ושתן פיהם שמות מאותם לנקבים רעים ולמה שהיו
ישראל אז׳ שהיו נעבדים בעבודת פרך והיו מעורבים במצרים עכ״ז
היו מקודשים בקדושת הקדושה וכל מקום שאתה מוצא קדושה
אתה מוצא גדר ערוה וקנה ישראל במצרים לא שינו את לשונם
והסקדושה שלשון קס שתי מעלות גדולות אז קראו כאמרו שהיו
מדברים בלשון הקדש אז׳ מעלתו שילמוד מהם ידכם כי נודע
ולהרגיל את לשונו לדבר בלשון הקדש וזה קראים כאומרו כי כל
המדבר [illegible] ישראל ודובר בלשון הקדש וקורא ק״ש שחרית
וערבית מובטח לו שהוא בן העוה״ב הסבה הב׳ אומר ישראל להיו
נגאלים בשכר שלא שינו מלבושיהם כמו שכתב מה שכתב רבי׳ ז״ל
על אשר יורעה הדבר למה נתקשרו ישראל במצרים יותר מהם אומות
לפי שהיו כמו מוקדם ומלשונם ואחר שהקיים את קריעת המתוקים
להם זמן להיות נגאלים והזכות הב׳ הוא גבול הקנה לפי שהיו ישראל
במצרים בגלות והיו עושים כמו שהם נגאלים והיו נשאר מידם
אל ארץ החרת המעולה הגויים האחרים אשר בשר חמורים בשרם
וזרמת סוסים זרמתם שלא היו הנשים נשמרות מהם בהתחלת
השימור שלא בן נשאל אחותו בלא גלוי מנשים חכמים שהוא קראן
על הנשים שהיו צנועות במצריים ולא מצאו בהן הכתוב ספר ה׳
האנשים נאמנים מהקשה עם המצריות ובשביל כך נקרא אם ה׳
הלוים והאשה שהיה קנאת אם האשה היה צנועה והלוים [illegible]
התיקון ואם הלוים מתקן הוא שהמתוקנת ויתן עליהם את עונך

אקלוך

אחריך ישכר וגו׳ והיה אחרית מזאת התורה שנאמרה בגדית עמדה
כי הקטנה בת זנות יפה לו לבכול מאכלות אסורות שנא׳ והקריאו לעם
לזבחי אלהיהם ויאכל העם וגו׳ ונא׳ יפרו לעבד זרה שנא׳ נ׳
וישתחוו לאלהיהם ונא׳ שלא יצמד מצמד שנא׳ ויצמד ישראל לבעל פעור
והנה זה החטא יגרום לאדם לבטל השגחה והעה״ב ואלהות הקטנה
אחרית קטנים פוגעים בה ריאו הדרשה הנפלאה ממנה כי
קנאים פוגעים בה שמעון ועשה קנאת דוד שנא׳ הרב כבסני מעוני
וגו׳ והספיקו לאדם חכמת מלוכה כמו שאמרו שנאמר עליו מן ינאי
שלמה וגו׳ אחר כתב כאן לאדם להבריחו מכאם שנקלטה האיוון
כמו שאמר שלמה שלכן כך בהם אלהים הפלא וגו׳ והנמשך אחר
קנאים פוגע יורם בהיכן ורמז שנבלו מעוקר אמן

פרשת פנחס

יפקד ה׳ אלהי הרוחות לכל בשר
איש על העדה אז״ל אמר משה
הגדה שאתה בוחר פרצוף הבריות יורשות שבן קרח שירשו שני את
כמה אמר לו הקב״ה נוצר תאנה יאכל פריה בניך ישבו להם ולא שמשו
תורה יהושע ששימשך מבין הוא שלא ימוש מתוך האהל קח לך את
יהושע בן נון ולמה נמשלה התורה לתאנה לומר לך שכל פירות
הזית והגפן והתמרה נלקטין כא׳ והתאנה נלקטת מעט מעט
כך התורה היום מעט ולמחר הרבה לפי שאינה מתלמדת ר״ה
לא בשנה ולא בשתים איש אשר רוח בו לפי שאמרת אלהי הרוחות
לכל בשר שאתה מכיר רוח כל א׳ וא׳ יתקומם מי שידע להלך
נגד כל א׳ וא׳ מקום לפי [illegible] ומכבת את [illegible] עליו כמו [illegible]
[illegible] ונרתת מקודך עליו [illegible] ומה שאמרה לך לכן

הטוב שהוא ממנו למין אחר הנה דמיונו זה מהבית אשר שמנוהו
שיהיו שעמד התמיד לפי שנזכר הקטן יעמוד ידוע הוא כי לא
כמו שאמ׳ שמדרגת הנבחר יתקיים בלי ממשלה כמו למושל מה
מהממשלות שיהיה כל מקום. ומלך אשר יקדימם כי זולתו יתפשו
ולא יתן יתרון שהוא קץ ותקרובה וראש והשלמה הקצה ולזה
הסכימו הקדמונים לענות שהם מלך אחד וגופם ולזה ענין הם
עם השם עליו מלך אחד ירושה ונחלה ואחר יתחברו שהוא
ואחר יתנו בית הבחירה ומהם הקדמת מלך אחד לשמור כבוד האלוה
ולהיות יושבים בעת שידרשו וידרשו אותו אל צבאות מה רצו ואמנם
יתחלקו אם שנים אינו הנבחר הוא יותר שווה אם שיש בהם
שני מלכים או יותר מאחדים רבים והנה לא מבוארת שהם
לשתי שעשות הקודמת [illegible]
כי המלכות אינו שווה שתי רבים רבים לפי טבעות הם
היא ואחת שקרבה שבם יותר יותר מענין אחד ונקרבה יהם יותר
יותר מי אחר ושבלנו רבים יהיו יותר משלם ולזה כאשר
רבים שיהיו יהיה הכל והמלכות יהיה יותר נבולה הטובה הם
היא זאת פעולה שיאות למלך ואשר שיהיה לו מדת היושר וקיים
ושמם באופן שאמרה ואמרה לא ישתיתהו ולא יתהפך מצד לצד
ויהיו הרבים יכולים לזה מאד מקרב יתפשר ויתהפך מטוב לרע ולזה
ראוי שהמלכות יתפשרו רבים יותר מאחד השלמות הם היא למה
שיהיה כוונת המלך הוא לטוב הכל הכללי והאיש האחד הכר יעיד
יותר לטוב הכללי כי האיש אחד הוא הכללי והטוב הוא הכללי ולזה
ענין יותר לטוב הפרטי מהטוב הכללי ואמנם זה אמנם הרבים

111

אינם כי אם פרטיים ולכן לא ישוא הפרטים כמו הכח האחד ולכן ישוא
הטוב הכללי הנה מאלו הטעמים יתבאר שיותר טוב הוא שיושב עם
נשים רבים יותר מאשר רועה א' ... והנה האומרים שיותר טוב הוא
שיושב הרבים לא הכללית עם רועה א' יותר מה שהם רבים
יפלו לפי שלא יעמדו אחד שכוונת המלך הוא הכח והמנהיג שי'
שיהיה המסכים בין אנשי המלכות ושיהיו אחדים כאלו היו נפש
א' ולא יפול הפירוד בין הרבים והנה אחד א' יותר יכול לעשות זה
מהרבים כי כאשר יהיו רבים אף שיהיו טובים מן ההכרח הוא
להיות קצתם נוטים אחר חברו אם כל הרבים לא יהיו נוטים ולא יסכימו
בהסכמה אחת וזאת הסבה הוא אמנם שמצד יותר נא' מהרבים עם
שנה כי כלל הם אחיו כי אין בו הסבות המחוייבות יותר ישוא
כשיתחברו מהדיעות מהמורים כי הם נפרדים ביחד ישוא אחרת
הסכמה ואם ישפרו לא יסכימו ואם כלו הסבות המחלוקת
כלם ימצאו באיש אחד יותר טוב יוכל להשגיח מאשר נמצא מה
מהמורים ואם המורה והמלכות צריך להשגיח היכולת שיותר נא'
כשם יותר יוכל להשגיח אם ימצא באיש אחד ...מה מהרבים בנושאי
רפוי והשקה השגחת ליום הכנסה אם ימצאו כלם בנפשם א' יותר
יחידו מאשר ימצאו מחולקים ולכן האמת הנפש היותר מאוחר בזה
שכונת יותר נגבול נשלם בשל האור המקובל כי נמשך היה לקוחה
מה המיוחס הא' ממנהיג המגמה כי הכל והנפש נקראים מנהיג
הגוף והכל הוא א' והנפש הנושאת בו היא א' ולא יהיה מה הגוף
כלו כי הנפש היא זאת ומשפטית לקבל חלקי הגוף והנפש יותר
המשיר המגמה כשהוא אחדות יותר מהגוף את הנפש כמו שאמר

הרגעו בא׳ מסתר הגלגל בגלגל ישע קיום בעבור השמש שקין
אחית ואחד שיהיה השמש ויש אחר ורגם אז המסר - והדמיון
הנ׳ בכל המצאות מונהג עד אחרון א׳ נאומר כי אחרון השנה
שקול הב׳ קול מנהיג את השמש שאחזתנו וקול מהלך מעברנו
ובשוב אמרותו יהיה כלם ש׳ שם לתכלית א׳ והנה מלבותן הא׳ וכן
כנגן מלבותן הדקדוק כי או׳ שירמה ור׳ הנקבה הטהור
בגבגבת השמש מעד ימצא בה הא׳ הא׳ ואחרון אחד ואם הדברים
הקולם מהרים ימצא הנקבה בהם נמצאת מא׳ והיה השמש מן
הגב ימצא מאד שהיה בה המלחמה שקים הגבגבת בשר
ודם פירוש עד הא׳ הא׳ -- ואחר שזה שמיעת שעשיות הטבעת
כי׳ שעבור מי קול מאמרים המנשא אין ספק בכל הדברים
מאחזרות הטבע נראות הנוסים כהם קול הא׳ יותר קצת הטבע
נדיות הנבראים אחדים קול הא׳ נאם כמו שבועת המלך או המלכים
אינו לא זולת פירוש שענין א׳ ושלא יהיה קצת בהנכם כי לו
מוקף הא׳ יותר ישעך זה מקרים והנה החוק ישר כי המדרגות
והמלכיות מעד שמנו מאז נעשה עמק קיה בעבור שונאיו
הרבים ובשובם לאחרים לא למלך וכמה שלטה המלך נגד הרשע
אך רבים שוא ונגד הכן בזה ה׳ בעבור כשנה המהלך והיורש
רעה יתן להם הכנה שהם רבים כה שיתפנו מאדיך ה׳ אם רב
הקומה קיה מנהן להם לימצא׳ פירוש מהן ויורש וזה הא׳
באומרו ימלא את השר ואחר ימים שנה לשר או יאמר
סלוק שהמהלך יגלם כורות מיתלאותיה לכן יבקשו שושנה
רבים בה שנה׳ ולא ימצא לבעיהם ובאחר היתה המדינה כלה

ואחד

לדבר אחד לרבן ה"ע הרועה מהרה יותר ובקשת בגוים עלי ה
איש אחד ולעבד צדיק יודע ומבין כי זה למדינה יותר נאותה ויאחר
המלכות או המדינה אחת יותר מוכ' מן המלכות והמדינה שיונהג'
עם' אחד ומנהיג א' יותר טוב מהיותה מונהגת עם' רועים רבים
כי רועים רבים ישחיתו הכלם ולכן הורהו הקב"ה הרועה האחד עוכבן ו'
ושריך המשפט בין או קטנות כי יותר טוב הוא הנהגת האחד שכן
אמר משה יפקוד ייי אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה ולא
אמר אנשים כי ההנהגה הא' היא יותר טובה מאנשים רבים והנה
וזה הנהגה האלהית והטבעית עם' האחד ועם' אנשים הקדמים שלא
מלך ואמר מלך ולא מלכים מלך ולא מלכה הוא יותר כמו השמש
והלב וכמו הקוטב והעיר שהמלכות והמדינה עם' מלך א' ומנהיג
א' הוא יותר טוב מהיותה עם' רבים ולכן יחזקאל ע"ה נבא יהיה
מלך אחד ולא יהיו עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד
ואמר ודוד עבדי מלך עליהם ורועה א' יהיה לכלם ומלך כי בהיות
להם רועה א' ישפטו כלם לעבוד את ייי' ולא יהיה חסר כן אם יהיו לנו
רועים רבים כמו שהיה בזמן ירבעם ובזמן מלכי ישראל הראשונים
והנה לעשות המין ימות שההנהגה היא עם' רבים בשבטי שאו'
יפסד מהרה יותר מאחדים ובשבטי כרמים ירעו יותר טוב מאחד
ובעבור שזאת ההנהגה יותר כוון א' הקצרתי יותר מדברים שאמרו המלך
החכמים שבן שיהיו לו אנשים גדולי הערך וכמו שיקבצו כאיש אחד
עינים רבים וקבלנים רבים ויהיו מקובצים באופן שיוכלו לעשות יותר
מהרבים ואו הדברים לא ישמעו לאחד ויהיו למלך א' טוב לא א' טוב
המיוחד ובזה יותרו הספקות כי ההנהגה האמיתית מונהגת עם'

א'

אחד ונעשה יחד בתוך שיהיו תחת הא׳ ואחר שהוא זה כמו שתקנו
הזה אחד אלו שימלוך אותו שיהיה שר אלו מנהיג והנה [illegible] ערכו לו
בשם האדם הנשיאים ומאלו הנה שערכו לב׳ אחרים שימשכו מהם
א׳ שיעשה תועלת כללית ב׳ שראוי שיהיה איש טוב ונבון ב׳ ימנה
שיהיה משל ישראל ושיהיה איש חשוב ומיוחד והנה הוא [illegible]
נראה לפי שהמון לא יקימו למלך להם לפי שלא ידעו ולא יכירו
אבל יקימו להם לפי שיראו שיעשה להם תועלת ולכן אמרו החכמים
ז״ל שאין מעמידין מלך [illegible] הנזכר לכל [illegible] ונתבאר להם מתבונן
יקימוהו עליהם למלך אחר כי יראוהו אחר במלחמה גבור ויצליח
אותו ויראו שיהיה להם לאדון והנה בזמן הקדמון [illegible] האנשים
כאשר ימצאו טוב לשם הוא ידעו אותם ומזה נתבאר מלכות
לבעלי [illegible] שאמר כי ראוי לאשר יהיה מנהיג שיהיה מתנהג
וטוב כי תועלת המלך הוא לתקן התועלת הכללי לא לטוב הפרטי
וזה לא יהיה אם לא ישלח מאחד המלכות ולכן היה אחר ישראל
פלוני מיוחד במלכות יקימוהו למלך [illegible] הכהונה
והטהרה לעשות למלכים עונשים ולא [illegible] ואם המלך עונשים
לא יהיה טוב הם הנמשכים [illegible] לא יהיו עונשים [illegible] אחר
הראשון ולפי דרך [illegible] במקומו למען [illegible] וכל [illegible]
כי [illegible] המלך הוא מורה ומוסר [illegible] אין [illegible] ב׳
במעלותיו ובתאריו [illegible] ולכן היה מתהלל דוד [illegible]
הנם יהיה בעשות צדקה ומשפט למען היו [illegible]
שיהיו [illegible] וקיימים [illegible] שאמר [illegible] מלכותו [illegible]
[illegible] במקום [illegible] ולכן [illegible]

יען שהוא שקרבן מקרבין רעשים ויתנשם חטאן והקדישן את ישראל
מנסך זהב וזהב מקיפנו ומתנו הראשון הנ' הוא מנעשר כן
פרמה שיהיו בעל הידיעה והיחם והנשאר יהיו בית במעלה
ועקש מעשות דברים מגונים ומתעשם הם אינו מכרין שיכלה
ולא יחם ולא עשר לא ישא מעשות דברים מגונים ומתעברים
סתם הקושי קבוע והנתלה לא ישאו לאדם שום מעלה וזה שאמר
הנה והלשון הריע מוסר שהלשון בזה פסוק שהוא הנ ונדבק לא יבוש
במעשותיו לדברים מגונים לא מאשר יקדש בענין נדבתה ואמר וזה
הרשון בעקפ למה שהיו ישראל יקדשו בעניין הנ' יוקיתו מעלה
של מעלותיו ולא הלאנשים הלא שהם המאושרים יהיו בכל ימיהם
אם מתחלי היות זה להם כמשל אנו בעבור שיהיו שבו למעלות ויעלו
אותם למעלה הרחק והנה אמר הראשון הנה שהוא שיעשה מנעלת
יתחייב מזה שיהיה שהוא בו וזה הם הוא ישתתף עוזר ק'
המעשים ויתן ממקורות אלו שיהיה שהוא בם הם חוקים עושר
רבים שיתן להם מתנות ודל מדעתו יהיה ים יקשור שיש לו ממונו
מתנות ולכן הפילוסוף בו הטוב יותר שהוא מחית הענין יותר
שיש לו מעלה אחרת בעבור שאותו טוב לכל ומהראשון הנ' שראוי
שיהיה מנהג טוב ומעלה יתחייב שבקבלת עצם יחקור
הטוב הכללי שאם היה הטוב יותר במקורות ומעלה על הכלל
הנה אז יבקש ויחפץ בזאת הטוב הכללי כי המעלה התורה
שהתפשט והתרחב לקיום הגבול והטוב הגבול הוא שאותו טוב
להאומה והנה בכלל ולאל מנסך זהב וזהב את קרבנם וזכות
קרבנם הנ' בו ומהראשון הנ' שהוא יהיה בעל הידיעה יתחזק שיעשה

ויאמר לאנשים קוממיות הרגשים בבגדיהם ויתן אחד יוצא לעבדיו
פ׳ עוקים ייראו וישמחו ושלמה הקטן פ״ה ואחר שקונה וקיימו שליש
אם לו במלחמות היו פקודש. אשר נשר השם אקי״ם הרוחות לכל בני
שיקיק את משהיב בנקום משה ונקה יהושע שמש הקוממה גבולה
בישר׳ שלמה שבשלה המלחמה הגדולה והריחה של [illegible] [illegible]
ואת זכרון בספר ושים שמש יהושע וכו׳ ואחר המלחמה הזו [illegible]
נעשר גבול מכל המלחמות אשר נעשו בשם [illegible] וכו׳ [illegible] ולכן
היה שם המשנה [illegible] [illegible] היה לעשות נס ואחר הישועה הזאת
שעמד יהושע שמש [illegible] ורא׳ [illegible] הגדול [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] את יהושע [illegible] [illegible]
ס׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יהושע
בן נון וכו׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אל את יהושע בן נון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ומי [illegible] [illegible] יהיה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ליהושע על [illegible] [illegible] את [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
היה כ׳ [illegible] [illegible] [illegible] לא היה כזמן [illegible] [illegible] יום אחד
יום [illegible] יום לנס [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
וזמן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] והנה יהושע היה בזמן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

יהו׳

יותר מה׳ שנה ולכן יתן ב׳ חסמים אהבת לימודו אם כתב אהבו ר׳
שימנעו שיהיה ביתך בית המעלה הנז׳ ול׳ שאמר יהו׳ שלו כמו לרב
מנו לנו ונעשה מכל צד וכמו שאמרו מזה הקנה לך חבר לא
יחסר הרב שמי ילמדו ממנו אבל המורה מכל צד יחסר הכל כ׳
שעקרו והב׳ אחד שלקחו לו ב׳ יתר: והתשובה בזה שלמה שקדו למשה
שני שלמות שלמות הנפש והיא החכמה והדעת ולא הקנה הסיקם
שאדם כנפש ואח״כ שבאו״ר אדם לספר חכמה והדעת לא יוכל לו
לדקדק לו ומעלתו אבל יהיה אם כיוצא בשימסרנה לאחר וכן יהיה
שהוא יותר כשימסרנה לאחר ויש שלמות אחר שיהיה בגוף בו
חסר אחד ליתנה לאחרים לא יחסר ממנו ושאר הוא שרום כמו הכבוד
והמלכות כי כתבו שאח׳ להיות עשר כה אם לא שימשו לו את אחרים
מגדולתו שלו ובשביל זה אחרון את כבודו והנבאתי את שלמי כי בכל
אחד להיות יהושע בר׳ ומה אם לא שיצאו ממשה וקנה לך חבר
משה החכמה והמעלה והרשה ליהושע דומה למדליק נר מנר כי לא
יחסר הנר בזה כנר אחד ויוסיף אורה ואמנם שלימות הכבוד והמלכות
הוא כמו שנעשה מכל מלכות כי יאמר הכל הא׳ חסר וקח מלך והנה
שלימות היה דומה כמו שמדליק מנר לנר כמו שאמר יהו שלאחד אחד
יאמר יהו שלמות שקיבלה אבל הכבוד והכבוד הוא חלוק ממנו כמו לרב
שה הוד והדר לבשת׳ ושמנו אם המלבוש ופשט מקודם יאמר עדות
בן הודו והדרו אם יתן אותו לאדם אחר יאמר עדות ממנו והבגד
כי הוא לבוש ועם שמשה יאמר שרום מקבלו הכבוד נ׳ מסך כמו
שיהיה רע בעיניו ואח״כ שלמידו יותר מעלתו לכן כיון הכה ומה
שבכבודו לא יסור מבית אפוף יהושע יעמוד לפני אלעזר הכהן ומה
המאמר

המאמר יתבאר כמה דברים אפקון קאמריה קוף התלמיד כי זה
קוף בין השמשי וזולתו הירחי ורצו שהשנה יותר יקרה מהבין
הבין השמשי יותר מעולה מהירחי וזה הבין ראוי שירדם בתלמוד
לא הבין הירחי כי יתבאר שלמיות הקדרך תיבה בשלמות נברת
אחת ובין נתה מונה להנה שאינה שקועת בינים גם לא כאשר
אליות שלקיען נבראת וזה במה שיש בו גלוי ושתר והגלוי קורם
לנמסרלו כאמר החכמות אשר למורם מפורסם וגם מתנו שעל כל
קיין וקיין הם הלכים שלקלבותו וגם מפני שיש בו דברים אשר לא ל
ללמדם אף אחר שלית הדברים פנים נ׳ התבאר שלא כמו שלמדית
התורך ויאחר ימים בן שנה הדיקים אחר ימים פ שנה כי התמר
יתרה מהתמרך תירותיה לאחר כמה שנים כי מהן שסוף שלמת
לאחר כמה שנים וזה הדבר ראוי שידיק כן פלוין כאלו לזהו שכבשו
לגוים קדים אם במקום המשל שפרות איכה מה שלמות אם לבמוף
כב׳ הספר המקובל בערבע מה דברים הקדמונים פ הלומד הערך
והתלמיד אינו ראוי שידיק דב ואחמש יקיק רב אחר התלמיד הך
ואז יקבל ספרו להיות שר ואדון וגם והבין זה פקוא מעולה מאד
ר׳ יתבאר כקשר ראוי שיתבאר ב׳ גם כאן ואת כפי ערכו לאחרים כפי סוף
ובן לרשעים וכן למחקים ולבאר מאד שתפלתו ש׳ על הרוחות לכל דשי
שיאם לפקיד מי שיולדו להלך על כל רוח ורוח כפי ערכו וקנה
יקושם רוח שקים בו״ ה׳ יתבאר שהשלמיות ב׳ קח׳ שלמות שיוסיף
תמעלתו אם יותר ואחד וקב׳ יחסר שקוח קוד. וקדר והכבד אם שינו
לאחר והתבאר פ מעלת השלמים שיקון מוקדם קבצור פלא לשונו
מכל מעלה וכבוד שאין כתר חכמים ימלו וגם הרצון בזה שאחכמים

נהמאמים

115

ממלאים בשלשה ראשים שידיו מגבירים אנוש שיקבלו מאד כמבוא אתם
המחלים הם מהמים הקלין ויחשבו פי הקלין הוא כבודם ויש ימינו
ישגל הנה הוא יתפאר מכל אלה שיקומו הקדמונים ואשר גם כן
ולמנה הקדמה הב׳ שהוא הכולל נשמר והכבוד אשר יקרה לה׳
להיות שר ולהיות שלמותו בקומתו וגם מבטן רפואה ינסף הקדמה
והוא הוא כמה שכתוב אותם לבעלי אחדים הקומה כן יהיה נמוך ולש
אנשים לאנשי בני ישראל המלך וה׳ הוא ישלח גבול כי נמלך אחרי לשור
כמלך ימכור שורו הרגלו והנה הנה ונ׳ שרמז הקומה הוא יתפאר
כי כל האדם אשר נמלכו במצרים הקדמונים לאשר הם [illegible]
כי הנה שנה [illegible]
מנוס ניקומו שעה ימים והיה שהם להם וההיה הראשון
אשר משה לעבדו ולמחמתו [illegible] ומהם הקדמה יהם
ומבין נקים טוב ומשלה ולכן יתחייב שיהיה טוב הכלל ומשקה
זה הוא אחת הכנעני מעם בני ישראל ונתן להם אחת והשאר
הכלל אשר עמרו כל איש אשר ימריך אתה ולא ישמע את
דבריך יומת ובעבור זה היה אחת שבן עם קומתו גבול בי ברו ולא
מרעה בקהלתו שרשים השני איש על הממלך אשר יתן לתניקים ואשר
יבא לתניקים ונ׳ והדין כזה פסק שהיה השר והמלך יתערכו אין
האנשים בעבור ב׳ דברים אם בעבור שלא מאוזפהם אשר מחוץ
אם בעבור שלא ילחמו אשר איש כרעהו ואיש באחיו ולא ימלכו
קטנה נכים ולא כהקדמת מלך כשאון ישרא מלך אחדו ושתאיו את
מלביו ויתן לתניכו ונ׳ הם פ׳ בעבור ב׳ דברים הוצרך המלך בעבור
הדברים אשר מחוץ או בעבור הדברים הקודם בין איש לאחיו ישראלים

ישרא' שנה ממלך ואשר יהיה מלך אחד בעבור שיהיה לו תומכות לו
בעבור שיהיה נפרד עמו ונאמן אבל בעבור שיפול מה ישרא' ביד
אויביהם וזה אשר יבא לצדיקים ואשר יבא לרשעים ואחר ואחר ונשי
יושבים ואשר יבאו שימלוך עליהם בחזקה פעם מן המערב לגז'
ירד לך למלחמה שיבחירו על סיחון יחד ואשר יוכיחו ונשי
יפלים על פניו ויחנו ועל פניו כי ישבו ונאמר ולהתהלך עירה י"ל
כאן אפרחין לבני העבד לרשונים שימלך המחנות ויה הקרקע
בשני ויפלך המלחמה מקדם ולתת גבול הג' ראשיהם יתכנו
במלכים ובהם קללת העם מהרמים וקמסנית הלוים אותם
אז שנה בחית יצ' מלך עליו וזקניה כאמן מעשה רעה באריץ
נמנס ומלכה ימשך ממנו' האחרון קומה ... ונר' הראשון בנך
כי אחר שקש' היכרו הם למלך עליו אלוני שיתלו מנמוד בו ובן
שיעבו אויביו ויבוסו מהם עליו מבטיו ואחר שיתלו הקולות
אשר מאוז יבא י"י אחד שעו מכל אויביהם מסביב' וזה סוכה י"ל
יכסבית אלף ישרא' יהי

פיגה.

פרשת ראשית המצות

מסכי ידו ישר [illegible] בסדש

[illegible] אמרו [illegible] לישראל [illegible] יעקב [illegible]
[illegible] יהיו [illegible] כל המצות [illegible] אלהיך
[illegible] יהודה [illegible] אלקים [illegible]
[illegible] וכו' [illegible] ויאמר [illegible]
אלקים [illegible] אלהיך [illegible] אחד [illegible]
[illegible] ולשמור [illegible] עבודך
[illegible] וכו' [illegible]
[illegible] לא [illegible] וכו' [illegible]
[illegible] שלא [illegible]
[illegible] כל המצות [illegible]
[illegible] פסוקים [illegible]
[illegible] ונשאים [illegible] באמונה [illegible]
[illegible]
[illegible] והאמונה [illegible]
[illegible] והאמונה [illegible]
[illegible]
[illegible] והאמונה [illegible] להם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ובידקת מרחוק השעור כי הסלם שהוא בן כמעט חמש להשיג [illegible]
ולהודיע את הענין והנה יקרה להודיע את הקשע מאמרו ובאור
את הלשון שבקון ושכן סבה כי בשלמו אמר כיתוב יאמר
ושופט להתגבל לא שלא קין בעל הכס ההקדמות והמאמר כי
לא ברעבו יהיה והורות להיותו ולא לא יוכל הקרן להודיע
בעקים גם מאמר כי קרון לא יוכל להשיג בן חכם לחבריו ולבת
דיבמות ומתת הבל חס לא דובה שב לא יוכל הקרן להבין בעקים
וזה ונשכל לא יובל לא וחבר כבלה כיתוב כי כבר יאמר
חכם שקר בן חיש לחבירו והבל בבריאות לא יאמר סר שקר ולא
כאלו הדעשים הן החומות שקר בקרבים וקנה החומה היתה
להם כאלו החומה לחמות לבולי והם היה בחכמה שקיה סר
מדע ולהקיר מרם שקר הוי שולש חותו ומבין מורתו ולא
רחק אל גורע בשיום אחר שהחמה היתה נשברת וקמשל
להורתם בנפש הם יעבור פקיום הנעש הוא הדיוק שומרים
ומנעמים הקשים שנעשו ולא מרמו יחיל שהחלה הדין שלשים
הוא נאמת וניתן בחמועה והחכמת הוא רוקמו שלקם
הוא חמקה והוא החומות שבטו שבן ויאן שקים מכסת הוא שלשים
חיים ונלך ששים נמי פמקיים החומת דומה לקבלה ומנסיעו
מכחיש מביאות ואחר הספר עב כאן תלה והקדמתו
ואין נשנה שלם שאו הקדן בוה כי בבסיסלק החכמת ישראלך
הקשרי ונשלחלק הקמי ישראלך ששה אלפים מן הקדן ולא
שקיו חב מגורים שלא ינם מקיימים בהורים אל קס מלהיותו
מלא אל עד ביאת המשיח כי לקיים שלמו דברי כוזרים ונשלמים

נשלם

נאמן המלך יתן לו מלבוש מלכות ויעמוד לפני השרים בכתר מלכות [illegible]
כי דוד [illegible] הקדמה שנעשה לחמור למי יקר [illegible] כמו הקדוש [illegible]
כמי המלך [illegible] מלבושי מלכות על [illegible] ויקח לאחר [illegible]
מלבושי מלכות [illegible] ועל [illegible] [illegible] המלך [illegible]
[illegible] כמו [illegible] המלך [illegible] המלך [illegible]
[illegible] ויתנו [illegible] יקרא המלך כמו [illegible] על [illegible]
כך [illegible] יקרא [illegible] אחר [illegible] ולכן [illegible]
[illegible] המלך [illegible] על [illegible] ולכן [illegible]
[illegible] יעקב [illegible]
[illegible] המלכות [illegible]
[illegible] ולכן [illegible]
[illegible] אחר [illegible]
והקמיע [illegible] הקמיע [illegible] מאחר [illegible]
[illegible] המלך [illegible] אלא [illegible]
ולכן [illegible] מאחר [illegible] על [illegible]
[illegible] הקמיע [illegible] אלא [illegible]
[illegible] אבל [illegible]
[illegible] מלבוש [illegible]
כמו [illegible] אל [illegible]
[illegible] ונתן לו [illegible] לאחר [illegible]
[illegible] לו [illegible]
[illegible] לו [illegible] יותר ולא [illegible] אלא
[illegible] ולכן [illegible] ולכן [illegible]

שום עוד לא נשב לקיימו מכל וכל אחר שלמה שנים כבוד כבר
נ״ל שהקים לא האחד שלמה ושם הקבה בזה ואמר פ נ ד ר ון
ידהגם יש אלף קמשק וקיק בן חיון וזה״ל כי שיקום על
קדם מעשה לאה בשבתר והיו מקום מאן קודם קדם
ימי קדם ואחר בהם אבקי ומעולם מתמיהם עליו מאג
ומזפכם שעתו והכוונה לה כי קדמים יצאו עליו דרוג
ירבה יבצל בכם בעבור שנה מן הקדמה והשי מסכר
שן קיורהם ודים המעלין ולא נאחר עתים לבקר יאמר
לפי קטאין היצאו דרוך מכין על קדמים בעבור שנ
נכנס לפי בעבור שנה מן הקדמה מן מעבר שאין יקר לבה
לבנות מה עבר קן יאמר אינם על קדמים דרוך יקרה
כנעבור שנה מן הקדמה או שמקדמים קום כבר ערק יעשק
עדים ועלטת כי לעבל מן קודם ולא ואחר עדים לבקר וקוג
המאחר עדין ונגל שנין וקהל יעקב בקהל עדים נעדים מק
סה גם וידר יעקב עד לאחר על הקיבל עבר הלך והעמדי
ונם ויעכבו ימים עדין ויכן עליו ימים בקע לבית על
מתכו כלאותו קדורין שרים מקודם וכו׳ ולא קרבנם קהלן
עליו מלאך ועשק חרון עליו ולא הקרבנו סח עליו דרך הנה
ולא הקרבן חמר הבה שממה יקרא סוך זה לקבה והיו ומעבר
קהט מוהט קהל ויאמר אלהים ליעקב קום עלה בית אל וג׳
ועשה שם מזבח וגו׳ מה יתחבר כאן שעכבו זה והיו יתגלו
שיו בגלו ונאמ׳ פי דרוש ידהכו יש אלף משעק וקיק בן חיון
כי התנות לבית אל לד׳ דורשו ודורש עדות לאחם נעד וסון

ואחר שהם נשבע וכן היה מושבע על שבועה ששמעתן כ״ס מתני
אומר ולא אוכל ורבנן אמרי הנודר נאסרין מאכלים נדרים מהתרה
שבשמו אבל פי׳ רבנו יונה ז״ל אלקך כמוסף מעשך ולבריותך
ושבע בנודר על הנודר ודינו מאכלים ואחר שאמר הנודר נדר
ז״ל אין לא תאמר שלמה פאין חכן נסמכים קראן שהנודר
אש והרבן בזמן שלא ישבע הנודר שיהיה נודר ולא מאכלים
שלא יאמר שלמה ואחר יונה אמר לא תנור מעולם ולא רשאי
פ כבר ישבע אדם פשוט הש׳ ואני שיהיה נודר אף שלא
יהיה שמה לעולם ואחר פיה מלמה פ׳ יעב אמר לא תנור מאכל
ולא הנאה ולכן שיחוב אדם פ׳ אמר שלא נשל ולא נשבע אוכלים
את עומר לשבועת מקה לנפשו שהרי לא יכלם לא ישבע לו שבן
פיקוחם לא מעלין ולא מורידין ואם לא יהבן אחבך לאחיך א״ר
צריך ולא יאמר לפני המלך עכ״ל הרבן בזמן פ׳ ישבע לעולם
אבל לשון אחרים שלא נשבע מתחלה ואין לוקין עליו שאין בו מעשה
דלמושאין בו מעשה אין לוקין עליו אבל קבלה מלקה של זה אומר
והבן את שפר לאחרים מה שצריך פ׳ ישנה הא״ס בשבור משל
עד ואחר אין לו התקנות מה שיתן בלחם ש״ם שבוכנשם
פ׳ מבשר והכם י״מ אמר יקן לו הש״י שנשבע שבקנה אם נדר
על השנה נאמר שלמלשון למקה ואין לו לשום קש״ן יהרגו
מיתתו ולא יאמר שנשבע פ׳ השובה שנשבע הנדר פ׳ באלקים יקנה
של קונו וקבל את הנשבע יהו שהוא נשען עליהם בנים מעולם
קה הקנאר שזה אחרי לאחרים לק״ם הנדו ונדרו ושבועתו שנשבע
ואת שיעב האחרים קם מקנים לשען בנהם ושבועתו בהם

בפסוק י״ל. ואמרו מכאן לעיקר ישראל ז״ל שלא יקנה אדם ב׳
עבדים לישראל בשמונה י״ה שעבדיו לו מצות שומעת הרבה
שלא יחלל אלהי הזמן ומורת השבת וגם החסד והשמנה השבת
אחר ב׳ מצות אלו כי השבת בפסוק י״ל לא אלהי שיהיה מקור הוא את
הש״י ומקשטים אותו ולא לבד כאילו אבל מקורי טוב
השבת בתוך המלך חיים וכן שבתות שלום ובימי אבל הימים
לבא משלמים הקרובים לו וחז״ל השבת כאן שיהיה
עם בניהם ויוסף ובמצות ואשר כי שבו שמרים היה י״ל
לא״ס שמעתיו להבין בין לאו לאדם שמענו בא״י שיהיה
אחד שבא על השבר שבירתו ושיהיה נ״ה כי יוסף שהיה ירא
ל״ס ולא עשה נפלא בשבר הדחק ויוסף אחד שמתחיל ל׳
אחת מכותו להדיא שבו והשב שאין הא״ס וגם השבת
בשני מלוני שיהיה כתוב שלא תנח לאור בשמחתו שאף כל
יחוד לא תעלה כתוב בשמחתו קה בבאור הקמור והנשבע
לאו שיהיה מקורות להקב״ה שיהיה מתנהגת ש׳ יהיה כ׳
במדינת מצרים ואם הא יהיה כיוסף ואם לא יהיה
כתוב ויש ונשבעתי י״ל בחכמה בתמונה ובברכה
ובמשנה
הדין במה ס׳ השבת ימי שיהיה מקושי אמונה
וברכה ונשבר שלא יקבל שני יחוד בגוים ובשבתות
לא נפרדו בתורה הדין עדים ושמעתם לא קבלת נפש
תמיד והמרגל שבע עבדים אותו למשל מגול בשבעת
כי שבת נעירת נפרק ולכן כאלו לאדם שימור משנה ולא
יהיה מורה בהם לא אבל יאמר אם יהיה אלהים עליה ויהון

לו שער אחד בו לשנים ירחם שיגיע לכבוד ירחם ויאמן וכן יהי
רצון ברוך יי לעולם אמן ואמן

פרשת אלה מסעי

[illegible] ושמה לא ישבו א״ל שהיה לו [illegible] למשה רבינו
אמר משה [illegible] [illegible] ויתן [illegible]
האחרים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ושמה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לא [illegible] ואחר [illegible] [illegible] [illegible] אמרו [illegible]
[illegible] ואחר [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ואחר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחר
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] מקום [illegible] ואחר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחר
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] טוב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מקום [illegible] [illegible]
[illegible] ומקום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אמרו [illegible] אחר [illegible] [illegible] [illegible]
והוא המקום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וכן
מקום [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ונידון עם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואם [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מקום [illegible]

כן ומשפטו הוא הדבק וכו' ומקום המבדיל הוא שלא ידע
ירושלם הנזכר אל המקום אשר ממנו יתוסף והוא הכתוב בעשרה
ואחר ש' המלכים הספר הוא דניאל והשנה הוא גמרא ואם כנה
הקשות ולמה שכתב ישוב הקודש כי אחרי המלך אין שנה
כלל כי ספר השבועים יהיו נחתכים ומחולקים כמו שקהל
אחרים ימנו ויהיו אחד לאחר הפרדה הנזכר מהם לא
יחיה הקדים מהם שהם נכרתים אחד לא יעשו כי כל שנה
האחרים מהאחרים הוא כי שיהיו מלכיו והנה יעשרו בכל
זמנת הדעת כשיהיו מוקדמים מאחרים אל נמשך ולרבות אחר
האיש הקודם אשר היה בנשה ובשבתו לא ישנו [illegible] אחר
הקמית לא ישנה השנה הכל מן שר לכל. מהם אחד ונחלק
ולהבין לעזוב ולשחור ולנטות וגו' ואחז הכל אשר לכל חלקים
נבראו נבדל שם כי ידעתי למען אשר יעשה את כבוד ואת מרום
אחריו וגו' ונמרוד נברא הנה שהכריע כל השלשה על הכבד זה
מנה וזה מה קרי מקריה הוא [illegible] ולהבין לעזוב ולעקור
לעזוב זה משך שנה' והיה אחרי כי יעוב הוא לעקור זה דורש
ט ועזוב רוח' לעמוד זה נבוכדנאצר כו' ומלך מ' שנה
ובנו [illegible] ונבוכדנאצר המוציא ומלך מ' שנה לנתוץ זה שמא
שנה' ואחר שלשה את יזכר השלום [illegible] ולאשר אחריו זה
זה ירמיהו שנה [illegible] לבנות לבה שנה' רב [illegible] ששים
כרוש כאשר זה משך כמו שאמר כורש הגדולים שנה [illegible]
הבית רבה משה לא [illegible] הנשבע שאמר שקבע
כחה הנשבע זה [illegible] שנה' [illegible] נבוכדנאצר מרד אשר

[illegible]

שהאדם ישתמש עמה כל ימי חייו ולא יעתק קניינו הנפשי
פ׳ אחר המות לא תתפרד הנפש השכלית ונשארת אבל
קיין שבריה לעצמה ונס׳ ירחק חיים שי׳ מאדה חסרונה
ונ׳ ואחר שהדבר כן הורה דעתה פ׳ נתכן ולית הין
פ׳ כה׳ שישתמש אדם לעבודות וישבח הואת בבחוניות
בגזות טפח בטבע לבו לא ייאמן מדבר פ׳ הנפש וקנין
הם הולכין לאבון פרין בגמול מי שיאל אנוש נח ולפי
ישבחם האדם יעתק אחר ע״כ שקבותיו לתהלך עם בשכל
ולבו בשכל זה הדעת המגונה חסף פרין אנוש מעונו
נשכחים ולא לקשים כמו ייקוני עניקם מה הוא לא בשלו
ולא בשכלו נמצא להם לגמול זה מצת הדעת הרעות עושה
אחרית למה שהם פ׳ הנפש האדם הוא קוון שלו וכל
הווה נפסד ואם נפש האדם שהווה בהו״ה בהתקיימות
הנקנה הנפש ונפסד בהפסד הגוף שהם פ׳ מקבל כח ה׳
האדם ומקבלה השכלית ומקויה א׳ לבל ונ׳ והשתלה זה
חשבו פ׳ אחר המות שיתקן ולית הין לא בשלו ולא בשכל
פ׳ הכל שאמר לבל מקויה לתשוב׳ למה שקנה האדם
לא השאר אחר המות זה הדעת הוא נפסד בשכלו כמו
השפחתיתכן ולית הין וכו׳ בשכל פ׳ עצם האדם יחיד
עצם שכלי ומולכו נפרדת כלל קווה עצם שכל ויאמר
הענין על הקין כשביה והרוח הטוב ט׳ הבלים אחר נבינה
הדין כמה פ׳ הנפש היא שהיא מקנת פ׳ קנין יבוא
לא כמה יהודות אחר מקום קור פ׳ של השולט מזין

שהנחש השיב כאלהים אשר ידע ובאשר ידעתי מ"ה כתב
מהמובדלים כי עתה האדם השכלת לגמרי מההווה מהיקוד ונפל
היה נקנה מאתו הש"י שלא ניפח באפיו נשמת חיים ולכן היה
האדם לנפש לנפש חיה שיהיה שכלי וקיים אם ישמע אם יעשה
ולמה שכל החכמים אמרו שהנחש אם האחר ישמע בדבריו
לאו הש"י שיתקשר כבהמה ח"ל שאומר שהתחלתי שהנחש היה
לתגיה בהינס וכוונה פה מה לא היה שכל שבך להפך רלייך
שהאלקים יקפא שכרם נשגב אבל יש מקום שהבן אם ימלאו
מקום הן לעשות למה שהעשוים אינם מכוונים לעצמן כמ"ש
ולכן אמרו שדחה לו נבראים וק"ל לתי וק"ל הש"י להושיעם והם
היודעים רעתם ומכוון לתדור בו פתח שבעה מנעים ה'
הולכים לחברון והם הרחוקים אשר לא ידעו ולא יביו אבל ה'
היודעים רעתם ומכוונים לתדור בו נעוים בזה המקום מהן
שתהיה מאד לתי אמין יתרה נחרץ אשר יעשה טוב ולא יחטא
האחוי נראה מן הטעם אם לא כן שבנו לכל השכר וק"ל הש"י
שלא הרחק לו נברים כי לא נראה מן הטעם פה הוא הנכבד
מכל יולד אבל כמה שיודע בנבואה כי כמו ש"ש מקום מוכן
לנבראים כן יש לרשעים והנה נעלמים אלו מזה פה על כל נעלם
יפה שאלקים במשפט אם טוב ואם רע ולכן לא היו לאדם להקדי
דיפו אם כשבור קבלת שכר ואם לירוק מהטעם ולכן נראה
זאת התשובה להגיד לנו מה"ש ר' יצחק הדרשן פתח שלו ישראל
מההם לא קבלו כל מ' שנה אלא מה"ב מתקשרת און לקודש מה"ש
הב"ה התורה פ' כבר יתשוב אדם ויאמר שלא אבלו ישר' על המן

מ׳ שנה אחלהו הרופס לשוב ויהיו מפתחין מן הישוב [illegible]ק לחם
ובשר ויין ומקנים הקבולים עמהם ישראל במדבר מ׳ שנה לא
מקום זרע ונאות מוכלין את המן הוריד להם מן השמים
להודיע זה שהן רחוקים מן הישוב ישכח או המעשה כי
בי עבר אדם בזה המקום ויראה שאין שם ישוב ישתו׳
מה שנא׳ בתורה בזה הגבול ולכן נכתב המעשה
ולכתוב הוא להודיע כי מקומם רחוק לאדם ולא יבוא
ולא ישכון אדם שם ועוד יתמיד וכל זה המעשה יבשה
יהיה לכל מי שעבר ישראל מ׳ שנה זאת התורה
אשר עם משה הוא ספר התולדות אדם ומה שהיה לא
קיימין לעולם בכל דור ודור ואחר זו המעשה יבא האדם
של המרוחק ולא הגון שהוא מקום שהם יבא אבל
הכוונה כי הקדושים לאדון הולכין ובני ישראל היו הולכים בעקב
שמו ושמו כלם קדושים לעולם ירבו אכן נקוה רחם לנוראו לו
וירושת הקב״ה נפ׳ בהתורה הפסוק בגשמי וירעו בבקעת
ירחמא שנמסך לחיי הקב״ה אחרי זה ונאמר ספר במדבר
סני בשירת הא׳ אל שנלה בסיני אמן וכן יהי רצון

ספר אלה הדברים

קולות לתאר
נקרי את התורה

הוא את לאמר ׳׳ כרע כ׳ שמלאי הרב מגלת נתמירו לתפס במי׳
שמנור והשתילן על ימ׳ לכתו׳ ׳׳ל מי יגור באהלך וכו׳ בא
ישעיה והעמידן על ו׳ שנא׳ הלך צדקות ודובר מישרים
וגו׳ בא מיכה והעמידן על ג׳ שנא׳ הגיד לך אדם מה טוב וגו׳

בין הספקות והקושיין שלא׳ שנא׳ והיה בין מוטות יחיה״ אין ספק
פי׳ המלמדים יבו עליו דרכים מהם מפרשים ומהם שרוצים לגשר
את הקושיות בארוכה״ ומהם מפרקין לישב את הדברים אבל
שיהיה בזמן קצר כמש״ר לתרצו התורה על רגלא׳ ומהם שמהם
שרוצים שיקבצו הב׳ דברים באחד שיהיו שמהם הדברים
בפתחים ארוכים אחר שימצא להם הדבר בקוצר כה שיוכלו
להקיף שלכל פרטי הדברים והנה הלימוד הראשון הוא הלימוד
האחרון והקצר יותר פי׳ בלימוד הקצר לא יוכל האדם לדעת הדבר
על אמיתתו פי׳ על כל דבר ודבר לבן נודע הקושיות הפרטיים
והדקדוקים כמאמ׳ ז״ל בסיני שאמרו כללותיה ופרטיה ודקדוקיה
הרבן במה פי׳ התורה שניתנה בסיני שאמרו כללותיה ודקדוקיה
ר״ל שאמרו כללים ואח״כ פרטים ואח״כ הדקדוקים אחר שאינו ט׳
שידקדק ויפלפל בכל דבר ויודע הדברים בקוצר לא ידעשום
דם על אמיתתו וגם קיודע הדברים בארוכה גם שהוא יודע
אמיתית ושמה האפשר מפיק באושים ולכן לא יוכל האדם ל׳
להקיף שלכל הדברים ואח״ל פי׳ יהיטב הפרטים הוא קשה ׳חזר
ויקי׳ בכללות מלמד שכללים כללים נתן הקב״ה התורה למשה מלה ל׳
למי שרוצה לבך מדרך רחוקה ויש בידו פרוטות מה הוא עושה
מהם עשה אוצר הגוים ובה יערוך כותב לקחי מלמד
שכלל כללים נתן הקב״ה למשה וכו׳ בשל אחרת מלמד שאחרי
פרטים נתן הקב״ה התורה למשה כולה למי שרוצה לך לדרך
שהוא ויש בידו הגבים מה הוא עושה פורט הסלעים והגבים
לפרוטות ויקח נכס מה שירצה הקנאר מהם ז״ל שכידוע ה׳

הם מהות היות ידיעת הכללים וידיעת הפרטים וידיעת אחדותם
אינה מספקת לאדם ובעת זכרונם מן הסר יתנה כל דבר כבר
קורא דבר כנגד אם אינו אינו בשר כבדו לא יוכל לאמוד אדם
ומה שיודע הפרטים ולא ידעם בידיעה כללית אינו גם יחשב
והאמר היה הדרך נמה שקיבה זהו התורה אשר גם מנה
לא תחסר כל בה במה שם הפרק״ה התפלה ונ׳ אחני שיתלמד בה
הדרך הארוך והקצר וכל זה בעיני רלה יגעה לסור מן התורה
בבאור הכל במענה התורה ולא נכון ומהקצר משנה תורה
פי קורא הכל מכל התורה כלה במוסף שבזה הקצר יהיה לו
כלה סדורה מופלג עם הוספות שאלות מהם שמשון ישראל
ולמה שהיה זה הדרך הקצר משתקקים אין רוב האנשים ויהיה
כדין הארוך לשון ז״ל במאמר שיחזור שהתלמוד עם שתי דרכים
שהם כבדים הם קושותיו בהם ולכן יחוק זה דור והשנינו לא של
יה ולמה שהאנשים לא ידעו לקיים או היא בזה יתעשה ו׳
והשתדלו על שיש ונ׳ זה הדרך ארוך לבעת חכמים שם תורה
והשתדלו על נ׳ ערשם הכבוד והשתדלו שלא ישנו ולכן
בם מעשן יהיה ירצה מי שיש לו הביאור בשיר יקיים כל
התורה כל ואם יאמרו לאדם שיקיים מצוה אחת ולא יורד
יקבלנה מיד ויתיש בלבו שישיגה בכל יתן מעלה שישער
שבקיום זאת המצוה יקיים כל התורה כלה וזה התחלה
גדולה כמו שנשבע הלל לגוי אחד שאמר לו למדני התורה על רגל
אחד ואמר ואהבת לרעך כמוך וזה ובה נ״ר הכל על אהבה חסד
וקבלה עליו והיו תורה כל המצות אשר בין אדם לחברו וזהו

אמן

123

אמרו אחרי זה מפסוק אחד המדות הנז׳ בה א׳ אומר ומקטרג. נראה
שמעון נא׳ אומר שמע ישראל יי׳ אלהינו וגו׳ ואחרים א׳ אומר זה ספר
תולדות אדם והכוונה בזה שא׳ אומר כי בקיום ומקטרג רצון האל
יקיים כל המצות כלה והא׳ אומר כי בקבלת עול עול מלכות שמים
יקיים כל מה שצוה הקב״ה והא׳ אומר כי אם יבין האדם שהוא מטבע
הטבע וכו׳ נברא לא יוכל לעשות רע כי אם נברא בצלם אלהים
ובהבנתו זאת ישמור מעשיו ולא יחטא אחר הלמודו כלומר
אל הכוונה בזה המאמר כי הא׳ אומר כי בקבלת כל המצות כלה הנה
שהאדם יעשה טוב ויסור מן הרשעה והא׳ אומר כי בקבלת כל
המצות כלה הא׳ יחשבה הש״י ויחשבה כמו שכתוב וזהו שאמרו יחד
והא׳ אומר זה הכתוב כי האדם הוא נברא אלהים ולכן האדם הוא
טוב לעשות לנפשו טוב ומה שאמרו האדם הוא שהוא הדברים
אשר ראוי לאדם והוא זה ספר תולדות אדם אשר יתבונן בהם כל
אנשים ולא יותר ולכן כלה אחר הא׳ הנאמר לו כמו כלם ופרטים
ודקדוקים לעשות זה הספר הקדוש אשר יכלול בו כל התורה
כלה וזהו שהתחלנו ממנו מפסוק אחד את התורה כולה הדבק
כי אף שיהיה בחור כל התורה בקולו כמו שיהיה בשני פרטיו והנה
נמצא המפסוק אומר כי בפסוק אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב
הם כל התורות ואלו שהם מקומות שהיו בהם ושם הם יתנו ההם
הדברים ואחר כך הם מתוך כמו אלו כמו ת״ם ר״ל וכו׳
הזכירם ואמר שהיו מזכירם לכולם ואמר לשמשו מתוכו וכו׳
עמים זה אלהים וזה המקומות זה ג׳ וזה עשרות״ ובזה נשלם

בס״ד

בשלוח המרגלים שהעביר קודם מ"ש שנה ויש כאן מקום לגנות מיד

אמרו כנגד שלקח מכם י"ב אנשים וגו' ויחפרו לנו את הארץ וגו'

ויקחו בידם מפרי הארץ וגו' ויאמרו טובה הארץ אשר יי' אלהינו

נותן לנו וכו' [illegible] אמרו המרגלים את הארץ אוכלת יושבי' היא

ומ"מ מהארץ עצמה טובה הוא אומרים וגם זבת חלב ודבש היא

וזה שבח ואם כן מה שאמר [illegible] זה [illegible] יהושע וכלב למה יאמרו

לנו יותר מ' והרמב"ן השיב לזה הספקות שמה שלא אמרו אך

אוכלת יושביה היא אלא ארץ זבת חלב ודבש היא וזה שבח אך

עז העם היושב [illegible] ואמרו שלא [illegible] לעלות אין [illegible]

העם היושב בה [illegible] ועוד וקצרים בצורות וגדולות בשמים

ואח"כ לכבוש ארצות בזמן הזה כי [illegible] יושב בארץ הנגב וגו'

והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן [illegible] מן מקום אחר

החרם לכן אין כח [illegible] כי [illegible] [illegible] ומה [illegible]

להם שהוא עתה אחר שראו [illegible] טובה היא להם לבוא בה

כלל [illegible] [illegible] ולא [illegible] עשו את הים אך

[illegible] יד [illegible] יי' [illegible] הגבולה [illegible] את הים [illegible]

בתוכו [illegible] [illegible] לבוא בה יי' אלהים [illegible] הראשון ולא

[illegible] [illegible] יי' אלהיכם ההולך לפניכם הוא ילחם לכם וגו'

אחר שאין המונע אלא [illegible] [illegible] ונבל [illegible] [illegible]

[illegible] ורם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] להם לבוא בהם יי'

אחר שראיתם כל האותות והמופתים אשר עשה יי' במצרים

לעיניכם [illegible] יי' אלהיכם הוא ההולך לפניכם וגו' ואח"כ [illegible]

הולכים הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

אתכם

אחרים מתלמידי משה והוא אינו גדול ודבר זה אמת אבל מ״ש
שאמר נכ״ס אמרו טובה הארץ זה לא נזכר בכתוב כי אם
מה שאמרו זבת חלב ודבש וכבר הביא הרמב״ן טובה ואולי
ומימיה רעים שלא השובה היא אם רעה ואחז השאלה היא
אם רזה וכו׳ ורש״י ז״ל השובה היא בתשובתה והקודמת
ואחרת השאלה היא אם רזה וזהו מה שפירשנו שאמרו שאינה
לא טובה ואם שאמר שהוא על יהושע וכלב ישאר שלא נזכר
בפרשה שאמרו כן יוחנן ומה שהמיתה כזה כוונה המרגלים שלא
הגיעו לשאר הארץ רעה שאמר ארץ אוכלת יושביה היא ומכה
שתהיה לבהמות שהעם בצרות גדולות מאד ושהענקים אשר
בה גבול ורם ונפ׳ יל״ה הענק הזה אם ובזה היה דברי אמת וכל׳
המעברות אשר בהם ילכו יוכלו לעבור לארץ ללקחים ואם לעבר
אל בים ולא תפסק לחכם אלה ונפל בעיניהם לא יוכלו לב ...
הם בזה שאמרו ... אז האלו כלם להב עשקם ואמר עלה נעלה
וכו׳ כי מה שאמרו הם כבר אמת שהארץ זבת חלב ודבש וגם
כי עז העם אשר בארץ והערים בצורות גדולות מאד וגם ילידי
הענק ראינו שם אבל מ״ש שלא נוכל לעלות להלחם ...
אבל עלה נעלה וירשנו אותה ואחר זה שאמרו המרגלים מ״ש כלב
לא ... לבוא הארץ רעה שהיא ארץ אוכלת יושביה והדבר הזה
מפורסם כי אם ישבו בה היה לכל האומה ומ״ש המרגלים שהארץ
אוכלת יושביה הוא אמת ודבר טוב ולכן לא ענשו ישראל אלא על
אמרם ... מה ... הארץ ... לא ...
אוכלת יושביה אבל ... מה שאמרו יהושע וכלב שהוא היה נשען

והם האמינו בו אף שלא האמינו בשלמות אלהים ולכן הוציאו נפש מעשה
שהתכלית הזה הדעת נכון ומי שיתאמתו והנה זה הכרת
השי"ת שלימים ישבע לאמר אם ילך אחר בתורות הא-ל
נח' ויהושע להם שעשו גם שלא ידעו אתה האל ואם עשו
גם להם שלא ידעו לאל אך יקוו ולבב והיה בשבר שני הדי'
אם בעבור שנתארך הזמן שהעברנו שתכבי נפשם ומחזיקים
שסאו מים לשאתם ויקראו עליהי מהבה את משה ז"ל לאני
שהיינו אחי שהרועה ידבק לאל והנה ישארו רבים הוא
את אל המיכר וזהו שאמר נפ' ב' התקנה י"ז כבוד כבלבם
ואמר נפ' חיבה לא הבאת עם ולא הושעת הושע לו לאמונה
ולא בקשה שלא ומתאוין א' [illegible] וגו' ואח"כ הא' אתחנן דבר אל
שם מבר הזה אמר הושע להם בב' דברים בעולם שהשיגוה
ובשה שלא ידעו לאל וגם הם לא ישמעו ידעו גם לזה שהם
אהובה בעיניו זכה בבטחתו לאל זכות נשא כי הקדוש
מובטח לו שהוא בן הבא ושמענו הצוה זה מתנות"
ואהם ואח"כ בש"ם יחד לענה ולהם אחר ויבדק ישר'
שמע אהבה כל המצוות ורצה לבאר הטוב לעבים
בגוף מוחלט כמו שאמר אמונה וזהו מה' כוונה זאת
התפלה על ויקרא מעם לכל עדת בני ישראל ואח"כ בני
נס י' הכרית וכל שאר המצות ויש שיתן ג' מיני מצות
אם שכליות והוא עשה הרוב ובעבור זה נקרא זה הספר
נס כן משנה תורה ואם מצות שהם מקובלות ור"ל שאינ'
נה פתור על מה שאמר במה שעבר ויש בהם הדוה

מקורות

ויש בהם מצות מיוחדות אלא שאין עכשיו בהם מע״ט ורבי

כתב·· פי׳ **פרשת ואתחנן** ושמרתם ועשיתם

חכמתכם ובינתכם

לעיני העמים ·· כשברא הקב״ה את העולם גזר שיהיו העליונים
למעלה והתחתונים למטה כמו שנ׳ הארץ נתן לבני אדם עד שעלו
התחתונים למעלה שנ׳ ומשה עלה אל האלהים והעליונים · ירדו
למטה ולכן הקריאה לשנ׳ וירד י״י לעיני כל העם על הר סיני
למה שהשלמות ישלים אותם עם העולם פי׳ מעשה התורה מן
ח׳ ומקצת ימשך העוה״ב ומקצתם ימשך העוה״ז ולפי שאין
אחד מן הפרק והמקובל אמרו הכותבים פי׳ המשנה לא
יועיל לא בעה״ז ולא בעוה״ב כי אין אדם יכול לאכול מהבהמה
ומתוך שיאכל הכל ימי האדם יאכל כבר מן שנו על השדה
אבל אם הנהגים הם בתוך שהם מתפיסים התורה ואין ה׳
העולמים בשלמות הקן לא היה ימים ולא בגלות לולב
ומוסר ויסקיעתו עומד וכן באמר המשנה הקדומות לאו ובא
ב׳ אין להם אחד עם עוה״ב פי׳ עוה״ז הוא כלו שכל נמי אינו לו
להדבק אל השכל אלא שידבק עמו את מה שיבא אבל ולא יתכר נצחי
וא״כ בהדבקה מקומות לא ישגו לא חיי העה״ז ולא חיי העוה״ב
וסבר שו כמה זאת התשובה ואמרה כ׳ בגמרא הקוקים
שיהיה האדם בהם חיי העוה״ז וחיי העוה״ב אם חיי העה״ז כמ״ש
ועתה ישראל שמע אל החוקים ואל המשפטים למען תחיו ובאתם
וירשתם את הארץ שהארץ בו פי׳ בעשות החוקים אשר אין להם
טעם נגלה ומתוך זה יזכה האדם לעוזרת הנשמות והוא נזכר
קיומים למעלה וכבוד שלו ובאתם וירשתם את הארץ ואמר

כי כל אלו החוקים והמשפטים ישיגו הענינים הכוללים ואין צריך
להוסיף דבר להשיג או להוסיף על המצוה ולא לגרוע מהם לפי
שהתורה אשר יהיה התחלתה הכל מן השם ראוי להוסיף עליה ולא
לגרוע ואם יגרע השופט הכוונה מן המצוה אם יוסיף, עליהם
או יגרע מהם יבטל הכוונה המכוון וזה לא הוסיף על הדבר
ולא הגרע ממנו והנה אחר עליו כי הגרע מהם המשפט
מן העולם וזה כי שלשה הדורות אחר שעשה אליהו ז״ל בכרמל
פשר ונה וכהן [illegible] לגר [illegible] השופטים אבל היו התורה
הי״ז מסוכים שלא להתעלל השופט הכהן למה אין כהן לגרוע
מהמצות כי הגרע בטל הכוונה והתכלית המכוון מהם והאמת
כי אין ראוי להוסיף עליהם והנה אחר לזה כי אם שמ׳ אינו
רוצים לשאוב מים מבאר שבע ואין לנו משיבה בגולה ויראה
אל מקום המים להוסיף על המשיבה הוא דבר באל ולזה כי
או המצוה הזאת בביו ובן השלם מן צריך לגרוע מהם ולא
להוסיף עליהם וזה ואמר החכמים ז״ל אם יהיה קיום
ואחר אשר הורה כי משגיח המצות והחוקים כמבוא ונו״ה
נעלה שם מעלה ושני ונכבד הנה לאמר כי או המצוה הם מצות
זכרונות ונקם יוכל האדם לבוא לבקרות את פני י״י וזוכרה
ועשייתם כי הוא המצוה ונזכרם לעיני השופטים והכהן כי
לא אם ירצה האדם לחיות [illegible] כי נראה אמת יעשה וידגל
ההוראות בהשגחת הנודעות לא ירצה האדם מהם ולא
יאמר שהוא יחסר וכל אם ירצה שהוא ירפא בגולה
הוקם מה יאמרו עליו שהוא חייב אשר רוח הקדש בגולה התורה
התוריות וכמשנות החוקים והמצות אחר ירבה אל

וה׳ יצוה לטבח ובשישמעו הקהל יקח הפך זה יאמרו שעשו
המצוה הזאת חכמה נפלאה באלה יראו ישמעו יבינו כי בהקישת
אותו עם הקדושה הזה אחר בשכלם ובינם הן ז׳ הטעמים וכו׳
ואמנם הקשר האמיתי יאמר כי שמרו הם רק עם חכם ונבון
הגוי וגו׳ ואם יאמרו שאלו המצוות יהיו רבבות בענייני הפך
הדעת להשיג הטעם שלה כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים
אליו וגו׳ כי באלו המצוות שאנו עושים לפניו הוא קרוב אלינו
ובשמענו בשעת צרה הוא עונה לקולנו ח״ו יאמרו כי
אחר שלו החיים בשל המצוה ישכח האדם להתבונן בשכלו
ואחר שכן יש התועלת ג׳ כי בשל המצוה והחוקים ומשפטים
יוכל האדם לחיות בעה״ז ועה״ב ומי גוי גדול אשר לו חקים
ומשפטים וגו׳ ולכן אם שני התועלות התועלת שמשה
במורידת התורה והמצוה ולכן כתב אמר אח״ז רק השמר
לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך
וגו׳ ואם בשלו המצוה ישכח האדם כל שאר התועלות ראוי לאדם
להודיע לבניך ולבני בניך מה שהיו דברים. אם בשכר שהם לו
קנים להם ולנשותיהם ואם בשכר התועלות הנמשכות המצוות
כמש״ה וקרא אחר פ׳ ואלה נפש כ׳ פ׳ כשבריו של המשנה
במהרה ולא יאמר לנו תקומה אחר כי פרשת ירושת הארץ היא
עקב המצוה אם נעבר אותה ח״ו יתקיים שאבד כמש״ה לא
תאריך כי מהר שאחרי מתחזקים שם אלהים ועבדתם ועבדתם שם
אלקים שם הקודש אחרי היא לעולם ה׳ אם על המצוה העברו
מיד השמיים ואמר אח״ז ובקשתם משם את ה׳ אלקיך וגו׳ זה היתה
שבקיום

שהקיום המלכות יהיה קודם לבי׳ המשיח והעה״ב הכי המאמר
הנזכרים שלא ישלטו המלכות לא בעה״ז ולא בעה״ב ואמר כי אם
עד לימים האחרונים אחריהם לפני הקץ שהם מלך המלכות ההוא
כמו שא׳ כי לפני ישראל שולט עליהם שאר ייל כבר לבו השעבודין
עד יותר מאשר האומות שהם מ״יים ויעצבים של מלכותם
ותעבור שישעבדם עד הקיץ לאחר שלא לימים האחרונים למען
קיום אשר בהם ליקום אחים של הקץ והקץ בו אלה מהשמרתיו
ישראל מכל אומה ולשון השיב כי בעבור אשר עשה להם מהשלא
עשה לכל גוי והוא כי קבלו ישראל את התורה וקיימו כולם והברכים
מהשלא עשה בגוים׳ אומה ולשון למען קיום אשר בהם אלקים
אחים של הקץ ונגד הנביא מסדר קבוצות הזה אז הנשמות כמשה
השמים עם קול אלקים כי קיומו מישה נשא קול הגה כמ׳ הייתה
אומה נבולה ועד קבלו התורה שהוא ומעשיה • כקולת
ודרכים שלא השכלה עם קול אלקים מדבר מתוך האש וגו׳ כי
הנביאים אחר ראות המלוך קיום מומים מעלה נמוכה כי אלקים
כאיכן ואמר יעקב כי כאלה אלקים פנים אל פנים והנצל
נפשי ונלשאר אל כמו נבולם והענים עמו ונשים אותו שבה
ואחרה מה שלא יהיה יחזקאל לבו יהו״יב שלם יעבדו שלקבלת
להם שיתמנו בהמדרש מהשלא׳ לכל גוים אומה ולשון על דרך
רק אתכם ידעתי שלכן אפקוד עליכם את כל עונותיכם אך יתמלא
אם יאמרו ישראל אחר שהם השלים כמו האומות כי הקיבוץ הזה
להם והוא לימים אחר והמשא כן כי שבו אל ישראל אליבו בזמן
כפי העונש אשר במעלה מן העונש וזה כי שב עד לימים האחרונים

תו הש״ק

127

וזה הספור שדבר הגדול הזה או השמע שיהיו השומעים קול אלהים
וזה או השאר אלהים חיים וזה ואם זה הדבר הוא הפך הטבע שלא
יוכל לעשות דברים רבים אלה של התורה הטבעי או יאמר
אם יאמר אומר איך התמים יזכו מתהלכים כי לבבו אחי הוא
טוב מהאיר התורה ואיך נעשה זאת מזאת ירחם השם עליון
דורשים מעלות החל הזה השם יתברך אשר הוא סבת הטוב אשר
ישיב ה׳ לנו ולבם בקבלת התורה מה שלא עשה לכל גוי וזה
שהוציא אתכם מבית העבדים במופתים שהוא ונפלאות היה
את בגלות אבותיכם ואז ומזה ס״ה יאהב את אבותיך ולכן
התורה פי׳ מיעוט התורה בכל הטוב אשר השיב ה׳ לנו ומשיב
ושריך להיטיב לנו הוא בזאת ג׳ אבות אחר זה הענין שהוא
קטן בגלות הוא במצרים עם שהם מבנים זכרתי הוא לתיקון
הגדול הזה והנה אחר כי נעשה התורה והמצות עסק להשיג
הה׳ אחר השלום ואחר הענה עם שההקש יתמן זה אבל יש בהם
סגולות נפלאות שהם יותנים מכל הההקש ולזה המאמר
שהתאלצו כי הוא שהתורה התורה כל הדברים היו נמשכים אחר
ההקש כי הטבעיות יהיו שלמים והתחתונים יהיו למעלה למעלה
אבל שמש לבאן את התורה בעל את התורה פי׳ הקדמונים שלא
להיות שלמים והעליונים יוכלו להיות התחתונים וזה המאמר
המשמש בפרשת ויאמר יהיו ״

שמע ישראל

ה׳ אלהינו ה׳ אחד היו דברים

כנגד שבע דרכים שונים שהם מסיבות ושבע מדרגות חכמה
מה שהם לקבל השמים או מה וכל זמן שמקבלין מורה מלמעלה

הם מקבלין מלמעלה וכל זמן שישראל מומרים אותו יזכו מלמעלה
הוא אומר שמשה עבדי ונדבריך הם מומרים ייי אלהיו ייי אחד
והוא אומר ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ הם מומרים ושני
והקבלה את ייי אלהיך והוא אומר והקבלת שלש הקבלה
הם אומרין ושעשם לבנין והוא אומר וכל בניך למודי ייי יזהר
הוא כמלת שמיעה התורה שלב שנים ספר התורה על הקבלה
לבד שאומרו שמשה שמוע והל הבניו והכתובים אחרים על זאת
הקבלה ואין עשות זכית על הקבלה סתם ביותר ויסכימו עליו
המומרי בקורא בתורתם והשלו מתוך שהוי ואין עשות גם על
הקבלה ומזה קטנין כלשון שמיעה המיוחד לנביא ולמה
החכמים היו עושים על כן הכנים מקום חכמים שאין להם לא
הקבלה ולא יראה ולא מדע ואו החכמים הקטנים מסר לא ידעו
ולא יבינו והיו חוק שלא יוכלו לקבל מתוך של מלבות אתנים
בשבי מישע הכרתי מתוך לשמוע התורה כה להרבות שלום
שמים שאמר הקהל את העם האנשים והנשים והטף ואשר
למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ייי אלהיכם והנה העת
והנער מדהונם בהשעה לא ישנו להם מקהל כי להם במעלה אלא
שמישהו לבד ושבן מתוך שלנו להגיד להם את נכרי ייי בתורה
חדש לגמר את בני התורה מתגדל לבבר מה מלבנו שמשו
והנה יש לו משק והוא מתוך נבואה לשמוע כמה הספרים
שלא יהיו חוקי פחות שקורא סתם כמו שמיעה בקולו בימים
יוכל לקבל מתוך מה שקורא ולכן היה מתוך נבואה לשמוע את
בני התורה אשר שלא ידעו ולא יבינו ואיש מעשים על הקבלה

גם מטעם אחר תקנו בקריאת התורה לפי' כשעומדת המתפל'
שעומדים שמים יוכלו לקבל עליהם עול המלכות ועול מצות. שנא'
ונשמע לא נאמר לא ידעו ישמעו ובמדרש שהקב"ה בזה פ' מאמר ש'
שמקיימים יהיו מוכנים לשמוע את דברי י"י כמוהו ונוכל יוכלו
ל' ראות את י"י בכל הימים ולכן היה מנהג אשר קורא יעמוד הי' בודרת
שישמעו כולם הקרואים מתחלת בריאתם וזה שמעו ישראל ולכן
מנהג על כן וה' מישראל לשמוע קול הקב"ה ואחר זאת השמיע
שקורא שמיעת הדבר לקבל עליו עול מלכות שמים והכהן שמע
שמע ישראל קבל ישראל עליך אש כמהן מאמן והוא אדונינו והוא
אלהינו והוא אדון כל הארץ ואחר קבל עליך שהוא א' ואין שני
והוא מקבל עליו עול מלכותו וזו המצוה היא לכל האנשים והנשים
אחר הנוש' לקבלת המלכות ועל כל זו מצוה ליחד את הא"ית
שני פעמים ביום וזאת המצוה נקראת בפי החכמים קבלת
עול מלכות שמים ומשר יקבל עליו זאת המצוה קבל עליו שנש
המצות כת"ז"ל קבלו מלכותי עליכם ואח"כ גזרותי והכהן נשמע
שמיעה על הכונה והיחוד והוא מצוה על כל וה' מישראל לידע
בדעה אמיתית עם כמהן מאמן שהוא היתחלה לכל ה'
הנמצאים והוא מהווה כל ההויות ושזה המצוה הוא אדון כל
הארץ וזה האדון כמהן מאמן אין לו ב' ואין לו דמות חלוקה
כהבנת הפסיוות וכלו אמרו בני ישראל עם שמע השמיעה ועל
עול הקבלה את עול הדעה שמע י"י והוא אלהינו ואמרו הבי שיש
עליהם כבוד כמהן מאמן שהוא אדון כל הארץ ושהוא א' כבר
באחרונה החכמים שכל האומות מודים שיש בוראן כמהן

מאמן

שהוא אחד וכל האחד אבל יתחלק בשהוא לאחד בתחלת הספר [illegible]
והיה זה היחוד המיוחד לנו עשינו כמו שאמרנו אחרים [illegible]
יותר חלקיו ומה נשים גבולו ואומרים שמענו שהוא יש אחד
ואמנם נשיר על הכתב הטבעית המעלות לאחרים הקודם על
שהוא יש אחד למה שהוא התשלום פחות מהמעלה וכל
מה שהוא יותר על עלה התשלום [illegible] מהמספרים פחות מהם פרט
מה שיתחלק יתחבר המספר עד שיגיע אל עלה א' והיה עלה התשלום
וביאור זה כי מי שהמספרים אין התשלום למספרים ומספר [illegible]
מתחלקים הם לשני אופני יהיה מספרים כמו ה' [illegible]
נשלם יש [illegible] מספר שש שהוא [illegible] הם בכח והמספר [illegible]
הסובב והמספר העליונים הם עשר לבד והם עשר ונו' מהם
והעשר [illegible] הוא [illegible] לא' מהם ומספר שהוא על
התחלות העצמים עליונים שהם נשמים כ' [illegible] והנה
התחלת הכל יסודות הם החומר והצורה [illegible] והנה לאחת ה'
[illegible] אחד [illegible] שהוא א' [illegible] דוד [illegible]
[illegible] וכל שהוא [illegible] עולם [illegible] והוא [illegible]
כי כמו שהא' המספרי הוא התחלה וראש לכל המספרים כן [illegible]
הוא ראש לכל הנמצאים וכן יש אחד [illegible] מחנים [illegible]
[illegible] לכל [illegible] לא יתחלק [illegible]
ואחר שהתבאר [illegible] יש בורא [illegible] כאמור [illegible] על לב
שהוא פחות מא' וזה [illegible] היינו [illegible] דבר שלא
יוכל לעשות [illegible] זה [illegible]
שהוא אחד כי [illegible] אשר [illegible] מה שהוא [illegible]

[illegible]

המשל בזה כי לזה שאמרו רואים שכל אחד מהם כשרו ובערך החכמה
אשר נשגה בו ערך א׳ יעלה על משנהו כי כשרון א׳ שנים פ׳ ה׳
הכרה לא יתכן שפחות מכשרון א׳ ולא יוקיר יותר לפסק בפחות
מכשרון א׳ הייכונוס פס כן אפשר שיוכל לבחנו יותר מכשרון
א׳ אין אחד להעלות על משנהו אלא בדוחק שהשיג על ערך הא׳
הכר הנכרה שאין מתחלפת קטנה מקלותה · ואחר שאינו ה׳
רואים זה הכתוב כולו שזה אינו להבין דחיה אלא על שכוונה
א׳ שכלו ומי שישען שהוא יותר יפה דחיה אלא לבדו ואם לא
לא יאמינו דבריו וכן הענין במה שהשיג בדין א׳ כתובי שזהו
תורת החכמה בראשון מהדברות ושוות קודמות להאמין
פ׳ בדרך א׳ כמים שאם להבחנות המקומות בלבנם ומי
שישען שהוא יותר לא יאמינו דבריו ולכן אמר מלאכתן ואמר מחזין
ונאמר אף זה יודע אחד וב׳ קורא אני אלקים יודעו יחדו
לשבח ומודיע אין לבו נכון אחר על כן שהוא עליו ו׳
ושהוא א׳ טעשה ג׳ אם היו ב׳ מקומות המעלות היו נגדם ו׳
ובהיות קרבה שאין המכם השווים בחכמות לא שמשתעשע
שיחדשו לשם וקצי חיונות מכל צד יעלו התפלה ותעבור
מסבב את הגלגל התמיד ואמר אינו צד ואחר שאינו נגד
יתן י״ב שלא יהיו ב׳ עושה ל׳ קה שמתלבות שנים ומגען
מלביקה הראשון ואם אם קונן חמשה שבו שבת קאו שם יתגל
הקבן התמידם שלום בנפשו אכן נדים שזה יתנייה שהקבין
התמיד יהק״ים בהדאחד ואם זה נמצא שלא הקדמים כב
היינים שימצא בכחם העליונים ולכן היה מצוה עלינו לדעת

שוכנת ונשיאת ומלכות סוד הנקרא במאמרו הבהיר עקרת הבית
על יסוד אשר בית אלהים ובשבט ישראל אחרון ובשיריהם לשכינה
והיות בית ואמר כמוך ועם דוד מלך עליהם ודורש את יחוד
וג׳ הם הכתוב שכל הקבלה עומד יחד כנ״ל שהן מגיע הקשר
הוא אחד פחד עומד בדבות חון שם ולכן יי׳ אלהינו יי׳ אחד כי
הספר מה״ש שמעשה עליו לשמוע לבו שו הכחות שהוא יי׳ אלהינו
והוא אחד ואחר כך לי שעקוד אותו והיה זה אחר היחוד
כמו שלא נגע לא ישראל כן שום הקבלה ולכן אחר היחוד שאמר
שנקוד אותו והנה יאמר כי אמר אחרון בבא מבאמרו
כי הקבלה לא יתגלה נרמז והיא הקבלה שזה כבר יאמרו שם
שיש כונה ואחר הקבלה להתגלה בקבלה כי בנקוד ש״ת
שיתגלה לחלקים רבים הכחות הקולות כמלכת א״ל ידו
אבל מי שיקבל קבלת אמת ונתקיים אחר שיוכל להיות הקבלה
נגלה ומוזכר ונעלם פה מאמר שאמ״ם שכשם שהיא קודם לאחד
רבל אחד לחקור אותו בכל לבבך וג׳ ודלה בגוף הקבלה
כי מתפנים שונים כי יש קבלה שהיא בגבור המעלה והוא
ויש קבלה שהיא בגבור הנוח כמו הקבלה הזאת והאמת
וכמו שהקבלה יאמר את נעשו בגבור הכ״ז בבית ויש קבלה
שהיא בגבור התפלה כמו קראו לשיר בבית העולם
והנה כמו לחרם שיאמר לשי בגבור מעלתו״ה פה לב הכונה
הוא הסכל ואחר בכמו הבקשת אשר לא יכנס לב שום
השגות מלחמת השוב. הדבקות בנגיעות ואחר שיגון
תענוו מאמרו ורז״ל אמרו בכל לבבך בשני יצריך יצ״ט ויצ״ר

הרצון לומר שיהיה האדם פועל בשלמות ממעלה כפי מה שנשאר
שלו עם שהיה מוכן לו ולא יחסר לו התשוקה העליונה לבא כי
הסיבה הוא א״כ כאשר יראו האדם שיתאהב לשני חלקים והוא השכל
פועל בעת התאוה אבל שהיה א׳ מכלל ואחרת שי׳ מקרב
את הש׳ אמר׳ שיהיה מועל את נפשו כמו שעשו כל הצדיקים
והחסידים שיצאו ליהרג לא על שנאו ולא על שנאתם אם
נשבר שאמרם המדות ואחת היא התקבר שאין למעלה ממנו
שנא׳ כי עולת אהבה אמי ואמר מה״ז בכל מאודך פי׳ אמנם
זממונם אהבה עליהם מנפשם כי יש אדם אחד יש לאדם שלבו
כסף וזהב יהיה נפשו בשבילו אין לו כלום מה שימצא בכל
מלאכה מכל טוב ואם ימצא ממנו שילך נפשו להרוג אותו אחר
כלום ולהלחם עם מי שילך נפשו לה שזה הגוף ממנו יותר
אהבה עליו מנפשו והנה שיהא לנפשו ישימן בשבילו ונפשו
נמכרה נבזה בם להשיג ממונו שילך כולו לאבדון שזה הקושי
שיגך כו ואיבין והנה אמר אהבה את המזון שאמר האדם
שני ורם ואין לו מנוחה בכל אשר עשה ואחר שלא ממונו שאין
במותו לא יקח הכל והוא עושה בבקשה לנוח שבכל עריו ועמלו
לא היה מזה אין שבר נפשו בלא הבהמות ולא נאמר כהגיום
אם סבן מנהגהמות זה הקשר שיש אדם בשלו שאוהב את
ממונו יותר מנפשו ולכן צוה שיאהב האדם את הקב״ה בכל
שהוא יתב׳ ובכלל שהוא יקר הטוב ושיאהב בו כנפשו ואחי
הוא מועל את נפשו ושי אהבה בו אמו׳ שיאהב מממונו בנגיעי
אהבת השי״ת ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך וגו׳

ואחר

ואחר שזה שיש בהם מהני ראשון שהוא אחרון בכל הדבר ונקרא שהוא ...
והוא אחרון שזה יכלול כל ההשגות ואחר כן שזה הנשגב אשר אין
דומה לו כאשר שיתקרב אותו האדם מהנהגה שאין השגתו אחרונה [illegible]
רפה לא יוכל להשגה וזו היא ההקרבה הנרמזת בכל לבבך ובכל
נפשך וכו' כלומר שעל ה' באלו המדות לא יהיו כאשר המדות אשר
במקום זולת מקום ובזמן זולת זמן אבל אולם יאמרו מלובשין בכל
[illegible] מ"יין ואם והיו הכבודים האלה אשר מכונים מספר קיום של לבבך
אמנם אמר כי אלו המדות הם לצורך וקיום מצד לאיזהם המה
אך לב שהוא האחר הראשון מעידים התחלת חיי וכאלו והמדות
אשר הם יתנו קיום לב וקוי התחלה לכל אחר המדות ואמרו כ'
נשמה למדות באלו המדות שאמרנו שהם כמו מורה הא' והוא
שורש כל הדבר והוא אמר ונמצא שיתקרב אותו האדם בהתבודדות
והיה ונמצא הקסמים של נביאיו שהם באלו המדות אשר
התחלה הכל ימשך אותו האדם לכבוד [illegible] לו בן אדם [illegible]
הוא התמיד בהם בקסמיו אותו ובכבודן מהו זה שמצא ראשון
ואחריות והשגותיו עליו כאלו הגדולים הם שעוסקים עצמן על
ולכן על בני אדם אחד [illegible] אדם להבין אלו הדברים
כי הוא יכנס מהתחלת עבודתו אולי ה' הגדולים ואחר [illegible]
יוכל לדעת אותם [illegible] אם מתחלת [illegible]
יקבל האדם שזה והנה [illegible] ואחר היותו נמצא לא יוכל האדם
להשיגהו כל החכמה [illegible] אין דבר קטן [illegible]
הנער יקבל זה אבל הוא [illegible] הכל [illegible] ולכן [illegible]
[illegible] אמר אדם [illegible] אלו הענינים [illegible] אשר הוא

יסוד כל התורה כולה ונלמד מדם [illegible] למקום [illegible] ט' זאת
המצוה הגדולה [illegible] [illegible] בשלשה [illegible] קרויה ושמע
[illegible] [illegible] יתר [illegible] ולא [illegible] כן [illegible] [illegible]
מצות [illegible] [illegible] [illegible] בלבו ובפיו ולא [illegible]
מלהזכירו [illegible] כי אלף שנה ולא [illegible] כי [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בן [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] בן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] על לבך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על
לבו [illegible] [illegible] ואם [illegible] יסור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] התמיד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ולא יסור [illegible] כי אלף שנה [illegible] [illegible] כמו [illegible] [illegible] התמיד
ט' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible]
[illegible] [illegible] בין עיניו [illegible] [illegible] על מזוזות
ביתיך ובשעריך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אלהינו יי' אחד והוא [illegible] [illegible]
ומי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כמו שנאמר [illegible]

קני היתאור שעשה זאת הקושיא קושיא של מאור לבעל סרבל
נסים כפים ושאר סיבות מקובצים שעקם של מלכות עשתם
מה אלו שעה בלבותה ולשון בשבוי זה הוראם למעלה שהוא
עני ומנוסה ובו׳ פלו ימצא שלחה ולמקרא אין בו שר״ע
וזה והלכו קני ושעך מבלתם אשר עליהם הם הוראה
והו כתה י״ל אחר שהוא קבלה של מלכותן מה אלו נותן לכל
המתה אשר הש׳ הכהל אותו מבלגני הקרבה אב״ות שמעה
ניסתו נין א׳ סולן אשר הם נטלין בהעבש ומתמונהם ול׳
נבדיות להם תורה אמת וחקים ומשפטים צדיקים ונזהרת
איברת אותם ומקבת את י״ל לעולם וזו מקבה שאין ליה
לה אותם למעלה ולקבת שם מקבתך שהיא נב׳ מקבה
נבואה עליונה ובזמנה ונשיהם לבית אלו יורים שידה
זכה מצוה אותו רשה למונכנת נגלות אמת ונתן יוזן
במאמר שהיתה לו והנה מגעת זאת התורה אשר שם תשע
היה נבואה עד מאד ולכן כמשלה ינין האדם נ׳ג למעלה
שאין למעלה מהם א׳ שינין האדם הנוטה האלהות הנוהג
שהם יותר הקשה הכל ב׳ ינין בשבור המצות אי״ קבלתן
נמצאים האדם נפשו ובגון הכ׳ נפשם אמר ונשיאו י״ל
לעשות אבל הזוכים הקלה לעולם ולקיים מה שאמר
בא הכתוב לשון אבל עוב לשום שבעו ממנך ואם נאין אי״
קשתו שהם א״י האדם מש׳ ולמיותו כיום הזה ולקמן ג׳
פ׳ בשכוותיו המעלה לעבד נאין אי״ קשתו ויד׳ הגעב נגל
יענים האדם את נפשו שאין נדבקת הקהלים כי נשמר לעמוד
טמאו׳ לעשות המצות נשמרי שהם אלהות לשם את אלו יהיה

אבל

זכר מקום לא נעשה ולא נעשה הכהן כמו שאמרו ז"ל במשנתנו אבל
מקום ולא נזכר מקומו שם שאמרו ג' שנות שאם עשיר הוא לא קבלה
את י"י אלהיך כמה שנעשה לא יהיה אלא מקומה והורות של
מעלת יהודה אמר בשלמה המעלות אשר ·בנה מקום נעשה
קדושה וזהו המקום מורה בקהלות ושניית מקומה יזכה
לבסוף כהם וזהו מרובה. עם גלו בחסנה ובהודה יזכה לעשר
מה קירבן לקיים את מתנות כי מתנה כוהנות. שאין מקבלין
כן מוסה שאין ולכן הכהן לשי' שיבא לחכה ולא זכה ובקהלה
מרובה אין לתת שאלו לאדם שידבר. שבאו אל המקום ואחר
קבלו וזה אחר האלות על ואחר אמר לעבודה עם נאמר ר"ה
שיסקו מקום' על מכן והמסתפק ואם רואה אדם את עצמו אין לו
ואם על החסד והמשנה פעם יהיה האדם אין לעבודתו ...
שאול בפיה ובתחלתו שקבלו ישעה בתורה ואם לא יהיה שום
יהיה על החסד ומהות אתה שאין שקבלת לא השוב הקדם ולא
מרובה י"י אלהים שאמ' ז"ל אם רוצה לי כהן קבלו ואם לא רוצה
ב' קורה לו שאלו למקבלו לקבר מעלה מי שקורא מקבלו אלו
לפי שיש לו כח להשיב לו בשיפור ויתן שאין שם דבר אמר לעבודה
לו עושה ולא סבה אלו קב' אחרת האלה לקדמות וגו' אל שאין
גדול ונבחר וכוהן ב' שילו שם לעבודת משלה כוהנות וזה ויהי
יכך החוקה באלו שאין אחר שלדמה אלו וזה אמר ...
באמיס ... וגו' ולקורות אלו הוא עיניהם אלו מקבלו ...
בקבלתו ... הקבלה בנגד והכהן שם שקול נגד ...
נוראות להיות לב עבדים אלו עבודת מתנה נגד ואחר ...

מנהגים לא׳ משאר המצות שהוא קדום ואין אחר כמוהו:
מי כמוך נאדר בגבורות וגו׳ מיהו קדוש ואחר כך אינו [illegible] ב׳
אם ערכיו וגדריו וקנה הקב״ה עם שבחו כאן לקבל התורה [illegible]
לא קבלה הקב״ה משבטי ישראל ואם משבטי כבוד מאד [illegible] שלא
יאמרו מהם שבח״ל לאיש חיים שהם [illegible] כשר [illegible] ומה
שמספק [illegible] לחיות כך מהם שבח״ל שהיהם לחיות אם
בח״ל בח״ל ויש [illegible] מאליות ונשב כבר מעולם פטור הוא
הקדמה למה שיאמר אח״ז ורש״י אמר שאין [illegible] שלם
חטאתנו ואחרי [illegible] לא אמנו י״ל בקול רועם [illegible]
[illegible] כל מחול לנו ונענה ישראל [illegible] הקדים ולפי
[illegible] שהוא הקדמה [illegible] ואחר [illegible] ישראל [illegible]
[illegible] ואמר שאין [illegible] לבוא [illegible] ולא [illegible]
[illegible] פ׳ [illegible] מהמצות פ׳ [illegible] יספרו אם
[illegible] ואחר [illegible] פ׳
כל אחד יעשה הקדים קודם ידיו [illegible] לבוא
וגו׳ [illegible] שבח הקדים [illegible]
[illegible] לבוא [illegible] לבוא [illegible] קודם [illegible]
[illegible] ולא [illegible] לבוא על המצוה ולא
[illegible] מקום [illegible] הקדמון וקנה [illegible] כי אין
[illegible] מקום [illegible] ילך [illegible]
[illegible] אחר [illegible]
[illegible] ואמר [illegible] כי אין [illegible] לבוא [illegible] וקפח [illegible]
[illegible] קודם [illegible] קודם אחר והמ״ל [illegible] כי [illegible]

[illegible]

חיים נקראת כמו ישבו אל החיים בו' דבר מעורר הוא שיוסיף הכבד
על הכבד. ואם סגלת המצות והתורה אינו דבקים בה' רבני מעורר
הנה להוסיף שנאמר אח"ז ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם
היום ואמרו בגמ' הדבק בו הדבקים באומות הוא אמ' מעשיר נב'
משמע פסוק נמי יתדבק אלא בצלו הנכבד בו' ואת סגלת החיים
אלא אחר הכלות ולכן אמר הם דבקים בה' לא בצלו הנפש וכו'
והדבקות יקיים בכלם נשמת החיים וזה נאמר הדבקים בה' אלהי'
חיים כלכם היום והנה עוד מעלה זאת התורה כי כבר פסקו
כי יפה כי אם סגולת והקדושות מה משעלת הסיבה התורה כי
הם שלמות הנפש וזהו כי היא חכמתכם ובינתכם וכו' וקאמר כך
שאר חכמה ובינה שיש לא נמצא בכל האומות אלא מאיש אחד
מכל ישראל לכלם יאמרו שהיו עם חכמים ונבונים ואח"ז אמר שמעה
שנשיג שכינה התורה אמר שנשיג שנאמר כי גדול מי כי ה'
שנאמר יהיה לכך עמיו התמיד והוא קרוב אלינו והוא ישמע
אותנו שעת קראנו אותו מי גוי גדול אשר לו אלהים וכו' כי ...
עליו התמיד והוא ישמור אותנו מכל מקרה ופגע והוא קרוב
לנו בכל עת שהם רבים ונקמים אלינו כי הקב"ה הוא קרוב לנו
בכל זמן שאנו קוראים בתורתו ובשמשון את המצות שהיא
ושמא ולכן אחר כך השמר לך ושמור נפשך מאד וכו' ואח"ז אמר
הקדושה הנה שיש לנו כינוס התורה כי המצוות יתקיימו בעבר
והמלכות כי יש לנו חוקים ומשפטים צדיקים ולכן ומי גוי גדול
שיהיה חכם ונבון כמו בני ישראל אומה גוי גדול שיהיה הקב"ה לכן
כי התמיד כי זה לא ימצא באחר האומות שיהיו כלם חכמים ונבונים

ושיהיו רבים בגוי ואם ימעטו יהיה בירידת מעלה ובשאם ימעטו היה
נכסף ומעטים מכל אומה גדולה שיהיה לכם חקים ומשפטים צדיקים
כי יהיה קשה ומשמש [illegible] שמעלת אלהיך הקרוב היא
גדולה ושמשפטיך ישרים הם כי הם חיי העולם ומי קבלם ושמעם
הנפש כלומר [illegible]

פרשת והיה עקב

המאכילך מן
במדבר אשר לא ידעון אבותיך ולא ידעון אבותיך בגלות מצרים הדרכים
אוכלים אבל המן אשר לא ידעו אבותינו. הלא שנים כבר ידעו אותו
המאמר כי מעלת המן גדולה מאד שאמרו שנשתנה מעצמו הקרה
ונו' ובכן יראה נו' מכולם לא ידעו אלא הם אוכלים אשר לא כי
קדמי אוכלים [illegible] על ידי [illegible] ובמה אוכלים לכם
וכלו [illegible] שנתקלקלו אכלו לחם אשר לא אכלתי ומזה לא
שיהיה אוכלים מאכלם לכם שלכלו במדבר [illegible]
המן ומה [illegible] מכל [illegible] אחד ולא [illegible] מה שהיו האוכלים
הנוכלים לא היה [illegible] [illegible] אבל לכן אבותיכם
שלכלו במדבר ושב כלו מזון [illegible] שימשו שם [illegible] מן השמים
אשר יראה [illegible] כמו [illegible] בכל המזונות וכנה לכל השמש
ההמון [illegible] ואם כן היום לא [illegible] מכל
אחד [illegible] אותו לשבת וכנה נו' יראה מעלת המן המן בכל
אחד [illegible] והמן [illegible] בו קום ונו' וכנה ההמון [illegible] מעלת
ויהיה כן שלא [illegible] שבוע הרואה ואם [illegible]
[illegible] יפה ומתוק [illegible] עקור [illegible] ואחרי
הכתוב [illegible] כמו המן שאמרו שנפשם יבשה אין כל

בלה'

כלות אל המן ענשו אמר שגב זהבי המן היה עניו כעין הבדולח
שהיה מראהו נקי וטהור והיה טעמו מתוק כי היה טעמו כטעם
לשד השמן והיה נקי וטהור כי ירד המן על הטל שנא' וברדת
הטל על המחנה לילה ירד המן עליו ואחז"ל שהיה טל על מעלה
וטל למטה והמן באמצע ולכן יצחק ס' מטלת המן ונולב
ולפי שבטבע משה היה הם אוכלים את המן ולכן יצחק ע"ה בירכה
שיראה מהכוכבים כי המן אינו כ"כ מעלה אבל המזון שלנו
היה שבע ותוכו מהקללה הקמצנית שנא' ואכלתם ולא תשבעו
והנה המן יראה שהיו אוכלים ולא היו שבעים כמ"ש ויענך וירעבך
ויאכילך את המן אשר לא ידעת וגו' אשר יראה המן שאחז כנגדם
את המן היו רעבים ואמר ג"כ המאכילך את המן אשר לא ידעת
ולא ידעון אבותיך למען ענותך ולנסותך יראה מזה כי אוכלי
המן היה ענוי ונסיון ואמר נ"ש כמו הנני ממטיר לכם לחם מן
השמים וגו' למען אנסנו הילך בתורתי אם לא אם כן הוא קראו
במאמר חז"ל והתשובה שהרמב"ן חשב ס' מפרשי הברכה
יראה שהמן היה נסיון להם כי לא היה בידם מזון לזמן מחר
לא ידעו עבה לנפשם ויבואו במדבר הגדול לאמת לחם
ואין בידם כלום מן המן אבל יה' להם דבר יום ביומו ואם השבתם
ונחם ולצבו עליו מחר ולכן נעשו לשמור מצותיהם
כמש"ה והיה היה יכול להוליכם בדרך העם אשר
והנה הכתוב בזה הדרך כמו שיראה נסיון ומזה יודע שיסתכל
מעשה לשלום כי אמר בתחלה המשך כל הפרשה אשר אני
מצוך היום השמרון לעשות באחרון וגו' ואמר וזכרת את כל הדרך

ס׳ כי התגלגל לנפש בעצמיית המציאות טובה שלמה ולא יהיה עוד שנוי
וזהו מבואר למה שקדם׳ פנים אחרים נמשכים במציאות נפש הגלגול
בשבעה ושביעי מהם מבוארים אחר שיתבאר מצותיו וחטא ומ״מ אשר
לא ידעה ולא ידעו אשר קרבן כי כל לא ידעתם היו שתוכלו
לחיות בו ימים רבים ולא הגיע להם מקצת מעשים בגלגול ואשר
עזה הדרך קום מיושב על דרך המשל אם אחשוב שנכמר לפי
רל״ה מ״ל כי עשה נפש חסר גלגול בשלמות עשה לאחרות הקרבנות
ומה שאמר ויעש וידעתם לפי זה ענינים שעושים הקרבן בו
עבה אותך בלבבך שתדבר מ׳ שנה כמו עבה בדרך שני קרבנות
וידעתם מה שאלה סוד העליונה לאל מקבל הזה בשבת ואחר
האחרון אתה חזק להודיעך כי לא עשה קלה לכן יהיה הקרבנות ונ׳
כי עלה מוסף פיו׳ יהיה הקרבנות וכן המתפלל מן התורה
אשר לא ידעת ולא ידעו אבותיך יקשר הנה שמענו הכוונה
שיותן שבע המחשבות מדבר הגלגול והקורא אבותינו בפ׳
המן ופרעון אנשים ירשו בשרים: אם לא קרבן בו אחר להם
נקבצו ושארית אבותיכם להם והראה אם ישמעו ש׳ בדבור התורה
ואמר כי זה שלא בדרך המשל אבל הענין הראשון קודם אמרו
ותבן והאמת בזה כי המזון הכי יהיה עולות ושלמים ויזון לקבל
אנשים והם לאנשים יקבלו הרוח בו הם יתאחד כי הקרבן והקשר
ונשמות הוא שהם ימלאו בתפלה נפש היותר הגזרון מורים
לא שאלו המחשבות בלתי שבנים לאדם אבל לנשמות נפשם הם
ממיתין וכן הכלב המתון עשוי לשמש ואם יבא הקרבנות לא
יפרנסהו ונפ׳ המחשבות הקטנים לאדם אינם נאותים לאשר

קורבן

135

קורנו בהיותו בלתי עוברי קלו התחיל חושי כבר כפי מה שהם מורגשים
ממישור הקיבה נגלה ומקומם ומתעורר השמש ושם הקשר נפיק
ימירו מקום הטוב ולא יקיו בקשותו ויבחרו הטעמים הקשים
והמורגשים להם כמו העומים והבלתים עם זה יו את הדבר
חסר יותר בנתיבם וגו׳ ולא תהיו השתו לאכול הקשים הטובים
ושבועת הקיבלות ולבסוף מעים ולא להתעורר בגרון בעמנים
ובסמים ולכן הדברים הטובים הם דברים שלא כן היה הזמן שעתן
מדברים לבי שקיו מורגשים לכתל התנשאים והקי עומדים ולא אחר
הדברים הקשים והיו מתפשטים בגרון ומתמהים שלא שהוא מגון
הם ולא יתנגשו להם שמתגלגלו בגולה בעולם וספחק ובנקיון כלל
ולכן היה שריך מוכל הזמן שיון גבול כלו היה מזון תסר הוא היה
נשגר ונימצא בו שולה חבל טול נעלג סורדים ולכן היתה מתגלגל
נשקיק וזה הלחם זכו ישראל בגדולת מדעת כי מתסק מתוי עירהיק
מחוזו מרנדים שלמים לזה לנה שעבל היו הלחמיהו זכו למטר
מלחמו ולכן הטוב שעשה עיקם חמד מה אלו זכו לתשובתם
דיקהעגו מגנן עוקם ונסקיק שיון לגדל כפי מה שהוכן כו
ובגשמי שהמן היה מזון כולו לבלי יסכל ונחם במזון מ׳ עיקר
מתנמק עיון לאנשים מתחלפים מ״ל כי המן היה ואף לא נרגל
כמ״ן גם כפי כתו הנחוהם אוכלין אותו כלחם שנא׳ הכם ממעד
לכם לחם מן השמים והקדנים כפי סגן זמן ועשמו כנדתיהם כבג
היונים נקלב מסנה לחם כפי סגן שנא׳ והיו עוגות כעוגה לשד
השמן הזורים סגולה מעשה בהם שגם סגולה ורבם ונתן ק׳
התכלית הנה עושין אותו מר ובו שנא׳ והמן כזרע גד הוא ונראה

הט׳ שיהיה מזון׳ כל׳ לבעלי חיים הנזכרים שמזון אינינו מן יונק אחרים
והנזכרים והנחוהם והזקנים ולכן אמרו שהדבר שהוא כמין המזון
וכזה יקבל כל הצמחים כן זה המזון יקבל כל הטעמים והנה שם
וזה הדבר שאין בו כפי טבעו ואם נמצא זה בגשם הטבעי ...
נראה השלמים יזונו הצמחים עם היות עצמים מ׳
מתנגדים פעם מהצמחים ישנה המזון לעצמו אחר כן כלם אל
עצמם השלמים והכל בשלה מתפרקת המין קרוב כי אמר לאמור
מאמת הבריאה והנה וחין יהיה שמר כמו שכל ומה שאמרה
כמו קדם ז״ל כי המתפרד שעדרת יכלהו ומחסר לא יתן כ׳.
וזה הטב׳ שעצמו אמר בתחלת כי המין למען חכמים והוא כמו
חסלו והמתנה אחר היתחלו בו טובה אם מעט רבים ולקח מה
חס המתפרד לש׳ מתפרק נכלה כלבלה ומשם מן הנשאל והיא
נזיק יתפרקם כמו חם חין וזה המתפלך מן וגם למען שאין
שמורך הוא יהיה לשורך שיהיה כמו אחר אם שהיה כח כמן הכל
וגם כחו יאמר שהש׳ הקום להיגלם היותר הגדול כמדבר
להיות טובים בשתנו ולמזוק מאד כי היותו מבשנה
של המתוחק יותר אלו׳ עדים ונעלם שנגב לחקיו יוכלו לבד
החזק ולקלים עם יומשך הנה חיבה בעדיך זה ס מה שבנים
ינגה הגשם בכמות מלמטה וגם כי המתוחק יתגיר הנשגא ומה
התרשק והעצם יהיו הנשגא והיה הטובה אחר אם כמה בזה
השנין וזה המתפלך מן נשמר מאשר לא ישנן מעתק וגם ולגמר
שיחשבו יותר למה שקדק להם מצורות הדרך ואלך במנם
אחר מה נחשב שיח ועם הב ונשמן מבתמין רבים ולא ראשון לאחרים

כי זה היה להועיל כנגדם הקדירה כמ״ש ויאמרו כי הם ושאר ידם
עשה להם את החיל הזה ונכחם ירגומון לפי ט הקמות כי הם הם
ושאר ידם היה סבה להם לעשות חיל כאלהי׳ הולכים במדבר
ונתן להם הכח לעשות חיל לרשת הקים את ביתו אשר נשבע לאבותם
טוב היה ולזה אמר פסק מהם לומר כי כחם ושאר ידם עשה
להם את החיל השיב להם כי הם לא זכרו את הא״ה כי הוא הנותן
לך כח לעשות חיל אבל ישכחו אותו ויאמרו שכחם עשה את החיל
לא והיה אם שכוח תשכח את י״י אלהיך ותעבדו בהם היו׳
את העמים ואת הארץ כי אתה היא נבון וכו׳ ואמר פה שלא יחשב
כי כחם ושאר ידם עשה את החיל הזה כי הם יחשבו לאור עניים
נבונים ועם נבונות ובקריות בצורות ובם לבבם עם עם נפל
ורם עם שבטים מאמרי כנש ומשה מי יקום ונר׳ לבן הישבו ושאר
סמך בקירם ירבו אבן ואמנם לאקום יושב לפי אלהי׳ אחרים
הולך לפניהם היו שמירם ואחר שסילק הפסק אשר ישב להם
לחשוב שכחם ושאר ידם עשה להם את החיל הזה סלק פסק אחר
כי היות מלך שפקות ט בבחורים מלחמה ויאמרו אחרי׳ אוכל
להפסים ואחר הוא מפשו הקנים יאמרו שהו ושאר ידו אז
עמקתו סבב עלך היסוד הזאת לסלק הפסק הזה אמר כי הנחת
כלבבך ידם הקנים הזאת בעיני ונ׳ אחר השובת הפסק כי
גאוה הוסיף להם בעיניהם כי הם עשו בעבודת פרך והשי״ת
הוציאם בכח הגדול ואחר׳ סילק הפסק הזה אמר ט מחמה בנרים
המפותח ולא הבחנה יאמרו כי כחם עשה לבד את החיל הזה והש״י
השיב לזה ב׳ תשובות מה שלא בחורים ... ואם ישגה

נ״ב ירשו את הארץ אבל האמת היא כי משאת הבנים הא׳ ליי׳ אלהיך
מוהים מבניך והנה נתקשר לענין הקים את דבר משה רבינו
שהשיבך [illegible] וגו׳ והנה יכון לך שתשובם לא נכרתוך אבל [illegible]
ירשת את הארץ כי יסגור לך בשבת כי עם קדש אתה ולכן
זכור לקדשו את אשר הקב׳ את יי׳ וגו׳ [illegible] קדושים [illegible]
זה [illegible] בני מצרים [illegible] [illegible] [illegible] קנין [illegible]
ודעת [illegible] והזכיר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
והמשך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מעניין וכו׳

בלאו פרשת ראה אנכי הזמר [illegible] שלהם [illegible]

אמר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מלך [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] וברכותיו והיה [illegible] וכל [illegible] [illegible] [illegible] על
[illegible] והיה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] את זכרונם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ולא יזכרו עוד את זכרונם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] להרחיק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] להרחיק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] להרחיק [illegible] [illegible] [illegible]

137

נלמוס נ״ל הקרב קרבן ולא היה לא כי אינן עליו הכל הנזכר״ וכ
שמואל הקריב קרבן ולא היה להיות עצמו מעלה ואין אנו מבטלים
אם זה הוא דעת הרב המורה אם לאו ק״ל: שחשב שהוא זה
להרחיק האדם מעבודות מבטלות בעבודה ולמה הקרבנות ועוד כי
התפלות במה אין צורך להודיע הטעם הנזכר״ כי זהו הדבר המורה
להם ואין אנו יכולין לדעת איך כי מה שזה שהקריבו הקרבנות
הטעם הנזכר״. כי זה שנתבאר להם במה שאמרו לא נצטרכו מקום
נ״פ כי יש תפלות בקרבנות ונכבד לעשיית ולפי שהם כי הקמיע ה
החוטא יביא קרבן לכפר על עונו אחר שיתודה ויתחרט ו
ויתחרט לבטוח אשר עשה את מה שחטא לבלתי שוב עוד ואם הוא
כמה שיהיה נגד הנפש הנחמה הנהגת האדם והם יכבד בעד הנפש
נ״ יש תפלות בקרבנות ולמה הקריב שהם הקדושים יהיה להם
חלב ונבלה מאיסי״ן ומאחר ל׳ יש תפלות בקרבנות כי הוא מורה
כי נבונות שבין אדם למקום הוסר לבית דוד שלמים בדברים ושאר
מחוץ הדברים ואם לו החוטאים לא יביאו שלמים קרבן ולא ידע
החוטא שעשה חטאו כמו הס׳ בעבור שהם חוטאים והחוטא ...
יקבלו דעתך שבא׳ וא׳ מהחוטאים יביא הקרבן לכפר עונו
ידיו על ראשו ויודע הכהן חטאו ויתודה מתוכו והנה אם הנפש
כמו שאמרנו התפלות הקרבנות כנגד והנה שאין ב׳ המינים
נכלים הא׳ לכפר על החטאים ועל הקדקוד שבכלל והוא
שלא הכפר ושלא הכפרה לכפר על עשיית קינים והנה אם כן כדי
כמו שהקריבות הקרבנות לשלמים ושלמים לא אמר הכתוב
כלל ועולה לא עולתכם ולא שלמים מנום הקדש האלהים מתחת מלאכה

על דבר עולה וזבח והנה לדעת מי שאמר שהקרבנות אינם נכונים
לעצמן א' בעבור הרחקת ע"ז יהיה הענין כמו כי קטונה קח
מאת השי' לבני ישראל שיסירו ע"ז ויעבדוהו . וזאת המצוה היא
בקרבנות הנקריבים אמנם הוא נשאר שהעולה לא יהיה ה'
חשובה ונמצאת בהיות העבודה לשמו עד שימחק שם ע"ז
ויתקיים שם יחודו ונודע מזה . ובמלות התפלות והתחנות
ממה שאמר שנעשה בעבודה והוא שאינם מסכימים בעבודות
הש' כמו שאמר כי"ל ויאמרו לא קום ונעבדהו שם והקטר
לבעל והלוך אחרי אלהים אחרים ושאר לקבל י"ל ונשארים
מעוטים לקבל י"ל ומהיות הקרבנות אשר לא היו מכוונים
כוונה ראשונה ובעבור שהקרבנות אינם מכוונים לעצמם ה'
חשקה והתפלה ופנים בהם ומעשה השונות יותר הקרובות
לכוונה הראשונה והכרחית להשגתנו אליה ולכן היו התפלה ו'
והלשקה ומעשה המצוה מותרית בכל מקום ובכל זמן ובכל
איש ואמנם הקרבנות אינם נכונים לעצמן אבל להרחיק מהן
ולא חייב שיהיה בכל ובזה כמו שהתבאר הספר לכן . התעלה
שלוהן בכל מקום אשר ישכן אבל הוצא בבית י"ל מ' ומקום
מוכן מ' בעולו מאוחר שלא יבא כלל לאחר מזה וכן לא
יהיה כהן אלא איש אחד כל הנעש למען זה הסיו מהעבודות
אלה יהיו כמו שאמר אל שגבול חכמתו ית' לאמתו לנמה
אבל התפלה והלשקה הם בכל מקום ונהגו ונן הם ותפלות
וזולתם מן העבודות הדומות להם ונעשה שאינם מכוונים
לעצמן הורחקו הנפלאים על מעשה הקרבנות ודברו להם שאינם

מכוונים למעלה וכן אמר שמוע החכם ז"ל בשלות ובלחם הנה
שמוע מזבח טוב וגו' ואמר ישעיה ע"ה למה לי רוב זבחיכם יאמר
השם ואמר דוד ע"ה שמעה עמי ואדברה וגו' אלהים אלהיך אנכי לא
קרבן בו כי כלה להוכיח ישראל על השלות ואותם שאמר קיו ו'
כי לא היו מכוונים בכוונה ראשונה כמו שאמר למעלה סתריו ואמר פ
לא על זבחיך אוכיחך וגו' כי אם ישראל לא היו עושים זבחים לא
הוכיח להם למה לא הבינו זה לא מפני אחריות רצוי כי הוא חייב
עבן לא לעשות זבח ומנחה כי לי תבל ומלואה אם ארעב לא
אומר לך וגו' והאמת שזאת הכוונה היא מחוסקת מה שאמר תבל
תבל ומלואה והאות שאמר לך שאת לי מה קרבנות לאכל לאישי כי
אין אכילה ושתיה לפני כי מעלי שם מעל אותם וגם אוכל בשר
אבירים וגו' אכל הזבח אשר אם סיבה ורצוי לשמותם הוא זבח
תודה והוא לבדו ז"ל ולהודות לשמו שיעלם מהן ושיכירו הג'
הוא שור כלים נסמך יוסלים ושנה לומ' שבוא קרן לו ושת נבה
וזה וקרבנו ביום טוב וגו' אמר קטן בעם הג' לחיבו לא זבח ולא
תורה אבל עיקרו נשתנה וכמה נלבי יוצאה מתחלה למוכה
ואמנם שיכיר אותם אותה' ויבטחו כי נריכין הכתוב אינו מן
הדברים אשר אני לבוסה בהם מעון כי קטבו הוא קריאה בלב
והלל בפה והם תחויק והכרישה כנגע כי לו הג' התאמם יתוייב
עבטד ולו הג' רבים רחני שישנו לתפילות שהוא אהון הכל ולאחים
המלמד נשה ולהב כי רחוי לנו להיות עמויין בלב תהלה כש"ש
אים אמנו ואמנו הירחן וגו' ולבבו בשון ובלשונו והשבחתיה וקבטש
ולו הג' רבהם חייב התלמיד לעשות לה' ס"ש מכון שיבה יתקום

והדירתם זקן קימה שיש בה הדור ונו' חתימ"ל אחך יהיה לו טרפתו
ואם זה אמרו אחרים לאמיתת קבלת בנו לשי' כתוב ויקרא
מאשר לקח י"ל אשר דקן כמו אם אתה מקדר את זקן מי שקום לחוינו
דעת שי יוסף אתו על הכתוב וקיימוק ואמר חם אתו ומשוהרמו
אשר קידן כמו אם יכבד אחיו מתלמדו ואתמנו כל שיכבד אתקם
ויעמיד מתנתו והנה קבלה לשי' מימיו ולא שירתו הלבבות ושראו
לפניו ונפקלמו כניקים ואם עבדילו לו אומר סבי כמו כי זאת
הטובה הלאסוף ואולי בעבור שהקסע היק שמק היא הקרבנות
וקורא מיהו מקורו של זבחים ונו' ועסק עבודת הקרבנות
ועסק עבודות גדולות אמר ולרצון אמר אלקים מה לך וכו' נה
והנה מעסק עבודת הקדושה כולם היו להם מוקד ני"ג
ולהסירם מדרך קרבן וזהו וזה הטעם עסק מעסק עבודת
הקרבנות וגו' המעסר והוא מתקרב של קרבנות וגם קרבנים
וגם המנוחים וגם אם אחלה מצות נגב והיה עבט וגו' וזה
ואקסם מקום בשלשון קדש ובעל מחשבת כבורות וגם אף
אחת מעשה ולשון וכו' הטב שמחיד יהיה כן כמו יהיו וגו'
ואמר אל עניה והקדושה וכו' מעלהכהן בזה אמר ה' משה
וכהם יאמר שוב הטעם עסק הכשר כבוד ובעבור שלם שלו
עליו ויקונן כלאכה שי' טעם והקרבנו אלו הם רונק הנפקה
כמו מיתות אם לחבירו ולאחיך עשו שלם ירחק ויבן שלם שעם
לחבירו שלם בכהו ולכן בעבור אחד [illegible] והקדושה את רוחי עליו
אהיך [illegible] כמו אחד עבר מוכיח לנפשך וגו' אוי יאמר לקבעה
וגו' דעת עניה והקדושה ט' על הכל מאהר הבה [illegible] פרש

פ״ח שוב שקום נסים משיב הוא מחיה ומעביר ספסו ולכלתמיקדש
נירמז לכח אלקי ישראל וזהו יה אלהי ישראל רב יוק מחיה ומעביר
ולפי רמזתיו לו רבות נשיאה והקדושה מכל בשנבל שרתן שוב
שאת נסים כענין מופתך וגו׳ ולפי ביני עם מזהרת שנכתי אוק
פן מעדות ומקמבל ויאמינה בזה כמו קישור המזמור לא
קדושה שמעיה והקדושה מכל המבל שאהבה חושב שאנו כתוב
כענין ושאת יבין למפלה ולשיריה מופתך וגו׳ ולדרשה מה שעשו
לך ולפי פניו עם זרות שורתי שוק וגו׳ כי הקדושה חיים אלה פעמ׳
רבי׳ ז״ל מיתתו ונעשה רקש ולכן זוכה הדק יתברכו כמו
שבחריו מיון הלדין יצרך לתווק בנו עם ייג וגו׳ וגם דרך
חלחכו בשמע אלהים קה הקדשי כי הקדושה חיים מהגוונים
לעולם ולפי המדי לך פן העולם שלהם בבת אחר תחיה נר
להמעייע זמה הקשנלה מה שבחריו ולכן ר׳ פנחס בן יאיר
כי מלהד למלך וגו׳ והנה הדי במורק למאמר שקום להריד
עם למען מקיו עם שמחך מהן הרימקה והדין בזקפה הלי
אסלו היה מלה בקדושה יוקין מסגפם אחר העג׳ וזהו נשק
קדי בקדושה לא כמי מה שאשע כי קטנה היה להריק עם פמים
זה למה לא מיו מקהפן קלך קין והבל ועם וחברים וממנו
מיעוד שגו׳ כי אף שקדושה קס נלסם כשבר
שעמי כי הקפלה והתשוקה והמנעת קס מכוונים מכל אס יקין
האדם מוזף ונו׳ ותומל יהי תפלת העשק ונעשה מתנה ותועף
ממיו בתל׳ מינם נבס ויקשר לורשי ותמס כי הקאו לרחות תמי
מי נקפמלק מידכם וג׳ ונתן תנעיכם ומעשיכם שעות נפש׳

שפי׳ וגו׳ ומפרשים כתיבים וגם אחר שהיו רשעים והנה הלכה וה׳
והשתא הוא מדברים הנשים סת״ם והמלא שנים ערה וגו׳ שבו
שאמר על הלכה כמשנה שלא לשנות אלא ואף שהיו דורשים
עוזה לשנה רפ״י יי׳ ומעודתו שבו הודאה הנשא אותו ואומר
לכם שהיו חושבים ועמלה לבעלים ׃ אתה הכתובים הם והם נשים
סת״ם הנשא הרו שבנו שלא על התמגוך וגו׳ והנה לו הכתובים הם
שמהם במשנה בהו א״ר ומשנה מכתבה והנה השתא
בזה שהך שיהיו יעלה חשבון כתבו כל שיכולת חשבון הוא הכל
לתכלית התכלית מתקיימת ולכן ולמוהי ימים ימים ידרושון ורבית
דרכי יתפשטו כמו אשר עשה שנה ומספר אכן וגו׳ כי הוא
לבעת אתרבה׳ ואתרפו סת״ם מרשה הוא שני מן אתה דיפה
והנה לו הפעמים היו קרוין בזה כתיש היו עשיים והמתרנים אותו
כמו אשר עשה שנה וגו׳ ולומדיו ישגוש מספר׳ שנה הכל רפא
אלים יתפשטו וגו׳ מתג׳ כמה׳ בעבה״ל רפואה לחולי׳ ולמעלה
המיי׳ המתרצים לבו שהם ומה אמר לאן המקרקעין שאין חי
שום הכוי׳ כלו הבני׳ בשם רב יהודה בנזיקין הוא ותנן הא
מתניתין יוחנן שיהא פלג ופליגי רב יהודה מהם שמעון כאשר
שלכ״ש יה׳ ירק בקייך ואמרה לה זהים שלבתן בגרמיהן יצאו׳
אמר הוא לרב ושמואל הא חזינן הכא ותנן הא מתניתין הלשון
מתניתין בנזיקין נ׳ יהודה ד׳ הוה שלא מתניתין הלכה כשיטה
מערה ותנן שחין ומשחין ונכה ממשכן כן א״ל המתני׳ לשמה
כפשייהו של הרועה הם אבל לא המהדרין ומשלם שלא המשלם
השם כאן דרב אמר בנזקים חייב להביא אתבע דהוה ל

לרשעה

לג׳ זית מסולת בנוסח קצר כתב הרא״ה וקרעה משה לקיב׳ ל״רי
מילתא דבדיה היא שמונה ל׳ מאות. זחים אחד לה מה שמך חדש
מהן מהן מהן מהן ל׳ מחק זוזי סוף וקנה השני יש ב׳
היו חנומים אחר שלחן שעקים במעשה בראשית ובמעשה
מרכבה מה חקר לנו בעבור שעמנו מה שמים ושומרים וקנה
שני ופשיין ולא יתן הש״י כבוד לאיש עמנו ולא היה עניין נפלא
ולא יקרע והשיב לנו הסולם בגם אולם השכר הקבר מן הספר
והוא הדבק והמשפט כי הנה השעים מפורסמים ונח כי אם קלס
היו שעים הם למעלה התחרם הישב כמ״ש קן כיום ערבים ה׳
המנחה חסן ונ״ל ואמר לנו השי״ת כי יקח פ׳ עשו הקלס יתבך קהלם
אל אהיו כל׳ פקדם להיו מבה אח שישה חרם עבשו ויאמר
את עצמו בתפלה התפלה צדק לא עניק עם ויום ראשון על אחד
הראשונה התוספת הם הנספים אלו ואם האדם ישבק לתשובה
התוספת את יקח ויל׳ יענה תשובה ויאמר השם וכל הפרזק כלו
והנה לפי דעתי זה הממאמר שאמרו קול יוכל וקנה כקין כי סר ל׳
נ׳ משפטות מהאנשים יש אנשים שישבו בשמירת השי״ת קולן
בדיוס המעשה והתורה ואם אפשר לו תמיד בורתו בהם ונ״ל
אחד הדבר כזה הזכירתים בבית השי״ת ויה ימנע ויכנס עצמו
לנוסח ויקבל תשובה על עיקרים מצותיו אם יאמר בורך
בהם על זכר ירמוז ונדיבה מעלה ונשים זכר שלשים וקבלו
רחוי שיתן הש״י שכר טוב לחסדו ויגדם בקומה הרים עדן ק שור
ואמר כי היו ברל אחרים זהו נחונשים זהלכי הקהיר לקבל
קרבן ונשים בעולה חפלה ושתיה לא כנב לו עמעת עמי וקרוב

וגם כל הפסוקים שבספר אחריו לתפלה והיו בישראל אחרים שחולקים
תורה ומצות ומעפקים לבם לעשות תורה ומצות ואם גם עושים
אותם אבל הם עובדים בתוקר ומיתפרסם לנפשם ולדבר לשון הרע
ונח"ל מלחם אחד ולבשע אחר אחרים מהלך לספר חוקי וגו' שמרו
שחוק רשע מה לו לספר חקי ולדרוש התורה והמצוה הם שהדבר
כי לא השמיעה המצוה כשיהיו נעשים אלא שהוגן יוסיף
השבח עליהם כמו שזה שיופן על התורה ועל המצוה לעשות
אותם אלא לשם שמים ואותם שעוסקים שיהיו הקהלות נעשות
בפת א' ובמקום א' למעשה כפי מה שהרב אבל הקדושות יפלו
הפסח הלאדיי ואין מקום מוכן סגר המוסף ∘ כי אלה ממקום
כפשע נפיל ונח"ל הגומל לך בן ישלה שולך בכל מקום אשר בקע
לא סר כפי מה שחשב הדת ואמנם היה הכהן משפט מלאך
מיוחד לא שנעבר למעשה הכהן כמ"ש הלה אבל הוא בשעבר—
שהקרביות הם גבולי הכהן והמעלה שכן שיהיה הקהל דרים
אותם גבולי הכהן ולא מכם שכן גבולי הכהן יותר משפט לו
סלה ולוי אחד השבין ואחיך למיש חפיך וגו' ולכן היו ה
המקהבים גבולי הכהן והם מורי התורה אשר זכו למחדר
המעלה בשפטי פסכל לו מעשה לא נעבר עוד ואיתשאר שכיל
עד שלא נעשה בבית כילים במקום אשר יבחר י"י. לכן
הקרבנות והמעלה היה בזה ישלם הקרבן אין להרחיק ממנשג
שבה עם פ' אם היו עושים כמ"ש ובכל מקום בשבתנו ולכ"ח
שלא יהיו מעשים ואמר הגומל לך בן ישלה שולך וגו' ומה
הכהן שכתוב כתובותיו אשר אמרו בן השלה כי הם היו שם

מקודשת

מדומות כידוע וכ' מהכנס קבוצים לו יותר יתרבו המהכנים והקיימו
כי סמיות הקנינים מקום א' והלך א' לו יהיה בבקש הנולד
והמדות והיכן להפך ואחר קשר בחות הב' קום לנולד של
מחה לשבה עג' כשהשיה מקום הקדוש וכ' ומה הם על
יתנן עק שלא לעבור מה הס' אין מקום א' כשנגדו הוא
ס כמו שעמו הגוים את אלהים כן יתן לחשוב ס' הקדוש מאד
שקסה הקנים והעמודים מסוים אלו משמים אין כנגד
שקבקד אחד רעו להם לשם אין כלו' להם לאחר וכנגד זה
האומות שחייבו כליה והקלה מארץ וה"ש כי יכרית י"י אלהיך
את גוים האלה וגו' השמר לך פן תנקש אחריהם וגו' והלכן צאן
כפי מה שכתב הרמב"ן ז"ל והוא פי' טוב והמשכל אמר פשוטו
על הגוים רבות בגולם [illegible] ומתמיד ועל
ששעז מסר אבן יודעים אותם כולל ונשתה אמר כי שמור
יכרית הגוים את הגוים קדם מטין ויכתבו עם ע' מן ואמן
ונשב נמלס לבנות לא נחשוב בלבו שהסיבה קנ' משיו שבי'
אלים אחרים נעבור שהיו סבור ונעבוד שנראה למעשה י"י אחרים
גם ואבן ומין כלו' לתת כבודו לאחרים ותהלתו לפסילים כי כל[illegible]
אחרית מיטב וקיטור וניסוך והשתחויה בלתי לש"י לבדו והיא
והמנהג כמנהגם כ' המעיד בכמרים להם שורש תלבושת בראשו
א' ומי להמית [illegible] את אשר לשם [illegible] שמים
[illegible] יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני וגו'
לא תעשון כן לי"י אלהיכם כי כל תועבת י"י אשר שנא וגו' כי גם
הרשעים [illegible] כבוד וכיון [illegible] מהם [illegible]
וכו'

והנה אחר שזה בב׳ מינים הנשמים למעלה שאין יכול לעבודתו של
שאחר כמו דמיון והעור הנשמה וזה הענין שאמר
בתורתו זוכה לצדיקים ונב׳ וזהו הענין הא׳ וכן הב׳ שאין לעבוד
את השם הנכבד במצוות אחר קם שנים לצדיקים כי זה
אמרו במאמר שהשם הנשמות לצדיקים קם אין רשעים את
מתחייבים ואין יכולין לעמוד. שהם לפי כמו העשר והצדק להם ואמר
ש׳ נ׳ לעבוד את הצדיקים בעבודה האמיתית לא המעשה הנשמים
כמו העשר עשו לעשר וזורק אותם לחילונים וזה הענין הזהיר
שלו בתורתו לא תעבדם ומעתה נב׳ אחרים יעבדו הנשמים הא׳
את אלהים והשבע בני אחר לבמה שיהיה עבודה שלימות
הדעת והיא כבר את השמים ואחר שהזהיר שלא לעבוד את
השם הנכבד כמו שדרשו הנשמים את אלהים רבה לאחור עולם
ישן אינו מתחייב במלאכה אין בהם ויאמר שהשם שלחו א׳
שי לעבוד עם אחר שנה מ׳ עד שלא נשאו לו להתקרב בהם
לעבוד עם כלל ולא קבע לאורות ומופתים שיעשה וכן הנשמים
מפני שאחיו יתנו בבהמות מתנים שבות מעשה מכנס ולא
חזיון ולא מלאכה פי״ג הארץ ומלאכה ונב׳ והוא קיבל עליהם
ואין צדיקים מבלעדיו ודעו מתעשה הדעת כי הוא פנים לפנים
שנה אותיו לבית בדרך הזה שלא לעבוד זולתו כלל וכבודו
לאחד לא נתן וזה נעשה אשר עד ית׳ שדי והנה יש בזמן שהם
גדול והוא אין הש׳ אלה נבואתו בהתקרבן לעל׳ לא למעלה אחר
מהתשובות פי׳ מיסודיו הוא שאין הנבואה שורה אלא על חכם
גבור ועשיר ועניו ואם התקרבן אליך יהיה נפש אשר הוא מעשה
ואומרם ורפאם הש״י

כי הכתוב קראו נביא או חולם חלום שאמ' כי יקום וגו' עד עמנו ג'
שהגיד לנו שלא סהקין ואם נביא שלא נביא שהשיג ואם הכזב
בן שהוא נביא שקר שבמו דבר נאמרו הדין בם האותות והמופתים ג'
ולפי זה שהחלום אשר קלו את המראה אשר בזה שיו סהקין לא
אותם מה' הקדם ושב' הפסוק כי כל מה שנ' נביאים אחרים ואמר
שכלו שיו בחלום או במראה יקראו נביא והמופת פ"כ ואמר
שיהיה זה באותות הקדם ויבא הכתוב לפלס הענין כי הבר'
הנבואות יען להם בעבור זה שהפיש עליהם נבואות השקר
אותם אנשים הנקראים בשמותם ושבע אל מלחמה
אותם ושמעו היה זה בעבור הנפש אשר שקול רבת כמו לכן
הקדמונים את כלם שיהיו נבאו וידעו המשתדלות ויחשבו הם מעלים
ויאמרו לאנשים מה' האותות והמופתים שיהיה שיקוים יעוד שנעבר
עד פלונית ולכן יקראו נביא או חולם חלום עד' האמת והיה
הכתוב בגלגלות הוא בם בלשון ולכן קדם הכתוב והזהיר לו ולכן
יפתנו במורידו המנחה יי' אלהיכם אתכם לדעת הישכם
אוהבים את יי' אלהי' וגו' אחר יי' אלהיכם תלכו יתה' יפתו במעון
בם האדם כי שידע הוא ית' רק שלא היה יודע ובעבור אמר הכת'
המורה בדרך זה הכתוב כיון דהיו שידע הש' כי כבר ידוע ו
אבל הוא כמו לדעת כי את יי' מקדשכם אשר עיניכם אשר
האומות בן המרב שיקום מתעב שעשה ונתנו אותותיו ה'
המבחות לא שוב האומות דבהו דעו אלהים שבין שהלא הש"י ג'
להודע לאומות שישר אמונתכם בתמימות תורתו ושאין נכם ו'
עתידים להתפתות מסית ולא השאר אמונתכם בם למען יכון לי'
ל' מבקש אמת ויבקש מן

מן הקהל מגידים מה שבזמן קיים זה קיים אסור לו יפנו שמע לבקש התשובה
מפני שזמן קריאה לבטלה וזה הפסוק נצל הפלה והערך
לפני שקדמיו ולכן תקן שנאמר שיקרא כאן מתחילת קיים בשמע
ורשתן שמוע שלא כל מה שיעלה לרחמ׳ עם ילך מלהן ולא
יהיה נב״ קט׳ שישאלו לו אוסרת ומעוטם לעול ואמונתו כי כן
משכבו יש לו אמונה קיימת מעולם והדורות אשר לא יעשו לעולם
ולכן שנאמר השמר לך ושמור את הפסוק שעליך וג׳ וקרובך שלם
כל קשה שמהן שכלו יקיימהו אם יבקש ודרומה חסר לו
ישתנה ולא ישוטט מבה לגבר ילכו אותו שיסן שנה וזמן שיפתחו
שקטת אמיתית ושלמה בקטן טוב ולמד פתחו שעשה • ניתן
וני ניק עד׳ שאמר האנשים וג׳ פלחו׳

פרשת שופטים

שפטים תהיה שי׳ א׳ לך כן ולכן הכה׳ כשהוקשים

לשופטי לבי מלך קם מגלין מדבקה מעלה מתחן הכהנים
אבל ישראל מקום מלוקם כמה שפקם מקום בקטקם מקום
בקיקם שלו׳ מגידו מה מגיבו יפה מעניו מה וזה דור שכן׳
אבן מאדם קנים חיתן לכלנו מה יפה וקבל׳ שלו׳ והקישות
יפה כתקום עמכן ״ לתת שידיה הכל והנלם קום אמ״ת לתאי
לא יחסר לו דבר והיו ישראל עם יי׳ אלהים לא יחסרו כל אבל
כל דבר שקום מעט והנשב להקל במעת האדם ושי נמשל דבקם
ולבתה שהיה הלומדים מאה לפם שיחיין כל אבדה ואתוך מסיג
והנה כ׳ כבר יתעלם שלמים ויקרא הב פנים פן ענש ל׳
לעשו נסי הטת הולכו לשלך הרב והנה ג׳ מינו חדשים
שיסוק משה עתן בנחם

לחכ״ירן

לאמירו את הכהן שופט והאחר המקיים מאמר השופט שיקל
וברעשה וזה הכהן שופט ונעבר שבין השופטים יש לספר
ויפלא מהם הדין כמ״ש כי יפלא ממך דבר למשפט וג׳ אין לשופט
מהם אחד יהיה הכל שון מהם לאחד כי לעולם הלכה ולפלג הכל
מהספק ולפלג כל זה הצעה מהקודמים קודם שיהי בעלון יש
א׳ אחר כל ישראל משבעת אין ויהיה במקום אשר בחר השם לאכל
יאמרו לו וגשבה אחר ייי ואשרת אלהי ישראל ויוקח מדרשו
וג׳ ואמר שבזה המקום נשיא ישראל שם הישבה בלשכת הגזית
ינגור הדין והמשפט ולא יהיה הכל ונגע וקטוע בין איש לרעהו
אבל במות חרבות לאיהם וקטעותיהם למחלוקת ולא ישאו
גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה כה שזה שהמהם יהיו
עמים ונים רבים אחר שלא הבה השם כי ראשם לא יהיה בזמן
הכל אין יגן כלל שו שלמקומו בשלום והכה זנה השם כי אחר
שמעו בשלי הרב כי ראשם למקום המשפט וגזרו בד׳ שלא
יסור מדבריהם ימין ושמאל את׳ שיאמרו על ימין שהוא שמאל
שמאל שהוא על שמאל שהוא ימין ואם מי מיותר ימאן שאחרי
שגם על פי בד׳ הגדול יסתור את דבריו ולא ירצה לשמוע אל דברי
הכהן או השופט עם טומים קמם שימות יומת האיש ההוא בעון
שכל ישראל ישמעו וייראו ולא יזידון עוד והנה זה נעבר כשם
ייי והם בית ישראל הם פסק המה כאחד נאמר כאן שבזה השופט ישב
אך לבד׳ השבט ומבל השבט ילך לבד׳ אחר השבטים אם לא
ימצא הדין סופו ילך לבד׳ הגדול והנה זהר שיהיה בכל
השבט ועירו המהלכות והקטנות ויהיה זה כאשר ינהג הדבר
אל הכהן או לנשיא ישראל השוכן שם

גם להבנד חית דבר יי״ ואחר שיתקדרו הבקעים והלוים שקם רבים
וחסידה שלון אשר לא מקהלת אדם יעו הגן ולא מקומו פמש
על שפתו לו׳ התומך לאביו ולאמו לא הדיחו ונו׳ אשר הדלקתו שלו
הקוסם בגוים מעשה לאביו ולאמו ומשלם לבדו ולאחיו הקוים קם
אלו אורו הה׳ העל׳ ידו מתפתיך לנעקב והדיק לאבל ואחר ש
שימצאו ירוב דשית גבולם לשם שמים ומתלין בהם המע ואדון י׳
יכבול אבבלם אשר שיבדו לו אבל דבר המשפט ואין לשמע דבקים
בכלהם ובלל נגע ודן כל דבר הבית ואחז אם א׳ ישלה שלמנות
להיות סורר ומורה דקן שימות האיש ההוא לתת שנה קחים נפש
הקשה לבית קה הקשור שאחד שימכם בחן שופט ונוער
ונשיא ישראל לקיום במדינה והמלחמה להסיר הקשל והחמס
מחוץ המדינה ולתת לכל ולא יוקן הראוי לו ודבר שהנשירן
אל השופט או הכהן אשר יהיה לו מולכם שנה והשכונות
וכפרים טעם הראשים הקרובים ולא עת להם כח ונבורה
לעשות חיל כי אין להם ידיעת המלחמה ולא יהיה אחריה קושן
שיהיה בכאן מלך לשפוט את ישראל כי המלך יהיה לו כח וגבורה
ויראו מלפניו יותר מן הכהן והשופט ונו׳ הודיע למלך לשב
שהמלך ישן ישלם להמית לפי שעה וכפי המעשה והמלך יותר
מכל הגבול כי אין שבט הגבול מכון ושופטין שלמען הדרך
לפי שעה ישכן למלך לעשות זה קה ההכנות הכרח להיות ע״
והשופט ובני הגבול והמלך ומשפט אשר אין אדם יוכל אחר
מכל שלמות ומכל יראת ומכל מחסור ולקחתם ממלך שלו
ישאלהו שיהיו שכן אנשים חכמים וכנוסים שתלו מעמד כלו

שבלי

יכהנו לאל כהונה שילמדו התורה והמצות והקריאה לישראל ולזה
אמר הכהנים הלוים וכל שבטי ישראל כי אלהיו מורה התורה ולכן
לא יהיה להם חלק ונחלה עם ישראל אבל אשי יי' ונחלתו יאכלון
ובעבור שהכהן והלוי לא יוכל ישלי הקרבנות הנעשים בעיקר
ולבעבור שהיה צריך אשר הם לנתק מכל שכל הוא לך שיהיה לכהן
ולא שיהיו עוסק התורה ולמעלה מהחכמים ושיהיו מתעסקים
אדם והקרבו עליו ויוסף לבא ולא כפי מה שהוא יודע ממנו ג'
שהוא לא ידוחו ונשמר שי' נתן פנים ומקום כנגד כל השלחן
על הפריעה על המתנות יאמר אי זו נתנה אי זו לשנים אי זו
לשבט אי זו לאשר יהיו שימשו כבין אחרים זהו כלל השאלה
שיודיע הדעה הכתובות אחי הע' הנעשה כי אשר שיאמר ג'
כי תבוא אל הארץ וימצאו הם הדעה הכתובות עליהם
ויקרבו לעונות אשר עשו ולא יהיה איש מן המתעסקים לאמר
הקטוב השמר עליו כמה הנה אחד עליהן ועל המעלה לנתן
ולבתע ולהאבד ולקרוא נמנו קשו הזה מרשת אשר זכר רז'
ונאמרו על התיבה אשר תשבה לעשות לו ולכן אחד על גאונו
מתוכה לבריות ולשוא ונשא ה' הזה בשני לבות שאמש בלי
ונאמר על קשה אשר זכרתי להשיב לו זה הקושי כי יתן
שיהיה בעלן מלך כהן ונביא ושופט ושר ובמדריגה זה כן
לא יחסר מהמעלות כשר מבני ישראל ולא ולא יאמר על כן נאמר
נביא עם יי' אלהיך שלחו שקמה אשר אמרו ויקום להם לכן
ומה נביא מקרבך מאחיך כמוני יקים לך יי' אלהיך שיהיו
יהיו ישראל שלמים והנה השופטים והשוטרים יהיו שיהיו מיושר

מישראל סיבת השעבודים כל מה שימשך שאחד מהם בקיום מאחיך
כלל ומלכות כלבד כמו שאמר כי אם לכל שררות שבני ישראל ולא על
הכנען ולאשר הגוים את הכ׳ ממונה שלחמת קמים שמחלק
ממונה לשררות אין וחכ״ל כן אחר שלא יהיה אם מישראל שכבר
מה הב׳ אחיך הגוים עליך מלך כל מה שימשך שאחד מהם לא יהיה
אם מה הב׳ אחיך ונשאר הפירוש בגוים לא נמצא בהם
שלמות אם בגוי שבאותם לקיים להם מלך אף שאין מושג
הכנען יכול לעשות אחר לבקש להם מכל ישראל שלא יקחו רק כל
עונה מהם מלכים מהם כשם ונשאים וזה סיבת הב׳ השעבוד
כלומר שהיו מלכי אדום אשר השכיר הוא לא היו מלכים אשר
זכר אחר מאדום הלא הוא שהוא מיתת אומה ומיחס
חז״ל אחרונים פלוני מאנקוס פלוני וכן עושה הקב״ה לזכור לא
המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני שהם הכנענים בני עשו
והשלטים והמוקדין בהם כמו אמר עבדו באחיהם בני עשו
שהיו כאחים פלוני ופלוני ושמותיהם היו מתיחסים לא
המלוכה מומה איש שהיו מצות כמו שמתקק שהיו מלישנו קורה
עשר במלאכו עשר קדם ולכן שלא יוכלו ישראל לקיים לגוי מלך לא
אך שלא יהיה מאחיו ובזה ההלכה שכל מפי מה שימשך שאחד
מהם לא יהיה אם מאחיך ולכן זה כמו אמר הקב״ה כי ישראל
מריו מצוה מעמדו יהיה שאותו המלך והכ״ב פ׳ הם לשמרה בנותי
המינוי מהמלך והמינוי מהכהן בכל שאותו הנפשי לא יעבדו
ישראל למלך לעשות אחר אבל מהם מלכיהם וסגניהם
ושריהם ונשיאיהם והכהנה וקיימו הם נכבדים קיימים וכן היה

וכן היה דוד משוח למלך על ישראל הוא וזרעו אחריו ובן קרוב לו כמו
מלכות לשלמה אחי אחיו ונתן ממנו ויקרא לו וזרעו אחריו
זה הדבר על צבון החלה דרושים ותמיד ... עם ... אלהיך
והמלחמה אשר היתה לו ושתק שהחל ונהיה קללת מקפי׳ והכן
כמו שאמרנו ז״ל ואמר ואמר פ׳ זאת הדעת אין מתבר״ת
עם הפנים ונשא על ישראל ועשה כלם מה מתהדם עם ישראל אונם
לפי נאמנו אתרקום משפט צדק אשר קרבן בו מנה הפנים ס׳
ספיקים שאפנו אתהוש משפט צדק ויקרן ... חכמים ... שאינו
חטא את שיהיה צדק לא יוכל לאשנו צדק ומה״ש כשר׳ ומתנו יתהון
כי כמו שמי שירצה להיות ... או רוקם לו אחר מהמלאכ׳ ה
המלאכות הפחותות כאלו שיהיו מקנים לגדול המלאכה ונם
שיקבל רשת מבעלי המלאכה הקיין כי שילמדו אותה ואם זכן
הוא במלאכות הפחותות כ״ש שאלו שיהיה בחכמה הזן
והמשפט לא כמו שקונים פחות שיהיו בגלגים ואיש יכל
להיות שר ונתן וקנה המנהגים הן אחיו הגון הוא מאד בגלל
ממון לפשלם וקנה כבעלי ממון לגזעם מאן ... שירך מן
הממון כן המנהגים הן שחיין הגון יחד מעבו לנו ואם כן ... הכ׳
הוא ... וכשגע ומיתתן ומה ... כהן ואחר ... על הכ׳
זאת ישנה מספק ולא יוכל ... ולא יקח ... כמו ... קפי ... ות
בו מן המדות החלוה ישנה הקדש ותעשה כהן בנתיבות ...
וקנה בממון יוכל האחרם למלאות קהלות הראשה ... יענה
את הכל ואחר ... לבעלי ... שילבו אחר ... אמר רבן יוחנן
יוחנן בן ... ואחר ... וישא הקהל שקהנש

שהכין לעצמו שם ונתן אותו לרבותו שם תמיד לילך ממקומו
למקום אחר והאלהיים אח"כ ז"ל אמר שבק שבק תנועתם
עד לוקח את הלב שירויח או ישאיר ואחרון כי ימצא בן כך
בא' שכתב נקי הלכו בו פעמים אחת שם שמעו אדם שאחר אחד
ששה עבירה גדולה ושמע שם פי קטנות בן שעה בבלקבותיה כולה
אמר שידוע הדבר שקורא נפלאה וקנה לאחר אחרב לא שלם
אמת לאחר או אמת לאחרת יכן הדבר ולא יועיל זה בתשובה עד שלם
אחרון בשמו ידוע הדבר וקנה אמת נשאן הדבר ואמת שהיה זה
הדבר קול מעשה אחר וקל יותר אין בו ידיעה הכל הכרחית
אמר שידיעה הקודמת בזה ידוע • כל עניים בגופם ואם שלטו
יותר ישלטו הדבר פותח וזה אומרו שם שכבם עניים אוג
עניים יודעת ההפך ולמה אחר יותר שקנאהם יהיו שקרנים ולא
לאדם קיום בזאת הידיעה ואמר כי ההן לא יבחר שידעת
או האנשים אבל נאמר אם הדבר כמו שאמר אומרים ההרים
הם שיהיו מתנהגין ונהגין אבל אמר הראשים שאמר יודע
הדבר שאמת ודאי יותר אוהב אותו הרבה אותו ולא יד הענין
שקיק בו בית שונה למה ש וקום הדבר גדול יצא הקנעל
כלא יבחר שום אדם שום דבר כלל בגזירה אבל יראה ויאמין
ואחר לא יראה יאמר אי אפשר שיהיה ולא יהיה כי הוא יאמין
בכל דבר ועניים יכן לאחרו וקנה בכל הלבבות יאמין ואחר
יראו ואחר לא יאמינו אם קול מאמר הקדמון יהיה שקול זה
נמנע ואם קול מאמר הראשון יהיו שקול מתו"ב ואם
קול מאמר הכל אפשר יהיו שקול אי אפשר זה יאמר המתלשבי

145

המשפט ילמדך כל מלאכת שופט ושוטר ושאר ישראל ומי שלא ימלך
וחכם והחכמות והדעת יפרשו לו כהן ולוי ושופט ישראל בנתנו
לו השלמיות כלם ולכן יהיו שלמים שלא יחסר כל בהם ושרשי
עיקר הדבר שלא יהיה אדם אלא מסוג ולאחר אחר אלא כפי
שיבא וישאלו פנים בתורה ושרשי שכל הדעות אשר משנים
האדם בין משימות מעלות בין מדי מעלה קרובות לקורות אתקנה
ואת המשפט שיהיו מקהל ישראל ושמתה על כל קהל וקהל מכל
המיות עליהם הכהנים הלוים והשופטים וכל הדיינים לשפוט עדה
ועל בעלי הדין להלך אחרי בי' יפה כן שידיק מן שיתמיד ואחי
שום הן שאין מקום למנה לכל דבר עד שידרוש הדבר ומנאחדת
ושידרוש הדבר הוא בעצמו ולא עי' שליח ושהחכמה המעשב לרומזי
הוא עם ב' עדים ואחר הקבלת העדות לא יאמר הדיין שקום עמה
העשה אבל יאמר אם קול אמת ושו כלם משפטים צדיקים
והדרוש אמת לנסים לפניו ולהולכים בתורתו נכבד ובמידי
ראיות שהמשפט ימצא עזרה לו עבק ונאמר והלכו עמים רבים
ואמרו לכו ונעלה אל הר יי' ואל בית אלהי יעקב וגו' ממשכון הגון
הדרך והדבר יי' מירושלים אוי' בלום

פרשת כי תצא למלחמה ואחר שלמ את קדם

ואת הכנים הקח לך נבש בכבודות כמה אמר ר' ישמעאל פנים
אחד הייתי עובר על המזמן לקיסר וראיתי את אחד ישראל ירה
על נכרות יושב על כסא רם ונשא אמר ישמעאל בני כרכני ואתה
לוי ירען שיכבו ויאמינו את כושך וינעל ויאמין על כאותך

והתנועות שיש בגלגל המשיג הם המספר ובמדרגת הכוכבים והגלגלים לפי
לפנים מסודרת בזה ונשנע מה שזו ונשב אין ספק שהמשולך
והמוכן והמשיגה לשמשים ולמעלה הוא הוא המתבר הקוטבי
בקיום המהות ולכן המתנועע הגלגלים הקדמונים בין מתנועת
אלו הם מתנועת המשנה והראשונים בלתי א' והוא מוקף שנשנת
על כוכבים ולכן כל מתנועת מתנועע יותר מאשר כל אם עוד ע'
שאחר הכל המוריד פי' ע' כבר אין מגלגל קודמי מן הית
ורסך פירוש נראה הקוטבת השני והמלבה הקוטבת הכל ה'
השלמים כי עניני שרש עמלנו וחול והלוח בריבוע
אי אפשר לאדם להשיג כי זה מלהשיג אל מה הוא ראשון אחר תיבה
כן מה הוא [illegible] אחר תיבה מה הוא באמת אחר אחרי
כן וכן לאחר המדות היקרות מה שעבר על [illegible] ומה לר'
[illegible] וכמו שאמ' ז"ל [illegible] לקיים [illegible]
[illegible] ז"ל [illegible] לבריאת העולם [illegible]
[illegible] לקיים [illegible] יחידים [illegible]
[illegible] ולבאר [illegible] קודם [illegible]
העולם ולכן היה [illegible] והתשובה [illegible]
[illegible] מדרגת [illegible]
[illegible] על [illegible] הקדמונים [illegible]
והנה [illegible] הוא [illegible]
[illegible] לאדם [illegible]
[illegible] הוא [illegible] והוא [illegible]
ולכן [illegible] ולכן היה

הגדלה כשהיו עלת הספק את האדם וגו׳ ואמרו ב״ה המתחמר המקנא
לגבול החכמים שהוא כי ישראל ממש הקדמונים והחכמה ולבן
גם ספר בדרושינו קצת נביאים וגם׳ ואנשי עיקרים מהקדמונה
והחשבה אם שהדבר הוא מה שאמר הרב הפליא שם לך שנעמי
הגמרא פי׳ עושה שלא הקנה הכתוב מן המסורתיים אמר האם
רוצות עליהם על הרוב אינם מתיים לנפלא ובשהשלם האדם
והולך לו הוא המעשר בדרך יה בלקיחת הכתוב ועל הרוב
יהיה סבה להניח הכל במה שהוא לעקר חיין יתר לחפלה בכב
פעמים ואם לא הקשים אשר השם יתב׳ בהם בבהמות ובשופרה
כמ׳ נבני אדם הם שעיקר ואת התמך כמו שעשה היה הדרך
חמלב מאתו ית׳ על הכל הכלה שנאו׳ נבא המשכלת והדין
אותיו בחית המדה על קצת שאינן מגביהם כמ׳ במונהגים על
החכמים אמר הם בכלם אלים ובדעתו כמו שאמר באמרת
הכי לא תסגיר עבד אל אדוניו והוא שיתחייב במדת החסד
ההכרית שיעזור למי שבא תחת כנפיו ולא והבלעדי פלח
שאת החיים שחייבין שהיו ולא תסגיר לנו בדברים. והוא
אומרו ית׳ עמך ישב בקרבך בטוב לו לא תוניו פן שנאמר
בטוב עליו תוניו ואם זה טבעות מבני אדם שהוא עבד
נמכר כמ׳ וכמ׳ לאשר הוא בכלם אלים ובתורתו שרחוי שין
כהיקויו ולחמול עליו הנה זאת המדה הקבלת למדרכו ה׳
הכל בדברים הפחותים כמ׳ נבולי הענק וקנה אחר רחיק
כי רוב המעשית מונעת שלוחת המדה נבולה הענק פעמים
אשר יהיה תואר שבא כמסטי ונעת קיה הוא לחמול עליה

אחר שהוא בה שקה ומה שהיה כיום שעדיין נשארים מעורב
לבת ישראל יקים נכרי יהיה בכל שכן יהיה מותר ואולי כבר
מה אחזל בכל התלמוד להיות נחמול על זה הדיוק בפ סקירות
יען נכרי עליו יבוא לקחת לו אחד מהשבט שלו ונראה זלאלא
נדה הדרך אלא כתב ירקיהו פקדה הניח לו כמו שיעשה
זה הדיוק שעוקר יען לעשות זאת החלב בשרו ולכן צריך
להחזיר את האיסור נחמול על זה הדיוק שלא יעבור מן השלש
אבל עוב נעשות הגמלא הזאת וחמש ענק לעשות לו טלית
המנהגים כמנהגו הדין ונשאה את נפשו וקם רית
הכנסים היתה ושקנה את אחד ואת אמה ושהדיק
כוהנת כמו התפלות לראש על בית ישראל מה שר היתה אחת
מאוד ולקח אחרית מנודה יהיה אמר קה הכתוב שהתפילה
בין התפלות ניגוב נמשית התשובה ולכן כל הפסוק כולו היה
בדרך חמלה על הדיוק ועל התשובה כמו ואולי פינוי התפלה
והנבי ואחר הדברים הנהוגים כמו התפלה היה נד רעשאל
פתי שירחק יען נכד עליו ולכן אחרים ויתפק אחרים
פקוח ראוי לאיש אחר מינו נעדר עליהו הרע שיתמות ויתבטל
כאו הוא מתפלל על אחיו ועל אמו ושיהיה עמו ומלך על
הנדרים בתי הכנסים ומקומותיהם ולכן יחיד ~~[illegible]~~ שיעשה
חטא שיהיה עמו ולכן עשה התורה פ משנו זה הדיוק
לו אחד מהשאחר יהיה בתפלות ומוספות ובראשונה
לא כן בלשון אחד יחד שאמר לעשות לה יום מפתח ושמחה
אלא שיהיה הדבר נהפך ושיהיו הכבדים והנשים טובה כה

ידוע מדרכו הרשע ולא עמד לעשות כבר. קטן הרע הזה חטא
יחמול על נפשו כי גמל נפשו רעה חסד ועשר מכזה אשר הוא
בזה כי קמו אשר יחמול על עצמו נקוי בהכחידו כשקון מים
חסד ושיהיה במדת הרחמים והחטא ומי שעושה אחרון ויחמול
על נפשו לחטוא קוח כלון מיקרא חמה כבהלשון אמר שלא יחמול
על עצמו כמו אבל יחמול על אחרים ומי שיחמול על עצמו כן
יחמול על אחרים כי המזכה את הרבים מקנה שמחה לנפשו רבה
ערבה כל המסיק כולה חטאה וכן הטאה הנמשך כי הקיש
לא ד׳ מת בם נפשי הוא המלך ומשנה למעלה השנותו ב׳ ק
הסתר יקום לעמד נכם שן שידי המלך חוכה ויחמול על חמוסך
אני אחים בכל אשר יכתוב לו והמי שהוא קודש פך השכונה ה
יקום המתחלתו מכוון ימי חייו והשיחהב את ימיו ימיקהכן
אהבתו זמן עלה יחוקב מותה הפעמים המשך לעולם חקשן
כיעל גבולת אביו וכן בן סורר ומורה כולה חמלה כמשל ימות
זכאי ולא ימות חייב. כי זה הוא מן על חטא כמאמר מעת שאמר
עמו על שלו כי מיעם לא חוסל חמלה נפשו נסותה יותר מן קהלו
זה לחשוב לנפשו בבמות את י״י כי אלה ופוסק יודם והתחוק ו׳
והעשר והקהי מכל עבר ומאכל ופה יוסיף לחטוא ויבא ה׳
המחשבות כמה החוקר כב׳ מהמהתרת ולבן זה לא יענשו ל׳
לדרפו קדושים פ׳ ינס יוסיף לחטוא ויכלה ממנו אתו ויגב
כמ׳ דמם לגרוג את החוטאים מצדיקים ליקח מקום פגם ו׳
וזה בם לעלות המות ולבן מחניק חמל עליו בשימות שקם
שימות נפשו ויחבר לאחרים ולא... שהיה סורר. וכנולד

לא

לחשבון אם הוא גבול מה"ש בן ו' לא יהיה כלום הנה הנקודה הקרובה עליו
יקרא בה אם בתחלת שיקבצו אותו אחריו ויהיה כי יאמר אחריו
גבול מיו' כתוב' לכל לשאלותיו ככה ואחר שהוא בין אחת ויהיה
יו' נכתבו לכל לשקול אותו לכמה שלו ועל שאם אלו יאמר ביאר שהאריך
ישראל פעולות מתולדות ממלכה ותשובה גבולה וקריאת היות וקדושה
מכת הות גבולה וכן תם יהיה שניה חוץ מהמספר מות וכו'
חמלכות ותשובה קצת של הכתו' ועל מתמטיקה ושלמותו' ה
הגיד הקץ חשובה על הכתו' בקריאתה במליצה הכתובים שיהיה
שאמר פעמים גבוהה בגוי ושני אחר שנות לקץ אשר אחר
לשנות לאחים שיקצו מהמספר רעות קודם תשובה על מתמטיקה
כי בארוכה הכתו' אותה אחריו שנה יצר מאור שחק וגל
ויהיה קצו והקשן לשלמותו במספרה שהם מכין אלף שנים
שיהיה מואמר מותר עמד לו רשע בן רשע שלא את תשובה הא
רק לאת ולכן הוא תמלה על חושי העיר נמ"ש כאחרונה פ' אדם
פולא ויעלו עוד רבע בנפש פ' הכתו' מעשה את קוריר ויבא
קולם איש לבו באלו סימן הזה לאחושי העיר ולכן ולא
הגיעה את מורתך וכן קפ' סוף כל והכל כפי הכל הדרך
כלה היה משנה ולכן מתוך אשר פתחנו לדברים האלה בגנים
פרקי שימתנו על הכתו' גלגלי שלושים שנ' על ידי הנפש אשר
הוא מדם ומה שהיו לרם מהקדמה שנ' אלף י"ה לרוח המאיר
לנפשו ולכן זכות המשפט גבולה הגיע ולכן הגענו אל
גבול שהוא מכבשת ימים והנה נמצא התשובה והתחלה כי
מה שנה כתוב ונפלאים שלמים כפי כמשנה תשובה [illegible]

ותמה

148

ומתנה חטאה עבירה ומתנה חטאה פשעה מתנה חטאה [illegible]
כמו תכונת הכוכב שלמעלה ונזה הגמן [illegible] כל חטאה והקדמונים נ"ע
יחשבו כל המשפחה גדולה ועתה בעונותיו וחטאתו עליהם אשר
יחמול אדם עליהם והמשך אותו · פירוש אבל על בנים רבים ויצעקו
ויש מתנה אבלות כמו שירחם על מין אחר לבהמתו [illegible] ו׳
ומחיתו כן שלמים תמיד ונבון יודע מתקנם ועתה וחסד ה׳ מ
מעשיו ונדרשים [illegible] זקן מקבץ קיבוץ והלך כל מזון [illegible]
ואהיו מרחם ויחת הממלה הקדמונה [illegible]
כי הממלה והחטאה [illegible]
[illegible]
כי [illegible]
לחמול עליו [illegible]
יש ה׳ על [illegible]
חטאה [illegible]
שיר [illegible]
כי המרו אמ׳ ויש ממנה [illegible]
להושיע להם וישלח [illegible]
[illegible]
לא [illegible] ויצעקו אל ה׳ ויציאם
ויורדים [illegible] ברזל [illegible]
[illegible]
[illegible]
ויצעקו אל ה׳ [illegible]
[illegible] יוציאם

הם שלהם ויעשו עמים מהם התמורות ויעתיקו אל יי׳ ויקם תשובה
על מיתתו וכן נכל צרה וצוקה וצרה שיקרה לנפש מן לצד יוזכרו
אל יי׳ ויי׳ יה ירחם עליהם מיד ונסרתם לפני אלהים ויו בשעה
מקום בם ולכן חיו קורים הענין לשמו ישראל נגד צרה ויענך
יי׳ ביום צרה אלהים לנו מחסה ועוז ונערך בצרות נמצא מאד
מאד ודפים מקדמת מעים קובים בזה הי׳ הענין ויש מין מחי על
החטאה והיו לבעונים אשר עם התשובה ונשקו אל יי׳ ומתודים
על חטאתם כאומר הנביא יעזוב רשע דרכו וחיש מן מחשבותיו
וישוב אל יי׳ וירחמהו ואל אשר זה בזה כי נביא מ׳ אלינו רשע
דרכו ותשובתו קירבם ונם שישקים מלבו קרא קריאה עם דק
קטן מתפרק ולכן כשישוב אל קונהם ויצא בכלבו ובפתיותו
לפני יי׳ וימלך לו וכדומה באו הפסוקים עניך ונעלמי מם
הפסח ויאמין אחר מדותיו כשישוב לא מעה מה מעה מן הנו
מן חרבה מן לבן ונגמרו עליו גזר דין מיתה וקיים גזר דין ולא
לחמול עליו כבתן זונה שמתדו יי׳ וקבלו אחיך לשניהן כון
זנבלו הוי קוץ שהוא ונמו אלו ישנה לו אין שיקבלו ונכון ולא
כמו שאמרה תקוס הלמד כון כי עת למשנה ונו כי רק בתקומה
יי׳ אלהים אתקנוס מכפרתהן והשב עליהן רחמים רבים
משרר ועשה מאהבה יי׳ לבלך התקוס אחר שנעשו הזמן עם
הנזירות הקדושות אשר נזרת עליהם וכן יאמר הנביא ימחו
נומו עשי וגו׳ פסלאה יבואו כי נבלה עונ׳ וכו כמו תשובה תמה.
יהיה נבואה העשה היא מאמר המרחם כי נגלו והקדש כמאמר
מגבר ברוח הקדש חנני יי׳ שמפיך אשר נלה בזה אחם מיו רלו׳

שכן לחכמה מקום ובעל משנה מקבלתו פירושים מענין מעלה
גדול חסדו ושם אמרו במדרש אלו לחכמה מוצא מה יעשה
ויתבטל חכמי יהודה הטובים מן הקהל אלו לבונה מה יעשה
מוצא ויתבטל חכמי הנפש המוצאות קיים העולם אלו והדרך זה
יעשה מוצא ובקשו כל מקום מהם ויתבטל לשנו להבא קסבר
להם ישעה השובה ויתבטל הקהל טוב וישר יל ונה הם אמתיה לגבול
המוצא כפי גדלו וחכמתו יה הוא מביאם לחטאים ומרבה חילה
לפושעים ומעביר לפי מעשה מתנה לרבה שהיא חמלה וחנינה
גבולה הענף לבן בא להורות לנזה המאמר המקובל לי ישעיה
והדרך לשנים שהם שתה המשאות ורק שונה הוראה
כי כאמרו שהיה שמר על המזבח להקטיר אשה ריח כמה
שהיה מפה של הכהן מההויה וההפסד והיה מוקד לשעת אש
היה נאחר בזה הנפש כפי קיים ונעתי חסר הדרך זה שאמרו שהיה
שמר על המזבח להקטיר פי הקטורת כפי רוחני ומתחיל קצת
סגולות מזון קוה כפי שהנשמה הע"ה בו הי אומר זה והדרך
ה כלומר הנשמה הכל יה וכמו שהיה מחויב הנפש כפי מענין יחידה
הנפש וכמו שהקטורת הוא לשם ניחוח לאל כן התפלה והיה עת
הכל הם ניחוח ליי וראה זה הנפש שבקשת הש וכיה עה
וחטו לעולם ישוב הכל כס הקבלה הבחירה והתכלית המחשבה
וחמש נחת [illegible] יה יי לנחות כ הנשמות בגלגל יהם לב לב
קרבנים לעולה ובגלגל ובעלות יתקן לב מלכים לעולם הגוף
ולעולם נפשי והעולה היא שונה מבין יי והעולה הכנה מזמנו נקיון
יה יי לנחות ולמה שבאו השלמים הקרבנים יתכן מה שהוא לבב

לפי העולם השפל וקול הברקים ואש השמים וקול השופר נוראות
מאד וקול הרעם גדול מאד וקולות השמים ונאמר הנביאים · הנבואות
הם כנגד יב ואחר הקול ולא ישמעו בני ישראל כי הקולות ה׳
העליונות והקולות הבאה לא ישמעו באזניהם התחתונים וזה
נראה במלת נרבה פעמים לא יהיה הנביא לא ידבר ולא יאמר
התחתונות והקולות לא ישמעו מה הקולות שלו ולא הבינו ל׳
לחכמינו ז״ל במורה שאומרים אין אומרים שירה לפניו אם
הנה אומרים שירה לפניו ואומרים אומרים יקי דהן שיתבארו ה׳
הנה בזה כי הדברים האלה לעולם מהם באין לכל הדין ומהם
באין מכל הדברים ואומרים אם היה העולם כמו שלא הדין
הזה לא נבראים העולם כמו שיהיה כאן מהם שיתבאר ויהיה
את משה ולא יהיה העולם כמו שיהיה ולמה שכן ישראל נגלה
התורה ונגלה מעשה והם היו מבוארים לעשות צדקה ומשפט ה׳
יותר מכל האומות כי ... גדול אשר שמע קול אלהים כמשה
ולכן יהיו שיתבאר עליו שיהיה יותר מכל האומות כמו
פ הנביא נשים ובני נשים וכל התורה כולה הנה לנו שמים ואחר
שמעו דברי יהיו אותו מן האומות והנביא לא אלה גדולה שיהיה לנו
והיא אמת שהיו ישראל מכל האומות כמו שנאמר כי על כן יהיה לנו
עם שלמה ויהיו להם תורות רבות יותר מכל העמים אשר
ישבו עם ואחר וישמעו להם מלבד ושרים וכבוד גדול והנה
עליה פ׳ ... עם לגוים האומות אם נתתי להם לתורה מן
האומות שישמעו קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמו שאמר
שמעו אתם מתוך האש אשר אלהים לכם לקחת לעיני מקרב גוי ומ...

150

יתן דיניהם אותו בנקבה שמשניהו על ידי אחת מכל המצות
הקמורות שנית וה"ה עם שאין כחיה מכלל וכל ומתב"א יתן
שדיניהם אותו יותר מעקר האומנות ולכן הקהל זה היום שלם
יהיה מעותקים מהנחת כנעניו ונעקרו עמי ומחוייב לקבל
עם א' נשבר אחת א' שלא ימלט מי נק' אשר יצא בזה שאם אים
א' נהיה נכון שימלט יתן שימלטו אנשים כבדים נאבד שאמר ז"ל
שהיה נוכרת מאדם ועדכן להודיע שיקחו אנשים לשבו וכן עמל
ונתת מגם ועד אנשים ולכן שאין תושבים ומכתיבין לתניו ו'
ומן הראוי היה להעמידם והאחרון אתו להם ונפל בגפל אנשים
שאמר לשית כמעט לכל שאין להודיע שנית אין אתם לתניו ר"ל
שנית האחרון הש' אתו להם הוא לתתו ר"ל שלמה שאמר לעמק ושם
לתניו. הרשעים עד שנה אנשים שקום היה שנה שאבדו ב'
נשמרו ולכן הש' שעשו באחנו כאו היה מכלל הקהלה ירמוק
שיגונו ויכונו לתכלית חיינו ויראים עליו ועל עתידו ויכניס
גם מאוייביו כמ"ש הנביא אתה תקום תרחם ציון שבת
לחננה כי בא מועד כי קום יקום מכלל מעשרד" ויראים שבו
ועל זה כיון שיר הקדש פ' בן הישע אמן הגם יתלו אמן ואמן

פרשת והיה כי תבא

לשמור לעבודת האל
אחר כל מצותיו לתורה

בן אשתבח כל העולם כבר תראה וא"י ומקיים אותם שנאם תאמר
מאחורי מעבר לא למנוע ככל עבודה מכל מהלך לתלך שאין קהל תרך ם
הכתוב להגידו שני אספין א' מולע מ' נכרת ומקבלן נא' לא מולע ולא
מקבלן עלמי המלך כונסת לא עלבי שקיה מולע ומקבלן כל קדש

כלומר שלא נאמר כן והמתקיימים מוחזק שהוא חמור מאחרות שלא אמר
כל שקר מכין שלא יוחן הכא נ"ל אמר רבה בר חנן ונו' חבל אמר
ולא קיים מין כאן לבון שלו קוקומר לאמור ולעשות יקחו שם
מתחלקים לשבים רבים מהם שלא למדו תורה ולא נשען מצוות ותשו
ומה שלמדו ני כשר רדך יצ ושמרו דרך על הקיים לשמור לעשות מהם
שלמדו שלא ימשו ולא יסיו ומתם הם מודה הגמרא למהם ושיקו
במצות השי' ומקום אנשים שידעו ויבינו מכל קם נשרים מכל מעשה
טוב והעברת הכהני ירחק עמי שיתנו ושעק כל המעשה וכאו'
שיקרא קמיד ומי שנשתק בסתרו ולא נעשה יתנו שיקרא הכא
וחכו יורנו יש לו שכר עשייה והורנו ואיינו כשלק יש לו שכר
קישה ונו נכ' מ"א למדות בקולם לבה קולך ואיינו שעסק שכר
קלסה בידו ושעק בזיו וקולך שכר עשייה בזו קולך ושעסק קמ"ר
לא קולך ולא שעסק הכא וקא הכאוני כפי קשכל ולפי המאמר
בזה המאמר למדות ואם קדבר כן כאן נאמר מאמר הספק בשנה
כי קאמר הכא ונחין ומקיים מורה שהוא חמור ממי שלא נאמר כל
עקר כי אין קמשי שיקיק יורה נכבד החקר מכל שלמעות סיני
שלא אף מכל שלמעות וקום השלמעות קיום הכבד שאין משני סיני
כי כבר נא' בתלמוד כי שעתק יעשה לא קלמוד ונמנו ולמדו שעק
למי שיתלמוד מכבן זה מעשה ומחר הם בן קלמודם לא לבד
יסתור חקה הגבל מכל קנאמר בג' מדות וקבה קיים שקוין
מיוחן הכא בלשון שדק לימד כאיי כפסוק ... מכולם הפסוק
כאן כאן לסבן חקה קפסל בזה שחבל לפי שלמדו לפקח ל
לעשות ואם כאן למדם שיעשה לו חקין נבטל בעבור שעשה

חטא אחד גדול כמו המשתדל קשר הכח את רעהו באמרו אל ב'
בת נדיבת הלא כאמרו שיוחן הדע שעשה במעטר שנשאו בשורות
וזה לא יכון מ"ש הפי' שהוא ב' מהמדות ט' לאו להשיגו ב'
בעקר שני דברים בעקר השכירות הש"ל אשר פי' וכן אמר
חז"ל להעניש המתבאר הזה בעקר שלא נאמר דרך ונש"ש אין לזי
לחון מי שיפול הלבן נאמן אני יקיר שם איש חכם מעיזין לפני
ומהם לבה"ל הדרך אשר ילך בה אותיה אשר יפעל כזה המין ומה
אין ראו' שירחק בשמועת השם והנה המשל אשר הפה זה החם פי'
אינו רואה לנמשל פי' לאמר ה"ה ואינו מקיימין אינו רואה כמו
שכוונו אל כונת ומקבלין והנה הספר המחובר שלא אלמד אין יכול
הבקיאם יותר מעשה ועושה יותר מן הקודם קיום דעת אם לא
קיים את התורה והתשובה בזה פי' לאמרו התורה ואינו מקיים
יתקלקל לגמרי רבים כמו שלא מצאו את התורה מצות עשה ומצות
לא תעשה ואינם עושים מצות עשה כגון לבישת ציצית והנחת
תפלין ומזוזה סוכה ולולב והדומים לאלו שהם מצות. לא
תעשה כגון אכילת חזיר והדברים האסורים שאינן מלאכה כגון
ריבית עלות ונבלה ויש אנשים שאינם מקיימין את מצות עשה
אבל אינם עוברים על לא תעשה כמו רבים מהמון ישראל
שלא יקבלו מלאכות אסורות והנה הם עוברים על לא תעשה
שלא נאמר כלל מה שאמר רבי אלעזר שאמרו שיהיה אבל מי שאמר
ועבר על מצות לא תעשה מחייב מיתה ב"ד או מחייב כרת
שנשא חמור פי' כמו שפירש ובהפרה בשגת חטאו לכן חייב מיתה

מורה וגדול השמש יותר ממני אלא שאולי הפלאה באם היה עם
החכם ולמודיו ונדע ומעשה תמיד כלל הפלאות הימים שישנם מה
ואם היה חכם אשר אלא שאולי היצחק והמצא הטעמו גדול
ואם שאולי הפליאה יש לו שום גדול יותר ויותר כי זה דומה לפועל
אמנות והנשא והם דומה למי אלא שום אמנות ולא מקבל
הם המפורסם שאמר הם בן אחותו הוא מאמר שיובן שלקחו
אמריו והנה מה שכ' בספרי זה ידיע כאלו כן לחקור זה ולשקל
על המדות לא העמק אך אמריו מקיים מכמה עשה והנה כי
לקבל זה המאמר בענייני דעתיה המשיך כי החכם הראשון
יש לו [illegible] גדול ובלא [illegible] כמו שבא כי התלמוד עד
רצה לתלמידים כי החכמה והתבונה והדעת הם מעלות אלהיות
והם מעלות יקר הערך ולא לתלמידים מעט להשיגם [illegible]
שני [illegible] והם מעשים [illegible] עשיית התורה והיו הדרך אלו
לא כל [illegible] החקור והטעם הוא על מגר מאוד והנה האדם
עשה לבריות [illegible] שלו ודבר הלקוח לשמירת המצות
והתורה ואם לא יעשה יורה על גודל ידוע לנבם [illegible]
האמונים ולכן היה שעשם יותר גדול ממני אלא ירש ולא יבין
בם [illegible] יהיה לבו והנה יש להם שום מה [illegible]
החכמה בהשגה והתנועה בהשגה יותר כמו להשיגו [illegible] אלא
תנועה בהשגה [illegible] הם [illegible] השוה [illegible]
[illegible] ועשה [illegible] לתורת [illegible]
[illegible] זה השמש [illegible]

הנשלם

המניינים ש' התכלית תקות מלת הענין ישעיה חס"ד עד לדוד ע"ה
דוד לבדו ולא התשובה כולה וסתי' ויקנו לשמור נפשם [illegible]
בחוטאים והנה אחר זה הכרם להפר מחשבתו ונדיה לגמר וכן אמר
לאיש הנם פה בפעל תכליתם הוא לדבק בשם המכבד הנגאל והוא
כי התכלית מה שהוא יחוי לדבק עמו הוא שיהיה האדם טוב ונחם
יודע ואם ידע ולמעשה עונה אחר יתחברו עם קדם המכבד שכן
אמר דוד עה פלא ש' אתן דעת מחה ונו' לא יתחכמו הולכם יע ל'
פי הקדים הקדם בצדקה דעת וחוטאה יעו רפים אחרו ולכן הוא לם
הוא אלהים וכם אם הוא מלבנים ולכן שמנו גבול פה המקוה א'
את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה ק' דע פי האיש הטוב
אשר לא ידע אבל הוא באחר כלומר אין המדות לא יאמר הפורק
על עצמו עם קדם בצדקה עוד הוא [illegible] לא יעשו [illegible]
היהשה להתחשב ולכן המדות לא יתחברו להדבק עם קדם הגבול
ולו הקדשים הם בגבורות ואנס ואמונה הקדושים אמר ירושלם
י"ג ומבל התאוות הרעה הוא רעתם ומחלקים שיתחבר עם עם משל
הנביא מלבי שנפשם היתה יודעת בזה המעשיות אתם קדם כ
רז גבול הנביא יעלה סוף מכון להסית אתה י"ג ודבר כוסף
התאוה אשר יקל ימנעו מלעשות לעשות אבל הכסוף
נמשך אחר התאוה הנשאו ולמיכל כי דבר נעדרו קדם אמר
היתה בהם מחשבה ולכן היה זה בתכלית הנשא כי זה כמשו את
מבני אחת הכסוף לעשות למעלה ולא יוכל והכסוף לבדה לנשא
ולא יוכל ויהיה בתכלית הנשא ואמת הנפש מעלה ודורות
כנח ולאוז"ל פי למ"ה לעבודת הרשעים יקנו מוקם שני מלמעלה

א׳ בסוף השלש וא׳ בסוף השלש ויש לבאר מתמיה למעלה ורבים משבחים
למעלה והיה הנפש החונכת מקבל עונש וקנה קנין הרוח א׳
מגדל למי שלא ידע ולא שאל ומי שידע ולא שאל כמו מלך
אחד שהיו לו שני בנים א׳ ילד והא׳ נער בן עשרים שנה שהילד
לא ידע משפטי המלוכה ומעלתה והאחר ידע משפטי המלוכה
ומעלתה ואחר שמלך א׳ והיה אחר זה המלך ולקח את שני
בניו לו לעבדים כי הילד לא ידע מה שחסר ולא היה לו צער ואמנם
האחר הגדול היה בצער גדול כי ידע משפטי המלוכה ומעלתה כ״ל
והגיע לו מרוב הצער ואחר הבן זה הבן עשה מה שלמד
ואיננו מקיים פני שאיננו מקיים לה׳ ומנהג אחר התאוות ה׳
הגשמיות הורתו נשקדית מהם כמ״ש הכתוב ושמרתם ועשיתם
כי היא חכמתכם ובינתכם וגו׳ ואחר כך האמר לך ושמור
נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך וגו׳ כי השגת
עומק התורה ומי שאיין עושה התורה מאהבת מלכו ולבן קום
כוונת הלבות ומקבל ולבן כאן לשוש התבל ולמה הם בתשובה
כי שוש הלומד ואיננו עושה גדול מאד שלא למד לעשות
ויבא פירוש הכתוב עד הדרך ראוי שיובן הטעם כשעושה זה
באונס והכל בזה שלא יגיע לו עונש אחר כמו כן שלא יקבל
שכר כמקבל בתוך נפשות ישראל מה שלא למד כך אין לנו
שיהיה בגמרות וכו׳ ולכן שושע כי אין ראוי לעונש מה שיהיה
עונש ומה עושה בלא ידיעה והוא נשאר מה שהוא בשגגה
שלא למד ואין שיהיה בגמרות וכו׳ והבן זה פירוש נפלא ולמדו
ולא כרחלת דרושיו והיה מה שתגיע השגתו בקול יום הזה

כלה

כלית פניו אחר פניו ופיס מגיר לשמות האחד מזהירתו ומגבירת
לאהבתו ופתח הסוד הגדול שנתגלה כי היודע זאת והמשיג אותו
זה הסוד הכל המקום החיצוני והמקיף לו הוא סוד בשמו ולהבין סוד
הענין למקום שהיה שלנו מלבד בני האדם כמו שנתן ה' אלהיך
עליון על כל גויי הארץ ושיהיו מיוחדים לו במעלות המעשיות והנפש
ושיהיה מוכן בשר ונפש וכל אבריו השמושים מתוך יהיו
נכחיים שנאמר ברוך פרי בטנך וגו' ואמר ישאירך לו מהגבור
המוחלט מקום שכל אבריו הקדושים שלנו יהיו עבדים לפניו ביראה
ה' כמו אין וכשמשה ראה זה ואמר המאיר מקום הקדושות
יקימך ה' לו לעם קדוש ואמר בשם אחד ה' אלהיך הוא המקום
אחד להלך במקום טמאים ואמר אחד לא תעשה כל מעשים
כמו קדוש אתה לה' אלהיך ואמר אחר ואנו כל עמי הארץ כי שם
ה' נקרא עליך וגו' הדבר כי כתי' מה במקום אחר כי כמו גוי גדול אשר
לו אלהים קרובים אליו והדבר כמו כן אמר המקום למלחמה וגו' ה'
את להקדוש בשם ה' כמו שקרא לו בחירו שאמר הכתוב כי לא יטוש
ישראל אמן ואמר הנביא לו שאמר והנפש יצא בעדינו אהרן
כי בה להיות שורש נשמה וכחות הנשמות ואמר אמר שבעים לו
נוח ולא לנוב כי סוד יקרא האדם נפש וקרא זה לאחר ראש ו
לבעליהם ונקרא לאחרת ואח וקראו לגשמה ולא הכוח למינה וכן
הסוד שלכל אלו הקריאות שנקרא יהודה מקדיר והמושג ושאר יהם
אמנם כי המונח למעלה ה' אלהיך אשר אתה מתוך קדוש עם סגולה
נכון מאד גדול כי המדבר אחור הקדוש אשר יקרא אחד ונקרא
הזאת כי אם הדבר הוא כמו מה שיראה מהמשנה יהיו כל ישראל

ישראל בגלל האחרים ולא ימנע אחרים בשביל מעשיו אלא יהיה מאחרים
שם אחד לאחדים לקיים כל המצות ויחד מה שלא קל קטן הפירוש
ולא ישאר א׳ מהמצות שלא בגלל חבור כמו שהעיד ע״ה בעשרה מן
מקצת מעשיו ואמנו ואם היה זה כולל כל המצות היה בעניני
חבור האיש אשר לא יקיים וכו׳ כלה׳ שיהיה חבור האישים אשר
יעשה חבור מקהלה וכל האחרים ואם נאמר לעבור עשיו וכו׳ ל
אמרין רז״ל חבורים פרט שקבל כל התורה לעשות המצוה אחת
אין מקבלין לעשות מצוה שאין בגוייה הנקרא אף ואין ע
הנשאר מצוה הוא מגומר לעשות מצוה אחת ולקיים מצות
כל התורה כמו שקבל לעשות שעשה עליה והוא בזה אמר
חבור האיש אשר לא יקיים את דברי התורה הזאת וקרא בו א׳
חבור האיש אשר כלו שלא לעשות שעשה ולא לקיים את דברי
התורה הזאת מן חבור האיש שהוא מגומר לעשות את כל
אלא עשה מוסר כל ימיו שאמרו חז״ל הקב״ה לא מצא כלי מחזיק
ברכה לישראל וכל האחרים שבאותה התורה הם מעבודים
מעשיהם שהם הם העושים ע״ה כמותו והמקהלה אתו ויהיה
הוא [illegible] ומצוה נגלה ומצוה מעשיו וסוף [illegible] בהמה
[illegible] [illegible] שיוך [illegible] אלא אם
[illegible] [illegible] וכן [illegible] חבור האיש אשר לא יקיים
וכו׳ [illegible] לאמר אנוש יהיה לי ולכן אמר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] והמאורים [illegible] [illegible]
יכולת לכל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] לדורות [illegible] לעשות [illegible] [illegible]

לא יכנס חוזק יקיובלאל ושבשה וכן הלב לגו והלב לכל נגיר
והנה אשר לא יקים הוא הגדל יותר ולא יפסד שלא ימר שור כ
והתחיל הין מעדסת נפש וכל מתנות שעקם הם המינח כמו
אנבהו של אדם ומתנות לא הנשמה שאלא כמו ימעת הנגה ו'
וכמו מיתקון הקר הנר אחרי גוף ונוח נגל מים ומגבלר
הוא שזה הוא לא יניע אל הנשמות האלו ולא במשוחה וסגור
יבשו לו ויגשהו יגיע אל הנשמות שמין שמשק מזמרת
שהוא כלו הוא גוף כאיבריו ואם לא היה חסר חבר א' עם גוף
המשג פן הארם הלת נבולי הגוף ומי שעשק מאד כלו ה'
הימים נשארים אלה הגוף שלא כמו שאיננו שעסק מתמיד
בין נוזל כן ממוד הוא גדל מים והוא מה כבלי חדור שא
הקמומים מהם שנכנסים ומהם הכנסים מהם הנעשים ומהם
נבולים והנה מה שכן כרומנה ולא שתשק כן שלא שהקוקהו
הגל חדור ונבדר מקדמת האלו עד שאמרו והאל כלריו זה
שאיננו שסק נביה וריבה לרוח נזוף וסתם המזרק פ' ים כ
הגיו וכראותיו משות להחזיק הה על פניו ופניו ונהבדו
כשאתהינו שמקים כמרק ומתנות אלו שמקים נעמו ובשאתיו
חולים ונעתים אין שרבם מהחזוק האלו וכל מי שהוא נפל
ממיו כלו הוא נזוף ולא ימלך חיות החיים אשר לא יקים אם
מעט מעט ואם הרפא הרבה והנה זה פתוח כמאן ונמצא
שזה הזמן הוא של ישוטם נכר כי דוי חסר הוא מיוחד לאנשי
המעלה והנהרים וידוי החוטאים הוא אבל חעקרו ותנמיו
ותטהיו הלב והנה הוא כריך להשוב פ' אים ומעוילרי א
השנג:

א׳ הישרה [illegible] [illegible] קדשי [illegible] אומר מאמרו [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] רע נמר וכן מי [illegible]
[illegible] [illegible] וכן כל [illegible] [illegible] קס דברים [illegible] [illegible]
[illegible] מי [illegible] זקן נידוי הראש [illegible] [illegible] נידוי ה׳
[illegible] ימינו [illegible] הקדוש מן [illegible] אבן [illegible] מן הקדוש [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible]
אף [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא
[illegible] מן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אלא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] גדולה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] נידוי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
על כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מן [illegible]
[illegible] וכו׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] **זכור את היום הזה** [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

155

הפקדון כרמב"ם חייב חייס וחכר שאינה שמירה ושקו ורתן שמר ד'
רוחי והפקדון הנרמז ט שקורין שמרה רוחי קיל נאיכא שלטונך
שחשוב לקלקים קפר נקנה ומתשו נתנה לפקדון לבבי
כבס כי כמו שקיימת הפקדון לשמור בבלעת מיסק כשלהפקדון
לשאול חסר קנפקק לגוי שהוא אין נמכרתם יחס כן
שמיעה קנס לשאול פקדונו בבהפקד המפקיד מנשל קונף
רחוי ש"מ שיתן אין במכירתם יחה סמ סקיו מפק וחקין ש'
שמתו בנשיקה ונשיו ננאם לא מקור שקנה בשמתק ובמלוב לבב
וכתן שמי שינע פקדון שנוי שלח יאלח ט"י קח אם שלח נ"ל
ששקר נשלח כן חין ילוי להשתמש מן קנפש אם לנויבה מנו
מי שיעל שפר מין כלוי להשתמש מתנו אם כה שרכו וכתנו
שהפקדון שינתנים שקר שלו חייב בנשבה ואבדה וכל א'
וגם בבשיעה וקיים שלו לבתל מתקהין כן מי שינשק תשישה
בכפתו מתרשקון שומר שכר חייב בפשיעה בבפש בן שישו'
הקטנים משנה בין שינעק קנס בכלל זעקה ושגגה הוא חייב
עליהם פ"מ מושל לשלם בן שכר בין שכן ומכבו מקר יבהנב
השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח התורה קבעה מקום מ שר
מהו שנכ' וכו' כי מה שלכם לכר לתר מה לשנת חייב מיתה
ולכן אמר השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח וכו' וכמו שהפקד
מי שהוא מכל קונה מתן בכל שלכם מי שיכת אין בשאלה הפקדון וחייבן
ידעת מתי יבוא בעל הפקדון ויקח הפקדון אשר בבקרם אחכן יודע
סופו שנו חייו ולכן שמור אלה מחה קבלי קנהו ענו יכ'
ולכן פ' נמיה היה כלתנו שכין מוהעין לגרס קצו ולכן שבנו

היה

שהיא נפקדת נתבע שמירה בזמן ולא ישתמש במתנה ולא גזל בה יד
אף על פי שנתרבה כמו הפקדון בענין כי אין דעת הפקדון ויין ו
אחר שלא בשכרתם יחזיר הלוקח הקנין מעבר לפקידה הנה
והשאלה בו היא שאין לה גם אם לא הודה באחרונה וכתב סנהדרין והאנשים
זכים עמה כי הנשמות הם מבוקשים קדוש ויצאתו לעולם בזה הגוף
הגשמי שהגוף הזה ומולדתו הראה הגלגול והנה הנפש קיים
אחרי כן מתהות בזה הגוף ובגלוחו לעולם הימים נב ולמה
לוד שה נא חרב שאין רל שנבשו לא יחיה בזה הגוף חיים שלמים
אבל יפרד ממנו וישוב אחר כך ומן מעולמו ולכן אמר שירצה
מלפני עיניו עם שו הנרצים הנפרדים לו מהמדינה כי על כן
בזה נזה העולם להגלגים מחיוב ולכן הצדיקים עושים נפלא
כנפים ולכן החוטא שקם כ' רגל המרכבה קשלונה היו נרים כ'
בזה ובחוטאים לוקח הקינה ושם שכבר באמונתם שמן
אחרית אחי' ימשכו עשר ונכתבים ישנו השואל שעשה לגוף
אחרים ומולדתו כן הנפש ישלה השואל עושה לגוף לשוב
וא מולדתה ולכן ז"ל כל שטל אחרים למחקו ונש יגבש לא
המלה שקבה יודעה שכל מה שינשה לעצמה קיים יגשה
לבי חינה שכנה לא מתעשה ולא ממעשים שוקים אחר מלבד
לבן שר שבק יגזוי עד דבר מלבס אחי מחמשלה כל מעשה
עולם אינו יושב יה מוכתו למה לאי שקים עת מלבס כן כלבג
שיתגלגל האחרים עם נפשו לא יחזק יה מוכתו ולמה שקים לנפשם
ממנו רצה בזה כל חוט כלותה צדיק קנקן מזרעו העליונים
אחי שים לה כל טוב העולם אינה שנגה וזה קראל ירחלו

אחד כמו שאין יחס לשרוש עם בעל הטבע כך אין יחס לגוף עם
הנפש ולכן אמרו שגבורה עד שהגוף לעשות עד שאין
הרמז עליו ויאסף לעמיו שסבה נפשו לא עמק ולא אחיה נפש
שהנה כשימנע שאכל אחרת יחיה ואין לו כח ומתדבק מן הנפש
קיום יחידי בגוף ובחוזק הגוף הם רבים וכמו שהנה כשיבוא
שאכל אחרת הוא כאלו לא ישתנו מיד ובשעשועים לעניין הנהים
מכונים לא ישתנו מיד ולא ישתנו מומחים לו האחד שאמר
וישתנו שתשע כח הנפש הוא שתולה בגוף בכוחות הגוף ומונה
אותה והיא יוצאת בדרכה ולא ישתנו מיד וכמו שבא באמרו
שאכל אחרת יאמר לו לבריאות מורה על שלמותו בנפש ואמרו
המעלה ודהרם אם ירדוף ויתהלך מכל נפש יקרה וירדוף
רע לנפשו כח הנפש האוייה לנטות מעשה האדם ואמר ירח
ואין רחוקה לשמחות הרב לא נפש מורה כך שנא עלמי ישמע
החוסן הג' עקירת הנפש שנייה וקשר הנפש בזה הגוף
קיים בבור התחתית ומנוחה כאין יוצא ואין שום על כתרין
חי ועל סיחון מת כמו מי שקורא במחבר ועל זה אמר דוד שם
הוציאה ממסגר נפשי פ' נפשי בגופי כמו המוסגר שהוא אסור
אסור בכבלי ברזל ואמרו וממנו לא לשבת רעת כמו א'
שהאסור אין לו שמחה לעולם אבל ואבל כלא רעות כח הנפש לא
התמיד בהיותה בגוף לא בריאות בריאה וכמו שהאסור
אינו יוכל לשוב אל מקומו שהוא לו קודם כח הנפש קומה
ומתכלה הוא מאת אדון האדונים וכמו שהאסור יושב בחשך
ובצלמות כח הנפש בזה הגוף יקרא לה מקום רבים ורשם וכל

ונראה רעות ורעות וכמו שהשיגוהו אחור יקוה לשחק כמו שאמרו
הם עדים אם למות בן קטנה הקטנה לשבה אם לראשון שנה ואמר
שהבהמות יקרה להם בזה העולם שנשים ישים ונהם כמו
האחור אמר ידמה מכבוד יצחק שני שגבו עברתו פיתוח
את עצמו ונפשו במאמר ושביה ואמרו את הנער רגל ט דרך
העולם שגילה זה הקוש לנקום במאמר מ׳ מקום שאבם מלו
הנפתחות הגוער מכל קורא אותם לו ביתו מכל מה שמקום שיק
אל אך שהגוער בן מן הקוי״ב בגמם ואמר עם אותו בבית
חסוך שאין לאחור ואמר נבקען ואמר לו אותו כמו עדים לאויען
והואמין בייחוד קנים כה שירו בגעשי ומעותם אשר הם ששי׳
ולא אגלה שפח ושירו נבריות והקמנה יכלו הקום קבורה ו׳
ואך אף שקייתי נבר שמלא ימי הייתי נמסב כמו זקן כמוך וגם
כל עטרתה וכבר אמרו אל פרו מכס מ׳ להודנה ומרוב הלשר
הסך כולו לבן ואמר שאמן נתנו מאכלו רוק והלעק ואמר דנו
אותו לההנה וקושינו שמקום במקום נגם מהעולם עתה ה׳
אלה שעבו אותו בזה המקום הכבוד נועה נשפ מקום בגלל
ילדה אין שומע לו ואמר שמעו במאירה להן כמו שנשפים למ
שרשן אותו במיתה משונה מכל ימי חייה שלא כדרך קשתו ני׳
במעלה להן ואמר הבית בבשורה בני אשתו מלוהן שאמרת
וקשיב לשה שנו השוטה הא׳ יש אשה שמעני ועשירה הם רפה ק״
חמה בשם קם נבולם ואירע לקמים וקם לשחוק אף שאין שמן אין
רקים לכך ובכל יום ויום הבא משים ונתרחב אל מלחמם מרעים
כי הקוייה והתפשר הם המיהם ומי יפחד אשה יהונו אין אחר

והשנו שנבש האדם השאר קיימת ונצחית לעד ולכן כיוני לבו לקבל
מלשונו ובמירותו מאחר שהשכל מאמר יקוק הוא טוב שנא' טוב
יי' לכל וגו' ולכן הרם לנו זכור את היום הזה כי קוצם שנינתו מסוק
הענף הכנף ומזהקבצ שהוא מאחר המאמין כמ"ש דוד אתה אל
מיוחד וכשיצא מחוק הענף יזכה לחזות בנועם יי' אם יהיה
מנהגו ישרא ומהאנשים אמר ירחק יי' בעבור שהכעם נפסלו
למרגלות כי המתגלה כשיתבלה מחול כל מקום שקיים היא
מרגליות אבל היא מוכרת ממנו ולכא"ז הצדיק אחר לעולם אבל
אבל כלום נפסק בנאמר הלן ואחרו הוא כן חובן כמ"ש מוב ונעבד
חפשי מאדונו ולכן אחז למטר יום המיתה כי זק יביאהו לראות
בנועם יי' כי אז קוק יוצא מעקה קרמן ולזה אמרו ז"ל וירא אלהים
את כל אשר עשה והנה טוב מאד והנה טוב מות ר"ל ור' יונתן
אומרים מה טוב מה עבודה מיתה על הרשעים לפי שכל זמן שהם חיים
הם מכעיסים לה' שנא' גם רשעים [illegible] מתהפכים לא
ומה טוב מה עשרה מיתה על הצדיקים שכל זמן שהם חיים הם נלחמים
ביצרם וכיון שהם מתים הם נחים שנא' ושם ינוחו יגיעי כח
היינו שנגשו ר"ל אמר ליתן שכר טוב לאו שלהם ולנפרע מהם כשלא
ליתן שכר טוב לצדיקים כמ"ש שאחריו ראוי לנעשם עולם עונש
מיתה והכל שלוקים מיתה ולכן אמרו משנה יראו ולהרבו מהרשע
שאין כין לחיים הצדיקים לבעת שלא בשום קבלו שלהם מיתה ולפי' מ'
משנה עדרון שובהם רק שנאמר מאלו החכמים שמיתת הצדיקים טובה
להם ומיתת הרשעים טובה לעולם ורעה להם ומאחר שכן הוא אין
ראוי להתאונן על הצדיק במיתתו שכבר שהוא הוא מרגליות ואם נאבד
הוא ממנו

שאמר הוא מאמין שכל הוא עוסק במצוות יותר משאר ולכן שהמניע הגר
כמ׳ להתחרט ולחשבון ולהפריד מן הטעות ראוי להתפלל בעד נפשו ולומר
שקיים המצוות כי שהפריד נפשו ממניו לא יושל לו קץ ושאר ובקי
בתה״ש שלמות שלה לא יוכל מן ביום עבירה ובמ׳ אח לתפלה יתר״ה
אמו וכ׳ ולכן ממי שהם שעולם חי יעשר ויכתב בדים שיעור מאמו
ויתפלל על נפשו בתפלה שנה כה שיתפלל מן בשמים אלקים אלהיה
שיעיד ותפלה משנה אל נכרים ודים נפלה עליהם יתר רמז שיאמר
עלינו המצות ראוי שיעזר אל י״נ במאמר הזמן הנאמר לו כתוב דוד שב
אחרונות פי׳ ימינו י״ל וכו׳ פ׳ קטע אחרונות וכ׳ הרחמן בזה שכל ימיו
וימי עולם השוקעים לא הייתה אל לשמוע בקול ואחר שהמנין ה
המות ובחיים אחרונות המצות שבהם יתה הקדם אחת לאחרונה הקודמת
אחר קדם לאחרונות אחר נפשו לתפלה מנשר שאחה אחר שאין לעם
עוד אם שנשמרנו ולכן אין ראוי להתפלל על האשם אשר הייתה האמונה
ולא על הגוים והקניות אחר שכלו הכל ולא יושלו וסגולת אין ראוי ל
להתפלל על עושר ונכסים ועל שאר המקדים אחר שהוא קבל
אל על נפשו לבד ולכן אמר אתר״צ תלמוד נפשי ולכה שהתקבם שאל
ראוי שיתקן שנה אם שכל האמונה והיושר חמד כוונה נ׳ שנעלר״ה
להבדיל נפשו הא׳ שאף שידיה חוטא ומעשל ויתקן ומתקנים ר
ראוי שידיו נפרעים ממיו ומנד קללה והתשובה הגם אף שישבן
ולא ישב הלא התורה בגיד על נפשו מה הקם גם והשניה
הגדולה מכל הקדושה הנפשות הכוללות והמיוחדות לאיש אחד
זולתי שאר בני אדם לתתה שקבלו נשען מהם ולא תמה שקום ישגם
מדעת בני האדם אמר הקב״ה יכיל מתם יקום לבניהם שאחרי

להאמר

נאמר מקום מנוחה לא הכין מתחלה וכו׳ כי אלו לא ישכח מקום האדם
שהוא חכם מצד חכמתו זולת הגבורה הש׳ עליו והקדים מה שיתבאר
השמירה עליו יקרה שהוא ישמור במלחמת הקדש פסוק ואחר־
על דרך שיסתלק אף הדיונים מעשים ודבק שקם ׳ אף
מי מתוך לא ינשך בגוף פנים את שהוא והגוף מעשה הש׳
ועלמכם לעשים ואחר בגוף ולא יצול מכל אף ודבק וכו׳ רק
בעניין הגוף ואחוז שהטעם שאמר לו הש׳ זאת השמירה לנפש
יאמר לו שאחשקבו ואפלטהו כי ידע שמי ויקראני הגם הוא
הגוף וכאלו אמר זאת השמירה בזה הפסוק בעבור שחשק בי שידע
שמי ובכר יודעה הפרט שיש בין חקר לחשק פי הוא הסר
האהבה על שלא יסור מאהבה את חותו האהוב הוא השכל
ואחר חמדם לא לבד יעל מתחתם אבל יעלה למעלות נבואה
שלא אחר לבנו ולא דברנו פי בסוד הוא ערך לאנשי המעלה ואחר כך
שיהיה זה האיש אשר נתלמד בשלמיות ולא יחסר לו אחם לבר
כי הוא יהיה חיים ארוכים ואחר שיפרד הנפש מעל הגוף יראה
ישועת האל וידבק עמו ויאמר כי מי שהוא פה ימים הוא נכרת
מן העולם הזה ומן העולם הבא ומי שהוא ארך ימים יעל
למעלות ולמחות טוב הגם יה׳ פ התשר לא יאושר ולא ימות בכרת פ
לא שיתפאר הנפש ביהעל ומעשה ולבן יהוכות ימים הוא התגלות
עלא ובעקב וזה הדבור מענה כי הצעת זה הפסוק יהיה טנל
האדם מעניים שאמר להעל מהם וכאשר יקרא שהש׳ יעשו ושיהיה
האדם מטבע בעצרו ושיחיה ימים הרבים ויהיה שאחר וק״ם לנר
הדבור המאמר שאמר לו והוא לבני ישראל עושקים ואינם רעננים וכו׳

וכן כל יהיו נזהרים בעבור שראו זה הדבר ובראות זה הדבר ראשי קהלות
שבגליות גם היו מלמדים מותרות להלמיד הגאון ר״ל אלגזי [illegible]
הישיבות הרבות וגם הדבר להלמיד מאיו הגאון ושעד היו מגלים אם כן
יצ׳ והוא לתלמיד מתוך הדבר בדרשה ושעד היה מגלה אם כן מתב׳
ואז השמועות אינם [illegible] המהרש״ל [illegible] רבי מנוח [illegible]
ושם [illegible] ובמעשה היותו מלמד [illegible] שלומדים [illegible]
בן מב׳ [illegible] אם לא שבוק [illegible] ונעמד בתוך ישיבה
[illegible] כמעט והיו [illegible] ובעיר בבית עם הבחורים [illegible]
מעמיד [illegible] וכל הקדש ומזכיר [illegible] הוא [illegible]
ונחמד [illegible] מועלת על הבחורים והלמודו [illegible]
והוא [illegible] בעלמא הגאון והשכל ומה מאד רחוק [illegible]
[illegible] מתוך התלמיד כמעט [illegible] יתלבן [illegible]
אותיות ידובר בהם גם [illegible] ולא ישרש להם [illegible] בהם [illegible]
[illegible] העצמיים [illegible] להם להכנה [illegible] [illegible]
[illegible] מכל [illegible] אחד כמו [illegible] יודע [illegible] אה״י
מכל התורה ו[illegible] ידעת הסיבות המשתנות [illegible]
ב[illegible] היות ולהשר עליו [illegible] סיבת [illegible] הישן [illegible]
[illegible] הקושיות רוב [illegible] והסיבות [illegible] בקירה
הגוף וזה [illegible] כמו [illegible] וסוף [illegible]
[illegible] בעבור התלמידו ו[illegible] ידעת [illegible] כי [illegible]
בגמ׳ [illegible] השכל [illegible] הספק [illegible] קיום
כופל [illegible] הדמיון ובעבור זה [illegible] כי אם [illegible]
וכו׳ הקטן כי עם [illegible] כולה [illegible] התועלת [illegible]

וכו׳

וכזה ונמצא שהמאור וקצת מעלות העשבים מן הקורה מגולה
החומשים עכבו יש לה הקלטה אחר שהוא משלה שהוא ידוע וזוכרים
הדבר כמש כעס יי׳ אלהיך וכו׳ כי כי הטבע והחוקה זאת בעולם
אבו נוכח נרגע שם המקום קלא רחוק ם על תלמידה ומתוך כך
השם קדושים החיות קנוי אתו יי׳ מי אתו ואתו השומע
יי׳ וכן בכל המטרה שנכל תואר ותואר והנה בכלל שאמר
ושמרתם ועשיתם את חוקותי ואת משפטי אשר אנו אתו יי׳ והרכוש
בזה כי אך שהמטרה יהיו החיים הנשמיים והקיימים עכבו בגם
יזכה האדם לבעו זה השם הגדול והנה היודע זה השם יתחייב
אפר נבל מעלתו שהיה מעלה השי׳ והשגחתו והמבנת שאין
קוץ התחלה הכל ואין יבואו כלם על תנאים הטבע מכל
שיתערב דבר עמהם ולמה אמרו הדבר השמים משנה שהרצון
כי בידיעת זה השם ידע האדם אין קוה הצור השמים והתחלה
לכל העולם כמו שהוא נרמז כמש המעיל ואחר דבר הדברים
העשיים ימצאו על ג׳ מינים מהם דברים נעשים במלאכה
ומהם דברים נעשים בטבע ומהם הדברים הנעשים על אופן
או הדברים הנעשים במלאכה הם נבראים מהנעשים בטבע
הנעשים במלאכה הם נעשים מקודם והסובנות לא עשרות
וזה מבואר ומפני הנעשים מהטבע יעשה העשרות מהחומר
אבל לא יעשה חומר ומפני הפועל האל׳ יעשה הצורות ה׳
החומרים כי עשה הפועלים מקמורה ולמה הדבר השמים שעשה א׳
הצור שהוא התחלה הנהגות השמים משנה כי יעשה החומר
והצור מלת דבר כי הפלא שאך ממנו ואתם שהוא מנהיג זה

השתלשלות שנשפע אורות בהשתלשלות הקדומה ואם אמרנו לא נשנה
אורות הקדומה אמ״כ יאמר שהיו מאיר ובאורה הקם שהוא ה׳
יתבטלו משלמותם ונעתק מאין המאותלת כי הוא אין משתנה
כפי הדעת ולא כפי הקבלה אבל הוא פועל לשלשלה מכל און
ולכן היה העולם פועל והכלים המתפשטים לעמוד בכל רגע ונראה
הם בהשתלשלות הראשון ואם הכלים העליונים ואח״כ התחתונים אחר
יתהוו אורות ולכן היה שיווי הקו שלם הן יאמר פעמים הוא בכל
כל בהשתלשלות והוא פועל והוא נה׳ התחלה עד׳ השתלשלות
שהוא ההתחלה עד׳ הצורך שאומרים הכל שהוא מתפשט הכלים והוא
מדות צורך עד׳ השתלשלות ואומרים הכלים הוא פועל ה׳ עלם
ואומרים פועלו עד׳ ההשתלשלות אח״כ הוא עולה ונכלל בו הב׳ א׳
מדרגות עד׳ הצורך ועד׳ ההשתלשלות ועד׳ הפועל ואחר שהוא
צורת השלם והכלים ופועלו יהיה הכל בהשתלשלות הראשון ו׳
והיו עשר ולא עשר שנאמר פעמים הוא עשר מן דבר והקו ו׳ וכ״ש
מקבל יש לו ב׳ בחינות שהוא מחוק הכלים והוא קו׳ ולמה
שהם יש לו יכולת על הכל והוא קיים נבראו עשר ואחר שנברא
שהוא חוק והקו וקיים כל פעולותיו לכם בהשתלשלות הנזכר
וא״כ שהם הוא עשר וקיים והוא התכלית עלמעלה ה׳ ואם יאמרו
בפעולותיו יהיה מכל ההשתלשלות והוא בהפך יאמרו שהם התהוות
מתהוותם מכל עד פ״ק דור ההשתלשלות שא״כ דור התחתונות
היה לכם עשר יצדק השני סוקים שסמו זה הכבר שהוא קיים והקו
ולא שתהיה לשלם והם ושתי והגדרנו כי שסמו שהוא זה בדם
הנזכר שהוא אם יהיה ועל מה יורה ולכן הוא לו אחרי ושנים

כי כמו שבהעדרו יהיה האדם מוגבל כן סבלנות בני אדם האדם
לתקנם ובניינם ולזה המאמר משל שלשה עוקים ורעים נשנים
שמחה מפני אחיהם יורשים זה השם הנעבד אבל בהבנה אין
הישועה יהושע הא׳ שנא׳ כולם ההוא יהיה י״י אחד ושמו אחד
חוזר בזולתו״ **עד לזאת הפרשה** דרוש
הוא
עבה כי אתה אני
בעבור האמונה ירש אברהם את הארץ שנא׳ והאמין בי״י וכו׳
צדקה לזרעך אתן את הארץ בעבור האמונה יצאו ישראל ממצרים
שנא׳ ויאמן העם ובעבור האמונה עברו ישראל את הים
שנא׳ ויאמינו בי״י ובמשה עבדו בעבור האמונה נכנסו ישראל את ה
שמלך שנא׳ ויהי ידיו אמונה וכו׳ ובעבור האמונה שתהיה לגוים
שנא׳ שנא׳ וצדיק באמונתו יחיה גם האמונה יורה על דברי
רבים כי האמונה הוא עצמו מדבר נאמן וקיים כי אמן מורה על
הנאמנות וקיום שנא׳ ברוך י״י לעולם אמן ואמן והאמונה
יורה על דבר אמת שנא׳ מגדה האמונה לא אדבר האמת ואמונה
מורה על דבר שכל האדם כאשר ישא האומן וכו׳ ואת מה
והאמונה מורה על דבר אשר יהושע במלחמה מי שהאמינו בה
עברו אומן ההוא מי שהוא כי ה׳ נודע לעשות הדברים
בלבנה וקנה למה שאומרו הם לישבו יוכלו או הם הנחי
ה׳ שהוא מיוחד וכו׳ שהוא נבדל וקיימת ולא ישתנה כאמ׳
תנים ב׳ שהוא מגלה אותו משה שישנהו לדבר מה
שהוא מגיע לתכלית לבוראיה מעשה אשר לדבר כמאמ׳
מה מלמדו מלמדו התורה זה לו מזה וכן שאמר ישראל פי יוכלו

כל התורה וקבלת עול מלכות שמים ולהקשותן האמונה הי״ת
מגבלת אותן יחוי בקדם לדעת האמונה להתקיימם כי ידבר
ולחמית אותה שנית הלכתה עיקרה קיום כי כל מי שרש יוכל
להשיב לחכם מקצת האמונות מה שלא נמצא זה בכל האומות
ולמה שכבר היה המתקן שעורה מרעה גדול המעלה
ולפי כי נזכרת האמונה ירש מבריקם את הארץ וקול רעוב
הגדול אשר אם להשמע לתרם וקול קיורתאך לנוכה ולא כך
וכי הייתה אוירה הרעה כי ישראל מתרם ונשגב האמונה
יתקן ישראל מתנהם ולא לבד יתנו אם שבורים מעבירה אשר
רמז בזה כי בעבור שהאדם מאמין בה׳ ובתורתו נקרא גם
מתפללים אחר עיקר אקוד בבני ברזל ואחר שעשו שמים
ויעשו נעלין אחד קיים אומר עיקר אדם בעבור תיקותו בבני
מאמין בה׳ כמו שכתוב לישראל שאמרו קים ה׳ יצא כנפין לפ
אין ולהי כראה ויצא שעלך ויחם נס ישבתו לא ישוב
האדם לאמונתו יהיה נכשל ואחר שתעם במאד ובמעשה ולא
לבד ירבה האדם בעבירה לא האמונה אבל לשובה בשביל
נס וקול נכמן בבאות המגיד שהיו ישובה בעולמים ונא׳ ב׳
שאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים הכל כן
שנא׳ כינס הקול יושר השיר הזה בארץ יהודה שיר עוז לנו
וכו׳ קרבן בזה סלקה שער שבה השיר הזה השיר אשר יושר
בארץ יהודה קול מינה ישבה בד ומינה יושם אוהב משיח
מלך המשיח יושר ויאמרו עיר עוז לנו ישועות ישית וכו׳
לאין עוך לאמיר הקורים אבל יאמרו חיים ארשעו פתחו שערים

ויבא

ויבא גוי צדיק ונתן הסיבה למה שהעם שומר אמונים פ
אמונתו יצר שומר אמונים הנה כי היה ממית ומחיה ונאמר היינו
אשר מת' והנה מיתים לו ממונה מה שיהיה יצר הוא סמוך
בה' וזה יצר סמוך תצר שלום כי היה רוצה שיהיה לבו בגלות
יהיה לבו בה' ולא יהיה סר ימין ושמאל ממצותיו ולכן רמז
שיהיה שלום לו ויאמר להם שיבטחו בו וזה בטחו בה'
עדי עד כי ביה יי' צור עולמים ובשביל האמונה שיהיה
לו · ישראל ישפיל יושבי מרום עד ארץ ומלכות אדום הרשעה
ישפילנה להחתית שאול וזה כי השח יושבי מרום קריה
נשגבה ישפילנה רגל רגלי עני פעמי דלים ונתן הסיבה ב
בעבורם אורח לצדיק מישרים כל צדיק שהם ישראל אורחם
לעשות מישרים והנה שהוא ישר מעגל צדיק תפלס ואמר פ
ישראל המאמינים בה' כי אף שהיה עושים בהם משפטים
בגלותם היו מקוים לו וזה אף אורח משפטיך יי' קוינוך וז'
ואף שיהיו הגוים והרשעים עושים בנו שפטים נשבר
קומתם כי היה דבק בה' והיינו מקוים לה' ואמר בכל
לבו ונפשו אמר ישפך התאוה מכל מחשבותיו וזה בכך
ונגד נפשי איויתיך ונתן הסיבה בזה שאמר שהם שעשו
בגלות שפטים היה בשפל ארץ למדו יושבי תבל היינו
מצדיקים לה' ואומרים צדיק הוא יי' כי פיהו מריתי ולכן אמר
יוחן רשע בל למד צדק כי נשבר האמונה והקינו שיעלם
עם ה' ואף שיהיה בגלות צריכים יאמין בה' ינצל מכל רעה
מקדם ואנשים רשעים נוגע מעלליהם על שלטונם ינצח על

הישועה האמיתית ויקיה מעוד ונתעצם קנס להיה ואם מיעוט
מבדיק האמונה ונסיתה מעתה וסבו אחרון וגזי כנודך והם לעד
ולכן אמר ירמיה שוטטו בחוצות ירושלם אם יש עושה משפט
מבקש אמונה ואסלח לה כי היתה אז בזמנו עומדת לפי
אובדה אמונה אמר שיספר לבוא לירושלם כשנהרג וכתב
יען כלה האמונה הכרת אותה כי התאחר ונגבר שאבדה האמונה
פי שירושלים נחרבה שעברו הם ונתן לו האל והוא מתוך
בשני ובעתות הגלות על ידי שירות כברתה תמיד עד
היה אז שעבור מיעוט האמונה שהיה בהם כמש דור
תהפוכות המה בנים לא אמון בם ואחז"ל בהם אמין בהם אמונה
אמרתם נהר סיני כל אשר דבר י"י נעשה ונשמע ואני אמרתי
כי אלהים אתם כיון שאמרתם אלה אלהיך ישראל אמרתי אני בני אכן
כאדם תמותון והמשילו אותם למה וגוני לבם בית הבחירה
ואמרתי לכם לא תהיו נבונים מעשיו שאינם אמרתם אין לנו חלק
בדוד ולא נחלה בבן ישי אמרתי אני אמרתי וישראל גלה יגלה
מעל אדמתו והכל בגלל חסרון האמונה שלא היה בהם אמונה
נשארו מקום העונש השלימות והא אני אמרתי אלהים אתם
בהיותם מאמינים בה' ואמרתם כל אשר דבר י"י נעשה ונשמע
וכשאמרתם אלה אלהיך ישראל אמרתי אותם כאדם תמותון
והלכו לגלות ונפל דברי האמונה היו קיימים והשלום בארץ
אבל כשאמרתם אין לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי כי זרע
דוד היו מחזיקים את העם באמונת ה' לכן אני אמרתי וישראל
גלה יגלה מעל אדמתו כי כשיתבטל אין להם קיום והעולם

מקום וקב

מקוונת הנאמנות ולא מה שהיו כשאינם מאמינים אבל
יעיין הקטן ממה שזכר התשובה היתה בשם לא מאמין בו וכמ
בתהיה הם קטנות בלא ה' וחיו מתענים בלא נס וכמו שתהיה
כי איש קדחה באפי וכמו חמה עלימו כשהיה והנה נשבו'
קח מחנה שקיק לישבו כי הוא היה מקור מים חיים והוא ה'
החמר עליו הקור ... ועזבו זה הם הנכבד ולא
אמנם בזקנו אבל מכחן מורה ולקחו להם העשבות גוולות בתו
הכתב יתאחזקו בהם בהתעבות וכו' ולאחר לישרא' שעבדום
חמה ולבנה כמש"ז אבל שעבדום בשחק שהם והראשון בזה
לזה לישרא' שעבדהם חמה ותמונות שהם נאמנים בראשים ו'
נראים אוה שלא שעבודים הדבר המתקן בדעת הקדמון וקם
האדם כי אין להם מציאות חוץ לשכל אין בדמיון הנראים ושני
הראשון הקבלים ואמר יסתחו לא לאדם לא אוה הדבר שישבו
נקחו לאוה לאדם שאין גם שום שקות ושבדים לאמינים את
מעבדם נקנה אל האלהות אין אחד שום מקום שאין אחרים
אחר שקיו כענים נשקיו מפתחים להם עם האדם שאינן מקבלים
שום דבר פהם יתנו כי אין להם מציאות חוץ לשכל אבל יחדרו
חותם באמנים כי לי יכר הקטנים ושני האחר הקבלים והנה
ושני אומתיו לאחיק להם פחד מאחת הש' והיו מפתחים
אותם בשדם ובבדים שאין להם מציאות ושכחו הצור שילדם
כמש"ה צור ילדך תשי ולא וירא' וינאץ ובנבדו שכחו צור חשך
.לעם החכמתי ולקחו להם לאוה דבר לא יושיע יתחייב שיבוא

אלקים הידועות השמימיות והם מזידים ולמזלות השמש כי הם
ישיבת שמימיות ואחרים הבים קבלו רבנן ואחרים הגבול
שכל ונקרא אומדותיו רעב ולאלהים השמש וכתוב יהוה ואין
בהמיות אשר עבדו וגו׳ ואח״כ נעלה שכל ראשון כשכל אחד י׳
ומתוך הם מימה וכו׳ באותן שיאמר הכל נפש נאור נפש בתולה
וכו׳ והנה אמר כבר מה שאמרו ישראל להם הכל להם ו
להנבראים מהעולם ולא יהיה נמשך כאשר כאשר הנפש תם
מחומרות העולם היה להם נשמה והנה והנשמה זה העולם
התחתון לא נברא אלא בשביל צדיק בשכן לא שיש אלקים
שידעו את העם ואם ישראל לא ידעו ולא יבינו בחשך י״ת
יתהלכו כלשון בשמר החומות ולכן נגזר עליו השבת וחלילה
ויסוקן נבונים בחוץ שנגזר לנשמה אחר פ׳ אחר החומות כי
כי לא בטורו עוונים והשופטים הם אנשים שאין להם השגה אני
שם שיאמרו עליהם זה חכם ונבון ואין לו נשמה והנה
והנה נשמרים יהיו מתוקן ויראה האדם כי אין לו יפה
ויאמר פ׳ קמ׳ חכמה והירא חכמה ואין אלהים מבלעדיו ואם
רחוק עתה פ׳ אמר קרא ואין אלקים עמדי וגו׳ ואין מי מציל
הכל בה כי ישראל קדמו בעשיית חכמה ונשמרו מן העולם
ולכן יחוייב שישובו למעלה כשישובו לאחר מן בג״י ואז ישאו
את חכמה ואחיה וכו׳ הכל שאותה הנשמה ג׳ מינים נעלמים
מהם הוא עם מהם וגו׳ לא יוכל האדם שאמר מה הוא כי האדם
כל נעד שהוא נעלה בשיפור מתחתיו והקדש מתחתיו דת הדור

שימצא

163

זימנין נשמה עד ימצא אחר מהות שנה וכן כל המספרים קוים ומאז
מגולגל הירח קם קוים ונפסדים ולא ימצא בהם קום אבל יען
אחד במקומו כמש״ה דור הולך ודור בא והנה האופן תנגד
הקץ שנולד שנולד ומה נהיה לדור ודור אמונתך וכן
ר״ל פי׳ הנשיאות עמדה בדור אחר דור לא נשיאים ולכן היו
הדברים קיימים ונגע כוונת הכל והעמוד ויש דבהם אחרי
אישי קוים ונפסדים והם מהותה התנועה כי הגלגל עם היותו
קוה ונפסד לא יהיו קיים לפי שאין קום מתנועה כי קום שהיותה
המהירה והמהות השוקעת במעשה והוריקה במהירה ובזה קלי
קום עיוני ולכן שנה והירח הנמצא וכו׳ ואל מקומו שואף זורח הוא
שם פ׳ עם שקום קיים ונעזי לא ישקוט ולכן לא ימצא שנון לת
אכ אניקות שקום מקבל העיוני כל שיש לנושא דמיון עלה
שיניהם ויש דבהם אחרים שקם המלאכים אשר נפסדים ולכן
יקבל עיוני ועבר אין מתאחרים לא כמו נפש ולכן לא ימצא להם
שיכחנו אחתתיהו וכו׳ ואלה אין שניהם שיעבר שנון נאמר לעולם
לא הנה׳ כי קום חיכו הווה ונפסד אבל קיים ונעזי ועבר יתגדש
ואין לו עלה ולכן הוא שקדם בג׳ קדושות ואמר ג׳ פעמים
האמרות קדוש בגלגלים וכוכבים ובכל מעשה הקווייה והאמת
כי הוא קיים לעד ואינו מתנועה ואין עלה לו והם בהכל ובכל
מעשה הגלגלים בשתי קדושות כי הוא מתנועה והוא עלה לה
ואין לו עלה והם בהכל ובכל מעשה המלאכים בג׳ כי אין עלה לו
ומתאחרים רק׳ בנעזי והם מתאחרים הלוי בזולתם עד שרקים
עתידים אחרים ואין להם הנהגה בכל הכל והנה׳ יתגדל הקדוש

מלבכל האדם כענין ואם בשביל האמונה אחריו מינלקין ה׳ שית
יאזירה לו אם נאמר לשי׳ ושאר ונמסך לא׳ ד׳ רו׳ תרתין שנאמר
ויצא לו שבק שומר מאמנים אמן וכי״ד שלמן :·

פרשת אתם נצבים

הפרשה היא ל״ג הברית והקללה לנו ולבנינו עד

שלש מד׳ יצחק והאבן לשלש עמידות של ישראל שנקראו אבן זה
יד׳ יום הנשאת האבן זה האבן נראה אלא אלו ישראל שנקראו אבן
ולפי׳ והאבן לשלש עמידות ומכן שכם ישראלים שגם אתם נצבים
היום ונ׳ כמה כה׳ לעמלה הקללות ואמר אתם נצבים לעבר
שרואת יחם מש״ה נגד בארמות אתיבי להוסיף בענין האמונה
מה שנשבר במאות קה׳ והאומר שבו והנה אני שכן שיעברו
ישיבו האמת שיקיה כל ישראל שם לא יתקיל א׳ מהם ואמר אתם
נצבים היום וכו׳ והנה אני שידיו שם האלהים והזכירם
והאנשים והטפכם והשומרים וכל איש ישראל ב׳ שיאמרו בשמע
לאיזה דבר מתקבצים שקום להטיל האמת כמ״ש ועין הלוים
ואמרו הלכל איש ישראל קול רם ארור האיש באותן שלשה
יאמרו אמן שהארמות והקללות יהיו למצות קיים ולבטלה שוב
כמ״ש למען הקים אותך היום לו לעם לכ״אמ שאמרנו ר׳ אנו
יאהם אין מחקק והספירן הקדן הכל לשמות ראשי אמה
הכל בכלל ולא ישאל אלא שהבלבי יולדים יקיו נבללים באותה
האמרים ואייש וקיימם לשמור ולעשות מה שיקבל אבותם וכו׳
אנו לבניהם מהיום שק״ים כהם איש ולא יאהבם לעבדם וכו׳ כ׳
אה אשר ישנו פה וכו׳ ואשר איננו פה וכו׳ כלם נכללים באלה

ה שאם יחיד יוכל שמעון קטן ומן הדרס לא יוכל לו שקוע וכלו
עמהם וזה היו לעמהם מה"ש שני"ן כבר לא שאו לא זה וזו לא אחר
לבם שנה הים וגם ואין לעשן שנשבר אין אואשב אין מש פחד
קושטא ונעשו כל ישראל ואומר כמ"ש כי נשבר מטה עכן בן
כרמי ונעשו כל ישראל ובאומר לקוסטא מטה ישראל ונשבר שחטו!
יהושע בשובו ונעשו ישראל אחר"י שלמה הוא בכלל הדרס
וזה אלו לשמן מתה"ש לא יחבה י"ל שלא לו וגם' ואחר שבא שיהודה
ומה' וישבם י"ל משל אדמתו שלח ושימה שהוא ממנו
את הדבר בעשר היחיד שמ"ע ר"י ז"ל ז' אין לעשן שזהו
סגולה החרס שישבו מי אלו היו בגאות העולם החרס
כמו אשר קבלו שלהם והיולדים כמו אסרו גם ומי שהיו מ
מקבל החרס הוא ונעשה כאלו הוא מקבלו ונשבר היחיד השע
יהיו נשואים קרובים וזה לאו למר כי זה היה זנק ומאחז
ולא הנשארות לי"ל כי זה הוא נאמר ממנו ש הוא לבד קנשי
והשארנות והנשארות ואין לנו עבר בנשארות והשלשה לדור לדשיו
עד עולם ורש"י ז"ל כתב כי הנשארות יאמר כמו מ"ש וישבם
י"ל משל לתמהם אחר מנשה את הדבר בגדול היחיד השב
לעד כי זה יהיה כאחוזת הוא לו ולבניו אחר כשיהיה שכר
לי"ל אלהיו לעשות עבודתו ובנה הרמב"ן ז"ל כתב שקדש בו ה
נאמר זה קדוש אם בקיום הדבר אומר לא יהיו נשואים
נשבר החטא הנשאר בגנבה פ הוא יכתב בנעשו כי השיב י"ת
מאתם ושנה נשברו כאן שיספר ע"ש מה שנאמרות מי יכון ולא
ואומר שיהיה החטא הגדול ויהיו שנים עלו כאן להגן ישראל

והנה לאלו הפי׳ יקשה עליהן ויקשה כי ישראל לא ינוס מחמת ענין
יען שעשו עשות מעשיו ולכן לא קיום האו״ה חזריים לשנות ויקשה
אחרי שדור ולא היה אחרי לעולם נב׳ והר״ן ז״ל אמר כי הקושיה
והתשובה פירושו שקבלו התורה לקיים אותה והיה מתחלה שיהיה
קבלה והסכמה יחד ואמר פה אין ראוי להעשות לשום אדם אם
לא ידע סוף התורה ואם לא יתמיד הכולה וד׳ מענים נאמר
הקושיה נעורה ועוד הקקים ועשו המפרשים כי זה שאמר
כי הוא ני״ז קדושים אבל אם לא יעשה אדם תורה והמלאכות נאמר
כל המצות עשה ולא תעשה הם קנים על כלמיה ואם זה וזה
הפי׳ נאה ומתקבל והנה יש ראוי להבין במה פנים נכס אינו
או מצה או מתלבלת או שבע נהורא המצוה מסקלת מהריך
ובל כי שמקחים יקיה כשעה ומוציא מגבת הביה סימנו ואם ה׳
האיש והאשה יבין המעשים הנוגים כמורים ונמשך כל המצות
המשפחה אחר ואחר הקבלה וכמו שאמר בשנא׳ שבע שבת ונתן
את פני נשיא הבית ומשפחתו ואם הוא חוטא משפחתו מה
המצוה לאמר שאם מעשה כן מהמשפחה נגד כל נפש ומי הוא
כיחה כלם כותבים שאם מכבדים עליו ולכן אמר פה הלא
יבין כי אתה והאשה והאיש הבינו את הקבלה והשבע יפה
וכל ישראל שיקיו הכיוצים כמ״ש ויעשם יא׳ מעגל אחרונים עלו
וכו׳ והנה אמרו והקשה דלבבו לאמר שלום יהיה לי ע׳ רבו ד׳
המפרשים והרמב״ם ז״ל אמר כי כבר ידעו האנשים שהלכו היה
רעה והוא קשה ואחלה ושיהיו מדינו תבלה רעה אחת דעניר
חוזק השלוה לא יוכל לשמור דרכי עבור מלחמת התורה ולכן

160

אני אני מקבל עלי קבלת התורה בעבור מנוק המצות ומה שיראה
כי אחר מלאכת המצות ישוב שיהיה שעם שהיה קודם שנאמ' אנכי
יען ישבו בחדש השלישי בסיני ומה שיש בענין והרמב"ן ז"ל אמר פי' מקבל ו
מקבל עליו עול בעבור שמות רבה ללך בשהרות לבו ומקבל
היום בעבור יראה שהאמין והודיע כי יבוא לתכון וידין
על נפש ומקדיש א' לקים בשרשיו כן מעתה וזהו למען סתור
הרוח אבל התורה אשר הלך בו כי ימות אשר קול שלם ח
מקהלות שמע הקים את אשר לבו התורה בעבור והרמב"ן ז"ל ט
כי האדם יעלה המצוה גדולה לאמת הנפש ולא יתעב להם אחוה
לשכב עם כל בהמה אבל בפירוש זאת הנפש יען לשכב עם
כל בהמה ועשות מעשים אלה מעשה האדם והבא ודע
יעקב בעבור מלאכת התורה אין מקבל עליו את האדם ו
ויאמר הנביא הרוח אשר לא יעשה נפש התבונות השמים
משמש האדם ויאמר במלאך להם ואמר עולמה עשה י"י ככה לי
האחת לקודש לדורות יפתח תמים א' שישה הנפש עקמה
לכי כן יקרא בכל דור ודור אשר אלהים שיקרא נפקד לכל הארצות
יהמו ושבק ויאמרו עולמה עשה י"י ככה לאדן והיא מקבה
הקבל הוא ונתן עונש בזה פ' סיני עמיו בבית מה שלא יעשה
כן לכל וקולותיו ממעלהם על ראש פ' הט' עם לרמס האנשים
שמעתי לו מה שלא עשה לכלני וכי אמר הכתוב עם קום אלהים
שהיתה בו למה גור הנפש עליו הגלות או הנפש אלהים ולמען
והיה הסבה עת בשאן טעם עשק עליו מה שלא נעשה לכל
והמכות והשם לעולם למה שעברו בהם י"י אשר סיני אותו

בהוסיפיו מעשיו ובלבו לעבוד אלהים אשר לא ידעוהו עד כי בא
בחלקיו פי חלק י"א עמו עם שאמר נ"ע במשנה תורה הגזרה
הזאת על העתידות ל"י"ן אלהיו כי הוא קדר נסתר ולא יוכל שום
אדם להשיגו ולא יעלה על דעת איש והנה אמרו רזי שאמר
המאמר אשר היה התחלת דרושינו כי הנה הקרן עם שתשלמנה
בהשלמת השלמות והיה בו מעלה מעלות שלהן שנעשו א' הויה
בחמורתו מכל הקרן ויש לחומרי משלה גדולה כעצם כמוהו אל
תולדות המזג וכו' יהיו שני קצוות מהן מהן שהחומר של
מזונם והנה החמורה בתנועה הוא מתגונן פה הקצוות הם
מתנכרות והלב שהוא בחמורה הוא התחלת כל החיים והוא
שמור בכל הקרן שמירת מעליותיהם ועד ש"י"ש לאחר שקיימו
והתחלת קוטר גדול לקוטר גדולה וקטן הלוקח ועוד שהוא רק
הראש אשר עליו יהיה עם הגרם השמימיי כל מתנועע
א' יתנועע אלא על דרכיו והנה התחלת העולם הם שני הקצוות
המרכז והמקיף והנה כמו שני רגליו שלמעלה בם נמצא
לכוכבים ובגלגלים עושים רגליו יהיה הם בהלוך השלמות ועם
זה הם בחמורתו כי אם שתיהם היו יותר מאשר האמת ואם
יקרו להם היות כמהם מחנים זונים עם שתלותם הם נעמדים והיו
קיימת לעולם אחר לעולם שעתידה ועוד שהם הקצים ההתגלות
יותר מאוד הנמצאות עליו בכליהם כאוקים נ"ו מחנים קצים וגבולי
כמו האחד והנה זה הוא חלק הם היו כלם וקם מניש כלם והנה
חמורה עמת ישראל חוק קדשו ויתנו לה' לעבור שאשר אחרי
והיה זוהר בה חוה החיים שהיו כלם והקוד תורתו כך

ירש

ישראל כל זמן שיהיו בגוים שלהם ימצאו כלם והם במקומם
עומדין אבל אחרים נבנים קיום מכל אלה הם לכן תמצאן מש״ה
המפך הענינים ואינם אשר קרבן בו כי כל מאמר האומות מנגד
החולשה שיקרה להם באמונתם בגלותם ויקראו להם צרות מן
מאומה אחרת הם שהם לאומה נכרית והנכבד שמם אחרים
אבל ישראל הם קיימים לעולם כמו הארץ כי בעבור שלא כל המקום
הזה קיימת בן ישראל עם רוב הצרות והגלויות הגלות שלהם
הם קיימין וזה הפלא אשר לאמת האומה יורה על גדל ה'
השגחתו עליו ש״ה גדולה כבשה שעומדת בין ע' זאבים ומאמר
גזל הרועה שמציל ומציל לאמת האומה יש להם סגולה ב'
ובעבורה ישוב כל הארץ ובעבורם יש להם מהתורה והמצות
והיא שיקר הקדושים והמכוון מזה העולם הזה ש״ה אם לא
בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי כי הנה התגלות
המצות והנ בשמים באשר הם בעבור קיום התורה ולכן נגשו
לו הנשאר המעיין דמה ישראל לארץ ולכן נקראו ארץ במ״ש ב'
בזה המאמר הנכבד והנה עם שנתמן מה יהיו זה האומה ב'
בזמנה שהיא הכנה בזמת הפרטי שיאות לגדרתן וכה
ימצא כמו הבטחה הכתובה בס' זה הכתובים הראשונה שהם
ישיב את שבותיו ולא יהיה עוד אדם כמו גלות כורש ובזאת
הגאולה בה קרמן שיהיה גאולה לא עוד מלמך זהב כמפעו שב'
ושב יי' אלהיך את שבותך וגו' ב' שזאת הגאולה יהיה כללית לא
כמו שהיה בימי כורש שלא היתה כללית אבל שאחרו מהם רבים
בבבל ובשאר הארצות וזה נרמז באומרו ושב וקבצך מכל
העמים אם יהיה נדחך וגו' ג' שזאת הגאולה יהיו ישראל בסגולה

בממשלה יותר מרובה שהיו בזמן בית ראשון וקנה גאולה בית שני
לא היו ישראל בממשלה כמו שהיו בזמן דוד ושלמה ואחר המלחמה
וזה שאמר באומרו והשיבך וקבצך מכל העמים ל שאז ישובו ישראל
לממשלה ולא ישובו לגלות כמש"ה ומל ה' אלהיך את לבבך ואת לבב
זרעך וגו' ה פ' ואת הגאולה יהיו אחריה מה שלא היו
בגאולת מצרים כמש"ה ונתן ה' אלהיך את כל האלות האלה וגו' הנה
התבאר מה שהיה בזאת הגאולה הנצחית ושלמות האומות
עם היותינו בזה הספר בתכלית השלמות ולכן אמרו אתם
נצבים היום מה היום מאיר ומחשיך כך ישראל מאפלים
בעה"ז ונשאר להיותם חיים לעה"ב כמש"ה קולות וכו' כי עם וכו'

פרשת וילך משה

וגו' אמר ה' אלהיך הוא עובר לפניך ואמר כשתכנסו
אמרו אחז"ל שהיה כלה שנה ויום מלאת מתניך ונאמן
אחריו אין אנחנו כלום לפני אדונינו וכמ"ש אסמך
הקדוש ב"ה ומה יודע מתי וגו' אין ספק כי נבואת הנביאים
הנ' בזו אחר היו בהשגחת האלהים ונבואתו בתכלית הקדושה
והיכולת יוכל להעביר מהם כלו ישאר כמו לגוים אחר שהנ'
יהיה בנפשותינו וכמ"ש דוד ע"ה יה"ל במנוחה וגו' וכל הזמנים כלו
וכתב שנה נגד לא נכנה ולא נבא בימים ההם וגו' ההשגחה
הנ' חיינו כל עשר מעשים אדם ולא מעשה דבר ושיהיה אחד
בהיותו שהנ' משלך שהנביא מרינו אחר שיהיה בתכלית ה'
השלמות והיכולת אליו כלום כהעזר הא' ישוב כינו של מה
איזה ירדנו הא' גם וגו' ואחר שיהיה הנזכר כן כי העזר והמלך
כי חיינו את ההשגחה הנ' יאמר שנושא נאות שידבק בהשגחה

הגבולה הזו יעשו וזה לא יהיה אלא בקהילת הגולה והמדינה לשונו.
עם קיבוץ אחר ויקרא משה ליהושע וגו' ויאמר ייי' הוא ההולך לפניך
יתעבר דבר ייי' וגו' ויתן הספר בזה נאמר ויכתב משה את השירה
ויתנה אל הכהנים בני לוי וגו' קח שנאמר ארון ברית ייי' והיה שם בך
לעד פניו ויעמוד לפניו מלבו ויצא מלמעלותיו וזה מה
שהתחלנו בתחלת דרושינו ייי' אלהיך הוא העובר לפניך ובעבור
זה צוה למלך תשכיל קטנה והתמונה שיקרא בתורה עד כל
ישראל מה שנים לא שנים נגד ויצו משה אותם לאמר וגו' מקץ
ז' שנים וגו' תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל וגו' וזה בגלל
ש זאת התורה היא למלך בעבור שיחשוב כי לא הבין מלבולו
ולא יתגבר על האויבים אלא בעבור זאת התורה ולמה המלך טורח
ספר לגבורתו יצא למלחמה הוא שומע נכנס הוא אלא יושב בבית
הוא אלא מושב כבודו שם והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו כי
לא יחשוב בבחירתו למלחמה כי יש לו עוזר וסומך את זאת התורה
ובעבורה הוא ניצול מכל מקרה ופגע ולא יחשוב נגד הסוכן
יושב לבטח שיגלו קינים אחרי כהירת שן והוא נכנס והוא אלא
יושב בבית והוא אלא הכל והלבן אמרו שיתעסק בו ימים לא עזן
לבן בכל זכה הדעת יעשה עפ"י התורה לא כפי שכלו ונגד דרך
כמ"ש במלך המשיח לא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו
וגו' אבל יהיה נמשך לשפוט כפי התורה והמצוה לא יסור ממנה
ימין ושמאל אל בגלל השופטים כי המלך יגלו להמית ולהחיות
אפי' כנגד התורה אבל יעשו כה לקיים את התורה ולא לעבור
עליה אלא לעשות סייג לתורה וכי המלך מצווה להיות אלא ספר

שהוא מורכב והוא לקודש כי יקח שעקון מש׳ הראשון מהיותו
ונשגל שלך שליה סלה כמו שאומר אלא יה יה תורה ראשונה אמר
שהקק שין ואמרו קצת מהחכמים שבזה המאמר הנכבד כוונ
ד שנים למלך שעלך כמו שימשך אחר מגמה התורה והמגמה
המגמו בא׳ שמחה למלחמה ואז יהיה התורה שמע כי שיעור
לכוון באומן הישועה כוונה עונה לא טובה אמר אחכם הודה
ובקשת קדם אל יכוון בזה הקבלה הנכבד והוא הדעת
הקודמות האחרות לקבל אמונות אחר זמן לרב נו׳ וכו׳
לקבל שבת התורה בני שם שם ויכוון הקבלה יש״י וכוונתם
שהיה הקבלה קודמין ונעבור שבת המלחמה ישוו ונים
ש הקבלה בלתי טוב והוא לבקש עזרה וה׳ והזהיר ישבו
בשלמה ממון שלש כמה המלחמה ולהזהירנו לא עוד בקבלה
הראשון אך שעליה התורה שנאמר בזה בו קשה וזה יתן למלחמה
והוא שמע קב׳ היות בגשם וזה הירם כולל כל הנהגה מיוחדת
לו ולאנשי בדת באומן שיהיה את עמנו ואת גופו בתיבת אלה
יעק אחד הקבוצות המנוחות אשר הוזהרים התורה ולכן נא
בהתפרדו בתמורה שלא ישבעו בדבר מתמונתיו אבל בבחי
הסגולות והמושכל להשמח בהשגחת הש״י אם אמונת שלפי
התורה התמיד של מעשה התכו אבל הכוונה זרה וזהו נרמז
באומרו נכם והוא אמנו הנ׳ באמנת שם ואחר השגחה היא
הנהגה המרובה והמלכות ומדור הקדוש המקדש באומן
שיהיה לשמור היושר להשגיח בעבודתם באמן שיתקן הדברים
והמלכות באומן היושר המוחלט וזה יושב בזה והוא אמרו

168

חק ב׳ יש נקודות הכדור האחד שהן שאין בנקודות הכדור ויש נקודות
הכדור שהן שאין בנקודות האחד שנקודות האחד שאין שנויה
ונקודות הכדור אינן שאין השניה נקודות האחד כולהן בזמנים שנקודות
ונקודות הכדור אין כולהן אלא בזמנים נקודות האחד אינן בתחתונות
ובתחתונות נמצאין קרובות הכדור אין אינן בתחתונות בתחתונות נמצאים נקודות
הכדור אבל אינן בתחתונות בנקודות אחרות נמצאים משקרים הזכרים נקודות
הכדור שנקודות הכדור דומין את הסבה נראה הכן מה נקודות האחד
אינן דומין לא את הסבה לא הטועה אמר עצמי קומר והנה תביר כנ
ואת ימים השמים קרבו יחיד ודומין את הסבה והטועה אלא שזמנין
קנט חק ג׳ [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] עד סוף העולם הה אלף [illegible] שנים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] זה וסוף [illegible] ד׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עד [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כה [illegible] [illegible] [illegible]
על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שנים [illegible] [illegible] שנים [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] שנים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]